EDEN BRADLEY

Exotica

șapte zile de kama sutra
nouă nopți de povești erotice

erotikos

Eden Bradley scrie romane erotice cu o îndrăzneală fermecătoare. Două dintre cărţile ei au fost în fruntea topurilor Romantic Times, iar romanul Forbidden Fruit a fost pe lista celor mai incitante lecturi din Cosmopolitan Magazine. Eden locuieşte la Hollywood, însă poate fi auzită destul de des în cadrul emisiunii Night Calls difuzate de Playboy Radio. Este o mare iubitoare de pantofi, tatuaje, artă în toate formele ei, bărbaţi mai tineri, lecturi obraznice, ciocolată şi sex – desigur, nu chiar în ordinea aceasta.

Pentru mai multe detalii despre Eden Bradley (sau Eve Berlin), puteţi vizita paginile ei web: www.Edembradley.com, www.Eveberlin.com sau blogul său: www.Smutketeers.com.

Eden Bradley

Pentru B, cu toată dragostea

MULŢUMIRI

Exotica n-ar fi văzut lumina tiparului fără sprijinul necondiţionat şi susţinut, pe care l-am primit din partea prietenelor mele, în special cele de pe forumurile de socializare, care m-au ajutat să trec peste o perioadă extrem de dificilă din perioada conceperii acestei cărţi: Miranda Heart, Sela Carsen, Nonny Morgan, Haven Rich, Emily Ryan-Davis, Kate Willoughby şi toate celelalte

care mi-au oferit încurajările şi susţinerea lor.

Vreau să le mulţumesc în mod deosebit prietenelor mele dragi Crystal Jordan şi Lillian Feisty, care mi-au suportat lamentările şi-au frământat mintea împreună cu mine în căutarea celor mai bune idei şi au citit diverse fragmente din lucrarea mea pe parcursul creării ei. Doresc, de asemenea, să-mi exprim recunoştinţa faţă de dragul meu R.G. Alexander, care mi-a fost alături pas cu pas, care s-a îndrăgostit la fel de tare de eroii mei ca şi mine şi care a citit toate manuscrisele brute ale acestei cărţi; partenerei mele Gemma Halliday, înzestrată cu un spirit deosebit de critic, care n-ar accepta ca vreunul din manuscrisele mele să nu treacă prin mâinile ei; şi redactorului meu, Shauna Summers, ale cărei opinii critice, extrem de obiective, mi-au călăuzit paşii în realizarea acestei cărţi. Le mulţumesc tuturor.

EDEN BRADLEY
EXOTICA

Şapte zile de Kama Sutra
Noua nopţi de poveşti arabe

I
ŞAPTE ZILE DE KAMA SUTRA
Transformaţi-vă fanteziile în realitate!

EXOTICA

Un complex exclusivist, situat în căldura sufocantă din Palm Springs. Un loc în care femeile pot să dea viaţă celor mai ascunse dorinţe ale lor, într-un decor discret şi somptuos. Alegeţi tema visurilor voastre din următoarele lumi pline de fantezie:

Casablanca: Bucuraţi-vă de era seducătoare şi strălucitoare a anilor ’40!

Wild, Wild West: Vă va oferi o experienţă de neuitat.

The Castle: O poveste medievală care vă va încânta imaginaţia…

Pirate’s Cove: O aventură cu piraţi pe care nu o veţi putea uita vreodată.

Kama Sutra: O fantezie exotică sublimă.

Arabian Nights: O poveste senzuală care se desfăşoară în decorurile somptuoase ale palatului unui sultan. Bucuraţi-vă de intimitatea desăvârşită pe care v-o oferă unul dintre cele mai elegante şi mai luxoase complexuri din lume! Veniţi la EXOTICA şi transformaţi-vă fanteziile în realitate!

Limuzina lungă şi strălucitoare străbătea deşertul, părând să alunece ca un şarpe pe nisipul fierbinte. Şoseaua tremura parcă în bătaia puternică a soarelui, ce încălzea geamurile fumurii ale maşinii. Înăuntru însă, datorită aerului condiţionat, temperatura era plăcută, menţinându-se la 23 °C. Cu toate acestea, Lilli avea mâinile

umede în timp ce răsfoia, pentru a zecea oară în dimineaţa aceea, broşura pe care i-o trimisese prietena ei, Caroline Winter.

Vorbiseră rar în ultimii ani, dar se reîntâlniseră la agapa organizată anul trecut de colegii lor de facultate, când Lilli se afla în proces de divorţ. Nu i-a venit să creadă când Caroline i-a mărturisit cum îşi câştiga existenţa – era directorul complexului Exotica. Ideea devenise însă din ce în ce mai interesantă până când s-a hotărât, în cele din urmă, să dea curs invitaţiilor repetate ale lui Caroline.

Chiar se îndrepta spre locul acela? Chiar avea curajul să facă asta?

S-a mişcat pe bancheta din piele, iar suprafaţa netedă a acesteia i s-a lipit de picioarele goale, acoperite de fusta din în pe care o purta. Se simţea goală doar citind descrierile din broşura despre Exotica, imaginându-şi experienţele pe care le va trăi acolo. Minunat, dar scandalos de goală. Dar viaţa ei era în ultimul timp plină de contradicţii. Aşa era de când descoperise câtă ipocrizie caracteriza toţii anii ei de căsnicie. Dar asta făcea parte din trecut acum, iar venirea ei aici însemna un pas spre un nou început. De acum încolo, va lua singură toate deciziile importante din existenţa sa, modelându-şi viaţa după bunul plac.

Cu toate acestea, se întreba dacă nu nebunia o împinsese să pornească în această aventură. Sau poate că îndoielile şi grijile izvorau dintr-un vechi

obicei – un obicei întipărit de Evan.

Gata!

Bătea darabana cu degetele pe braţul banchetei, simţindu-şi trepidaţiile inimii în timp ce privea pe fereastră. Priveliştea era presărată cu dune de nisip şi pâlcuri de curmali înalţi şi maiestuoşi, care străjuiau intrările caselor construite într-un peisaj mirific. Întotdeauna îi plăcuse Palm Springs, căci deşertul era un loc liniştit, cu puteri tămăduitoare. De ce avea sentimentul că, după această aventură, deşertul îi va apărea într-o altă lumină?

— Am ajuns, doamnă, s-a auzit prin interfon vocea şoferului.

Două porţi uriaşe, din fier, s-au deschis în faţa maşinii. Impunătoare. Frumoase. A simţit atunci un nod în stomac. Nimic nu indica numele locului. Acesta era prea exclusivist, prea discret pentru a-şi dezvălui dintr-odată identitatea. Porţile imense îl izolau de restul lumii. Căci era o cu totul altă lume.

Au trecut pe lângă pajişti întinse, unde păunii rătăceau printre palmieri. Cascade de bougainvillea înflorite, în nuanţe de roşu şi roz, îmbrăcau, de-o parte şi de alta, zidurile înalte din piatră. Când au ajuns în faţa unei clădiri lunguieţe şi scunde, construite din aceeaşi piatră, ce părea să se contopească în mod firesc cu crestele munţilor din depărtare, Lilli şi-a frecat palmele umede.

Asta e!

Maşina s-a oprit, iar broşura a căzut pe podea în clipa în care şoferul a deschis portiera, ajutând-o să coboare. Căldura toridă şi soarele strălucitor au lăsat-o fără suflare. Era complet buimacă.

— Lillian Deforrest! Ai venit în sfârşit!

— Caroline! A spus Lilli, ridicându-şi privirea şi văzând apropiindu-se o femeie atrăgătoare, cu părul lung şi castaniu, legat în coadă de cal.

Era îmbrăcată într-o rochie elegantă, de vară, din în alb. Avea acelaşi chip frumos, parcă sculptat şi aceiaşi ochi de un albastru pătrunzător – şi-a amintit ea.

Caroline nu se schimbase aproape deloc de când fuseseră colege în facultate.

Prietena ei a îmbrăţişat-o cu drag, învăluind-o într-un parfum exotic. Lilli a făcut un pas înapoi, iar Caroline a privit-o zâmbind.

— Bine ai venit la Exotica!

— Îmi pare bine să te revăd. Arăţi minunat.

— Şi tu la fel. Aceleaşi bucle roşcate care mi-au plăcut întotdeauna! Arăţi ca la nouăsprezece ani. De câţi ani nu ne-am mai văzut? Dar hai înăuntru! E prea cald astăzi ca să stăm în soare.

Lilli a urmat-o pe Caroline pe nişte trepte largi, intrând apoi în clădirea răcoroasă. Spaţiul, liniştea şi eleganţa caracterizau sala de primire. Tavanul înalt crea senzaţia de prospeţime. Podeaua din dale strălucitoare de gresie ducea spre biroul de recepţie, confecţionat dintr-un lemn deschis la culoare.

O tânără atrăgătoare, care stătea la birou, a

întâmpinat-o pe Lilli.

— Bine aţi venit, doamnă Deforrest!

— Samantha, te rog să trimiţi bagajul doamnei Deforrest în apartamentul Kama Sutra!

— Da, Caroline. Imediat!

— Vrei să vizitezi puţin locul înainte de a te retrage în apartament?

— Da, mi-ar plăcea. Este… incitant.

— Atunci, vino cu mine! A spus Caroline, zâmbind.

Ele au străbătut sala de recepţie, traversând apoi un coridor şi trecând prin nişte uşi de sticlă, au ajuns în spatele clădirii.

Orbită de lumina puternică a soarelui, Lilli şi-a scos din geantă ochelarii de soare şi i-a pus la ochi. În faţa ei se întindea o pajişte de un verde-aprins, presărată cu alei care se pierdeau printre palmierii falnici. Pajiştea era străjuită de ziduri înalte, împodobite din loc în loc cu porţi în diverse stiluri. În centru se afla un bazin de apă imens, dreptunghiular, în care se reflectau razele soarelui. Statui din bronz, care înfăţişau nuduri masculine, stăteau de veghe în fiecare colţ al bazinului. Erau graţioşi. Erotici. Un fior i-a străbătut trupul lui Lilli în clipa în care, privind statuile şi-a imaginat experienţele pe care le va trăi acolo.

— Aş putea spune că Exotica este un Disneyland pentru adulţi, a zis Caroline, cu un gest amplu. Fiecare dintre clădirile noastre seamănă cu un oraş în miniatură, având diverse

tematici, reliefate de prezenţa servitorilor, de jocul actorilor în roluri secundare, dar şi de detalii arhitecturale specifice atmosferei respective. Vezi turnul castelului medieval care se iveşte deasupra zidului? Este cea mai mare aripă din complexul nostru arhitectural. Oaspeţii sunt găzduiţi cu toţii în castel, unde există şi o suită regală. Se bucură de multă popularitate.

Lilli şi-a îndreptat privirea spre locul indicat şi a văzut nişte parapete vechi, din piatră, care ar fi putut să dăinuie de pe vremea regelui Arthur. În vârful lor, fluturau în vânt steaguri colorate.

— Este frumos. Uluitor, aş putea spune.

— Facem tot ce ne stă în putinţă să transformăm fanteziile în realitate – într-o realitate cât mai palpabilă. Vrem ca oaspeţii noştri să se piardă cu totul în aceste fantezii. De aceea, partenerii noştri lucrează în schimburi, la două luni, făcând în acest răstimp şi analize medicale. Prezervativele spulberă adesea fanteziile. Aşadar, toţi bărbaţii de aici sunt perfect sănătoşi, astfel încât clientele noastre nu au motive de îngrijorare.

— Se pare că ai luat toate aspectele în calcul, a spus Lilli, clătinând din cap, în timp ce inima îi bătea cu putere în piept. E… ciudat că poţi să vorbeşti despre aceste lucruri cu atâta naturaleţe. Nu-mi vine să cred că mă aflu aici. Că locul acesta există cu adevărat. Că lucrezi şt conduci acest complex, a adăugat ea, râzând.

— Uneori, nici mie nu-mi vine să cred, a spus Caroline, ridicând din umeri. Dar este viaţa mea

acum. Şi după prima ta noapte petrecută aici, nici tu nu-ţi vei mai imagina viaţa în altă parte. Cuvintele lui Caroline au făcut-o să se înfioare. De ce îi era atât de teamă? Nu-ţi face probleme, Lilli! A continuat prietena ei, atingând-o uşor cu mâna. Partenerul tău nu va trece peste dorinţele tale.

— O, Doamne, cum sună cuvântul ăsta – „partener”! Totul devine extrem de real din cauza „lui”, a spus Lilli, simţind cum picături de sudoare i se prelingeau pe ceafă.

— Vrei să mergem înăuntru ca să te relaxezi, poate chiar să bei un ceai cu gheaţă înainte de a-l cunoaşte?

— Da, ar fi bine. Am senzaţia că trebuie să… să-mi trag sufletul. Ai timp să stai cu mine? Să vorbim puţin?

— Fireşte. Putem să depanăm poveşti. Şi-ţi voi răspunde – pe cât îmi va sta în putinţă – la toate întrebările. Hai, vino cu mine!

Caroline a condus-o din nou în sala de recepţie, dotată cu aparate de aer condiţionat, îndreptându-se de data aceasta spre biroul ei. Acesta era la fel de spaţios şi de aerisit ca sala de primire, având însă ferestre înalte şi mate, cu vedere spre pajişti. Caroline i-a făcut semn să se aşeze pe una dintre canapelele crem din piele, dar Lilli a preferat să se uite pe fereastră, scrutând împrejurimile, în timp ce Caroline a cerut, prin interfonul de pe biroul ei cu suprafaţă din sticlă, să i se aducă băuturile.

— Lilli, eşti încordată ca un arc. Vino lângă

mine pe canapea şi spune-mi ce-aş putea să fac ca să te simţi mai relaxată!

— Nu… nu prea ştiu. Toată povestea asta părea minunată prima dată când mi-ai descris-o. Bine, poate puţin cam… fantezistă, a răspuns ea, aşezându-se pe canapeaua moale din pluş. După ce mi-ai explicat cum stau lucrurile, după ce le-am analizat cu atenţie, am realizat că exact de asta am nevoie. Acum însă, când mă aflu aici, mă sperie ideea de a fi în compania unui bărbat. Peste câteva săptămâni, voi împlini patruzeci de ani, a continuat ea, râzând crispată. În afară de soţul meu, niciun alt bărbat nu m-a văzut dezbrăcată. Adică fostul meu soţ. Iar opiniile lui Evan referitoare la aspectul meu fizic n-au fost niciodată prea măgulitoare.

— Nu meritai asta, a spus Caroline, cu mânie în glas.

— Poate că nu. Dar uite că mă apropii cu paşi repezi de patruzeci de ani şi nu mă simt bine în pielea mea! Aş vrea să capăt mai multă încredere în mine în săptămâna pe care o voi petrece aici. Să nu mai fiu atât de dură cu mine însămi. Să devin mai feminină, dacă înţelegi ce vreau să spun. Dar partea cea mai grea mi se pare ideea de a te lăsa dusă de val… înţelegi?

— Cred că da, a răspuns Caroline, încuviinţând din cap.

— Ai fost… te-ai implicat vreodată într-o relaţie cu vreun bărbat de aici?

— Poftim? Nu, fireşte că nu.

— De ce „firește că nu”?

— Trebuie să menţin o anumită distanţă, a spus Caroline, agitându-se pe scaun. În acest fel, îmi fac treaba cu mai multă obiectivitate.

— Cred că ai dreptate, a spus Lilli, uşor şovăitoare. Cum ai putea să lucrezi într-un loc ca acesta fără să te afecteze ce se întâmplă aici? Poate din cauza poveştii cu Jeff? Asta te-a ajutat să te distanţezi? Caroline i-a evitat atunci privirea, uitându-se în altă parte.

Îmi cer scuze, Caroline. Nu trebuia să aduc în discuţie subiectul ăsta.

— Nu-i nicio problemă. Nimeni, în afară de tine, nu mai cunoaşte episodul acela din viaţa mea. Au trecut cinci ani de atunci. L-am şi uitat. Ea a făcut o pauză, trecându-şi mâna peste părul lucios. Cred că am moştenit de la mama capacitatea de a mă detaşa. Ai cunoscut-o când eram la facultate. Ştii cum era.

— Îmi cer încă o dată iertare, a repetat Lilli, văzând obrajii uşor îmbujoraţi ai prietenei sale. Da, ştiu cum era mama ta. Doar că – după episodul cu Jeff şi povestea cu Sarah – te-ai închis într-o carapace, izolându-te un timp de toată lumea. Firește, aveai tot dreptul să faci asta. Ştiu că nu e treaba mea…

— E în regulă. N-aş putea vorbi cu altcineva despre asta. A fost bine că am reluat legătura anul trecut. Aveam nevoie de o prietenă.

— Şi eu, a răspuns Lilli, zâmbind.

— Continuă atunci! A îndemnat-o Caroline,

strângându-şi mâinile în poală.

— Mi se pare că această capacitate de detaşare îşi are rădăcinile în experienţa aceea. Eu n-aş putea să lucrez aici, păstrându-mi stăpânirea de sine. Nu ştiu cum ar putea cineva, în aceste circumstanţe. Adică în prezenţa atâtor bărbaţi.

— Poate că de aceea sunt persoana ideală pentru acest post, a răspuns Caroline, cu un zâmbet palid.

— Da, poate, a spus Lilli, fără să fie însă convinsă de asta.

Cineva a bătut uşor la uşă şi o cameristă în uniformă a intrat în birou, aducând o tavă cu două pahare de ceai cu gheaţă, un bol cu zahăr şi altul cu felii de lămâie.

— Mulţumesc, Marcy, a spus Caroline, oferindu-i un pahar lui Lilli şi storcând o felie de lămâie în celălalt.

— Aş vrea să-mi liniştesc temerile şi să mă relaxez, a spus Lilli, luând o înghiţitură de ceai.

— Este firesc să ai emoţii. Nu este o practică obişnuită în viaţa oamenilor.

— Cu siguranţă, nu este un obicei în viaţa mea. Nici măcar nu m-am mai întâlnit cu vreun bărbat după ce l-am părăsit pe Evan. Cum să fac asta? Cum să mă las dusă de val… şi să mă bucur de experienţele oferite.

— Rajan te va ajuta. Este unul dintre cei mai buni în profesia asta.

— Rajan? A întrebat Lilli, simţind un nod în stomac. Aşa îl cheamă? Pe cel care va fi…

partenerul meu?

— Pe iubitul care îţi va dezvălui arta Kama Sutrei. Lilli a băut cu poftă din ceai, încercând să-şi liniştească sângele care-i curgea năvalnic prin vene.

— O, Doamne! Chiar sunt în stare să fac asta? Caroline a încuviinţat din cap, zâmbindu-i.

— Eşti gata să mergi în apartament? Să-ţi cunoşti partenerul?

— Cred că da, a răspuns Lilli, trăgând adânc aer în piept şi apoi, dându-l afară. Da, sunt gata.

Caroline s-a ridicat în picioare, întinzându-i mâna lui Lilli.

— Bine. Te voi conduce în apartamentul Kama Sutra. În lumea propriilor fantezii.

Ieşind din nou în lumina puternică a soarelui, s-au urcat într-o maşinuţă de golf şi au pornit pe una dintre aleile care străbăteau pajiştile. Când au ajuns în faţa unor porţi din fier, bogat ornamentate, un paznic le-a făcut semn să intre. Atmosfera părea dintr-odată cu totul diferită. Mai umedă şi mai fierbinte. Arbori tropicali, cu frunziş bogat, străjuiau marginile aleii înguste, acoperite cu pietriş, iar parfumul florilor îţi îmbăta nările.

După o curbă, maşinuţa a ajuns în faţa unei privelişti care a lăsat-o pe Lilli fără suflare. Un bazin cu apă cristalină, lung şi îngust, te purta spre o mică reproducere a Taj Mahalului, împodobit cu minarete şi cupole graţioase şi înconjurat de ziduri incrustate cu litere caligrafice şi modele florale din pietre colorate.

— N-am văzut niciodată un loc atât de frumos. Caroline a oprit maşinuţa în faţa intrării.

— Designerii s-au întrecut pe ei înşişi, nu-i aşa? Te conduc înăuntru.

Au coborât din maşinuţă şi au urcat o alee pavată cu dale, îndreptându-se spre o arcadă deschisă. Lilli s-a oprit pe loc ca să atingă piatra sculptată a unei coloane, apoi s-a retras uşor stânjenită.

— Îmi cer iertare, dar totul este uluitor aici. Trăiesc parcă într-un vis.

— O fantezie, Lilli, i-a spus Caroline, zâmbindu-i. Şi nu-ţi face probleme! Poţi să atingi tot ce-ţi place aici.

Lilli şi-a plimbat din nou degetele pe suprafaţa fină ca praful de talc a coloanei. Iar nestematele incrustate în sculpturi păreau pietre veritabile de jasp, rubine şi safire.

— Incredibil! A şoptit ea.

— Şi asta nu e tot, a spus Caroline, dând la o parte draperiile roşii, de mătase, care învăluiau intrarea ca într-o perdea de ceaţă.

Au intrat într-o grădină privată, înconjurată din toate părţile de zidurile clădirii şi presărată cu pâlcuri de curmali, cascade de plante agăţătoare şi colivii de păsări, aşezate pe piedestaluri printre vegetaţia luxuriantă. Toate nuanţele de verde, „pătate” cu tonalităţi de roşu, roz şi auriu, dar şi aroma dulce a florilor exotice i-au îmbătat simţurile. Acordurile delicate ale unei muzici cântate la sitar pluteau prin aer.

Lilli a urmat-o pe Caroline pe alee şi după aceea au urcat nişte trepte, au ajuns în cele din urmă într-un dormitor imens.

Da, exact ca într-un vis.

Încăperea avea doar câţiva pereţi solizi, restul erau arcade ascunse în spatele draperiilor de mătase. Podeaua era alcătuită din dale de gresie, ce dădeau naştere unor modele complicate. În mijlocul camerei se afla un pat uriaş, aşezat pe un piedestal înalt, din lemn de tec. Patul era străjuit de patru stâlpi, sculptaţi într-un stil plurivalent, care susţineau nişte perdele brodate din mătase. Maldăre de perne în toate nuanţele apusului şi răsăritului de soare – roz, portocaliu, roşu sau culoarea chihlimbarului – zăceau pe pat. Pe o măsuţă joasă, incrustată cu sidef, o lumânare parfumată ardea într-un suport de argint. Fumul avea aroma sexului pur.

— Este extraordinar, i-a spus Lilli lui Caroline.

— Ştiam că o să-ţi placă, i-a răspuns prietena ei, încuviinţând din cap. Eu trebuie să plec acum. Rajan te aşteaptă pe terasă. Eşti sigură că totul o să fie în regulă?

Lilli a dat afirmativ din cap, simţindu-şi gâtul încordat ca un arc şi palmele umede. Semăna cu o şcolăriţă timidă. Era ridicol, dar nu reuşea să se calmeze.

— Îţi mulţumesc, Caroline.

— Cheamă-mă dacă ai nevoie de ceva! I-a spus ea, îmbrăţişând-o.

Lilli a încuviinţat din nou din cap, urmărind-o

pe Caroline în timp ce aceasta pleca. Şi-a întors apoi privirea spre arcada deschisă care ducea spre terasă.

El se afla de cealaltă parte.

A lăsat geanta pe măsuţă şi şi-a aranjat fusta din în, ce părea dintr-odată prea grea. Şi-a dat apoi după ureche o şuviţă din părul buclat. Şi s-a dus să-l cunoască pe iubitul ce-i va dezvălui arta Kama Sutrei.

Dând draperia la o parte, Lilli a păşit pe podeaua din dale de mozaic. Soarele era mai blând aici, strecurându-se cu greutate printre perdelele de mătase ce fluturau la marginea terasei şi creând jocuri de culori în nuanţe de roşu şi auriu.

La început, n-a văzut decât o siluetă pe trupul căreia soarele arunca lumini şi umbre în tonalităţile perdelelor de mătase. Era înalt şi zvelt şi stătea rezemat de marginea unei piscine, din mijlocul căreia se înălţa o fântână arteziană. Nu purta cămaşă, dezvăluindu-şi umerii laţi şi braţele vânjoase.

Ea a înghiţit în sec.

— Eu sunt Rajan, a spus el, cu glas mătăsos, uşor aspru, presărat cu un accent englezesc, dar şi cu tonalităţi exotice.

Lilli a mai făcut un pas, iar soarele s-a retras în umbră, înfăţişându-l în toată splendoarea sa.

Părul lung şi negru, care se ondula la umeri, îi încadra faţa sculptată parcă de dalta unui artist desăvârşit. Chipul statuar s-a trezit la viaţă în

clipa în care i-a zâmbit cu buzele sale senzuale, dezvăluindu-şi dinţii de un alb imaculat. Uluitor! Ochii erau întunecaţi, aproape negri. Pielea avea culoarea mierii şi părea la fel de mătăsoasă. Palpabilă. Ea şi-a strâns degetele.

El s-a ridicat în picioare, cu mişcări graţioase, privind-o de sus cu statura sa impunătoare. Ea se simţea mică şi fragilă în prezenţa lui. El s-a îndreptat spre ea cu mâna întinsă.

— Probabil că tu eşti Lillian.

— Lilli, te rog.

De ce avea gâtul uscat? Era doar un bărbat ca oricare altul.

Dar nu era adevărat. Era cel mai frumos bărbat pe care îl văzuse vreodată. Prea frumos pentru a fi al ei. Privindu-l, simţea însă fiori în tot corpul.

El a ajuns într-o clipă în faţa ei, topind-o cu zâmbetul lui răvăşitor şi făcându-i inima să-i freamăte cu putere. A fost nevoită pentru o clipă să privească dincolo de el, spre crestele denivelate ale munţilor, ce se profilau pe cerul de un albastru pur, ca nişte decupaje din hârtie. Trebuia să-şi recapete suflul.

Dar suflul şi l-a pierdut din nou în clipa în care i-a simţit atingerea pe mână. Fierbinte ca focul. Electrizantă ca un fulger. Doar emoţiile o făceau să reacţioneze aşa?

— Vino să stăm împreună lângă apă! E mai răcoare acolo.

El a luat-o de mână, înfiorând-o şi încingându-

i trupul. Nu putea să vorbească, nu putea să gândească. Nicicând nu se mai simţise vreodată atât de speriată în prezenţa unei alte persoane.

Linişteşte-te!

El a condus-o la marginea piscinei din marmură. Apa era albastră şi scânteietoare. Ea a privit undele jucăuşe pe care le crea fântâna din mijloc. Cineva aruncase petale de trandafiri, care dansau pe muzica apelor.

Apoi, el i-a ridicat bărbia, obligând-o să se uite în ochii lui negri, strălucitori.

— Nu-mi evita privirea, Lilli! Vreau să te văd. Şi tu trebuie să mă vezi, să mă cunoşti. Vom deveni foarte apropiaţi în răstimpul pe care îl vom petrece împreună. Nu trebuie să-ţi fie teamă!

— Nu mi-e teamă, a spus ea, privindu-l cu ochi tremurători. Doar că… eşti extrem de impunător.

El i-a zâmbit, ridicându-şi uşor colţurile gurii senzuale. Gura lui era atât de frumoasă când zâmbea. Iar ea o va atinge. O va săruta.

Dumnezeule!

Nici nu îndrăznea să se gândească la această perspectivă. Era prea frumos ca să fie adevărat. Dar trebuia să se liniştească, să se elibereze de temeri şi încordări dacă avea de gând să se bucure de aceste experienţe. Iar experienţele erau prea promiţătoare ca să nu se bucure de ele. A respins vocea care îi spunea că nu era prea frumoasă sau prea senzuală pentru el. Toate acestea erau pentru ea. Şi asta era profesia lui.

Nu avea nicio importanţă ce credea despre ea.

— Eşti îngândurată, nu-i aşa, Lilli? Nu mă refer la faptul că eşti circumspectă, deşi nu cred că sunt departe de adevăr. Ci la faptul că mintea ta lucrează la foc continuu. O simt.

— Da, a răspuns ea, simţindu-şi obrajii încinşi.

— Cred că deţin leacul ideal pentru asta, a spus el, ducându-se în spatele ei şi punându-i mâinile pe umeri. Era atât de aproape încât îi simţea căldura trupului.

Când s-a aplecat deasupra ei, a învăluit-o cu respiraţia sa. Lasă-te purtată de valuri, Lilli! A continuat el, cu glas domol. Dăruieşte-mi-te cu totul! Îţi voi îndeplini toate dorinţele, îţi promit. Şi dacă nu intuiesc ceva, trebuie doar să-mi spui ce doreşti. Dar voi încerca să-ţi ghicesc gândurile. Mă voi strădui să înţeleg ce vrei înainte să dai glas dorinţei tale. Un fior i-a străbătut trupul, făcându-i pielea de găină. Cu toate acestea, vocea raţiunii îi spunea că nu era singura pe care o fermeca astfel, că tuturor clientelor lui le glăsuia exact aceleaşi cuvinte dulci. Trebuie să înveţi să te relaxezi, a adăugat el. Să te eliberezi de gândurile care te împiedică să te bucuri de plăcerile momentului. Eu te voi ajuta. Mâinile i-au alunecat atunci pe braţele ei goale, revărsând fiori de dorinţă prin tot trupul ei. Mă vei lăsa să te ajut, Lilli?

Doamne, în clipa aceea l-ar fi lăsat să facă orice… pe acest străin! Pe acest străin atât de frumos! Străinul ei!

Chiar dacă inima îi fremăta de teamă, ea i-a răspuns în şoaptă:

— Da.

— Ştiam că vei reuşi să spui asta, a glăsuit el, plimbându-şi degetele prin părul ei. Ce bucle minunate! A exclamat el. Mătăsoase ca satinul. Iar soarele se joacă printre ele, pictându-le în roşu şi auriu. Ca penelul unui artist. Un alt fior i-a străbătut trupul. Nu-i venea să creadă că toate acestea erau aievea. El a continuat să glăsuiască cu vocea lui mătăsoasă şi fremătătoare. O să vorbim mai târziu. Deocamdată, vreau să te simţi bine în compania mea. Să mă cunoşti. Îţi place apa, Lilli?

— Da. Ador apa.

— Atunci, hai să înotăm împreună!

— O clipă doar, să-mi pun costumul de baie, a spus ea, încuviinţând din cap.

— Nu e nevoie. Suntem doar noi doi aici.

S-a îndepărtat de ea, iar când Lilli s-a întors spre el, l-a văzut desfăcându-şi cingătoarea de la pantalonii largi din în. Aproape că i-a scăpat un ţipăt în clipa în care aceştia au căzut la pământ, dezvăluindu-i trupul gol în toată splendoarea lui.

Era superb. Priveliştea din faţa ei – trupul statuar cu pielea ca mierea şi penisul aflat pe jumătate în erecţie, ivindu-se printre buclele negre, încadrate de şolduri voluptuoase – i-a aprins simţurile. Dumnezeule!

A înghiţit în sec, stăpânindu-şi cu greu dorinţa.

— Vino cu mine în apă! A invitat-o el, întinzându-i mâna.

Nu putea să se mişte, nu putea să gândească. Nimic nu-şi dorea mai tare decât să fie goală în braţele lui. Iar ideea de a sta în apă împreună cu el era senzuală, incitantă. Dar putea oare să facă asta? Putea să-şi dezvăluie trupul şi tainele lui ascunse, unui bărbat pe care abia îl cunoscuse?

Dar pentru asta eşti aici.

El şi-a plimbat degetele pe bluza ei. Chiar dacă abia îi simţea atingerea, sfârcurile i s-au trezit la viaţă.

— Îmi dai voie?

Ea a dat afirmativ din cap, iar el i-a descheiat bluza, încet, privindu-i chipul îmbujorat. Lilli şi-a aţintit ochii în altă parte.

Cine era acest bărbat despre care nu ştia nimic? Dar nu avea nicio importanţă, nu-i aşa? Era aici pentru ea. Pentru a-i dărui plăcere. Şi era atât de frumos, iar atingerea lui atât de delicată.

— Nimeni nu m-a atins în felul acesta, a spus ea, pierzându-se din nou în ochii lui negri. De parcă aş fi… fragilă.

De ce îi venea să plângă?

— Nu fragilă, a spus el. Delicată. Femeile sunt înzestrate cu o delicateţe aparte, chiar dacă par puternice. Este datoria mea ca bărbat s-o recunosc, s-o cultiv şi s-o ajut să înflorească. Aceasta este diferenţa dintre un bărbat şi o femeie. Şi, dacă pot să spun asta, este timpul ca să te facă şi pe tine cineva să înfloreşti, Lilli.

Simţea cum trupul îi ia foc cu fiecare cuvânt pe care străinul îl rostea, în timp ce îi descheia nasturii, unul câte unul, dezbrăcând-o de bluza pe care a aşezat-o pe spătarul unui şezlong de lângă ei. Apoi, cu gesturi aproape reverenţioase, i-a desfăcut fermoarul de la fustă. Ea a prins-o deodată cu mâinile, copleşită deopotrivă de teamă şi dorinţă.

El s-a oprit, în tăcere, cerându-i voie cu privirea să continue. Nu ar fi avut niciun rost s-o roage sau s-o convingă prin cuvinte meşteşugite. Era mult mai bine să-i lase timp de gândire ca să ia singură hotărârea.

Ea a tras adânc aer în piept şi, după o clipă, a încuviinţat din cap, eliberând fusta din strânsoare. El a îngenuncheat în faţa ei şi i-a tras fusta la pământ pe când ea încerca să-şi stăpânească tremurul corpului.

Când s-a ridicat din nou în picioare şi-a plimbat degetele pe umerii ei goi, poposind pe claviculă. Lilli încerca să ignore vocea care îi spunea că stătea aproape goală în faţa lui, dezvăluindu-şi trupul cu toate defectele sale. Defecte pe care fostul ei soţ nu pierdea niciodată ocazia să i le scoată în evidenţă. Nu avea nicio importanţă că se apropia de patruzeci de ani; el îi cerea întotdeauna să arate perfect. Iar ea n-a reuşit niciodată să-l mulţumească pe deplin.

Nu te gândi la asta acum!

— Pielea ta este atât de moale, a murmurat Rajan. Încântătoare. Scoatem şi asta? A întrebat-o

el, atingând breteluţa sutienului şi plimbându-şi degetele până a ajuns la clama care ţinea prinse cupele din dantelă.

Ea a şovăit, cu răsuflarea întretăiată, pe când sfârcurile ei tari aşteptau nerăbdătoare să fie eliberate din strânsoarea sutienului.

Da, desfă-l odată!

A dat din cap, iar el, zâmbind, a desfăcut clama dintr-o singură mişcare a mâinii. Sutienul a căzut la pământ. Ea a închis ochii, copleşită de ideea că stătea goală în faţa lui. Era prea incitant, prea tulburător. Îşi simţea părţile intime umede şi dureroase.

Nu te mai gândi! Lasă-te în voia simţurilor! Doar pentru asta eşti aici.

— Splendid! A şoptit el. Minunat! Hai în apă cu mine! Vreau să înotăm împreună.

A luat-o de mână şi a ajutat-o să intre în piscină, care era mai adâncă decât îşi imaginase. Ea a alunecat uşor în apă. Era potrivit de caldă, inducându-i o senzaţie de relaxare. El i s-a alăturat în curând, plutind apoi împreună pe apă, înconjuraţi de petalele de trandafiri.

Cât de ciudat i se părea să stea aproape goală în apă alături de acest bărbat! De acest bărbat superb. Era ireal. Nu-i venea să creadă cât de tare îl dorea. Cu toate acestea, îşi simţea muşchii atât de încordaţi că abia mai putea să respire.

El i-a luat mâna prin apă şi i-a dus-o la buze. Erau umede, răcoroase şi atât de moi. Sânii o dureau, copleşiţi de dorinţă.

O, da, cât de bine era când o atingea şi îi săruta degetele!

— Toate dorinţele-ţi vor fi împlinite, i-a spus el, trăgând-o mai aproape. Toate. Înţelegi, Lilli?

Fostul ei soţ nu a întrebat-o niciodată asta. Dar oare ea s-a întrebat?

— Da, înţeleg. Dar sinceră să fiu, nu prea ştiu ce vreau, a mărturisit ea. Nu m-am mai gândit de mult la asta.

— O femeie ca tine trebuie să aibă tot ce-şi doreşte. Şi vei avea. De aceea sunt aici. Pentru tine. Văd că ai emoţii. Dar nu e cazul. Nu voi trece peste dorinţele tale. El s-a mutat în spatele ei, şoptindu-i la ureche: Pot să te ating, Lilli? Să te ţin în braţe?

— Da, a răspuns ea, cu respiraţia întretăiată, fără să conştientizeze întrebarea.

El şi-a lipit trupul de al ei. Ea îi simţea pieptul solid. Voia să simtă mai mult. El a cuprins-o cu braţul, ridicând-o şi trăgând-o mai adânc în apă. O îmbrăţişa în tăcere, în timp ce ea încerca cu disperare să-şi potolească bătăile răvăşitoare ale inimii.

— Sprijină-te de mine, Lilli! Lasă-mă să te călăuzesc în acest joc al dragostei!

— Încerc, a murmurat ea.

— Da, ştiu. Încearcă să te relaxezi acum! Pot să te ating? Apoi, după o scurtă ezitare: Vreau să-ţi ating pielea catifelată, dar numai dacă îmi dai voie.

— Da, a răspuns ea cu respiraţia întretăiată.

Oare tocmai i-a permis acestui străin s-o atingă?

Dar voia asta. De fapt, îşi dorea acest lucru cu ardoare. Nu voia să se împotrivească dorinţei sale, dimpotrivă, voia s-o descătuşeze, stăvilind astfel vocea raţiunii. Iar în clipa în care el a început să-şi plimbe mâinile pe trupul ei, ea nu s-a mai împotrivit dorinţei sale.

Atingerea lui semăna cu mângâierea apei – mai caldă însă şi mai palpabilă, dar la fel de fluidă, dezmierdându-i bustul, abdomenul, şoldurile… Ea se trezea la viaţă sub atingerile lui, simţindu-se uşoară ca un fulg. Părţile intime o dureau, copleşite de pasiune.

Şi-a concentrat atenţia asupra staturii sale vânjoase, simţindu-i la spate penisul puternic. Iar în clipa în care el i-a atins sânii cu degetele, ea a icnit, nemaiputându-şi stăpâni pasiunea.

— Lasă-te în voia plăcerilor, Lilli! A murmurat el. Aceasta este menirea mea – să-ţi dăruiesc plăcere, a continuat el, mângâindu-i sfârcurile tari. Lasă-mă să dăruiesc plăcerea!

— Da.

Era oare vocea ei – atât de moale, complet abandonată? Dar nu mai voia să gândească. Voia doar să trăiască la maxim această experienţă pe care el i-o oferea. Iar trupul îi ardea de dorinţă, implorându-l aproape s-o atingă.

El i-a cuprins sânii cu mâinile. Senzaţia, accentuată de mângâierea apei, era uluitoare – moale, catifelată. Pasiunea îi sfâşia trupul. Şi-a aţintit privirea asupra munţilor îndepărtaţi în timp

ce el îi strângea uşor sânii. A oftat de plăcere când a început să se joace cu sfârcurile ei.

O, Doamne!

Când mâna i-a alunecat mai jos, a simţit cum muşchii abdomenului i se încordau. S-a împotrivit impulsului de a-şi arcui şoldurile, urmându-i atingerile.

Ce se întâmplă cu mine?

El s-a oprit cu mâna deasupra chiloţilor din dantelă pe care Lilli încă îi mai purta.

— Spune-mi că îţi doreşti asta, Lilli!

Organele ei sexuale s-au crispat, înfierbântate de dorinţă. Ea s-a dăruit în clipa aceea, cu trup şi suflet, experienţei pe care o trăia alături de acest bărbat fascinant. Va avea timp mai târziu să pună totul sub semnul întrebării.

— Da, îmi doresc asta. Atinge-mă, te rog, Rajan!

— Dorinţa ta este poruncă pentru mine.

Mâna i-a alunecat atunci mai jos, poposind în locul plăcerilor tainice dintre coapse. Pasiunea şi dorinţa erau răvăşitoare. El se juca uşor cu degetele, intensificându-i poftele carnale, iar ea şi-a apăsat coapsele de mâna lui.

— Rajan! A murmurat ea, cu respiraţia sacadată.

— Da, ştiu. Nu-ţi mai poţi stăpâni dorinţa, mai ales acum, când este prima dată. Dar data viitoare, vom prelungi şi mai mult preludiul, îţi promit. Te voi învăţa arta Kama Sutrei. Deocamdată însă… Lăsând cuvintele să plutească

în aer şi-a introdus două degete în comoara ei tainică, făcând-o să geamă de plăcere. Cu degetul mare i-a mângâiat clitorisul. Era cu neputinţă să-şi mai stăvilească suspinele. E bine, nu-i aşa? A şoptit el, cu glasul lui exotic, uşor aspru, învăluind-o cu respiraţia sa.

Ea şi-a apropiat şi mai mult trupul de al lui, dornică să-i simtă atingerile.

El şi-a plimbat şi mai repede degetele în jurul clitorisului, apăsând şi tatonând împrejurimile până când i-a găsit punctul G.

— Ooo! A exclamat ea, copleşită de o plăcere ardentă, intensă, purtând-o pe valurile primului ei orgasm. Te rog! A murmurat ea, fără să-i mai pese că îl implora.

— Cum vrei tu, Lilli.

Mişcările sale s-au intensificat, adâncindu-şi şi mai mult degetele în interiorul ei, în timp ce îi mângâia clitorisul. Extazul sexual, intensificat de dorinţe pătimaşe, a atins apogeul. Apa – la fel de senzuală ca mâinile lui – părea să o poarte pe valurile unei frenezii cum nu mai cunoscuse vreodată. Şi, în timp ce bea până la capăt din cupa extazului suprem, îi simţea trupul gol lipit de al ei, mâinile dezmierdând-o cu aceeaşi pasiune.

Când a încetat să mai tremure, el a întors-o cu faţa spre el, iar ea şi-a rezemat capul de pieptul lui. Se simţea recunoscătoare. Copleşită de reverenţă.

Şi îl dorea în continuare. Voia să-l simtă din nou în trupul ei.

Şi-a ridicat, clipind, privirea spre el. Rajan îi zâmbea. Apoi s-a aplecat spre ea, contopindu-şi buzele cu ale ei.

— Rajan, vrei să faci dragoste cu mine? L-a întrebat ea, glasul trădându-i dorinţa.

— Cu cea mai mare plăcere.

Rajan a scos-o din apă, a înfăşurat-o într-un prosop şi i-a luat în braţe trupul firav.

Doamne, cum l-a implorat! Probabil că îşi pierduse minţile. Nu trebuia să se lase dus de val. Dar femeia asta…

Nu trebuia s-o fi sărutat. Săruturile erau, fireşte, îngăduite. Dar erau periculoase în acest caz. Pătimaşe. Răvăşitoare. Când i se mai întâmplase aşa ceva?

Toate clientele lui erau, într-un fel sau altul, atrăgătoare. În ultimul timp, însă, ceva îi tulbura existenţa, înainte, fiecare femeie i se părea deosebită, unică, înzestrată cu un talent pe care numai el îl descoperea. Unele erau chiar frumoase. Dar nu întâlnise niciodată o femeie care ameninţa să-i spulbere controlul de care era atât de mândru.

Era uşoară ca un fulg. Îi plăcea statura ei delicată, ochii mari şi căprui, cu gene lungi şi negre, care o făceau să semene cu o păpuşă. Buzele trandafirii şi senzuale. Gura atât de dulce, care îl îndemna să-i facă orice. Să-şi atingă penisul de buzele ei fragede ca acelea ale unui bebeluş…

În timp ce o scotea din apă, s-a aplecat din nou deasupra ei şi a sărutat-o iar. Era imposibil să

n-o săruţi. Dând la o parte perdelele de mătase, a aşezat-o cu blândeţe pe pat. I-a scos imediat chiloţii roz din dantelă şi i-a aruncat pe podea, admirându-i trupul gol. Priveliştea era covârşitoare. Penisul îi ardea de dorinţă.

Respiră adânc!

A tras cu poftă aer în piept, spunându-şi că trebuie să se liniştească. Amintindu-şi că asta era profesia lui.

Dar parfumul acestei femei i-a invadat simţurile, făcându-l să uite cu totul de îndatoririle profesiei sale. O voia cu nebunie. Pe ea.

Era doar o clientă. O femeie ca oricare alta.

Dar nu era adevărat. A ştiut din prima clipă în care a văzut-o că era aparte. În special, după aceste ultime luni, când ajunsese să-şi urască profesia şi clientele. Reacţia pe care o avea faţă de ea îl bulversa. Îl tulbura.

S-a aplecat deasupra ei. Părea atât de mică, dominată de statura lui impunătoare. Dar atât de lascivă cu pielea ei catifelată. Sânii erau prea mari pentru un trup atât de firav. Dar sfârcurile se trezeau tot mai mult la viaţă sub privirile lui pătimaşe, aprinzându-i şi mai mult simţurile. Privindu-i ochii strălucitori, a văzut că emoţiile puseseră din nou stăpânire pe ea. Avusese prea mult timp de gândire. Dar i le va înlătura – va avea el grijă de asta.

S-a aplecat deasupra sânilor moi şi i-a cuprins cu gura unul dintre sfârcurile trandafirii şi senzuale, înfiorând-o de plăcere. Cât de dulce

putea să fie! A început să-l sugă uşor, făcând-o să geamă de dorinţă, îşi simţea penisul gata să explodeze sub pofta prea îndelung reprimată. Dar trebuia să-i exploreze trupul, să-i descopere tainele ascunse.

Şi-a plimbat apoi buzele pe abdomenul ei, încă umed. Ea l-a prins cu mâinile de păr, încercând să se ridice, dar el a împins-o cu blândeţe înapoi pe pat.

— Întinde-te, Lilli! Savurează clipa!

A simţit-o încordându-se când a ajuns cu gura deasupra buricului. Ea s-a agitat uşor. Şi-a continuat explorările, poposind în zonele intime. Porţile Paradisului – şi-a spus, privindu-le pentru o clipă. Aşa a numit cineva organele sexuale feminine. Şi nu a contestat niciodată metafora. Cu atât mai puţin acum. A absorbit parfumul pielii umede, a vulvei sale excitate.

O, zei! …

Încerca să se stăpânească, să nu-şi frece penisul fremătând de dorinţă de aşternuturile de mătase. A ezitat o clipă, apoi a trecut la treabă.

Şi-a mângâiat buzele de buclele întunecate, gâdilând-o uşor şi a zâmbit când a auzit-o gemând. A tachinat-o din nou şi a auzit-o gâfâind. Apoi, i-a îndepărtat cu degetele labiile umede, dezvăluindu-i clitorisul, care exploda de dorinţă. Priveliştea era irezistibilă. L-a atins cu vârful limbii, gustându-i aroma. Ea a oftat. El l-a atins din nou, lingându-l cu poftă până când a făcut-o să-şi arcuiască şoldurile.

S-a retras puţin, întrebând-o:

— Ştiai că arta Kama Sutrei descrie zece paşi prin care poţi să oferi plăcere unei femei în felul acesta? O să te învăţ totul pas cu pas.

Ea i-a răspuns gemând uşor.

O, da, voia să-i ofere plăcere. Înainte de a o poseda, voia s-o vadă zvârcolindu-se de plăcere, plutind pe aripile unui alt orgasm. I-a cuprins din nou cu gura organul atât de sensibil, sugându-l cu pasiune.

Ea l-a apucat, gemând, de păr şi l-a tras cu putere. El a supt şi mai tare, adâncindu-şi degetele în comoara ei.

Era încinsă şi umedă de dorinţă. Indura cu greu gândul că nu-şi simţea penisul învăluit în acel cocon de catifea.

Nu încă.

I-a absorbit din nou clitorisul, adâncindu-şi şi mai mult degetele, moment în care – pe culmile extazului ea şi-a încordat coapsele, strângându-i degetele înăuntru. Gustul ei era răvăşitor.

Când a încetat să tremure, el s-a aplecat din nou deasupra ei. Avea obrajii îmbujoraţi, iar ochii îi străluceau cu putere. Era frumoasă – femeia asta! Trebuia să se piardă în adâncurile ei fermecătoare.

S-a rostogolit pe spate, ridicându-se apoi în capul oaselor şi trăgând-o şi pe ea după el. Lilli şi-a acoperit sânii cu mâinile, dar el i le-a dat cu blândeţe la o parte.

— Nu trebuie să-i ascunzi, Lilli. Eşti atât de

frumoasă! Trupul tău este atât de frumos!

— Nu… nu sunt frumoasă, a răspuns ea, cu obrajii îmbujoraţi.

— Eşti splendidă, a spus el, scrutând-o cu privirea. După o scurtă pauză, timp în care i-a studiat toată teama emoţiilor ce i se citeau pe chip, s-a aplecat deasupra ei şi a sărutat-o uşor, şoptindu-i: Lasă-te în voia plăcerilor! Când a simţit-o relaxându-se din nou, a ajutat-o să se aşeze călare în poala lui, iar el şi-a încrucişat picioarele în poziţia lotus, prinzând-o cu mâinile de talia subţire. Înfăşoară-ţi picioarele în jurul meu, Lilli, atingându-ţi tălpile în spatele meu! Da, aşa. Noi numim poziţia asta Kirtibandha, Uniunea Gloriei.

A ridicat-o deasupra penisului său şi şi-a mişcat soldurile până când acesta şi-a croit drum spre comoara ei caldă şi umedă. I-a privit chipul, ochii galeşi şi leneşi, ca după orgasm şi buzele senzuale şi trandafirii.

A sărutat-o apoi, din nou şi din nou, contopindu-şi gura cu a ei. Doamne, nicicând nu a mai fost atât de excitat! Dar nu se putea opri – trebuia să-i absoarbă cu totul dulceaţa buzelor. În curând, gâfâind, ea îi testa buzele cu limba. Vulva ei umedă pe care o simţea deasupra penisului său era o adevărată tortură. Şi-a introdus membrul excitat în adâncurile ei, trăgând-o spre el.

Trupul i-a fremătat de plăcere – o plăcere frenetică, uluitoare. A auzit-o gâfâind cu putere. Ea l-a strâns cu picioarele şi şi-a mişcat şoldurile,

permiţându-i să-i sondeze şi mai mult adâncurile. El a împins şi mai tare, privindu-i ochii ce străluceau, ca nişte nestemate, în nuanţe de auriu şi verde. Ea şi-a muşcat buza, dinţii pătrunzându-i adânc în carnea moale şi trandafirie. Gândul că avea să-i exploreze comorile cele mai tainice i-a aprins şi mai mult simţurile. Folosindu-şi coapsele pe post de pârghie, a împins cu forţă, ajungând şi mai adânc în interiorul ei. Ea a icnit de plăcere.

Trupul lui a cunoscut atunci gustul dulce al desfătării pure, pierzându-şi controlul şi uitând de toate. Ce-i făcea femeia asta? Dar era prea frumos ca să se oprească.

El şi-a ondulat şoldurile, explorându-i şi mult adâncurile, iar ea l-a primit cu totul, absorbindu-l cu nesaţ. Şi-a înfipt unghiile în umerii lui, lăsându-i urme adânci pe piele. Îi plăcea la nebunie s-o vadă descătuşându-şi pasiunea în felul acesta, lăsându-se pradă desfătărilor depravate. Iar chipul ei reflecta frumuseţea supremă.

— Mai vreau, l-a rugat ea, cu respiraţia întretăiată.

El a continuat dansul sexual cu mişcări îndelungate şi ritmice, iar ea îl întâmpina cu şoldurile la fiecare „atac”, părând să rămână fără suflare de fiecare dată. Când dorinţa a atins apogeul, iar el fremăta din cap până în picioare, ea i-a strâns penisul cu vulva ei catifelată, trăgându-l şi mai adânc în interiorul ei.

Când a simţit primele valuri ale orgasmului şi-a aţintit privirea în ochii ei, plutind amândoi, în

acelaşi timp, pe culmile extazului suprem.

— Lilli…

Dar ce voia să-i spună? Nu avea nici cea mai vagă idee. Nu putea să vorbească. Nu putea să gândească. Era într-o altă lume.

A rămas încătuşat în interiorul ei, cu penisul fremătător, fără să-şi desprindă privirea de la ea.

Ochii îi trădau puterea. Puterea dorinţei. Şi nu doar atât. Nu voia însă să se gândească la asta.

Dar nici nu putea să scape din vraja lor. Femeia aceasta, Lilli, era însăşi întruchiparea lui Shakti, chintesenţa Fericirii.

Fusese atins de o zeiţă. Şi nu va mai fi niciodată acelaşi.

Lilli stătea sub trupul lui Rajan, amândoi umezi, atingându-se unul de celălalt: sânii ei îi mângâiau pieptul lui, abdomenele li se contopeau, iar coapsele ei îi sărutau şoldurile lui. El se întinsese deasupra ei, iar corpurile li se împreunau, savurând apogeul. Îi ţintuise mâinile deasupra capului, dar ei îi plăcea senzaţia pe care i-o crea poziţia aceea: o senzaţie de abandonare, de cedare.

Mirosea mai frumos decât oricare alt bărbat pe care îl cunoscuse. Dulce şi uşor picant. Sau doar îşi imagina toate astea? Parfumul lui părea să se îmbine perfect cu frumuseţea lui exotică. Cu acordurile muzicii cântate la sitar şi la flaut, ce se auzea în depărtare.

Nicicând nu s-a simţit atât de satisfăcută precum se simţea acum. Picioarele o dureau, vulva

îi fremăta, iar trupul lui îi zdrobea sânii sub greutatea sa. Dar îl voia din nou. Încerca cu greu să ignore întrebările ce nu-i dădeau pace.

Sunt oare destul de frumoasă? Destul de senzuală? Destul de bună?

El a învăluit-o cu respiraţia sa înainte de a o săruta uşor pe obraz.

— Cum te simţi? A întrebat-o el în şoaptă. Totul e în ordine?

— Da, sunt bine. Mă simt minunat, i-a răspuns ea, trăgând adânc aer în piept şi întinzându-se puţin sub trupul lui.

Îşi dorea să fie adevărat ce-i spusese. Se simţea într-adevăr minunat – fizic. Dar ce făcuse oare cu acest bărbat?

— Sunt prea greu pentru tine, a spus el, mişcându-se, dar ea l-a oprit, strângându-şi picioarele în jurul lui.

— Nu pleca!

De ce simţea nodul acela în piept? Doamne, cât era de derutată!

Îl simţea încă în adâncurile ei – o atingere moale, dar palpabilă.

El s-a aşezat din nou peste ea, relaxându-şi muşchii. I-a eliberat mâinile din strânsoare, dar ea nu ştia ce să facă cu ele. Le-a lăsat pe pernele de deasupra capului. De ce simţea acum această senzaţie de disconfort?

Rajan s-a ridicat în capul oaselor, rezemându-se în coate şi privind-o în ochi.

— Ce s-a întâmplat, Lilli? Poţi să-mi spui.

Ea şi-a acoperit sânii cu mâinile, clătinând din cap.

— Nu ştiu. Nu înţeleg ce mi se întâmplă. Cred că… am nevoie de puţin timp ca să mă obişnuiesc cu asta.

— Cu prezenţa unui bărbat? A întrebat-o el, aplecându-se şi sărutând-o pe gât. Trupul ei a răspuns imediat acestei stimulări, simţind o contracţie între coapse. Corpul tău ştie prea bine ce vrea, a continuat el. Dă-mi un răgaz de cincisprezece minute şi voi fi din nou gata!

— Serios? L-a întrebat ea, zâmbind.

— Pentru tine, s-ar putea să am nevoie doar de cinci minute. De ce pari aşa surprinsă? Te îndoieşti de capacităţile mele? A spus el, trăgând-o jucăuş de păr.

— Nu. Vreau să spun că… a trecut atâta timp de când vreun bărbat şi-a manifestat interesul pentru o a doua rundă în compania mea.

Doamne, cât era de patetică! Şi-a spus ea, închizând ochii.

El şi-a aplecat capul şi a sărutat-o pe gât, făcând-o să se înfioare.

— Mare păcat! A spus el, dându-i braţele la o parte ca să-i mângâie cu buzele sânii senzuali. Nu-mi imaginez cum ar putea un bărbat să stea cu tine în pat şi să nu profite din plin de situaţie.

Îşi cunoştea bine meseria, fără îndoială. Dar nu vorbea serios. Ea a simţit un nod în stomac. I-a cuprins capul cu mâinile, ridicându-i-l.

— Te rog să nu spui aceste lucruri doar

pentru că fac parte din scenariu! Te rog să nu faci asta!

— Îţi jur că fiecare cuvânt este adevărat, a spus el, privind-o cu ochii lui întunecaţi. Ce-ai păţit de te îndoieşti de sinceritatea spuselor mele?

— N-am venit aici ca să vorbesc despre asta, a răspuns ea, întorcându-şi capul într-o parte.

— Nu. Dar cred că ţi-ar face bine. Ea a rămas tăcută, îngândurată. Lilli, a continuat el, rolul meu nu este doar de a-ţi satisface nevoile trupeşti. Pot fi la fel de bine confidentul şi iubitul tău. Eu nu te cunosc. Nu-ţi cunosc prietenii, familia. Poţi să-mi împărtăşeşti tainele tale. Te asigur că nimic nu va răzbate dincolo de zidurile acestei încăperi. Şi… vreau să te cunosc. Vreau să fac tot ce-mi stă în putinţă ca să te simţi bine.

Nu doar pentru că aceasta este meseria mea. Ci pentru că pur şi simplu îmi doresc acest lucru.

I se părea ciudat să-şi deschidă sufletul în faţa acestui om complet străin. Un străin care îi cunoştea trupul mai bine decât o făcuse vreodată soţul ei. Stăteau încă împreunaţi, penisul lui odihnindu-se în adâncurile ei. Atmosfera era atât de intimă, cum nu mai fusese de mult. Şi avea dreptate – nu avea nicio importanţă ce-i spunea, nu-i aşa? Poate că – dacă îşi vărsa amarul, dacă va da glas tristeţii ei – povara nu i se va mai părea atât de grea.

— Fostul meu soţ avea nişte idei… cât se poate de clare despre sex. Eram tânără când m-am căsătorit. Prea tânără ca să ştiu anumite

lucruri. Am cunoscut doar câţiva bărbaţi înaintea lui. El deţinea întotdeauna controlul. N-a fost niciodată pasional în pat… dar am crezut că pot sacrifica pasiunea pentru siguranţa pe care mi-o oferea. O prostie din partea mea o ştiu prea bine acum. Da, o mare prostie! Şi-a. Spus ea în gând, făcând o pauză ca să-şi tragă sufletul, apoi a continuat: Am crezut mult timp că lipsa pasiunii lui era vina mea. Abia în ultimul timp am realizat că nu eu eram vinovată. L-am părăsit anul trecut. Dar n-am reuşit încă să înlătur tot răul pe care mi l-a făcut, înţelegi ce vreau să spun?

— Ţi-a distrus puterea şi încrederea în tine.

— Da, exact.

El a simţit-o relaxându-se – doar la simplul gând că cineva o înţelegea.

— Ai venit, aşadar, la Exotica pentru a-ţi regăsi încrederea şi forţa pe care le-ai pierdut.

— Da.

— Le vei găsi, Lilli. Eu le-am descoperit. Sunt adânc îngropate, dar ele există. Te voi ajuta să le readuci la suprafaţă. Ea a dat din cap, neavând puterea să mai vorbească. Ochii i s-au umplut de lacrimi. El s-a aplecat deasupra ei şi i-a sărutat, una câte una, genele, şoptindu-i: A trecut prea mult timp de când n-ai mai simţit dragostea şi afecţiunea cuiva. Sufletul tău are nevoie de multă atenţie. Eu îţi voi dărui toate astea. Şi vei pleca de aici o cu totul altă persoană – o persoană mult mai puternică şi mai încrezătoare. Îţi promit. Când îi mai vorbise un bărbat în felul acesta, când o mai

dezmierdase aşa? Nu reuşea să-şi revină. Ai încredere în mine, Lilli? A întrebat-o el.

— Încerc. Caroline nu mi-ar fi încredinţat un partener în care să nu am încredere. Nu vreau să fac o melodramă din asta. Dar situaţia este atât de ciudată… şi cu toate astea, cred că este singura şansă de a-mi redescoperi vechiul eu.

— Atunci abandonează-te în mâinile mele! A spus el, dându-i părul de pe faţă şi privind-o cu ochii lui negri, strălucitori. Te voi învăţa tainele Kama Sutrei – arta sacră a iubirii. Actul sexual are puteri tămăduitoare. Te voi ajuta să te vindeci.

A sărutat-o blând pe gură, înfiorând-o de plăcere şi ajutând-o să se relaxeze. Şi-a plimbat apoi mâinile pe chipul ei, dezmierdându-i obrajii, buzele şi gâtul. Trupul ei fremăta din nou de pasiune.

A continuat s-o sărute în tăcere, atingând-o şi mângâind-o, iar ea şi-a stăvilit gândurile, lăsându-se pradă plăcerilor trupeşti. Penisul lui s-a trezit din nou la viaţă în interiorul ei, palpitând de dorinţă.

Da, putea s-o ajute, putea să-i vindece trupul şi mintea. Şi poate, regăsindu-şi eul alături de el, îşi va putea tămădui şi inima.

Lilli s-a trezit târziu în noapte; simţea liniştea aproape palpabilă – atmosfera cufundată în somn care marchează graniţa dintre miezul nopţii şi zori.

S-a ridicat din pat, apoi s-a oprit pe loc ca să-l privească în lumina difuză a lunii, ce pătrundea

prin perdelele de mătase. Rajan.

Stătea pe burtă, adâncit în somn. Îi distingea formele ondulate ale fundului senzual, dar şi muşchii vânjoşi care îi străbăteau spatele lat. Părul îi cădea, răvăşit, pe perne.

Şi-a desprins ochii de la el şi s-a îndreptat, goală, spre terasă. Afară, târâitul blând al greierilor se îmbina cu dansul apei care curgea din fântâna arteziană aşezată în mijlocul piscinei. Un loc atât de tihnit! Totul purta aici amprenta frumuseţii, a liniştii şi voluptăţii.

Încă nu-i venea să creadă experienţele pe care le trăise alături de el în după-amiaza şi noaptea aceea.

Înainte de a adormi, făcuseră din nou dragoste în patul imens în timp ce Rajan îi şoptea în sanscrită numele poziţiilor şi ale tehnicilor de stimulare sexuală. Putea să jure că pasiunea lui o egala pe a ei. Era oare posibil acest lucru?

Niciun bărbat din cei pe care îi cunoscuse nu se asemăna cu el. Cu siguranţă, nu fostul ei soţ. Gândul a făcut-o să izbucnească aproape în râs, dar s-a oprit în ultima clipă, punându-şi mâna la gură. Cei doi nu aveau nimic în comun. Evan nu dăduse niciodată dovadă de imaginaţie în pat. Ar fi suferit un atac de cord dacă ar fi ştiut ce făcuse cu Rajan în mai puţin de douăzeci şi patru de ore. Evan nici nu cunoştea măcar semnificaţia cuvântului „pasiune” decât atunci când era vorba de bani. Ajunsese la concluzia că aşa se născuse – rece ca un aisberg. De ce continua să creadă,

undeva în adâncul sufletului ei, că vina îi aparţinea într-o oarecare măsură?

Dar nu, nu trebuia să se gândească în acest moment la asta. Nu aici. Prezenţa lui Evan în gândurile sale, a trădării şi a firii sale glaciale otrăveau acest loc şi frumuseţea experienţelor trăite. Toate acestea erau numai pentru ea.

Ce păcat că până şi ideea asta i se părea străină!

Un fior i-a străbătut trupul, realizând în clipa aceea că noaptea devenise răcoroasă. Dar priveliştea era de vis – luna în pătrar atârna pe cerul indigo, iar crestele munţilor se oglindeau, ca nişte decupaje din hârtie, în lumina strălucitoare a stelelor. Şi-a cuprins trupul cu braţele, gândindu-se să se întoarcă în pat şi să încerce să adoarmă din nou, când a auzit ceva în spatele ei şi a înţeles că era el. Rajan.

Inima, care începuse să-i freamăte de plăcere, s-a oprit pentru o clipă în loc la gândul că era goală, expusă privirilor lui. Rajan a luat-o însă în braţe, trăgând-o spre el. Îi simţea trupul impunător şi cald. Mângâietor. Incitam. Şi el era gol ca şi ea.

— De ce te-ai trezit, Lilli? A întrebat-o el cu o voce somnoroasă. Te gândeşti? Visezi?

— Poate puţin din amândouă. Şi privesc cerul… munţii…

— Vrei să rămâi singură cu gândurile tale?

— Nu. Mă bucur că eşti aici. Nu mai vreau să mă gândesc atât de mult. Cât o fi ceasul?

— Are vreo importanţă?

Îi simţea abdomenul gol lipit de spatele ei. El a rămas în tăcere alături de ea, în timp ce Lilli se contopea tot mai mult cu trupul lui, topindu-se aproape în braţele sale şi relaxându-se uşor. Era imposibil să mai gândească în prezenţa acestui străin încântător. A descoperit însă deodată că voia să-l cunoască, să ştie cine e, să-l dezbrace de straiele personajului pe care îl interpreta la Exotica.

— Rajan…

— Da.

— Pot să te întreb ceva?

— Poţi să mă întrebi tot ce vrei.

— Te-ar deranja să-mi vorbeşti despre viaţa ta privată? Sau profesia îţi cere să rămâi un străin, să nu spulberi misterul?

— Profesia îmi cere să fac tot ce pot ca să-ţi ofer plăcere. Dar sunt dispus să vorbesc despre orice. Ce-ai vrea să ştii?

Ea a păstrat tăcerea pentru o clipă.

— Vreau să ştiu cine eşti, de unde vii. Ceva… Orice…

A fost rândul lui să păstreze tăcerea, apoi a spus:

— M-am născut la Londra. Părinţii mei sunt indieni, dar tata a crescut în Anglia. Are o afacere de succes acolo. Eu sunt cel mai mic din cei şapte copii ai părinţilor mei. Fratele meu, primul născut, îl ajută pe tata să conducă afacerea. Mai am cinci surori, dintre care cel mai apropiat mă simt de

sora mea Teja, care este puţin mai mare decât mine.

— Teja, a repetat ea. Ce nume frumos!

— Înseamnă „luminos”. I se potriveşte. Când a fost mai tânără, a lucrat ca manechin la New York. Acum are o agenţie de impresariat.

— Când era mai tânără? Dar, cu siguranţă, este încă destul de tânără ca să mai lucreze ca manechin, chiar dacă este puţin mai mare decât tine. A rămas tăcută o clipă, adâncită în gânduri. Oare chiar voia să ştie răspunsul la întrebarea ce-i stătea pe buze? Câţi ani ai, Rajan? L-a întrebat ea în cele din urmă.

— Treizeci şi trei.

— Eu împlinesc patruzeci peste o lună.

De ce i se părea cumplit de mare diferenţa de vârstă? Cumplit de mare, dar extrem de savuroasă.

— Mătuşa mea din Mumbai mi-a spus adesea că femeile evoluează odată cu trecerea anilor şi nu m-ara îndoit niciodată de asta. Sora mea are treizeci şi cinci de ani. Este bătrână ca să mai lucreze ca manechin la New York. Dar munca pe care o face acum i se pare mult mai interesantă decât cea de manechin.

— Vorbeşti des cu ea?

— Cât de des pot. Cel puţin, o dată pe săptămână.

— Te poţi considera norocos pentru că ai o relaţie atât de strânsă cu sora ta, pentru că te bucuri de sprijinul ei. Eu nu am nici fraţi, nici

surori. Părinţii mei îmi vor binele, firește, dar nu avem o relaţie prea apropiată. Sunt oarecum… ineficienţi. Amândoi sunt profesori universitari – pierduţi într-o lume a lor. M-au învăţat importanţa învăţăturii, dar nimic altceva.

— Familia mea m-a învăţat să iubesc femeile, a spus el, plimbându-şi degetul pe braţul ei, gest care îi provoca fiori în tot corpul. Surorile mele, mama, mătuşile şi bunica mea… Petreceam săptămâni, uneori chiar luni, cu familia mea în India, în Mumbai. Eram întotdeauna încurajat de femei. Acolo, am învăţat valoarea spiritului feminin, faptul că femeia este un receptacul al esenţei divine.

— Acolo ai învăţat arta Kama Sutrei?

— Da, principiile fundamentale. Dar mai târziu, în pragul maturităţii, am studiat temeinic Kama Sutra, a continuat el, cu glasul lui mătăsos şi dulce ca mierea. M-am dedicat trup şi suflet acestei arte.

S-a aplecat deasupra ei şi a sărutat-o uşor pe umăr, înfiorând-o din cap până în picioare.

— E atât de bine! …

— Atunci o să continui, a şoptit el, plimbându-şi buzele pe gâtul ei.

Ea a încercat să-şi adune gândurile, copleşită de valurile de plăcere pe care le simţea.

— Şi de ce te afli aici în loc să fii în Anglia cu familia ta? Alături de tatăl tău? El a încetat s-o mai sărute, încordându-se dintr-odată. Ea s-a întors cu faţa spre el şi i-a văzut chipul crispat. Rajan, îmi

cer iertare. N-ar fi trebuit să te întreb ceva atât de intim.

— Nu. E în regulă. Doar că este un subiect extrem de delicat. Obiectivele mele în viaţă nu coincid cu cele ale familiei mele.

— Îmi pare rău, a repetat ea. Nu trebuie să-mi mai destăinui nimic altceva.

El a privit-o pentru o clipă, spunându-i apoi:

— Hai să vorbim de lucruri mult mai plăcute!

— Fireşte.

El i-a zâmbit, mult mai relaxat.

— N-ai mâncat nimic. Să cer ceva de mâncare?

— În toiul nopţii?

— Acesta este lăcaşul fanteziilor, Lilli. Eşti liberă să ceri tot ce vrei. Un întreg personal este gata să-ţi îndeplinească orice dorinţă.

— Dar nici măcar nu ştiu ce să cer.

— O să mă ocup eu de tot. Hai înapoi în pat! E răcoare aici.

A condus-o în cameră şi după ce a ajutat-o să se urce în patul imens, a dispărut printr-o uşiţă. Se afla deja sub aşternuturi când a realizat că îndoielile referitoare la aspectul ei exterior încetaseră s-o mai hărţuiască în momentul în care traversase încăperea alături de el. Gândul i-a adus un zâmbet pe chip.

El s-a întors repede şi a aprins trei lumânări pe noptiera sculptată înainte de a se tolăni, gol încă, pe pernele de lângă ea. Probabil că era minunat să ai atâta încredere în tine, să te

comporţi cu atâta naturaleţe, să nu fii obsedat de aspectul tău fizic. Rajan îşi plimba mâna pe braţul ei, mângâind-o cu degetele.

— Lilli!

— Da.

— Mi se pare că te simţi mult mai relaxată în compania mea acum. Am dreptate?

— Da, cred că da.

— Asta e bine.

— Dar tu? L-a întrebat ea.

— Eu? A spus el, ezitând, puţin încruntat. Nu m-am mai simţit de foarte mult timp atât de bine. Chiar şi în această profesie, care pare visul oricărui bărbat, începi să te plictiseşti la un moment dat. M-ai făcut să-mi iubesc din nou munca.

— Rajan, te rog! …

— Dar e adevărat, a insistat el, rezemându-se în cot. În ultimele luni – poate şase luni, poate mai mult plăcerea a început să dispară. S-ar putea să fiu epuizat. Sau poate rutina îşi spune cuvântul. Nu ştiu sigur. Dar fiecare moment petrecut cu tine a fost o adevărată plăcere, a spus el, atingându-i cu degetele obrajii încinşi.

— Nu… nu prea ştiu ce să spun.

— Nu trebuie să spui nimic. Trebuie doar să nu te mai îndoieşti de sinceritatea mea când îţi spun că eşti frumoasă şi că te vreau. Că mă stăpânesc extrem de greu să nu te iau mereu în braţe. O să te convingi după ce mâncăm ceva şi-mi reîncarc bateriile, a adăugat el, zâmbindu-i.

Lilli i-a zâmbit şi ea, încercând să-i perceapă tâlcul. Rajan s-a băgat sub cearşafuri, lângă ea, trăgând-o mai aproape de el. Amândoi zăceau tolăniţi pe perne.

Ea simţea aroma sexului lor pe aşternuturile de mătase, cât şi mireasma lumânărilor parfumate. Aceste mirosuri i se păreau ostentativ de erotice impresie accentuată şi de dansul luminilor şi al umbrelor pe care le aruncau pe pielea ei goală flăcările lumânărilor.

Tăcerea nopţii o învăluia ca într-un cocon, izolând-o de realitate. Avea nevoie de această senzaţie de izolare. De ideea că nu se mai afla nimeni acolo pentru a se putea lăsa dusă de val, pentru a putea face sex cu un bărbat pe care abia îl cunoscuse. Şi chiar dacă stomacul începuse să-i plângă de foame, prezenţa cameristei care a intrat să le aducă masa i s-a părut o violare a acestui spaţiu atât de intim.

O tânără indiancă, îmbrăcată într-un sari galben ca şofranul, s-a îndreptat spre o masă frumos sculptată de lângă arcada ce ducea spre terasă şi a lăsat în tăcere o tavă mare din argint. Rajan a dat din cap, iar fata a făcut o reverenţă, cu mâinile împreunate ca într-o rugăciune, ieşind apoi cu spatele din cameră în timp ce lumina lumânărilor se reflecta în piatra preţioasă pe care o purta în frunte.

Rajan s-a ridicat în picioare şi a luat dintr-un cârlig prins de unul dintre stâlpii patului două halate de mătase de un roşu-aprins. A ajutat-o pe

Lilli să coboare din pat, punându-i halatul pe umeri, apoi s-a îmbrăcat şi el cu celălalt. A aşezat-o pe unul dintre scaunele moi şi bogat incrustate care străjuiau măsuţa, aşezându-se apoi şi el pe celălalt.

— Am cerut câte un pic din toate. N-am ştiut ce-ţi place. Încearcă astea mai întâi! Sunt preferatele mele, a îndemnat-o el, luând o curmală umplută de pe tava încărcată cu bunătăţi şi oferindu-i-o.

— Cu ce e umplută?

— Gustă şi spune-mi tu! A insistat el, ducându-i apoi curmala la buze.

S-a simţit deodată stânjenită pentru că Rajan încerca să-i dea în gură. Dar el îşi juca rolul pe cât de autoritar, pe atât de tandru. Ea a dat din cap şi a deschis gura.

El i-a strecurat curmala printre buze, iar Lilli a muşcat din ea. A simţit atunci cum dulceaţa fructului, îmbinată cu o savoare deosebită, i-a invadat papilele gustative.

— Ce bună el Are cumva miere? Şi un soi de nuci.

— Fistic. Eşti o bună degustătoare. Încearcă puţin din îngheţata asta de mango! Îţi va pregăti papilele pentru următorul fel. A luat o linguriţă din crema rece şi i-a băgat-o în gură, iar ea a savurat aroma proaspătă şi dulce. Rajan a lins linguriţa înainte de a lua şi el una, gest pe care l-a făcut inconştient – a mâncat cu aceeaşi linguriţă – dar care ei i s-a părut extrem de intim. Ai

mâncat vreodată samosa? A întrebat-o el. Nu există pateuri mai bune decât cele pe care le fac bucătarii de aici, nici măcar în India, deşi nu le-aş spune asta mătuşilor mele. Trebuie să guşti din ele.

El a repetat figura, ducându-i la gură pateul sub formă de triunghi, umplut cu carne şi legume, muşcând apoi şi el din preparatul delicios şi dându-i restul lui Lilli. Şi în tot acest timp, el i-a zâmbit încontinuu, încântat parcă de plăcerea pe care mâncarea i-o provoca iubitei sale.

După masă şi-au potolit setea cu ceai verde, tare, din esenţe exotice. Se simţea saturată din toate punctele de vedere. Avea stomacul plin şi trupul satisfăcut. Cât de ciudat i se părea să se afle în acel loc, în toiul nopţii, copleşită de această senzaţie de bine! Singurul lucru pe care şi-l mai dorea era să-i simtă din nou trupul lipit de al ei. Dar va avea parte şi de această plăcere peste câteva clipe. Minunat! Uluitor!

— Eşti obosită? A întrebat-o el. Probabil că da. Hai în pat să ne încălzim împreună! S-a ridicat în picioare şi i-a oferit mâna, conducând-o spre pat. Şi-a scos halatul, apoi i l-a dat jos şi pe al ei. Ea şi-a acoperit automat trupul cu mâinile, dar el a oprit-o cu tandreţe. Nu trebuie să-ţi ascunzi trupul. Ai formele perfecte ale unei femei – aşa cum trebuie să fie o femeie. Îţi voi spune asta până o să mă crezi, Lilli. Ea şi-a lăsat braţele să-i cadă pe lângă corp, cu obrajii îmbujoraţi, stânjenită de propria sa sfială, cât şi de goliciunea

ei. E în regulă, a asigurat-o el, cu glasul lui lin şi catifelat.

A aşezat-o în pat şi s-a strecurat lângă ea, trăgând-o spre el de parcă ar fi ştiut că exact de asta avea nevoie de căldura trupului său impunător. I-a rezemat capul de umărul lui şi când se mişca, ea îi simţea freamătul muşchilor.

Amândoi au rămas tăcuţi un timp. Era obosită, dar fericită pentru că se afla în prezenţa lui. Se simţea pe deplin satisfăcută şi leneşă. Prea leneşă ca să se mai gândească la ceva.

— Să-ţi spun o poveste până adormi? A întrebat-o el domol.

— Ce poveste?

— O poveste despre Shakti. Ea este Mama Divină şi principiul dinamic al forţei feminine; în cultura tantrică, este zeiţa Devi, soţia zeului Shiva. Aceşti zei sunt creatorii artei sexuale sacre din Kama Sutra.

Lilli s-a încolăcit, lipindu-se şi mai mult de trupul lui, toropită de somn.

— Mai povesteşte-mi despre Shakti!

Rajan i-a mângâiat obrazul cu degetele, iar ea s-a lăsat pradă mişcărilor ritmice ale pieptului său, plutind pe undele duioase ale vocii lui.

— Numele ei înseamnă „energie cosmică”. Ea este Creatoarea Universului. Doctrina tantrică susţine că femeia reprezintă viaţa însăşi, deoarece întruchipează principiul lui Shakti. Aşadar, tu, ca femeie, ai o putere pe care bărbatul o cunoaşte doar prin uniunea cu tine. Bărbatul nu este un

întreg fără femeie. Chiar şi zeul Shiva este lipsit de putere fără energia feminină a lui Shakti. Împreună, redau universului echilibrul şi puterea divină, din care iau fiinţă toate celelalte lucruri. De aceea, uniunea sexuală este sacră, profundă.

— Da… îmi place ideea sexului sacru, a murmurat ea, simţind un fior de dorinţă, în ciuda toropelii sale.

— Te voi învăţa arta sexului sacru, Lilli. Arta Kama Sutrei. Arta tantrică.

— Cred că sunt multe lucruri pe care poţi să mă înveţi, Rajan.

Poate nu doar tehnici sexuale. Se simţea cu totul altfel în compania lui, atunci când gândurile şi firea ei analitică îi dădeau pace. Mult mai relaxată, mai deschisă, mai puţin tentată să analizeze totul, să se întrebe dacă nu avea coapsele prea mari sau dacă abdomenul mai era la fel de plat ca în tinereţe.

Sau dacă era destul de bună.

El a sărutat-o uşor pe frunte, dar nu a mai rostit niciun cuvânt. Un fior i-a străbătut oare trupul? Dar era prea obosită ca să se mai gândească la asta. Peste câteva clipe, Morfeu a prins-o în mrejele sale.

În noaptea aceea, a visat mătăsuri colorate, învăluindu-i trupul gol, într-o aromă de santal. Acordurile muzicii cântate la sitar se contopeau cu ciripitul păsărilor. Rajan se afla lângă ea, şoptindu-i la ureche rugăciuni antice, în timp ce îşi plimba mâinile pe trupul ei, provocându-i plăceri cu totul

necunoscute până când tărâmul viselor a fuzionat cu cel al realităţii, iar ea nu mai putea să distingă realitatea de fantezie.

Primele raze ale zorilor au pătruns în cameră, jucându-se printre pleoapele ei închise. Fără să deschidă ochii, a ştiut imediat unde se afla. I-au spus-o aşternuturile de mătase, care îi mângâiau trupul gol, parfumul florilor din aer, respiraţia caldă a iubitului ei, pogorât din arta Kama Sutrei.

Dacă va deschide ochii, oare toate astea vor dispărea?

S-a întins, desfătându-se cu atingerea catifelată a pielii lui. În cele din urmă, a îndrăznit să deschidă ochii.

El era încă acolo. Inima a început să-i bată cu putere, copleşită de recunoştinţă, dar şi de un dor amarnic. Cum era posibil acest lucru? Avea nevoie doar de trupul lui, de nimic mai mult. De trupul lui statuar, de mâinile curioase, de gura senzuală.

A realizat atunci că se trezise deja şi o privea zâmbind.

— Bună dimineaţa, Lilli.

— Bună dimineaţa.

— Le-am chemat deja pe cameristele care se vor ocupa de baia ta.

— Cameristele care se vor ocupa de baia mea?

— Da. Te vor îmbăia, aşa cum se cuvine unei prinţese indiene.

— Ah! Nu prea ştiu… Nu ştiu dacă m-aş simţi bine în prezenţa altcuiva. Nu ştiu dacă aş putea

să… Chiar trebuie să fac asta?

— Nu trebuie să faci nimic dacă nu vrei. M-am gândit că ţi-ar plăcea să fii îmbăiată.

— Nu în compania unor persoane străine.

— Dar ţi-ar plăcea să-ţi fac eu baie, Lilli? A întrebat-o el după o clipă de tăcere.

I-ar plăcea să-i facă orice dacă asta însemna s-o atingă.

— Da, cred că mi-ar plăcea asta.

Din felul în care trupul ei a reacţionat – părţile intime i s-au încins dintr-odată, iar sânii au început s-o doară – nu avea nicio îndoială că abia aştepta să-i simtă mâinile învăluind-o cum numai el ştia s-o facă.

Rajan a zâmbit, i-a dus mâna la buze şi i-a sărutat-o, înfiorând-o de plăcere.

— Aşteaptă-mă o clipă să anulez comanda şi să-ţi pregătesc baia! A spus el, ridicându-se în picioare, frumos şi gol ca o statuie grecească, dispărând printr-o uşiţă de lângă pat. S-a întors apoi câteva clipe mai târziu.

— Ce este dincolo de uşa aceea, Rajan?

— Dincolo de ea se află Vrăjitorul din Oz – un telefon care nu sună niciodată ca să nu te deranjeze. Îl folosim ca să comandăm masa, să chemăm cameristele, să-ţi îndeplinim orice dorinţă. Îl ţinem ascuns ca să nu spulberăm vraja fanteziei. Sper că nu am spulberat-o doar pentru simplul fapt că ţi-am dezvăluit existenţa lui.

— Nu. Doar eu am fost cea care a întrebat. S-au gândit la toate cei de aici, nu-i aşa? Până în

cele mai mici detalii.

— Stai să vezi baia! Este unicat. O adevărată capodoperă. Mă duc s-o umplu cu apă.

Ea s-a tolănit în pat, relaxându-se în susurul apei curgătoare în timp ce Rajan umplea cada într-o altă cameră. Cu o seară în urmă, folosise o toaletă micuţă şi elegantă, dotată cu bideu, dar fără cadă. Aceasta se afla probabil în altă parte.

S-a întins din nou, nevenindu-i să-i creadă că se afla acolo, că trăia aievea toate aceste experienţe.

Rajan s-a întors în cameră, complet dezbrăcat, dar vădit nestingherit. Se simţea bine în pielea lui. Îl invidia pentru asta şi îşi dorea să fie şi ea la fel de relaxată. El s-a apropiat de pat şi i-a oferit mâna.

— Baia este gata, prinţesa mea.

Ea s-a ridicat, iar el i-a pus pe umeri halatul roşu de mătase, călăuzindu-i paşii pe gresia rece. Când au trecut printr-o altă arcadă, acoperită cu o draperie, aerul a devenit umed şi înăbuşitor, presărat cu parfum de trandafiri.

Nu mai văzuse niciodată o cameră ca aceea. Pereţii şi coloanele erau sculptate şi incrustate cu pietre preţioase. Zidurile, împodobite cu modele florale, erau „animate” de elefanţi, tigri şi păsări exotice create din mozaic. În mijlocul camerei se afla o piscină imensă, cu modele complexe în nuanţe de auriu şi indigo. Pe apele acesteia, pluteau petale de trandafiri şi de lotus alb. Din piscină ieşeau aburi, creând o atmosferă himerică,

iluzorie.

Pe unul dintre pereţii piscinei imense veghea o şi statuie din bronz, înaltă de un metru şi jumătate, care îl întruchipa pe zeul Shiva. Stătea într-un picior, ca şi când ar fi dansat, fluturându-şi cele şase braţe prin aer pe fundalul unei mandale frumos modelate. Într-o mână, ţinea un tambur mic, iar din palma alteia îi ţâşneau flăcări. Purta brăţări de aur pe braţe, iar mijlocul îi era încins cu o cingătoare de mătase cu broderii. De gât îi atârna un colier de crizanteme în nuanţe de auriu şi alb.

De cealaltă parte a căzii se afla o figurină din aur, care o întruchipa, probabil, pe Shakti şi-a imaginat Lilli. Zeiţa stătea pe un tron din aur, incrustat cu pietre preţioase; la picioarele ei, se odihnea un tigruleţ. De umeri îi flutura o mantie de mătase, cu broderii şi nestemate, în tonalităţile apusului de soare – de la roşu la portocaliu. În toate cele opt mâini ţinea flori roz de hibiscus.

— Este atât de frumos! N-am văzut niciodată ceva mai impresionat.

— Mă bucur că-ţi place. Vino, să nu se răcească apa! Rajan i-a luat halatul de pe umeri, scoţându-şi şi el pantalonii de în. Te simţi mai relaxată în dimineaţa asta să stai goală în prezenţa mea, nu-i aşa?

Ea a încuviinţat din cap pe când el a ajutat-o să intre în baie, aburii parfumaţi ai apei calde învăluindu-i trupul ca într-o pânză de mătase.

— Încep să mă obişnuiesc. Se pare că aceasta

este ţinuta obişnuită aici.

— Trupul uman este sacru prin esenţa lui, Lilli. Şi frumos. Iar trupul tău este cu atât mai frumos. Nu ai de ce să-ţi fie ruşine. Poate că – dacă vei sta goală aici – vei ajunge să înţelegi acest lucru. Nimic nu este întâmplător în univers. Nici măcar faptul că stăm împreună complet goi, a adăugat el, cu un zâmbet în colţul gurii. Deşi aş putea să găsesc nenumărate motive pentru asta.

Cuvintele lui i-au stârnit un zâmbet.

— Încep să mă obişnuiesc să stau goală în prezenţa ta. Şi încep, de asemenea, să accept faptul că apetitul meu sexual este mai mare decât am realizat vreodată. Iar sexualitatea face parte din personalitatea mea feminină. Poate că ţi se pare o prostie ce-ţi spun acum…

— Nu, deloc. Amândoi vom descoperi pe parcurs lucruri inimaginabile. Dar deocamdată, vreau să te bucuri de plăcerile băii.

Rajan i-a arătat o băncuţă curbată, construită în cadă, spunându-i să se întindă acolo. Trupul îi rămânea exact la suprafaţa apei. A observat atunci, la marginea piscinei, un coş plin cu prosoape albe şi o tavă cu diverse săpunuri, sticle colorate, perii şi bureţi.

— Locul acesta este atât de luxos, încât îţi este cu neputinţă să absorbi totul deodată, i-a spus ea. Mă simt într-adevăr ca o prinţesă.

— Atunci întinde-te pe bancă, prinţesa mea, iar eu te voi sluji! Rajan a luat un prosop din coş, l-a răsucit şi i l-a pus sub cap ca pe o pernă. Apoi a

luat un urcior din argint de pe tavă şi l-a băgat în apă. Închide ochii şi întinde-te! Da, aşa e bine. Ea s-a supus, relaxându-se în îmbrăţişarea unduirii calde. A simţit apoi cum îi întinde şi îi udă părul. Ce minunat era să se simtă atât de răsfăţată! Bucură-te de căldura apei, Lilli şi relaxează-te! Absoarbe-o cu toţi porii! A continuat să ţină ochii închişi, savurând căldura băii, aerul parfumat şi prezenţa tăcută a lui Rajan. Nu cunoscuse nicicând un bărbat în preajma căruia tăcerea devenea aproape palpabilă. Şi răbdarea. Te părăsesc câteva clipe ca să mă spăl şi eu, i-a şoptit el, atât de aproape încât i-a simţit respiraţia caldă învăluindu-i părul.

Toropită de căldura binefăcătoare a băii, privea cu ochii pe jumătate închişi cum Rajan stătea în mijlocul piscinei şi îşi turna apă pe corp din urciorul de argint. Apa i se prelingea pe umerii puternici şi pieptul seducător, alunecând printre smocurile de păr ce-i acopereau abdomenul plat. Folosind un burete, se spăla cu mişcări graţioase şi tăcute – era mult mai frumos decât statuia din bronz a zeului Shiva, ce-i veghea de la marginea bazinului.

Doamne, cum se excita doar când îl privea cum îşi plimba mâinile impunătoare pe muşchii puternici ai abdomenului! Voia să-l atingă în acelaşi fel, mângâindu-i trupul ud şi catifelat, cu urme de săpun. Când şi-a dat capul pe spate ca să-şi spele părul, priveliştea pe care i-a oferit-o gâtul său lung a lăsat-o fără suflare, dorindu-şi cu

ardoare să-l sărute şi să-i absoarbă pielea aurie şi senzuală. Sfârcurile lui negre erau la fel de seducătoare – strălucitoare şi ude. A reuşit cu greu să-şi stăvilească un geamăt de dorinţă.

După ce s-a spălat cu săpun, s-a băgat sub apă ca să se clătească, ieşind apoi la suprafaţă şi dându-şi la o parte de pe faţă părul ud. Apoi, luptându-se cu unduirile apei, s-a întors la ea, privind-o cu ochii lui sfredelitori şi întrebând-o cu glasul său blând:

— Eşti pregătită să începem baia, Lilli?

— Mmm… da.

A luat un burete curat de pe tavă şi a turnat peste el un săpun lichid, deosebit de parfumat.

— Vom începe cu picioarele.

I-a cuprins glezna în palmă şi i-a ridicat piciorul. Era atât de frumos, cu pielea lui cafenie, pe care se prelingeau picături de apă din buclele-i negre. Era chipeş, cu o înfăţişare de aristocrat, ca aceea a unui prinţ indian. Nu văzuse niciodată un bărbat cu un trup atât de perfect, cu o structură osoasă fără cusur. Un bărbat din toate punctele de vedere. Gura însă era moale, ca de pluş. Seducătoare.

El i-a zâmbit în timp ce îi mângâia glezna cu mâinile pline de săpun.

— În arta Kama Sutrei, a spus el, este extrem de important să te pregăteşti pentru iubitul tău. Dar o putem face împreună. Putem savura laolaltă acest ritual.

Atingerea lui – în timp ce îi masa laba şi

degetele piciorului – era minunată. Sânii i s-au trezit la viaţă, iar corpul tânjea de dorinţă. A început să-i maseze gamba până la genunchi, lăsându-i-l apoi în apă şi concentrându-se asupra celuilalt picior. Grija cu care îşi îndeplinea misiunea era, prin excelenţă, erotică.

Şi-a îndreptat apoi atenţia spre braţe, masându-i-le minute în şir cu palmele mâinilor.

— E minunat! A murmurat ea. Nimeni nu m-a atins în felul acesta.

El şi-a ridicat atunci ochii spre ea, privind-o cu senzualitate.

— Aşa trebuie să atingem trupul unei femei, a spus el. Cu veneraţie. Cu grijă.

A ajuns apoi la umeri, mângâindu-i gâtul şi clavicula cu buretele plin de săpun. Sfârcurile îi erau excitate, dornice să-i simtă atingerea. El o privea cu ochii lui sfredelitori, înfiorând-o de dorinţă. Trupul îi fremăta de pasiune.

— Rajan! A şoptit ea în clipa în care buretele i-a alunecat printre sâni.

— Ssst! Lasă-mă să te slujesc, Lilli! Nu avem de ce să ne grăbim.

I-a clătit umerii şi braţele cu apă curată din urciorul de argint, apoi şi-a plimbat buretele peste sânii ei, dezmierdându-l pe fiecare în parte. Simpla atingere a buretelui peste sfârcurile sensibile i-au provocat contracţii în zonele intime, copleşite de dorinţă. El s-a mutat puţin mai jos, spre piept şi abdomen, făcând-o să geamă şi să-şi despartă coapsele, invitându-l să-i exploreze

comorile.

S-a trezit deodată în braţele lui, plutind prin aer spre un alt loc din piscină, unde apa era mai puţin adâncă. A lăsat-o jos, aşezându-se şi el în faţa ei, în timp ce apa îi ajungea până la şolduri. Plimbându-şi o mână pe spatele ei, Rajan i-a strecurat buretele printre coapse.

Senzaţia a lăsat-o aproape fără suflare, în timp ce trupul părea să-i ia foc. Iar privirea cu care o aţintea era atât de pătrunzătoare şi de ardentă, de parcă era singura persoană din lume care merita atenţia lui. El a strecurat buretele, moale şi spumos, spre vulva ei lacomă. Atingerea a avut impactul unei descărcări electrice, făcând-o să închidă ochii şi să-şi încordeze trupul.

— Eşti atât de frumoasă în momente ca acesta! A şoptit el cu glasul lui mătăsos. Încinsă şi copleşită de dorinţă. Îmi stârneşti pasiuni răvăşitoare. Vreau să te ating. Să mă înfrupt din tine.

— Da, a murmurat ea, în timp ce buretele se plimba deasupra vulvei sale, iar cuvintele lui o făceau să se înfioare de dorinţă – o dorinţă copleşitoare.

Pasiunea a devenit dintr-odată avidă, dorindu-şi cu disperare să-l simtă, să-l absoarbă cu totul: mâinile, gura, penisul tare şi seducător.

— Doamne, ce-mi faci, Lilli?! A îngăimat el, cu respiraţia întretăiată, scăpând buretele în apă şi trăgând-o spre el, zdrobindu-i sânii de pieptul lui puternic. Penisul excitat părea să-i explodeze de

dorinţă lângă abdomenul ei. Energia ce-i învăluia s-a intensificat, transformându-se într-o poftă aproape animalică. Iar ea nu-şi dorea altceva decât să-l simtă în adâncurile ei. Acum! Acum! Acum! A murmurat el, cu glasul gâtuit, luând-o în braţe.

Ea şi-a înfăşurat picioarele în jurul taliei lui, cu gesturi aproape automate, căci trupul ei ştia prea bine ce voia. Frenezia lui se contopea cu a ei, împiedicând-o să mai gândească. Simţea doar o disperare animalică, ce-i încingea sângele şi trupul.

El a rezemat-o cu spatele de peretele piscinei, ajutând-o să se ridice deasupra lui. Ea tremura din cap până-n picioare.

— Acum, Rajan!

— Da, acum! A îngăimat el, croindu-şi drum spre comoara ei.

Ajan tremura necontrolat. Nu se simţea vlăguit. Trupul zvelt al lui Lilli nu i se părea o povară. Dar pasiunea pe care o simţea pentru ea era covârşitoare. Penisul învăluit în coconul ei mătăsos era gata să explodeze. Plăcerea era răvăşitoare. Aproape insuportabilă. Controlează-te, Raj!

Îşi ţinea ochii închişi, căci nu îndrăznea să o privească. Chipul ei inocent şi încântător i-ar fi spulberat orice putere de rezistenţă. A tras adânc aer în piept, rămânând nemişcat şi ţinând aerul în plămâni. A încercat să se concentreze asupra chakrei Sahasrara din vârful capului ca să-şi

descătuşeze energia sexuală, apoi a eliminat încet aerul din plămâni. Trupul lui continua să freamăte de dorinţă.

Abia după câteva clipe, a îndrăznit să se mişte, răstimp în care respiraţia ei sacadată s-a contopit cu a lui. Când i s-a mai întâmplat oare ca o femeie să-i zdruncine controlul în acest fel? Nu i s-a mai întâmplat cu o clientă… nu i s-a întâmplat niciodată cu o clientă.

Poate că acesta era motivul pentru care munca i se păruse deodată lipsită de orice semnificaţie. Femeile se perindaseră prin viaţa lui ca nişte chipuri anonime, pe care nu le cunoscuse niciodată în adevăratul sens al cuvântului şi nici nu le va cunoaşte vreodată… până acum.

Concentrează-te!

Mişcându-şi uşor coapsele ca să pătrundă în adâncurile ei, a auzit-o gemând şi i-a simţit pe umăr respiraţia caldă. Doamne, totul se va termina prea repede! Suspinele ei de plăcere erau realmente un calvar. A tras din nou aer în piept, pregătindu-se să întâmpine inevitabilul şi a început să se mişte.

Ea îi strângea cu vulva ei fierbinte şi catifelată penisul fremătător. El pătrundea şi mai adânc, dansând în interiorul ei şi făcând-o să geamă uşor. Plăcerea răvăşitoare îi cuprindea, rând pe rând, penisul, abdomenul, braţele şi picioarele, punând cu totul stăpânire pe el.

Chiar şi mâinile cu care îl atingea i se păreau încinse, arzându-i pielea. Reuşea cu greu să-şi

înfrâneze dorinţa de a se elibera. O singură mişcare şi avea să explodeze în adâncurile ei.

Chiar şi gândul îl făcea să palpite de plăcere.

Doamne, trebuia să se calmeze!

Era prea mult, prea mult!

Cu o mişcare agilă, s-a eliberat din strânsoarea ei şi a aşezat-o pe marginea piscinei.

— Rajan! Ce…?

— Dacă nu mă opresc acum, nu voi mai reuşi.

Ea s-a apropiat de el, plimbându-şi mâinile pe umerii şi pieptul lui. Sfârcurile lui s-au trezit la viaţă în clipa în care ea le-a atins cu degetele. El i-a cuprins mâinile cu ale lui, îndemnând-o să-şi continue explorările şi arătându-i cum să strângă şi cum să-i excite mameloanele sensibile. Ea le-a mângâiat cu blândeţe la început, apoi cu mai multă brutalitate. Senzaţia l-a lăsat aproape fără suflare. Când a început să i le ciupească, el a gemut de plăcere, în timp ce penisul îi fremăta, implorându-l parcă să-l lase să se elibereze. Dar mai întâi, va trebui s-o aducă din nou pe culmile extazului suprem.

El i-a desfăcut coapsele cu mâinile, iar priveliştea labiilor trandafirii l-a lăsat din nou fără suflare. I-a privit chipul, delectându-se cu obrajii ei îmbujoraţi, cu dulceaţa gurii, cu ochii pe jumătate închişi, ce străluceau ca două nestemate. Era atât de frumoasă! Îşi dorea din tot sufletul să-i provoace o plăcere răvăşitoare.

Şi-a plimbat mâinile pe trupul ei, pe pieptul seducător şi sânii excitaţi. Avea sfârcurile tari, de

un roz-aprins. Erau atât de ispititori! I-a strâns sânii între mâini şi, aplecându-se deasupra lor, i-a cuprins cu gura unul din sfârcuri.

Cât de dulce era şi cum i se trezea şi mai mult la viaţă în timp ce îl gâdila cu limba! În clipa în care a început să-l soarbă cu buzele, ea l-a apucat cu mâinile de păr, imobilizându-l între comorile ei. Chiar şi simpla atingere a sânilor ei îi provoca o plăcere tulburătoare. Şi-a concentrat apoi atenţia asupra celuilalt sfârc, absorbindu-l cu nesaţ, pe când ea îi şoptea numele cu respiraţia întretăiată.

— Rajan, Rajan! Te rog, te implor! …

O simţea plutind pe aripile extazului. Penisul lui era încă tare ca piatra doar pentru că o atingea şi îi savura aroma pielii. Dar nu era suficient. Nu-i explorase încă toate izvoarele de plăcere.

Şi-a continuat călătoria pe trupul ei, ajungând spre coapse. Ea şi le-a deschis cu generozitate, invitându-l înăuntru.

Rajan şi-a început explorările cu mâinile, depărtându-i cu degetele labiile încântătoare şi sărutându-i vulva udă şi parfumată. Ea a gemut, abandonându-se cu totul plăcerilor trupeşti.

— Ah, Rajan! A şoptit ea. Ce-mi faci?

— Acesta se numeşte Adhara-sphuritam, Sărutul Fremătător, a răspuns el, depărtându-i şi mai mult labiile. Şi tehnica asta se numeşte Jihva-mardita – îmi odihnesc limba în punctul acesta ca să te uzi şi să te exciţi, avidă şi mai tare de plăcere. S-a aplecat şi mai mult, lingându-i cu

vârful limbii labiile senzuale. Jocul a înfiorat-o de pasiune. Penisul îi pulsa şi el de dorinţa prea mult reprimată. Rajan s-a retras puţin ca să-i şoptească: Iar locul acesta poartă numele de Chushita, izvorul nectarului tău dulce, pe care îl beau cu nesaţ.

El s-a aplecat din nou, depărtându-i labiile cu degetele ca să-i dezvăluie clitorisul. Cuprinzându-i-l cu buzele, l-a mângâiat uşor cu limba, apoi a început să-l absoarbă cu poftă.

Ea şi-a înfipt mâinile în părul lui, trăgându-l cu putere, în timp ce gemea şi gâfâia de plăcere. Penisul lui era la fel de tare ca bobocul pe care îl ţinea în gură. Suspinele ei îl înnebuneau atât de tare încât credea că va atinge orgasmul doar savurându-i nectarul dulce, auzindu-i respiraţia sacadată şi simţindu-i freamătul trupului.

A atins culmile plăcerii aproape în acelaşi timp cu ea. A simţit asta din spasmele vulvei, din încordarea coapselor şi din ţipetele ei frenetice. Explorându-i şi mai mult adâncurile cu limba, i-a cuprins clitorisul cu buzele, apăsându-şi penisul de peretele piscinei.

Era un calvar să nu fie în coconul ei catifelat.

Ea încă tremura când a tras-o lângă el în apă. Şi-a încolăcit picioarele în jurul taliei lui şi l-a cuprins cu braţele de după gât, iar el şi-a croit drum în interiorul ei, penetrând-o cu putere. Deodată, el era cel care tremura, copleşit de o poftă animalică. Îşi dorea doar să danseze în ritmul actului sexual. Nimic altceva nu mai conta.

— Rajan.

— Trebuie să ajung cât mai departe în adâncurile tale, Lilli, a îngăimat el, intensificându-şi mişcările. Nu este suficient. Trebuia să se controleze, la naiba! A împins-o cu putere de peretele piscinei, i-a ridicat un picior, cuprinzându-i laba în mână şi l-a depărtat cât a putut de mult. Încolăceşte-ţi celălalt picior în jurul meu! Da, exact aşa. Aceasta este poziţia Kirti, a murmurat el. Iar asta îţi va plăcea şi mai mult, a continuat Rajan, introducându-şi degetul mare în vulva ei şi mângâindu-i clitorisul. Tehnica se numeşte Tala, a spus el, gâfâind. Te voi deschide ca pe o floare şi te voi face să urli de plăcere. Vreau să bei până la capăt din cupa plăcerilor, Lilli.

A început din nou să danseze în adâncurile ei, cu mişcări frenetice. Doamne, era atât de încinsă încât cu greu reuşea să nu-şi descătuşeze pasiunea! Îl strângea cu vulva ei catifelată, copleşită de spasmele orgasmului. Plăcerea pe care Rajan o simţea era cumplită, răvăşindu-i trupul şi sufletul. A intensificat ritmul, încercând cu disperare să mai reziste puţin până când, cu un ultim efort, explozia s-a produs, orbindu-l şi năucindu-l. Tremura din toate mădularele, plutind pe aripile extazului şi pasiunii.

Şi totuşi, nu era suficient, căci penisul, excitat încă, părea să nu-şi fi ostoit poftele. Îşi continua dansul frenetic în adâncurile ei, fremătând pe aripile ultimelor spasme ale

orgasmului.

— Hai, Lilli, i-a şoptit el, cântă-mi muzica desfătărilor supreme!

— Da… a spus ea, strângându-l de gât în clipa în care Rajan şi-a înteţit mişcările, lovind-o de peretele piscinei.

Ea a început să tremure, iar el a simţit cum spasmele orgasmului îi răscolesc trupul, iar vulva i s-a crispat, strângându-i penisul. Nu avea nicio importanţă că el băuse până la capăt nectarul plăcerii. Trupul îi fremăta alături de al ei.

Au continuat să danseze, contopindu-şi trupurile înfiorate de plăcere. El i-a dat drumul piciorului pe care îl ţinuse depărtat, iar ea şi l-a încolăcit în jurul lui. În cele din urmă, capul i-a căzut pe umărul ei şi a oftat satisfăcută.

El a tras-o într-un loc unde apa le ajungea acum la umeri. Inima îi bătea cu putere, gata parcă să-i iasă din piept.

Trebuia să vadă lucrurile în perspectivă, aşa cum făcuse întotdeauna.

De ce naiba era acum atât de greu?

Lilli îl ţinea strâns în braţe, tremurând încă sub impactul orgasmului puternic. Inima îi bătea laolaltă cu a lui, iar trupurile deveniseră un întreg. Cum reuşea oare să observe nişte lucruri atât de subtile? A tras adânc aer în piept, savurând senzaţia pe care i-o crea penisul lui cald în interiorul ei şi membrele unite parcă într-o îmbrăţişare eternă. Şi cu toate astea, îi venea să plângă.

Nu înţelegea ce i se întâmpla. Nu putea să pună lucrurile cap la cap. Nu acum. Nu acum, când se simţea ca într-un carusel al plăcerilor, iar trupul îi palpita de încântare.

Mai târziu, mai târziu…

Acum nu-şi dorea decât să-i savureze pielea moale, muşchii puternici şi aroma exotică.

Ea s-a retras uşor ca să-i privească chipul. Avea o expresie visătoare, ochii toropiţi de somn, iar gura moale, relaxată. Cât îşi dorea s-o sărute!

— Rajan! …

El i-a zâmbit, topind-o deodată. Şi apoi, de parcă i-ar fi citit gândurile, s-a aplecat deasupra ei, contopindu-şi buzele cu ale ei într-un sărut dulce şi tandru. Şi chiar şi atunci, sfârcurile i s-au trezit din nou la viaţă, iar simţurile i s-au aprins nesăţioase.

— Hai să te spăl din nou!

— Nu, nu mai e cazul. Sunt destul de curată.

Nu voia să înlăture parfumul lui exotic imprimat în pielea ei.

Dumnezeule, îşi pierdea minţile!

— Cum doreşti, a răspuns el, privind-o cu ochii lui negri, sfredelitori şi aţintindu-şi privirea asupra gurii ei seducătoare. Lilli!

— Da.

El a rămas tăcut, mulţumindu-se doar s-o privească. Ea nu reuşea să înţeleagă ce se afla dincolo de ochii lui negri ca abanosul, dar cu siguranţă era ceva… Apoi, el a clătinat din cap, zâmbindu-i din nou.

— Ieşim din baie? Micul-dejun ne aşteaptă pe terasă. A simţit un fior de durere în clipa în care el s-a depărtat de ea, aşezându-se pe marginea piscinei şi începând s-o şteargă cu un prosop alb. Se simţea prea satisfăcută şi vlăguită după experienţa pe care o trăiseră împreună ca să-şi mai pună întrebări sau să se împotrivească dorinţelor lui, aşa că l-a lăsat să joace rolul valetului ei. Trebuia să recunoască faptul că îi plăcea să-l vadă stând în genunchi în faţa ei, ştergându-i gambele şi coapsele cu prosopul. Şi a realizat atunci că – indiferent cum îşi juca rolul de valet, cu câtă blândeţe îl interpreta – degaja întotdeauna o forţă uluitoare, fascinantă, deţinând mereu controlul.

Fostul ei soţ îşi exercita întotdeauna controlul printr-o voinţă despotică, abuzivă, brutală. Trebuia s-o înjosească pentru a-şi satisface setea de putere. Nu se va mai întoarce niciodată în braţele unui bărbat ca acela, nu va mai accepta vreodată o viaţă ca aceea pe care a dus-o alături de el.

Când s-au întors în apartament, o muzică suavă cânta în surdină. Cineva făcuse patul, presărându-l cu petale de trandafiri, aprinsese o lumânare parfumată şi pusese pe noptieră un vas cu fructe şi un urcior cu apă. Pe pat zăcea o ţesătură turcoaz din mătase, cu broderii bogate. Ea a mângâiat cu degetele pânza catifelată. Surprizele păreau s-o aştepte la tot pasul.

— Acesta este un sari. Pentru tine, Lilli. Este

ideal pentru vremea caldă. Cred că îţi va plăcea să-l porţi. Iar culoarea se asortează cu ochii tăi albaştri precum cerul.

— Este minunat. Dar nu prea ştiu cum să-l pun.

— O să-ţi arăt eu, a spus el, îmbrăcându-se cu nişte pantaloni albi din în, pe care i-a legat cu un şnur în jurul coapselor. Voi juca rolul valetului tău de vreme ce nu vrei să ai servitori aici.

— Şi încă ce valet! Un adevărat Făt-Frumos! A răspuns ea, râzând.

— Mă bucur că mă consideri aşa, a spus el, zâmbind şi scoţându-i prosopul înfăşurat în jurul trupului.

— Te pricepi de minune să mă dezbraci.

— Şi asta pentru că îmi place să te văd goală. Ce pot să spun? Am nişte gusturi extraordinare. Acum, însă, îţi voi demonstra că pot la fel de bine să te şi îmbrac, a adăugat el, înfăşurând-o în sariul răcoros şi uşor, de mătase. O adevărată prinţesă indiană, a continuat el, luându-i mâna, întorcându-i-o cu palma în sus şi sărutându-i-o. Dar mâinile tale frumoase nu au nicio podoabă, a adăugat el, cu o expresie ciudată pe chip. Ştii ce este Mehndi? Le-ai văzut vreodată?

— Tatuajele acelea roşii?

— Da. Este o artă străveche în India, care datează de peste cinci mii de ani şi implică folosirea unui praf obţinut din henna. Tatuajele rezistă câteva săptămâni. Am învăţat această artă de la verişoarele mele din Mumbai. Este un har să

pictezi mâinile cuiva, a continuat el, mângâindu-i palma cu un deget şi înfiorând-o de plăcere. Dacă vrei, îţi voi picta mâinile.

— Da, îmi surâde ideea. Şi mi-ar plăcea să faci asta, dar nu ştiu ce să spun… După ce voi pleca de aici, va trebui să mă duc la o nuntă, a spus ea, simţind un nod în stomac. Dar nu vreau să mă gândesc la viaţa mea după ce voi pleca de aici – din acest loc extraordinar.

Care îi oferea atâta siguranţă în braţele lui Rajan. Dar nu se simţea pregătită să-i mărturisească acest lucru. Abia dacă recunoştea asta în sinea ei.

— Înţeleg, a spus el, cu o uşoară dezamăgire în glas. Sau poate doar i s-a părut? Hai să luăm micul-dejun!

I-a sărutat din nou mâna şi a condus-o spre terasă.

În dimineaţa aceea, aveau un musafir – un păun falnic se plimba în jurul piscinei, în timp ce soarele se juca printre penele sale albastre şi verzi. Aerul era cald; o adiere blândă de vânt agita suprafaţa apei, unduind-o uşor şi flutura perdelele de mătase care acopereau arcadele. Acordurile melodioase ale muzicii de sitar răzbăteau de undeva din apartament.

S-au aşezat pe şezlongurile de pe terasă, iar Rajan i-a turnat ceai dintr-un ibric de argint şi i-a pus pe o farfurioară câteva fructe şi produse de patiserie.

Lilli îl privea în timp ce se mişca, fascinată de

muşchii puternici din umeri şi braţe şi a simţit o contracţie plăcută între coapse. Doamne, se purta ca o şcolăriţă îndrăgostită, care nu-şi putea dezlipi ochii de la iubitul ei! Rajan i-a zâmbit, apoi a muşcat cu poftă dintr-un pateu, ştergându-şi cu limba firimiturile de pe buze. Ce gură apetisantă avea! Cu greu se mai putea gândi la altceva, privindu-l cum mânca! Îşi simţea trupul vibrând de dorinţă doar pentru că îl privea. Trebuia să-şi stăvilească poftele năvalnice.

Nu reuşea să se mai gândească la nimic altceva. Îşi dorea doar să-l atingă, să-l sărute, să-şi plimbe mâinile pe trupul lui. Să-i simtă penisul în adâncurile ei. Şi cu toate astea, era copleşită de un sentiment ciudat de satisfacţie doar pentru că se afla acolo, împreună cu el.

Ce se întâmpla cu ea? Nu avea nici cea mai vagă idee. Avea să plece de acolo înainte de a afla răspunsul la această întrebare.

Şi-a aţintit privirea spre munţi, ale căror creste se reflectau, ca într-un tablou unidimensional, pe cerul deşertului de un albastru pur. A absorbit priveliştea, îmbătându-se cu aerul cald şi încercând să-şi limpezească gândurile, să-şi stăvilească freamătul trupului.

— Întotdeauna eşti atât de tăcută dimineaţa, Lilli? A întrebat-o Rajan, ştergându-se pe gură cu un şerveţel.

— Cred că încerc să nu mă gândesc la nimic, i-a răspuns ea, întorcându-se spre el.

— Uneori este şi mai greu să-ţi reprimi

gândurile.

— Da, a răspuns ea, zâmbindu-i.

Părea să ştie întotdeauna ce să spună, să-i citească gândurile şi sentimentele.

— Vrei să-mi spui la ce încerci să nu te gândeşti?

— Asta înseamnă că eforturile mele vor fi zadarnice, nu-i aşa? L-a întrebat ea. Dar poate că Rajan avea dreptate şi-a spus ea, oftând din rărunchi. Mă gândesc la momentul în care va trebui să plec de aici. Am spus mai devreme că nu vreau să mă gândesc la asta, dar nu mă pot abţine.

— Abia ai venit.

— Ştiu. Dar când voi pleca, va trebui să mă duc direct la nuntă.

— Să înţeleg că va fi un eveniment neplăcut?

— Da. Adică… vreau să mă duc. Este nunta nepoatei mele. Mai exact, a nepoatei fostului meu soţ. Dar fata asta a crescut sub ochii mei şi suntem foarte apropiate. Trebuie să mă duc. Nu pot să mă eschivez. Dar va veni şi el… fostul meu soţ. Şi oricât încerc să-mi spun că totul s-a terminat între noi, în momentul în care îl voi vedea, toate problemele din trecut vor reveni în forţă.

— Da, este o situaţie stânjenitoare.

— Şi nici nu-ţi imaginezi cât de stânjenitoare!

— Atunci, dezvoltă subiectul, Lilli! A îndemnat-o el, privind-o cu ochii lui întunecaţi, sfredelitori.

— Este o poveste clasică – un divorţ în stil american, a început ea, oprindu-se brusc când a simţit un nod în stomac. Doamne, cât ura ideea că viaţa ei era un alt clişeu, un alt număr în statisticile divorţurilor! Am descoperit că mă înşela, a continuat ea. Nu a fost chiar o surpriză. Bănuiam de ceva vreme. În plus, îmi spusese că nu era fericit cu mine. Dar era… atât de tânără!

— Insulta supremă pentru o femeie!

— Da. Exact. Dar lucrurile nu s-au oprit aici, a continuat ea, ezitând în clipa în care a simţit o durere în piept. Nu mai are nicio importanţă acum. E prea târziu. Şi-a spus asta de mii de ori, dar încă o durea. Mi-am dorit întotdeauna copii, a spus ea în cele din urmă. Dar eram prea tânără când m-am căsătorit cu Evan şi nu m-am gândit să discutăm înainte acest aspect. Mi-am imaginat că… În fine… La scurt timp după ce ne-am căsătorit, mi-a spus clar şi răspicat că nu şi-a dorit niciodată să aibă copii. Aşa că am renunţat la visul ăsta pentru el. O prostie din partea mea. Apoi, odată cu trecerea anilor, m-am obişnuit cu ideea, am ajuns s-o accept. Acum însă, femeia… fata asta cu care s-a căsătorit… aşteaptă un copil.

— Şi acum va trebui să-i vezi împreună, să-i vezi burta umflată, a spus Rajan, punându-i mâna pe braţ. Mi pare rău, Lilli.

Ea a ridicat din umeri, încercând să-şi înăbuşe durerea care ameninţa s-o sufoce.

— Nu mai contează. Sau, cel puţin, n-ar trebui să mai conteze.

— Dacă pentru tine încă mai contează, înseamnă că rana nu s-a vindecat. Nimeni nu-ţi poate dicta durerea.

Lilli s-a rezemat de pernele şezlongului, relaxându-şi umerii.

— Ai avut dreptate. Mă simt mai bine acum când mi-am deschis sufletul în faţa ta.

— Mă bucur, a spus el, zâmbindu-i cu ochii lui negri şi strălucitori.

— Tu ai trăit vreodată o experienţă similară?

— Nu. Nu mi-am dăruit niciodată inima unei femei, nu în adevăratul sens al cuvântului. Am avut, fireşte, câteva idile când eram tânăr, dar nimic serios.

— De ce crezi că nu te-ai îndrăgostit niciodată? Rajan a luat cana de ceai şi a sorbit din ea, cu privirea pierdută. Apoi a spus încet, de parcă îşi vorbea sieşi:

— Nu mi-am pus niciodată întrebarea asta. Dar poate că e timpul s-o pun.

— Îmi cer iertare. N-ar fi trebuit să te întreb un lucru atât de intim.

— Poţi să mă întrebi tot ce vrei – ţi-am spus asta şi mai devreme şi am vorbit serios. Dar la această întrebare nu ştiu ce să-ţi răspund. A ezitat, luând o altă înghiţitură de ceai. Iubesc femeile, a continuat el apoi, cu toată diversitatea lor. Întotdeauna am fost înconjurat de femei: de cele din familia mea, de prietene, iubite. Mi-a fost mereu uşor… iartă-mă că-ţi spun asta! … să cuceresc femeile. N-a trebuit niciodată să depun

prea mult efort, totul venea parcă de la sine. Este un lucru extrem de ispititor pentru un bărbat ca mine. Am cunoscut femei cât pentru o viaţă întreagă. Trebuie să recunosc asta, a spus el, ridicând din umeri. Nu ştiu însă unde am ajuns.

— Dar unde ai vrea să ajungi? Anumiţi bărbaţi se mulţumesc să-şi petreacă viaţa trecând din braţele unei femei în braţele alteia.

Nu are nicio importanţă. E treaba lui.

— Da, e adevărat. Mulţi se limitează doar la experienţele fizice. Eu am sondat lucrurile mult mai adânc. Văd latura spirituală a sexului. Am explorat întotdeauna acest tărâm. Şi nutresc ideea că explorările nu se vor sfârşi niciodată. Că sexul este o lume fără sfârşit. Şi chiar aşa şi este. Sau a fost. Până… a ezitat el, clătinând, încruntat, din cap.

— Până ai realizat că nu te mai satisface, a completat ea.

— Da. Exact. Mă întrebam ce caut aici şi de ce fac asta, a spus el, zâmbindu-i şi luând-o de mână. Dar tot ce ţi-am spus e adevărat, Lilli. Am redescoperit sexul alături de tine. Mi-am regăsit rolul aici. Ştiu că poate îţi vine greu să crezi şi nu te învinovăţesc pentru asta. Dar te rog să nu te îndoieşti de sinceritatea mea!

Cât îşi dorea să nu-i mai spună aceste lucruri!

— Îmi este greu să nu mă îndoiesc, Rajan. Nu doar pentru că lucrezi aici şi nici pentru că ţi-ai ales acest drum în viaţă. Nu te judec pentru asta. Doar îţi sunt clientă, nu-i aşa? Ci mai ales din

cauza problemelor mele. Mă ajuţi să învăţ să mă accept – pe mine şi trupul meu. Câte puţin, fireşte. Acum înţeleg însă cât efort trebuie să depun eu însămi. Nu este uşor să accept complimentele. În special, din partea unui bărbat ca tine.

— Sper că vei învăţa s-o faci, Lilli, a spus Rajan, aplecându-se spre ea şi privind-o în ochi. Sper că vom învăţa amândoi să înţelegem ce vrem unul de la celălalt. Cred că întâlnim anumiţi oameni în viaţă dintr-un motiv bine întemeiat. Crezi în teoria asta? Că universul nostru conlucrează în acest fel?

— Da. Cred, de asemenea, că şi fostul meu soţ – indiferent cât de cumplită a fost viaţa mea alături de el mi-a apărut în cale ca să mă înveţe să mă apăr. Să nu mai fiu atât de pasivă. Încă învăţ lecţia asta.

— În viaţă înveţi mereu câte ceva, a spus el, dând din cap. Am ştiut întotdeauna asta. Dar poate că, în ultimii ani, mi-am mai uitat lecţiile.

— Rajan!

— Da.

— Vreau să încerc arta Mehndi.

— Eşti sigură?

— Da. De ce mi-ar păsa ce crede lumea? Şi în plus, voi… Cuvintele au rămas suspendate în aer, căci n-a avut curajul să spună că astfel va păstra ceva de la Rajan.

Nu ştia nici măcar de ce i se părea atât de important. Vreau să-mi pictezi mâinile, a continuat

ea în cele din urmă. Pentru pura mea plăcere.

— Atunci o vom face chiar astăzi, a spus el, cu zâmbetul lui răvăşitor, care o făcea să se topească pe loc.

Ce senzaţie minunată! Ştia însă că nu trebuia să se obişnuiască cu ea.

Nu va mai întâlni niciodată un bărbat ca Rajan. A înţeles asta prea bine. Era o fiinţă fantastică, din tărâmul fanteziilor. Doar nu se aştepta să găsească pe cineva ca el în lumea reală. Locul acesta, experienţa ei aici – totul se întâmpla într-un ţinut ireal. Cât timp se afla aici, la Exotica, putea să pretindă că lumea asta era aievea. Putea să trăiască această fantezie alături de el timp de o săptămână.

O săptămână.

Nu era îndeajuns. O, nu, nici pe departe! Dar era tot ce avea. Şi trebuia să fie suficient.

Au lenevit la soare şi au înotat aproape toată dimineaţa, trupul ei absorbind cu nesaţ căldura şi apa. Au luat apoi prânzul pe terasă: *samosa* – pateuri delicioase, umplute cu carne şi legume, pită dospită *naan* şi salată *raita* cu iaurt şi castraveţi, „udate” din plin cu ceai de mango cu gheaţă. Şi în tot acest timp, s-au dezmierdat şi s-au alintat unul pe celălalt ori de câte ori au avut ocazia – în piscină sau stând pe şezlongurile de pe terasă. Pasiunea şi dorinţa de a-l atinge păreau nesăţioase.

După prânz, căldura devenise aproape sufocantă, astfel că nu mai puteau să stea afară.

Rajan s-a ridicat în picioare, trăgând-o după el.

— Hai să intrăm înăuntru! Îţi voi picta mâinile, prinţesa mea.

Ea l-a urmat, râzând, în apartamentul răcoros. Cineva pusese la picioarele patului o tavă din lemn incrustată cu sidef. Pe ea se aflau un vas mic, o sticlă din argint, un urcior cu apă şi câteva pensule şi beţişoare subţiri.

— Ce-ar trebui să fac? L-a întrebat ea. De unde începem?

— Aşază-te pe scaunul de aici şi pune-ţi mâinile pe braţele lui! Ea s-a aşezat pe scaunul de lângă fereastra boltită, aranjându-şi în jurul taliei faldurile sariului, în timp ce Rajan a luat tava şi a pus-o pe podea în faţa lui Lilli, aşezându-se în genunchi şi aplecându-se apoi i deasupra ei. Voi amesteca henna până va deveni o pastă consistentă, dar nu prea tare, a spus el. Şi trebuie, de asemenea, să fie proaspătă. Lilli l-a urmărit măsurând şi amestecând compoziţia câteva minute. Gata, putem sa trecem la treabă. Voi începe cu mâna stângă. I-a luat apoi mâna într-a lui şi i-a întors-o cu palma în sus pe braţul scaunului, mângâindu-i încheietura, palma şi degetele. Încearcă să te relaxezi!

Ea a dat din cap, privindu-l cum înmoaie o pensulă în vas şi începe să deseneze diverse modele pe pielea ei.

A gâdilat-o la început – senzaţie care a înfiorat-o din cap până în picioare, aprinzându-i simţurile. Dar continua să-l privească fascinată

cum schiţa modele în palma ei. El îşi ţinea capul aplecat, astfel că îi vedea buclele negre ca abanosul mângâindu-i umerii goi. Mâinile lui păreau uriaşe în comparaţie cu ale ei; cu toate acestea, se mişcau cu o precizie şi o delicateţe uluitoare. Iar pe de altă parte, senzaţia pe care i-o crea pensula pe pielea sensibilă era incredibil de senzuală. Reuşea cu greu să nu se foiască pe scaun, strângându-şi cu putere coapsele în încercarea de a-şi stăvili durerea pe care o simţea între ele.

Se simţea atât de excitată doar pentru că el era cel care îi picta mâinile? Nu mai avea nicio importanţă. Senzaţia era minunată şi acesta era singurul lucru care conta. Dar şi atenţia pe care el i-o acorda, concentrându-se asupra artei sale cu atâta minuţiozitate, îi crea un sentiment de intimitate.

Încet-încet, modelele complexe prindeau viaţă pe mâna ei.

— N-am ştiut că eşti artist, Rajan.

— Am multe talente ascunse, a răspuns el, zâmbindu-i şi făcându-i cu ochiul.

— Da, sunt convinsă, a spus ea, râzând. Mi-ai arătat deja câteva dintre ele.

— Contează mult faptul că-mi place ce fac.

De ce-a simţit dintr-odată un nod în stomac? Poate pentru că replica lui i-a reamintit că experienţa uluitoare pe care a trăit-o alături de el era un simplu scenariu dintr-o piesă regizată. La urma urmei, aceasta era profesia lui. Iar ea era

doar o clientă care plătea pentru serviciile sale. De ce o dureau, aşadar, cuvintele lui?

O dureau pur şi simplu.

Nu voia să se gândească la asta.

Voia doar să se concentreze asupra senzaţiei erotice pe care i-o crea atingerea pensulei pe piele, asupra muşchilor lui care se mişcau seducător în timp ce lucra. Iar în clipa în care s-a rezemat de spătarul scaunului, încercând să se relaxeze şi să-şi analizeze senzaţiile, a simţit cum trupul îi fremăta dintr-odată, copleşit de o plăcere sublimă.

— Mâna asta este gata, a spus el, ridicându-şi privirea spre ea. Vei descoperi frumuseţea desenelor abia mai târziu, după ce vom spăla pasta de henna. Dă-mi acum cealaltă mână!

Ea s-a supus. El i-a luat mâna şi i-a sărutat palma, lăsându-şi pentru câteva clipe amprenta buzelor calde pe pielea ei. Un fior i-a străbătut trupul. Pasiune, dorinţă… şi încă ceva. Când privirile li s-au întâlnit, ea a rămas fără suflare. A simţit cum îi strânge mâna cu degetele. Chipul, ochii negri, strălucitori, degetele încleştate pe mâna ei – totul trăda un sentiment de o intensitate uluitoare.

— Rajan!

— Lilli! Îl simţi şi tu? A întrebat el, în şoaptă. Harul acestei arte? Ea a încuviinţat din cap, simţindu-şi pielea de găină, în timp ce trupul îi palpita de dorinţă. Au continuat să se uite unul la celălalt, parcă electrizaţi, privirea lui sfredelitoare

devenind aproape o senzaţie fizică. N-am mai pictat de mult mâinile cuiva, a murmurat el, aproape imperceptibil.

Ea a dat din nou din cap, înfioratã, neputând încă să vorbească. Sentimentele erau atât de copleşitoare încât nu le putea îmbrăca în cuvinte. Nu îndrăznea să facă asta.

El i-a mângâiat din nou încheietura mâinii, palma şi degetele înainte de a se apuca de treabă. Şi atingerea erotică a pensulei, mai intensă ca niciodată, i-a aprins din nou simţurile până când dorinţa a devenit sinonimă cu durerea.

Îl urmărea lucrând, fascinată de modul în care ţinea pensula în mână, dar şi de grija cu care o mânuia. Ar fi putut să-l privească o veşnicie dacă pasiunea răvăşitoare, dorinţa de a-l atinge, i-ar fi dat pace.

— Gata, am terminat, a spus el. Dezamăgirea a pus stăpânire pe Lilli. Nu voia ca vraja să se spulbere, ca legătura puternică dintre ei să se rupă dintr-odată. Trebuie să ţii mâinile în poziţia asta, fără să atingi nimic timp de trei ore, a continuat el, până se usucă.

— Glumeşti, nu-i aşa? Nu pot să mă mişc trei ore?

— Se pare că te afli într-o poziţie vulnerabilă, a spus Rajan, cu ochii lui strălucitori, ce-i oglindeau dorinţa. Dar cred că vom putea găsi o modalitate să nu te plictiseşti, draga mea Lilli.

Ajan a împins tava la o parte şi s-a şters pe mâini cu o cârpă. Stânci încă în genunchi în faţa

ei, i-a sărutat uşor încheietura mâinii.

— O, da, cred că pot să-ţi ocup timpul câteva ore! Un geamăt i-a scăpat printre buze, gândindu-se la implicaţiile cuvintelor lui. Văzându-l cum stătea în genunchi în faţa ei, în timp ce muşchii îi dansau puternici şi senzuali.

El şi-a plimbat gura pe braţul ei, încingându-i simţurile cu buzele lui fierbinţi. Ea a început să tremure imediat. Şi-a aşezat mâinile pe coapsele ei, mângâindu-i-le prin mătasea delicată.

— Îmi place să fii la cheremul meu, a spus el, privind-o printre genele lui bogate şi negre. A început apoi să-şi plimbe mâinile pe pieptul ei, cu un zâmbet viclean în colţul gurii, oprindu-se în dreptul sânilor. Da, atinge-mă! … El i-a cuprins sânii în căuşul palmelor, făcând-o să geamă de plăcere. Da, cred că ne vom distra de minune.

O mină serioasă i-a înlocuit zâmbetul de pe chip în clipa în care a început să-i ciupească sfârcurile tari prin mătasea sariului. Senzaţiile erau răvăşitoare, iar ea s-a trezit plutind pe aripile unei plăceri sublime. Rajan i-a desfăcut apoi sariul, lăsându-l să-i cadă în jurul taliei.

Doamne, cu câtă ardoare îşi dorea să-l atingă!

Rajan i-a tras sariul peste coapse, atingerea ţesăturii fiind la fel de catifelată ca mângâierea apei, şoptindu-i-l în final cu totul. Ea a rămas goală pe scaun. Goală şi vulnerabilă, cu mâinile acoperite de pasta umedă de henna. Trupul îi ardea de dorinţă. Nu o mai interesa cum arăta, nu-i mai păsa, de fapt, de nimic altceva, ci doar de

senzaţiile pe care i le stârnea bărbatul acela. Vulnerabilitatea intensifica şi ea aceste senzaţii, mistuindu-i simţurile.

— Minunat! A murmurat el, sărutându-i de nenumărate ori abdomenul cu buzele lui calde şi umede.

A început apoi s-o ronţăie uşor-uşor, muşcând-o în cele din urmă cu nesaţ. Dinţii i se adânceau în carnea moale, durerea contopindu-se cu plăcerea.

Ea a gemut, înfiorată.

El şi-a plimbat buzele pe coapsele ei, învăluind-o cu faldurile părului său catifelat. Ea voia să-l apuce cu mâinile de păr, călăuzindu-l spre comoara ascunsă între coapse. Ce cumplit că nu putea să facă asta! Cumplit, dar încântător în acelaşi timp.

Îşi plimba mâinile şi gura peste trupul ei, mângâind-o, sărutând-o şi muşcând-o cu poftă. Avea buzele fierbinţi şi umede, înfierând-o în toate locurile în care o atingea. Plăcerea şi dorinţa erau atât de covârşitoare încât Lilli a început să se agite pe scaun, incapabilă să le mai îndure.

— Ce vrei, Lilli? A întrebat-o el în şoaptă. O obliga astfel să dea glas dorinţei sale.

— Vreau să mă atingi. Să mă săruţi. Te implor!

El şi-a ridicat privirea spre ea, cu ochii lui strălucitori şi gura senzuală şi frumoasă.

— Dar asta şi fac, te ating, te sărut… Dar vrei mai mult, se pare? A spus el, sărutând-o uşor pe

coapse, apoi privind-o din nou. Vrei să te ating aici, nu-i aşa? A continuat el, mângâindu-i sânii cu mâinile şi simţind cum sfârcurile şi aşa excitate, erau gata să-i explodeze de dorinţă.

— Da…

— Şi aici… a adăugat el, strecurându-şi mâna printre coapse şi dezmierdându-i cu degetele vulva umedă.

— Da!

— Dar vrei să te şi sărut, nu-i aşa, draga mea Lilli? A întrebat-o el, depărtându-i coapsele şi sărutându-i cu tandreţe comoara acoperită de bucle.

— O, Doamne! …

A început apoi să-i fluture buclele cu respiraţia sa caldă, paralizând-o de plăcere.

— Dar asta vrei cel mai mult, nu-i aşa?

— Da, Rajan. Te implor!

— Dorinţa ta este lege pentru mine, Lilli, prinţesa mea, a spus el, trăgând adânc aer în piept, apoi suflându-l deasupra vulvei ei, respiraţia lui fierbinte şi umedă îmbătându-i şi mai tare simţurile. Da, aşa, Lilli… I-a mângâiat apoi cu degetele labiile excitate, încinse şi ude, făcând-o să tremure de pasiune. Comoara ta este atât de trandafirie… atât de frumoasă… ca o orhidee rară. E greu doar s-o privesc fără s-o ating. Fără să-i gust dulceaţa, a continuat el, strecurându-şi limba spre clitorisul ei. Are gust de miere, a şoptit el. Gustul nectarului zeilor.

A început să-i maseze cu degetele labiile

vulvei, depărtându-le şi mângâindu-le apoi cu limba, în timp ce ea gemea şi se zvârcolea de plăcere. Lilli şi-a amintit atunci numele fiecărui act în parte: Jihva-bhramanaka, atingerea clitorisului cu limba, care îi răvăşea simţurile, înnebunite de dorinţă. În clipa în care a început să-i absoarbă clitorisul cu buzele, dorinţa s-a transformat în extaz.

Chushita. Da. Şi apoi, Bahuchushita, prin care îi absorbea clitorisul cu şi mai multă poftă.

Tremura din tot corpul, copleşită de dorinţa de a-l atinge, dar şi de plăcerile răvăşitoare. Simţea o nevoie mistuitoare să-l atingă, să-şi plimbe mâinile pe trupul lui seducător.

— Rajan, a îngăimat ea, când pot să mă spăl pe mâini? El şi-a ridicat capul ca s-o privească, cu ochii lui sfredelitori şi cu un zâmbet uşor maliţios pe buze.

— Cam peste două ore, a răspuns el, masându-i coapsele fremătătoare.

Ea îi vedea penisul excitat, care părea să-i explodeze prin pantalonii din în. A salivat de poftă, simţind spasme de dorinţă în adâncurile sale.

— Nu pot să aştept atât. Îţi jur că nu pot să mai aştept. El a sărutat-o uşor pe gură, iar ea şi-a simţit propria savoare pe buzele lui – sărată şi dulce în acelaşi timp – o savoare erotică şi intimă. Trebuie să te ating, a murmurat ea, printre sărutări.

— Dar nu poţi s-o faci, a răspuns el, sărutând-o din nou şi muşcându-i buza de jos. Ea a gemut

de plăcere. În schimb, eu pot, Lilli.

— Ce… poţi?

— Pot să… să mă ating. În locul tău.

— Adică să…? A spus ea zâmbind, cu inima palpitându-i de dorinţă.

— Exact.

— O, Doamne!

El i-a muşcat din nou buza, apoi a sărutat-o cu pasiune înainte de o întreba:

— Asta înseamnă că eşti de acord, prinţesa mea?

— O, da! A răspuns ea, mistuită de dorinţă. Rajan s-a îndepărtat de ea şi, cu o mişcare rapidă şi-a desfăcut pantalonii şi i-a lăsat să alunece la pământ. Apoi, s-a aşezat în genunchi pe podea în faţa ei. Avea un trup statuar, cu muşchi puternici şi seducători şi braţe acoperite de un păr mătăsos. Iar penisul lui rigid oferea o privelişte de vis. Lilli a simţit cum vulva i se contractă de dorinţă.

— Asta vrei? A întrebat-o el, privind-o cu intensitate şi atingându-şi cu degetele vârful penisului. Lilli a încuviinţat din cap, incapabilă să scoată vreun cuvânt, mistuită de pofte răvăşitoare. Nu văzuse niciodată un spectacol atât de incitant. Corpul uman este divin, nu-i aşa, Lilli? Indiferent de formă sau de vârstă, trupul uman, surprins în deplină goliciune, reprezintă o artă sublimă… primară. Marii sculptori ai lumii ştiu asta prea bine. Fie în mişcare… a continuat el, mângâindu-şi penisul… fie complet nemişcat, a adăugat el, odihnindu-şi mâna pe penisul gros.

— Da, a spus Lilli, lingându-se pe buze. Ca o statuie erotică.

— Da, a răspuns el, continuând să-şi atingă uşor vârful penisului. Trupul uman reprezintă chintesenţa frumuseţii. Dar nimic nu este mai frumos decât plăcerea în sine. Rajan şi-a cuprins membrul cu mâna şi, gâfâind, l-a strâns uşor. Nimic nu este mai frumos decât trupul uman surprins pe culmile plăcerii.

Şi-a strâns din nou penisul, apoi, ajungând în vârf, a repetat gestul. Capul organului său a căpătat o nuanţă aurie, încântătoare.

— Da… minunat! A îngăimat ea, strângându-şi coapsele într-o încercare disperată de a-şi potoli durerea pe care o simţea acolo. Era udă toată.

— Îmi place să te văd reacţionând în felul acesta, îmbujorată la faţă, cu sânii excitaţi şi pupilele dilatate, îşi mângâia acum penisul cu mişcări ritmice, ţinându-şi ochii aţintiţi asupra ei, cu respiraţia întretăiată şi glasul răguşit. Gura ta… este atât de senzuală încât cu greu reuşesc să nu te strivesc sub săruturile mele pătimaşe.

Ea privea fascinată cum mâna lui se plimba de-a lungul membrului rigid, în timp ce vârful îi strălucea seducător. Tremura din toate mădularele, răvăşită de plăcere şi mistuită de dorinţă.

— Rajan.

— Da. Şi eu am nevoie de tine, Lilli, a îngăimat el cu vocea aspră, la fel de aspră cum îi erau acum mişcările. Şi eu vreau să mă atingi.

Vreau să mă pierd în adâncurile tale. Dar deocamdată, însă, pot doar să-mi imaginez atingerile tale minunate, a continuat el, cu mişcări din ce în ce mai aspre şi mai rapide. A închis ochii şi a tras adânc aer în piept, apoi i-a deschis iar. Erau întunecaţi şi strălucitori. Ea şi-a aţintit din nou privirea asupra penisului său, privind fascinată cum îl mângâia şi îl excita. Dorinţa pe care o simţea în clipa aceea pentru el era nimicitoare. Lilli! A şoptit el, gâfâind. Strânge-ţi coapsele! Da, aşa! Pentru că nu-ţi poţi folosi mâinile, strânge-ţi coapsele cu putere! Ea s-a supus, simţind o senzaţie copleşitoare în tot corpul, stimulată de priveliştea pe care i-o oferea Rajan, de extazul ce i se citea pe chip. Acum mişcă-ţi trupul, sincronizându-ţi ritmul cu al meu! Da, aşa…

Ea a început să se mişte pe scaun, ţinându-şi strâns coapsele, poziţie în care clitorisul şi labiile vulvei se frecau unele de celelalte, creându-i adevărate spasme de plăcere. Plutea deja pe valurile orgasmului.

Şi în timp ce îl privea, cu ochii adânciţi în ochii lui, Rajan şi-a încleştat şi mai tare mâna pe penisul gata să explodeze. Ea a salivat de plăcere, dornică să-i guste seva. Şi-a plimbat limba pe buze, simţindu-i savoarea erotică.

— Rajan! …

— Da, sunt aproape gata. Ah! A icnit el, intensificându-şi mişcările şi agitându-şi coapsele în ritmul dansului sexual.

A început şi ea să danseze mai repede, privindu-l cum tremura din tot corpul. Un fior i-a străbătut trupul, iar spasmele i-au răvăşit vulva mistuită de plăcere. Şi în timp ce plutea pe valurile orgasmului, l-a auzit ţipând şi a văzut cum seva albă i se prelinge pe abdomen. O privea cu aceeaşi intensitate, făcând-o să simtă până în adâncul sufletului extazul lui şi desfătarea ei.

El a strigat-o de nenumărate ori, în timp ce trupul ei fremăta, copleşit de spasmele orgasmului. Vederea îi era înceţoşată, presărată de milioane de stele milioane de punctuleţe luminoase pe un cer întunecat, ce-i mistuiau corpul. Şi – deşi Rajan nici nu o atinsese de data aceasta – durerea mistuitoare pe care o simţea acum îi străbătea adâncurile, ajungând într-un loc unde nimeni nu o atinsese vreodată.

Când Rajan s-a trezit, soarele se pregătea deja să apună, pictând cerul în nuanţe de portocaliu şi roz. Culorile se strecurau printre perdelele de mătase, aruncând umbre trandafirii pe podeaua din gresie.

O purtase pe braţe când o adusese în pat, simţind-o uşoară ca un fulg. Îi era atât de dragă! Dormea încă; îşi dădea seama după mişcările ritmice ale sânilor acoperiţi de cearşafuri. Pasta de henna de pe mâini părea întunecată în comparaţie cu pielea ei deschisă la culoare. Va trebui să i-o cureţe când se va trezi. Deocamdată, însă, se mulţumea s-o privească, să-i admire genele lungi ce i se odihneau pe obraji. Părul îi

stătea răvăşit pe perne. Voia să-l atingă, să-i ducă buclele mătăsoase la buze.

Oare ce visa? Sau plutea pur şi simplu pe aripile somnului binefăcător?

Visurile lui urmau acum o nouă direcţie. O direcţie care o includea şi pe Lilli.

Imposibil.

Cu toate astea, revedea încă imaginile care îi trecuseră pentru o clipă prin faţa ochilor. Era greu să le diferenţieze de visurile pe care le nutrea de mult timp acelea de a-şi clădi un viitor. Se gândea pentru prima oară la posibilitatea ca o femeie să facă parte din acel viitor. Cum s-ar schimba viaţa lui dacă şi-ar împlini visul, dacă l-ar împărtăşi împreună cu cineva?

N-ar trebui să-şi imagineze viaţa alături de o clientă. De fapt, nu şi-o imaginase niciodată alături de o femeie.

Şi atunci de ce se gândea la ea? Şi de ce acum? În ciuda concepţiei sale că sexul reprezenta un act spiritual, sacru şi complex, indiferent cu cine îl împărtăşea, începuse să realizeze că pierdea ceva în viaţă. Poate că se înşelase în tot acest timp.

Sexul cu Lilli era mult mai intens şi mai profund decât fusese cu alte femei. Şi asta datorită ei, fără îndoială.

Da, pierdea esenţa, nu-i aşa? Căutase cu atâta ardoare spiritualitatea actului sexual, încât nu mai izbutise să descopere profunzimea pe care i-o oferea sexul în braţele unei partenere pe care o

iubea cu adevărat. O parteneră căreia îi explora personalitatea, individualizând-o din şirul nesfârşit de femei ce-i trecuseră pragul.

A tras adânc aer în piept, îmbătându-se cu parfumul părului, al pielii şi al sexului ei. Aroma lumânării parfumate părea să intensifice aceste miresme, dar şi dorinţa de a o poseda cu totul.

Dumnezeule, trebuia să privească lucrurile în perspectivă! Nu avea niciun drept să mai aştepte ceva de la ea odată ce va pleca de aici. Nu va mai accepta niciodată ceva de la el, cu excepţia plăcerilor pe care i le oferea în acest loc al fanteziilor. Era doar o clientă, o femeie bogată şi încântătoare. Iar el… el era un bărbat care făcuse dragoste cu prea multe femei fără să le iubească cu adevărat.

De n-ar fi fost atât de frumoasă, de suavă, de receptivă şi de pătrunzătoare! Chiar şi suferinţa ei era încântătoare. Deşi îşi dorea în acelaşi timp să-i aline durerea cu mâna. Cât de pervers era atunci? Şi cine era el ca să facă asta? Era o femeie matură, mult mai puternică decât îşi imagina. Dacă nu putea s-o ajute să înţeleagă acest lucru, atunci trebuia s-o lase să plece.

S-o lase să plece.

Dar nu voia asta. Gândul i-a provocat un nod în stomac. Iar ideea că ţinea atât de mult la ea îl şoca oarecum; avea nevoie de ceva timp ca să se obişnuiască cu ea.

Cu un geamăt uşor, ea a deschis pleoapele fremătătoare şi s-a uitat la el cu ochii ei verzi şi

strălucitori, toropiţi de somn. A văzut că o privea şi i-a zâmbit. Zâmbetul i-a frânt inima.

O, da, era în mare încurcătură! Dar nu-i mai păsa. Nu când o vedea surâzând şi îi simţea trupul cald şi gol lângă el în pat. Iar penisul i se trezea la viaţă doar privindu-i culoarea extraordinară a ochilor.

O, Doamne, ajută-mă!

— Mmm… Am dormit atât de adânc. Tu ai dormit, Rajan?

— Da. M-am trezit doar de câteva minute, a spus el, dându-i părul la o parte de pe faţă, luându-i apoi mâna şi sărutându-i-o. Trebuie să spălăm acum pasta de henna.

— O, am şi uitat! Dar nu mă încântă deloc ideea să mă ridic acum din pat.

— Atunci, rămâi aici!

Rajan a coborât din pat şi s-a dus la baie, de unde s-a întors cu un urcior cu apă caldă, o cârpă moale, un prosop de mâini şi un vas mic. Le-a aşezat pe toate pe noptieră şi a turnat apa în vas. A înmuiat apoi cârpa în apă, a stors-o şi a început să-i şteargă de pe mâini pasta uscată de henna, asemănătoare cu argila.

Ea a rămas tăcută în timp ce el lucra, într-o atitudine de totală abandonare. Cât îi plăcea s-o vadă aşa, pierdută cu totul în braţele lui!

I-a şters apoi mâinile şi i-a arătat modelele ce-i împodobeau pielea.

— Cât sunt de frumoase! A exclamat ea, răsucindu-şi mâinile pe o parte şi pe alta. Nu-mi

vine să cred că sunt ale mele. Detaliile desenelor sunt uluitoare.

— Mă bucur că-ţi plac.

— Îmi plac. Le ador. Îţi mulţumesc, a spus ea, cuprinzându-l cu mâinile de după gât şi sărutându-l. Atingerea ei i-a pus trupul pe jar. De obicei, era atât de pasivă în prezenţa lui. Doar simplul fapt că l-a sărutat din proprie voinţă i se părea extrem de important. Iar buzele ei erau cumplit de dulci sub apăsarea gurii lui. Ea s-a retras uşor, odihnindu-şi încă mâna pe gâtul lui. Rajan! Aş vrea să te întreb ceva. Te superi dacă… Adică, ţi se pare ciudat dacă… luăm o mică pauză diseară ca să stau puţin de vorbă cu Caroline?

— Fireşte că nu mă supăr, a minţit el. Am înţeles că tu şi Caroline sunteţi prietene de-o viaţă. Preferi să vină ea aici? Pot să vă las singure cât vreţi. Mă întorc la vilă.

— La vilă?

— Acolo stăm noi – personalul complexului.

— Aha! Nu m-am gândit niciodată la asta.

— Nici nu este cazul. Cât timp eşti aici, nu ai voie să-ţi baţi capul cu detalii nesemnificative.

— Nu, cred că nu, a răspuns ea, muşcându-şi buza şi retrăgându-şi mâna de pe gâtul lui. Dar totul aici mi se pare încă ciudat. Iar experienţa noastră a fost atât de intensă, Rajan. Mai sunt încă multe lucruri pe care trebuie să le disec. Trebuie să-mi limpezesc gândurile. Să-mi regăsesc echilibrul.

— O sun acum la birou.

— Mulţumesc, a spus ea, oprindu-l însă în clipa în care el a încercat să se ridice din pat. Sărută-mă înainte să pleci!

— Cu dragă inimă, a răspuns el, contopindu-şi gura cu a ei şi înfruptându-se cu aroma buzelor şi a limbii ei dulci ca mierea, ce-i încingeau trupul şi sufletul. I-a mângâiat cu mâna obrazul catifelat ca satinul. Doamne, nu se mai sătura s-o atingă! Când s-au despărţit, ea avea obrajii îmbujoraţi şi pupilele dilatate. Mă duc s-o sun, i-a spus el în cele din urmă, apoi voi pleca un timp. Caroline ştie cum să ia legătura cu mine când te vei simţi pregătită.

— Îţi mulţumesc, Rajan, a repetat ea.

Inima îi bătea cu putere, gata să-i iasă din piept. Nu suporta ideea s-o părăsească, chiar şi pentru câteva ore. Dar şi el trebuia să-şi pună ordine în gânduri. Să-şi regăsească echilibrul. Căci acum nu se gândea decât la Lilli.

Lilli se îmbrăcase cu sariul turcoaz de mătase, pe care reuşise să şi-l înfăşoare singură în jurul trupului. Stătea la masa de pe terasă, privind cum razele soarelui în amurg se reflectau în piscină, iar culorile se revărsau în apă.

Simţea mirosul de clor din apă, îndulcit de aroma florilor din aer. Târâitul greierilor, izvorul care se revărsa în piscină din fântâna arteziană şi bătăile frenetice ale inimii sale erau singurele sunete care tulburau tăcerea atotcuprinzătoare. Era atâta linişte aici, aşa cum era mereu şi cu toate astea, ea nu-şi putea stăpâni freamătul

trupului, agitându-şi mâinile în poală şi mototolind ţesătura brodată. Gândurile i se învălmăşeau în minte.

— Bună, Lilli.

S-a întors şi a văzut-o pe Caroline păşind pe terasă. Purta nişte pantaloni albi şi largi, din în şi o bluză fără mâneci. Îşi strânsese părul castaniu într-un coc la spate. Era frumoasă şi părea mult mai calmă decât se simţea Lilli în momentul acela. Caroline s-a aşezat pe şezlongul rămas liber şi şi-a aruncat sandalele albe din picioare.

— Îţi mulţumesc că ai venit până aici, Caroline. Ţi-aş fi făcut o vizită la birou, dar…

— Nu-ţi face probleme din cauza asta! Mă bucur că am mai ieşit şi eu puţin. Am stat toată ziua închisă acolo. E mult mai frumos aici.

— E cel mai încântător loc pe care l-am văzut vreodată. Au rămas câteva minute în tăcere, ca şi când Caroline ar fi ştiut că Lilli încerca să-şi facă ordine în gânduri. Caroline, a spus ea în cele din urmă, simţeam nevoia să vorbesc cu tine.

— Putem să vorbim despre tot ce vrei. Eşti nemulţumită de Rajan?

— Poftim? O, nu! În niciun caz nemulţumită. Mai degrabă dezorientată. Nu reuşesc să-mi dau seama dacă sentimentele pe care le nutresc acum sunt… fireşti în aceste circumstanţe.

— Dar ce simţi? A întrebat Caroline cu blândeţe.

— Nu pot să le definesc, a răspuns Lilli, agitându-se pe şezlong. Sentimentele mă

copleşesc. Mai mult decât mi-am imaginat. A ezitat apoi, răsucind în jurul degetului sariul de mătase. Venind aici, m-am aşteptat să trăiesc o aventură, a continuat ea. M-am aşteptat la partide de sex impresionante. M-am aşteptat să găsesc libertatea absolută.

— Şi le-ai găsit?

— O, Doamne, da, le-am găsit pe toate! Sexul este... Dar nu cred că vrei să auzi amănunte picante.

— E în regulă. Eu conduc afacerea, dacă-ţi mai aduci aminte, a spus Caroline, zâmbind. Nu cred că ar mai putea să mă şocheze ceva.

— Partidele de sex reprezintă într-adevăr o experienţă fizică incredibilă, a continuat Lilli, clătinând din cap. Dar lucrurile nu se opresc aici. Rajan este... un bărbat cu totul uluitor. Fantastic. De o tandreţe extraordinară. Ştie parcă din instinct ce-mi doresc înainte ca dorinţa să-mi fi trecut prin gând.

— Mă bucur că-ţi oferă plăcere.

— Dar nu asta am vrut să spun, a insistat Lilli, clătinând şi mai tare din cap. Nu, e vorba de... Dumnezeule, nici nu pot să vorbesc despre asta!

— Nu te grăbi!

Lilli a rămas tăcută pentru o clipă, încercând să-şi limpezească gândurile. Cât erau de învălmăşite! A realizat ea. Dar trebuia să vorbească cu cineva despre asta, trebuia să înţeleagă ce se întâmplă. Să-şi regăsească

echilibrul.

— Nici nu ştiu de unde să încep, a spus ea, fluturându-şi mâinile în aer, complet dezarmată.

Caroline s-a aplecat spre ea şi a prins-o de mână, întorcându-i-o cu palma în sus.

— Ţi-a pictat mâinile? A întrebat ea.

Lilli a privit pentru o clipă desenele complexe ce-i acopereau palma.

— Da. E… ştiai că poate să facă asta?

— Da, fireşte, a răspuns Caroline, dând drumul mâinii lui Lilli şi rezemându-se de spătarul şezlongului. Avem o biografie a angajaţilor noştri, cu toate talentele lor. Mulţi dintre ei cântă cu vocea sau la un instrument ori ştiu să călărească. Rajan este şi un tehnician maseur de excepţie. Aşa a ajuns să lucreze aici. Ce mă uimeşte este faptul că nu a făcut tatuaje din henna niciunei cliente până acum.

— Crezi că asta spune ceva? A întrebat Lilli, privindu-şi manile.

— Nu ştiu. Poate că da. Tu ce crezi, Lilli?

Ea s-a agitat din nou pe scaun, cu gândurile răvăşite.

— Clientele tale simt vreodată… că nutresc anumite sentimente pentru partenerii lor de aici?

— Da, desigur. Femeile nu prea reuşesc să disocieze sexul de latura sentimentală, cum o fac bărbaţii.

— Probabil că nu, a murmurat Lilli. Dar cred că e ceva mai mult în cazul nostru. Ştiu că pare o nebunie. La început, am crezut că totul se rezumă

la talentul cu care îşi face meseria. Dar au fost momente când nu mai ştiam ce să cred, a adăugat ea, ezitând, cu ochii fixaţi în poală şi răsucind din nou sariul în jurul degetelor.

Caroline a păstrat un timp tăcerea.

— Spune-mi ce te face să crezi asta! A zis ea apoi. Nu-ţi pun cuvintele la îndoială. Vreau doar să înţeleg.

— Mă îndoiesc eu însămi… De mine… De el… Prin natura mea, tind să mă îndoiesc de tot ce mă înconjoară. Doamne, cât ura fostul meu soţ această trăsătură a mea, deşi făcea tot ce-i stătea în putinţă s-o accentueze! Şi eu mă urăsc pentru asta. Dar e firesc să-ţi pui întrebări. La urma urmei, Rajan e plătit să facă asta. E profesia lui.

— Da, dar e şi el om.

— Mi-a spus nişte lucruri… Mi-a sugerat de câteva ori că nu sunt doar o simplă clientă pentru el. Dar nu ştiu ce să cred. Nu ştiu dacă pot să am încredere în el. Totul este atât de ciudat şi se întâmplă atât de repede. Este o nebunie! Sunt aici doar de două zile. Dar sentimentele sunt atât de intense… Uneori mă întreb dacă nu cumva imaginaţia îmi joacă feste… dacă nu este o reacţie a freneziei sexuale… poate că acest sentiment de intimitate este pură fantezie.

— Lilli, în mod normal nu încurajez relaţia dintre o clientă şi unul dintre angajaţii noştri. Dar am senzaţia că între voi se petrece ceva cu totul deosebit. Lucrurile pe care ţi le-a spus… Faptul că ţi-a pictat mâinile… Dacă între voi există într-

adevăr o atracţie puternică, atunci n-o să vă stau în cale. Nu pot să pătrund în mintea voastră, a continuat Caroline. Dar dacă sentimentele pe care le nutriţi unul pentru celălalt sunt atât de puternice, atunci trebuie să le exploraţi. Cred că ar trebui să vorbeşti cu Rajan. Lucrează aici de când am înfiinţat complexul. Nu-l cunosc foarte bine, dar îndeajuns de bine ca să-ţi confirm că este un om bun, Lilli. De aceea, ţi l-am şi ales ca partener. Nu ţi-ar spune toate aceste lucruri dacă nu le-ar simţi cu adevărat. Nu face parte dintre bărbaţii care manipulează oamenii cu ajutorul cuvintelor.

— Nu, nu pare să fie genul acela. Este prea înclinat spre spiritualitate… asta dacă nu cumva toată povestea asta despre spiritualitate şi sexul sacru nu este doar o minciună…

— Nu, nu este.

— Dar nu ştiu dacă am destul curaj să-l întreb, a spus Lilli, trăgând de ţesătura fragilă a sariului ei. Nu ştiu nici măcar dacă se cuvine să fac asta. Probabil că nu am destulă încredere în mine.

— Cred că sunt ultima persoană din lume care ar trebui să dea sfaturi în materie de relaţii, dar aş putea să vorbesc cu el, dacă situaţia asta incertă te macină atât de mult.

— Poate că o s-o fac chiar eu. Dar mai întâi trebuie să mă hotărăsc dacă vreau într-adevăr să aflu răspunsurile.

Nu ştia dacă era pregătită să afle că toate

acestea făceau parte dintr-un scenariu, iar el juca un rol menit s-o facă să se simtă bine. Căci – indiferent cât de ciudată părea ideea – îşi dorea ca experienţa lor să însemne cu adevărat ceva.

Ciudată, da, dar începea să tânjească de dorul lui, să-şi simtă inima frântă doar la gândul că va trebui să plece de la Exotica, părăsindu-l pentru totdeauna. Nu avea sens. Dar poate că era mai bine aşa. Mai bine să nu sondeze prea mult lucrurile, să nu le disece aşa cum făcea de obicei. Căci – dacă avea să le analizeze pe toate, rând pe rând – se temea de ce-ar fi putut să descopere.

Ajan străbătea de la un capăt la altul sufrageria apartamentului din vila unde erau cazaţi toţi partenerii de la Exotica. S-a oprit pentru o clipă ca să se uite pe fereastră, încercând parcă să răzbată cu privirea până în apartamentul Kama Sutra unde se afla Lilli. Ridicol! Dar nu reuşea să se stăpânească.

De ce era atât de agitat? Se comporta ca un adolescent îndrăgostit.

Şi-a trecut mâna prin păr, încurcându-şi degetele prin şuviţele încâlcite.

Pereţii deschişi la culoare ai camerei păreau să-l strivească. Apartamentul era spaţios, aerisit şi frumos mobilat. Exotica le oferea angajaţilor tot ce era mai bun. Îi plăcuse întotdeauna, de vreme ce petrecea aici câte o lună sau două, când îi venea rândul să-şi facă analizele medicale, înlocuit fiind în apartamentul Kama Sutra de un alt partener. Era unul dintre cei patru angajaţi care îşi delectau

clientele în camerele Kama Sutra. Lucrau cu schimbul – trei dintre ei luau pauză în timp ce al patrulea lucra.

Lucra... Cu greu putea spune că lucra săptămâna aceea. Căci fiecare moment petrecut în compania lui Lilli era o adevărată plăcere. Nu trebuia nici măcar sa înfăptuiască ritualul său obişnuit – exerciţiile pe care le făcea în minte ca să descopere frumuseţea în fiecare dintre clientele lui, pregătindu-se să le adore aşa cum meritau. Un ritual care devenise în ultimele luni din ce în ce mai imperios şi din ce în ce mai dificil. Şi chiar şi atunci, în compania ultimelor sale cliente, a fost nevoit să-şi adune toate puterile ca să dea dovadă de cât mai multă tandreţe şi senzualitate – ca să-şi joace rolul aşa cum trebuia. Aversiunea pe care o simţea pentru profesia lui începea însă să-l bântuie iot mai tare. Ajunsese aproape să se urască pentru asta. Cu siguranţă, însă, se simţea vinovat. Dar nu reuşise să găsească o soluţie de compromis. A continuat să se roage şi să mediteze în speranţa că îşi va putea juca din nou rolul fără să depună un efort prea mare.

În cazul lui Lilli, însă, totul a venit de la sine. A ştiut – din clipa în care a văzut-o – că va trăi o experienţă cu totul diferită alături de ea.

Şi acum… acum nu ştia ce să facă. Toată viaţa şi-o petrecuse într-o deplină stăpânire de sine, încredere alimentată de surorile, mătuşile şi verişoarele care îl iubeau nebuneşte. Nu şi-a imaginat că vreo femeie va reuşi vreodată să-l

îngenuncheze.

Şi o cunoştea doar de două zile. Două zile! Era imposibil. Nu-şi mai dorea altceva decât să-i împlinească orice dorinţă, să se bucure de compania ei, s-o atingă şi să se îmbete cu aroma trupului ei. Dar, în final, ce şi-ar putea dori ea de la el?

Scruta camera cu privirea, căutând parcă un punct de sprijin. Dar mobila modernă şi elegantă i se părea acum rece – canapeaua din piele cafenie sau fotoliul pe care stătea în rarele momente când se uita la televizor. Chiar şi lucrările de artă indiene, pe care le agăţase pe pereţi şi care îi mai ostoiau dorul de casă, nu-i ofereau nicio alinare.

A realizat atunci, cu durere, că nu avea nici cea mai vagă idee cum să rezolve situaţia. A luat telefonul şi s-a îndreptat spre fereastră, formând numărul surorii sale de la New York.

— Alo!

— Teja!

— Raj! Ce faci?

În glasul surorii lui se îmbinau deopotrivă accentul newyorkez cu cel englez şi indian. Tipic american!

— Mă bucur că te-am prins, a spus el, vădit uşurat, lucru care l-a şocat chiar şi pe el.

— Totul e în regulă?

— Da. Nu, a răspuns el, încleştându-şi mâinile în păr. Dumnezeule, nu ştiu! Nimic nu merge cum trebuie. Nu ştiu ce se întâmplă cu mine.

— Aha!

— De ce o spui în felul acesta? De parcă ai şti ceva şi eu nu?

— Sunt femeie, Raj. Când vei reuşi să înţelegi că natura ne-a înzestrat cu talente pe care voi, bărbaţii, mi le aveţi?

— Mă necăjeşti.

— Da, pentru că eşti fratele meu şi nu pot să mă abţin. Dar şi pentru că ştiu ce ai.

— Chiar aşa? A întrebat el mânios, dorindu-şi ca sora lui să treacă la subiect.

— E vorba de o femeie, nu-i aşa?

Intuiţia ei l-a lăsat pentru o clipă fără cuvinte.

— Ce te face să crezi asta?

— Glasul te dă de gol, frăţioare. Respiraţia sacadată. Îţi trădează confuzia, spaima aproape. Motivul trebuie să fie, fără îndoială, o femeie.

— Situaţia e sub control, Teja.

— Şi atunci, de ce m-ai sunat?

— Pe cine altcineva aş fi putut să sun?

— Atunci am dreptate?

— La dracu'! Da, cred că da.

— Spune-mi câte ceva despre ea!

A ezitat o clipă, gândindu-se ce să spună. Nu-şi găsea cuvintele.

— Este diferită de toate femeile pe care le-am cunoscut. Este uluitoare. Înzestrată cu o frumuseţe inocentă. Cu o prospeţime extraordinară. Dar nu e vorba doar de frumuseţe. Ceva din personalitatea ei îmi face inima să vibreze… Nu pot să-ţi explic. Este posibil oare să nutreşti aceste sentimente pentru o persoană pe

care o cunoşti doar de câteva zile?

— Cred că da. Problema se acutizează în momentul în care sentimentele se încăpăţânează să dăinuie, a spus ea, cu durere în glas, gândindu-se la logodna ei ruptă în urmă cu un an. Ai cunoscut-o la muncă?

— Da.

— Este maseuză? Cameristă?

— Lilli este clienta mea, a răspuns el, după o clipă de tăcere.

— Glumeşti, Raj!

— Ştiu, a spus el, străbătând din nou camera, cu nervii întinşi la maxim. Nu este o idee prea fericită. Dar nu seamănă cu primadonele răsfăţate pe care le întâlnim uneori aici. Este cu totul diferită.

— Rajan, situaţia este extrem de complicată. Doar ştii foarte bine că femeile vin acolo ca să trăiască o fantezie. Odată ce fantezia s-a terminat, ce viitor speri să ai cu ea?

Încetase să mai privească pe fereastră pajiştea verde ca smaraldul, luminată de becurile presărate pe aleile întunecate. Verde ca smaraldul – culoarea ochilor fremătători ai lui Lilli.

— Niciunul, a răspuns el.

— Îmi pare rău, frăţioare, a spus Teja, încet.

— Nu ştiu de ce te-am sunat. Poate ca s-o recunosc cu voce tare.

— Ce-ai de gând să faci?

— Mă voi bucura de timpul pe care îl voi mai petrece cu ea. Apoi, va trebui să accept, într-un fel

sau altul, ideea că va pleca. Ce-aş putea să fac altceva? Înţeleg foarte bine că nu va dori să se implice într-o relaţie cu un bărbat care îşi câştigă existenţa în felul acesta.

— Atunci, renunţă la profesia asta, dacă o vrei cu atâta ardoare!

— Nu e chiar atât de simplu, Teja. Ştii că am nevoie de bani ca să-mi deschid propria afacere. Îmi doresc de mulţi ani un centru spa; pentru asta am muncit. Dar am nevoie de foarte mulţi bani ca să iasă cum trebuie. Nu vreau să fac lucrurile de mântuială. Şi asta este singura mea şansă să-mi văd visul cu ochii.

— Ţi-am spus de nenumărate ori că te pot sponsoriza…

— Iar eu ţi-am spus de nenumărate ori că trebuie să reuşesc prin propriile mijloace, i-a explicat el pe un ion aspru, apoi, realizând că îi vorbise cu asprime şi-a îndulcit glasul. Dar îţi sunt recunoscător pentru ofertă. Mai ştiu, însă, la fel de bine că – indiferent dacă aş renunţa la slujba mea – este puţin probabil să-şi mai dorească o relaţie cu mine în afara experienţelor trăite aici. Nu am ce să-i ofer altceva. Fascinaţia mea, sentimentele mele pentru ea… sunt rodul unei fantezii necugetate. Amândoi au păstrat tăcerea pentru o clipă, în timp ce el a străbătut din nou sufrageria de la un capăt la altul, întorcându-se apoi din nou la fereastră. Cerul întunecat avea atingerea catifelată a deşertului, presărat cu stele care licăreau în noapte. Luna se ascunsese în

spatele unui nor trecător. Era frumos, ca întotdeauna. Deşi acum priveliştea părea rece. Pustie. Teja, o să găsesc eu o soluţie, a spus el în cele din urmă.

— Am toată încrederea în tine, frăţioare.

— Ai părea mult mai sinceră dacă ai înceta să-mi mai spui aşa.

— Da, ştiu, a răspuns ea, chicotind. Sună-mă ca să-mi spui ce soluţie ai găsit!

— Aşa o să fac.

De parcă ar fi ştiut pe ce cale s-o apuce.

Caroline plecase cu o oră în urmă, dar Lilli trebuia să petreacă puţin timp singură ca să-şi adune gândurile. Nu ajunsese, fireşte, la nicio concluzie. În cele din urmă, l-a chemat pe Rajan. Nu putea să îndure prea mult despărţirea de el.

Şi asta ce înseamnă oare?

Dumnezeule, nu avea nici cea mai vagă idee! Undeva, în adâncul sufletului ei – un loc pe care nu îndrăznea să-l exploreze prea mult – ştia prea bine ce însemna asta. Acum, însă, nu se putea concentra asupra acestui lucru. Se gândea cu emoţie doar la momentul revederii lor.

I-a auzit paşii domoli pe dalele de gresie şi l-a văzut dând draperia la o parte şi intrând în cameră. Era atât de frumos! I-a zâmbit, iar ea a simţit cum se topeşte sub privirea lui surâzătoare.

S-a îndreptat spre ea, iar simţurile i s-au aprins sub flacăra pasiunii. S-a oprit în faţa ei, doar la câţiva paşi depărtare, îmbătând-o cu parfumul lui exotic.

Doamne, cât îşi dorea să-l atingă! Abia îşi stăpânea lacrimile.

— Mi-a fost dor de tine, a spus ea, rostind cuvintele Iară să se gândească la semnificaţia lor.

El i-a zâmbit din nou. Era răvăşitor.

— Într-adevăr? Mă bucur. Îmi pare bine că nu m-ai lăsat să stau singur la vilă toată noaptea. Cum a fost întâlnirea cu Caroline?

— A fost bine. Dar abia aşteptam să te întorci la mine…

De ce se simţea atât de deznădăjduită? Nimic nu mai avea sens. Trupul şi mintea ei păreau să acţioneze din proprie voinţă. Nu-şi mai putea controla gândurile, sentimentele sau acţiunile. Prezenţa lui Rajan o copleşea.

El o privea cu ochii lui negri, sfredelitori, făcându-i inima să vibreze şi trupul să freamăte. Îl voia cu disperare.

El i-a luat apoi mâna într-a lui, i-a întors-o cu palma în sus şi i-a sărutat-o, provocându-i fiori de plăcere în tot corpul – de la vârful degetelor până la sâni, dar şi în adâncurile sufletului ei.

Imposibil, imposibil!

Nu mai voia să se gândească, ci doar să se bucure de prezenţa lui alături de ea.

El a condus-o apoi pe terasă, cuprinzând-o cu braţele de după talie şi ţinând-o lipită de pieptul lui. Priveau cerul în tăcere. Norii se risipiseră, iar luna îi scălda într-o lumină argintie. Ea s-a rezemat de el, absorbindu-i căldura trupului. Era atât de vânjos.

O prezenţă puternică, reală. Cum ar fi putut să fie doar o simplă fantezie?

Îi era teamă să se mişte ca să nu spulbere vraja. În clipa aceea, erau doar doi oameni care priveau stelele. Nu mai avea nicio importanţă cine erau cu adevărat, cine aveau să fie săptămâna viitoare.

Ea îi simţea muşchii vibrându-i la spate. Nu-i spusese oare, în timpul unei conversaţii nocturne, că una dintre chakre – cei şapte centri de energie din corpul uman – se află la baza coloanei vertebrale? I se părea că îi simţea pulsul exact în locul acela – o mişcare ritmică şi incitantă, ce i se răsfrângea între coapse.

S-a lipit şi mai strâns de el, simţindu-i penisul puternic aflat în erecţie.

Încântător!

A împins şi mai tare până când l-a auzit gemând uşor. Când s-a întors cu faţa spre el, ridicându-şi capul, i-a atins aproape buzele seducătoare şi apetisante. Irezistibile! S-a ridicat pe vârfuri şi şi-a contopit gura cu a lui. Savoarea buzelor şi gustul fierbinte al limbii lui au lăsat-o fără suflare.

Şi-a lipit şi mai tare trupul de al lui, zdrobindu-şi sânii de pieptul lui până când i-a auzit bătăile frenetice ale inimii. Înfăşurându-şi braţele în jurul gâtului său, l-a sărutat cu o pasiune mistuitoare, aproape animalică, îşi simţea trupul arzându-i de dorinţă, sfârcurile tari ca piatra şi vulva fierbinte şi umedă.

El gâfâia sub apăsarea buzelor ei, cuprinzându-i fundul cu mâinile şi trăgând-o spre el, în timp ce penisul i se trezea tot mai mult la viaţă. Ea îl simţea fremătând prin haine.

Prea multe haine, la naiba!

Ea l-a tras de cămaşă, iar Rajan – înţelegându-i gestul disperat – s-a desprins din îmbrăţişarea pătimaşă ca să şi-o scoată peste cap, pe când ea a desfăcut nodul sariului de pe umăr, lăsându-l să-i cadă la picioare. Şi-a lipit apoi din nou trupul înfierbântat de al lui.

Ce senzaţie uluitoare! …

Lilli şi-a contopit iar gura cu a lui, strecurându-şi limba printre buzele lui, sărutându-l cu o pasiune răvăşitoare şi rănindu-şi buzele. Dar nu-i păsa.

El s-a desprins din îmbrăţişare, iar ea a gemut uşor.

— Nu, Rajan! Te rog!

Şi-a înfipt mâinile în părul ei şi a tras-o cu putere, dându-i capul pe spate şi privindu-i chipul.

— Lilli! A spus el, scrâşnind din dinţi. Dacă nu ne oprim acum, totul se va termina prea repede. Eşti atât de încinsă! Şi te vreau atât de mult. Nici eu nu mă mai pot controla. Înţelegi?

— Da, a şoptit ea.

Înţelegea oare ceva? Cuvintele nu-şi mai aveau rostul. Nu se gândea decât la trupul ei lipit de al lui, la penisul său rigid, ce-i atingea abdomenul. A simţit atunci cum vulva i se contractă de dorinţă şi plăcere.

— Lilli, vino cu mine acum! Vreau s-o lăsăm mai moale. Trebuie să facem asta, a spus el, luând-o de mână şi îndreptându-se spre şezlonguri. Scoţându-şi pantalonii, s-a aşezat călare pe unul dintre ele. Penisul îi ieşea la iveală între coapse, scăldat în lumina argintie a lunii. Aşază-te cu faţa spre mine şi pune-ţi picioarele peste ale mele! Ea l-a ascultat, supusă cu totul dorinţelor lui, iar el a cuprins-o cu braţele, trăgând-o mai aproape. Penisul lui se afla acum în dreptul ei, fără însă s-o atingă, iar vulva ei deschisă îl invita cu generozitate înăuntru. Dacă îşi mai mişca încă puţin coapsele şi-ar fi croit cu uşurinţă drum spre adâncurile ei… O să te învăţ acum câteva exerciţii de respiraţie tantrică. Ştii ceva despre asta?

— Am auzit de ele, a spus ea, încuviinţând din cap. Dar va trebui să-mi spui ce să fac.

Nu o interesa ce presupuneau aceste exerciţii atât timp cât se afla în preajma lui şi putea să-l atingă.

El şi-a aşezat mâinile, cu palmele în sus, pe coapsele ei.

— Pune-ţi mâinile peste ale mele! Nu le strânge, lasă-le să se odihnească în palmele mele! Atingerea mâinilor lui fierbinţi o făcea să vibreze de dorinţă. Vreau să închizi ochii şi să mă asculţi. Trebuie să-ţi sincronizezi respiraţia cu a mea. Aceasta este o practică străveche, ezoterică. Te obligă să meditezi. Este şi o modalitate prin care înveţi să te sincronizezi cu trupul tău – dar şi cu

al meu astfel încât să fim amândoi pe aceeaşi lungime de undă. Este o metodă prin care experimentăm sexul ca practică spirituală. Ne ajută să controlăm orgasmul, intensificându-l la maxim. Cuvintele lui au făcut-o să geamă de dorinţă. Îi simţea palmele încinse şi îi auzea respiraţia întretăiată în timp ce vorbea. Trage adânc aer în piept, a continuat el şi respiră din diafragmă, din stomac! Inspiră şi expiră aerul cu ajutorul muşchilor abdominali! Da, aşa! O să-mi sincronizez respiraţia cu a ta.

Nu auzea altceva decât propria respiraţie, ce se contopea cu a lui. Trăgeau adânc aer în piept, apoi îl dădeau încet afară. Îi simţea cu aceeaşi acuitate atingerile: coapsele puternice şi mâinile frumoase. Şi, cu fiecare respiraţie, parfumul lui exotic o învăluia ca într-o mângâiere catifelată.

Se străduia să-l urmeze, relaxându-se, dar simţindu-i tot mai intens prezenţa. Nu ştia de cât timp dura exerciţiul. În cele din urmă, l-a auzit din nou vorbind, cu glasul lui calm şi domol.

— Acum vom începe tehnica de respiraţie Kundalini. Este vorba despre energia sexuală, pe care o vom canaliza în trupul nostru, aşa cum canalizăm toate celelalte energii. În timp ce respiri, trebuie să vizualizezi aerul ca pe o lumină, care îţi traversează trupul, ajungând în cele şapte chakre – centri de energie, situaţi de la baza coloanei vertebrale până în creştetul capului. Ţine-ţi cât poţi de mult respiraţia şi încordează-ţi muşchii abdominali! În momentul în care expiri

aerul, imaginează-ţi că elimini, odată cu respiraţia şi lumina care îţi străbate corpul! Concentrează-te asupra mea şi urmează ritmul respiraţiei mele! Deschide ochii acum şi uită-te în ochii mei! Concentrează-te, Lilli!

Ea a încuviinţat din cap şi a tras adânc aer în piept, încercând să-l vadă ca pe o lumină care îi străbate trupul.

A continuat să-şi ţină ochii aţintiţi în ochii lui negri ca noaptea, iar privirea lui intensă părea să devină palpabilă, atingând-o peste tot.

S-a înfiorat de plăcere. Cum era posibil?

A inspirat aerul, l-a ţinut cât a putut de mult, apoi l-a expirat. Şi a repetat figura. Trupul ei a prins ritmul, sincronizându-se cu respiraţia lui Rajan. Şi-a simţit muşchii relaxându-se. Iar ochii lui negri, adânciţi într-ai ei, au devenit o parte a procesului de respiraţie, o parte din aerul ce-i pătrundea în plămâni.

— Rajan! …

— Ssst! Lasă lucrurile în voia lor! A şoptit el.

Îi simţea cu aceeaşi acuitate prezenţa, parfumul, atingerea. Şi pielea ei era fierbinte, de parcă aerul care îi străbătea trupul, ieşind apoi din corpul ei şi intrând într-al lui, o dezmierda cu mai multă intensitate.

Respirau împreună ca o singură entitate. Gândurile păreau să-i fi dispărut cu totul din minte şi nu-l vedea decât pe el – Rajan. Doar pe el îl simţea – respiraţia lui caldă, pielea fierbinte, penisul fremătător.

Sfârcurile i se trezeau tot mai mult la viaţă, iar pielea i se făcea de găină. De fiecare dată când inhala aerul, senzaţia devenea tot mai intensă, de parcă Rajan o atingea peste tot. Iar ea se topea de plăcere, lăsându-se în voia ei.

El s-a aplecat spre ea, absorbind-o cu ochii lui strălucitori şi negri ca noaptea. Ea a tresărit de plăcere şi dorinţă. De fiecare dată când trăgea aer în piept, Lilli se îmbăta cu încântarea pe care i-o citea pe chip şi de fiecare dată când expira, simţea cum trupul ei se i trezea tot mai mult la viaţă, avid de plăcerea pe care numai el i-o putea dărui. În curând, până şi simplul fapt că trebuia doar să-l privească, fără să-l atingă, a devenit un supliciu.

Respiraţia lor a devenit acum din ce în ce mai rapidă, gâfâind amândoi în acelaşi timp. Sfârcurile dorii i ce de plăcere au început s-o doară, iar vulva umedă şi nesăţioasă îşi înfrâna cu greu dorinţa de a-l simţi în adâncurile ei. Ar fi putut însă să continue la nesfârşit acest exerciţiu – acest schimb de energie sexuală.

El şi-a schimbat încă o dată ritmul respiraţiei, dar şi poziţia mâinilor. Privind-o cu aceeaşi intensitate, i-a atins comoara umedă şi fierbinte, făcând-o să ţipe de plăcere. Şi-a introdus degetele în interiorul ei, provocându-i spasme şi făcând-o să tremure de frenezie. Stătea cu gura deasupra gurii ei, absorbindu-i respiraţia şi înecând-o în ochii lui negri.

Şi-a adâncit şi mai mult degetele în comoara ei, înfiorând-o din cap până în picioare. I-a

mângâiat cu degetul mare clitorisul excitat, aducând-o în pragul orgasmului. Şi-a retras însă mâinile, lăsând-o pustiită şi răvăşită de dorinţă.

— Respiră, Lilli! Adânc! Da, aşa! Ţine-ţi acum respiraţia, apoi elimină încet aerul din plămâni! Bine! Acum repetă figura!

Ea i-a urmat instrucţiunile, relaxându-şi puţin trupul încins. A inspirat încet, apoi a expirat, repetând exerciţiul încă o dată. Rajan şi-a înfipt din nou degetele în adâncurile ei, încercuindu-i de mai multe ori clitorisul cu degetul mare, aducând-o iarăşi în pragul orgasmului şi făcând-o să tremure frenetic.

Apoi şi-a retras din nou mâinile, spunându-i să respire. Iar ea l-a ascultat încă o dată, stăpânindu-şi poftele mistuitoare. El şi-a introdus iar degetele în interiorul ei şi i-a excitat clitorisul, aducând-o din nou în pragul orgasmului.

Nu i-a venit să creadă când l-a simţit retrăgându-şi încă o dată mâinile din adâncurile ei.

— Rajan!

— Sst! Respiră, Lilli!

Ea a tras adânc aer în piept, l-a expirat, apoi a repetat exerciţiul. Şi a oftat din rărunchi în clipa în care l-a simţit atingând-o din nou.

O, da!

Rajan şi-a strecurat degetele şi mai adânc în comoara ei, iar ea l-a strâns cu vulva sa catifelată. De data aceasta, i-a mângâiat clitorisul cu mişcări mai rapide şi mai aspre, învăluind-o cu privirea lui

întunecată. Trupul i s-a înfiorat de plăcere, iar ea s-a trezit plutind pe aripile unui orgasm frenetic, care a lăsat-o fără suflare.

Extazul i-a cuprins tot corpul – sânii, clitorisul fremătător, braţele şi picioarele – o desfătare mistuitoare, pe care o simţea peste tot în acelaşi timp. Valuri de plăcere îi străbăteau trupul, unul după altul, secătuind-o de puteri. Ea a ţipat de nenumărate ori, tremurând din toate mădularele; privirea lui îi intensifica orgasmul, creându-i senzaţia că erau o singură entitate, iar extazul ei era şi extazul lui.

Experienţa a istovit-o, lăsând-o pustiită şi răvăşită. El continua să-şi ţină degetele în adâncurile ei. Ea nu auzea decât respiraţia lui sacadată. Abia după câteva clipe a realizat că şi el tremura cu aceeaşi intensitate.

— Doamne, Rajan! A şoptit ea aproape imperceptibil.

— Lilli. A îngăimat el, cu glasul sfâşiat de dorinţă, dar încărcat de o senzualitate greu de imaginat.

Îşi dorea cu ardoare să-l simtă în interiorul ei. Avea nevoie… numai de el.

El s-a aplecat uşor şi i-a atins părul cu buzele, făcând-o să palpite de dorinţă. Rajan tremura şi mai tare acum, iar simplul gând – că era atât de excitat îi încingea simţurile lui Lilli.

Ea s-a aşezat în poala lui. O, da, pasiunea era răvăşitoare! Trebuia să-l posede. Acum.

Şi-a mişcat şoldurile, ghidându-i cu o mână

vârful penisului spre vulva ei dornică de iubire. S-a oprit o clipă, udă de dorinţă, stăvilindu-şi cu greu pasiunea. Trebuia însă să savureze momentul acela, să-i citească pasiunea în ochi. S-a aşezat apoi deasupra penisului său excitat, ţipând de plăcere.

Rajan a gemut, îmbătându-se cu nectarul voluptăţii – un nectar tulburător şi încântător în acelaşi timp. A tras adânc aer în piept, ţinându-şi răsuflarea şi încercând să-şi controleze trupul pentru a nu-şi descătuşa plăcerea. În ciuda anilor de antrenament, abia mai rezista. Tremura din cauza efortului pe care îl depunea.

Iar dacă ar fi făcut greşeala să-i privească gura încântătoare şi lascivă…

El a gemut din nou, iar ea s-a ridicat uşor, strângându-l cu muşchii vulvei. Plăcerea era nimicitoare, cuprinzându-i, rând pe rând, pieptul, stomacul, testiculele. A înălţat zeilor o rugă tăcută.

Chiar şi priveliştea coapselor ei lipite de ale sale era un adevărat calvar. Iar sânii plini de viaţă…

— Lilli, nu te mai mişca! A rugat-o el, cu disperare în glas.

Ea s-a supus rugăminţii lui.

El a închis ochii, concentrându-se câteva clipe asupra respiraţiei sale, încordându-şi muşchii abdominali până a reuşit să-şi controleze din nou simţurile. A rugat-o pe zeiţa Shiva să-i dea puterea şi voinţa de a rezista cât mai mult cu

putinţă. Călăuzindu-şi pasiunea spre chakra Kundalini de la baza coloanei vertebrale, a ferecat-o acolo ca să-şi înalţe rugile spre zei, apoi a descătuşat-o.

Când a privit-o din nou pe Lilli, a văzut că obrajii şi sânii ei căpătaseră o culoare trandafirie irezistibilă. Avea ochii strălucitori şi buzele umflate şi rănite. Dorinţa sălbatică pe care i-a citit-o pe chip i-a răvăşit sufletul. Nu mai văzuse vreodată ceva atât de frumos.

I-a cuprins talia cu mâinile, simţindu-i deopotrivă forţa şi fragilitatea. Penisul excitat îi fremăta de dorinţă. Deocamdată, însă, putea să şi-o stăpânească.

— Lilli, întoarce-te cu spatele, rezemându-te pe mâini şi genunchi! I-a spus el cu glas ferm.

Ea s-a supus din nou. El a ghidat-o, aşezând-o pe şezlong cu braţele întinse în faţa ei, cu capul rezemat de perne şi cu genunchii larg depărtaţi, astfel încât sânii îi atingeau coapsele. S-a aşezat apoi în spatele ei, sprijinindu-se într-un genunchi şi ţinându-şi celălalt picior îndoit lângă ea. I-a cuprins talia cu mâinile şi a tras-o spre el. Penisul său şi-a croit imediat drum spre comoara ei, penetrând-o cu putere.

I-a auzit respiraţia întretăiată. O simţea moale în braţele sale, complet abandonată.

— Aceasta este poziţia Ekabandha – Unirea Supremă.

— Da, a murmurat ea, tremurând în mâinile lui. El i-a răspuns, tremurând cu aceeaşi frenezie,

ca şi când senzaţiile treceau, ca printr-un arc de cerc, de la unul la celălalt.

Pasiunea mistuitoare îşi făcea încă simţită prezenţa, dar Rajan reuşea acum s-o ţină în frâu. El a început să se mişte, simţind – cu fiecare atac – cum vulva ei catifelată îl strângea cu putere. Era atât de fierbinte – atât de încinsă şi de udă! Adâncurile ei erau cu adevărat paradisul pe pământ.

Şi-a intensificat apoi ritmul dansului sexual, ţinându-i cu mâinile trupul delicat.

Ea a început să tremure, iar Rajan i-a simţit abdomenul încordat. Vulva îi fremăta cu aceeaşi frenezie, strângându-l cu nesaţ. Lilli respira sacadat, aproape fără suflare. Valurile de plăcere îi scăldau trupul lui Rajan, aducându-l de nenumărate ori în pragul extazului suprem. Cu toate acestea, reuşea încă s-o stăvilească.

Lilli şi-a ridicat capul, iar geamătul care i-a scăpat printre buze s-a transformat într-un strigăt prelung de plăcere. Tremura, cu simţurile încinse la maxim, plutind pe aripile orgasmului în timp ce el îşi continua, tot mai frenetic, dansul sexual. Rajan i-a absorbit orgasmul, contopindu-şi plăcerea cu a ei. Voluptatea atingea acum punctul culminant, înecându-l aproape cu puterea ei ca valurile imense ale oceanului. Reuşea însă să reziste. Deşi nu ştia până când.

Era ca o păpuşă în mâinile lui în clipa în care Rajan s-a ridicat în picioare, trăgând-o după el – pasivă, maleabilă. A ajutat-o din nou să-şi schimbe

poziţia pe şezlong, astfel încât acum stătea cu mâinile de jur împrejurul spătarului, cu fundul ridicat în aer şi cu picioarele larg depărtate, poziţie care îi oferea o privelişte de vis.

Penisul i-a tresărit de plăcere şi dorinţă. El s-a mutat în spatele ei şi şi-a strecurat mâinile printre picioarele sale, mângâindu-i vulva mătăsoasă. Doamne, era atât de fierbinte şi de udă! Spasmul de plăcere care i-a străbătut trupul l-a aruncat aproape pe marginea prăpastiei. Lilli avea să-i aducă sfârşitul. S-a aplecat peste ea şi a penetrat-o atât cu degetele, cât şi cu penisul, răvăşindu-i adâncurile.

— Rajan! A îngăimat ea. Ce… Cum se numeşte poziţia asta?

Un geamăt i-a scăpat printre buze în timp ce îi explora şi mai adânc comorile – cu mişcări atât de frenetice şi de sălbatice, încât ar fi răsturnat-o de pe scaun dacă n-ar fi ţinut-o strâns în braţe.

— Este poziţia unei partide de sex perfecte între doi parteneri complet descătuşaţi…

Ea i-a răspuns printr-un geamăt prelung, care l-a făcut să freamăte cu pasiune. Era prea bine, realmente uluitor… Realmente perfect. Şi felul în care ea se lăsa cu totul în voia lui…

Un alt geamăt i-a spus că plutea pe aripile orgasmului, strângându-l cu nesaţ în adâncurile ei, secătuindu-l de putere. Rajan a scrâşnit din dinţi, simţindu-şi penisul palpitând de plăcere, aflându-se şi el în pragul extazului suprem. Dansau amândoi pe ritmul ameţitor al muzicii

sexuale – ea bând până la capăt din cupa extazului, el încercând cu disperare să mai reziste puţin. În clipa în care Lilli a venit în întâmpinarea lui, absorbindu-l cu nesaţ şi ţipând de plăcere, Rajan nu şi-a mai putut stăvili valurile propriei plăceri, descătuşându-şi seva în trupul ei şi strigând-o de nenumărate ori. A realizat atunci cu durere că îşi pierduse controlul, că ea îi spulberase pentru totdeauna stăpânirea de sine. Niciodată nu mai trăise o experienţă ca asta.

Şi totul se întâmpla acum deodată.

Se îndrăgostea de ea. Cu o pasiune răvăşitoare. Şi dragostea asta îi va aduce pieirea.

Lilli se odihnea în braţele lui Rajan pe şezlong. Îşi simţea pielea umedă şi cleioasă; aceeaşi senzaţie o avea şi între coapse. Dar îi plăcea. În jurul lor, se auzeau doar ţârâitul greierilor şi clipocitul apei care se revărsa din fântâna arteziană. Dar şi bătăile frenetice ale inimii ei îi răsunau în urechi.

Ce i se întâmplase oare?

Într-un carusel, atât era de ameţită.

— N-am fost niciodată… În mod normal, nu sunt atât de brutal cu o femeie.

— Mi-a plăcut, a recunoscut ea. Mi-a plăcut la nebunie, a adăugat ea încet.

— Lilli!

— Da.

— Ce faci? Te simţi bine?

— Da, fireşte. De ce m-aş simţi rău?

Nu voia să-i spună că avea impresia că se afla

într-un carusel, atât era de ameţită.

— N-am fost niciodată… În mod normal nu sunt atât de brutal cu o femeie.

— Mi-a plăcut, a recunoscut ea. Mi-a plăcut la nebunie, a adăugat ea încet.

— Şi mie, a spus el, după o clipă de tăcere. Mi-a plăcut cum te-ai abandonat cu totul în mâinile mele. A fost… uluitor.

— Da, aşa e.

Era într-adevăr uluitor. Încă nu-i venea să creadă că se comportase ca o femeie desfrânată, lăsându-se complet în voia lui, fără să-şi mai pună semne de întrebare, fără să se mai gândească la aspectul ei fizic. Trăise una dintre cele mai erotice experienţe din viaţa ei. Se simţise frumoasă. Şi în clipa aceea, nu se mai gândise la nimic altceva.

Pierduse atât de mult în toţi aceşti ani! Şi asta pentru că nu reuşise să scape de îndoielile care o măcinau Iară încetare. Pentru că nu îl cunoscuse pe Rajan.

Când el i-a mângâiat părul în tăcere, a simţit cum i se frânge inima în piept.

O, nu, nu, nu! A avertizat-o glasul conştiinţei, dar era prea târziu. Îi simţea atingerea blândă până în adâncul sufletului. Senzaţia a fost imediată urmată de spaimă. Nu trebuia să se întâmple aşa ceva. Experienţa ar fi trebuit să fie pur sexuală; ar fi trebuit s-o ajute să-şi redescopere latura senzuală. Cum era posibil să se îndrăgostească de acest bărbat?

Dar cum ar fi putut să n-o facă? Era fascinant.

I andru şi dominant deopotrivă. Seducător. Doamne, cât era de seducător! Inteligent, înclinat spre spiritualitate şi introspecţie. Ce şi-ar mai putea dori o femeie?

Şi-ar putea dori un bărbat care nu-şi câştiga existenţa oferindu-le femeilor plăceri sexuale.

Nu-şi imagina cum un bărbat ca Rajan ar putea fi fericit doar cu o femeie. Dar de ce se gândea la aceste lucruri? De parcă experienţa lor s-ar putea transforma într-o relaţie obişnuită? Şi după o căsnicie asemănătoare celei pe care o avusese Lilli, încheiată cu un divorţ dureros, nu era pregătită să înceapă o altă relaţie.

Şi-a ridicat capul, privindu-i pleoapele grele ce-i acopereau ochii. Părea mulţumit să stea alături de ea, în tăcere, mângâindu-i obrazul cu un deget leneş.

A simţit o gheară în piept, dar a încercat să înlăture sentimentul. Se afla acolo ca să se bucure de prezent, nu ca să se gândească la viitor sau la trecut. Şi mai erau doar câteva zile din acest prezent. Era extraordinar că putea să fie cu el acum. Nu voia să mai irosească niciun moment, punând totul la îndoială, aducându-şi incriminări sau lăsându-se pradă sentimentelor depreciative consecinţele căsniciei sale dezastruoase. Se îndrăgostea, aşadar, de el. Şi ce dacă? Nu avea ce să facă în această privinţă. Va căuta mai târziu o soluţie.

A realizat cu durere cum obiceiul ei de a pune totul la îndoială, de a-şi face griji din orice, o

împiedica să se bucure de fiecare clipă a existenţei sale, să se bucure cu adevărat de viaţă. Pretenţiile neîncetate ale lui Evan, dorinţa lui de a o determina să atingă perfecţiunea, aşteptările ridicole pe care le nutrea faţa de ea – toate au intensificat această trăsătură negativă. Nu era oare timpul să nu se mai lase dominată de amintirea lui? Să-şi asume propriile responsabilităţi şi să nu mai arunce vina asupra lui pentru toate necazurile ei?

Gata! Avea dreptul să se bucure de viaţă şi de tot – şi de toţi – cei pe care îi întâlnea în cale.

Deocamdată, braţele lui Rajan, parfumul şi atingerea lui erau minunate. Şi asta era suficient pentru moment.

Şi-a rezemat capul de pieptul lui, lăsându-se legănată de bătăile domoale ale inimii lui. În curând, somnul a prins-o în mrejele sale, purtând-o într-un tărâm oniric, unde a visat că făcea dragoste cu Rajan, scăldaţi în lumina aurie a lunii, sub vraja cântecului păsărilor de noapte. Parfumul lui îi îmbăta simţurile.

S-a trezit cu un junghi în spate din cauza poziţiei incomode pe şezlong. Era încă devreme. Razele răsăritului de soare îi mângâiau pleoapele, învăluindu-l pe Rajan într-o lumină aurie. Ritmul lent al respiraţiei lui i-a dat de înţeles că dormea încă.

În vis, ea şi Rajan plutiseră împreună pe culmile extazului, într-o simbioză perfectă. Acum însă, odată cu ivirea zorilor, îndoielile au început

din nou s-o macine. Privind înapoi, nu reuşea să înţeleagă ce s-a întâmplat. Un fior i-a străbătut trupul, dar l-a ignorat. Era prea devreme pentru sentimente atât de dramatice. De ce părea totul mult mai real, mult mai crud, în lumina zilei?

— La ce te gândeşti, Lilli? A întrebat-o el deodată cu vocea lui suavă. Aproape că-ţi aud gândurile.

— Mă gândesc la noaptea trecută.

— Şi eu.

— Nu, n-ai înţeles. Noaptea trecută a fost atât de intensă! Cu totul diferită de toate celelalte experienţe trăite împreună. Şi asta mă face să mă întreb ce s-a întâmplat cu adevărat. De unde izvorăşte această intensitate? Există oare între noi o forţă de atracţie ieşită din comun? Este consecinţa experienţelor noastre? Sau este doar un produs… al profesiei tale? L-a simţit crispându-se la auzul cuvintelor ei. Rajan, nu vreau să te jignesc. Vreau doar să înţeleg ce se întâmplă. Trebuie să înţeleg asta.

El a tras adânc aer în piept, apoi l-a eliminat, oftând uşor şi relaxându-şi puţin muşchii.

— Atunci trebuie să înţelegi că aceste zile petrecute cu tine mi-au permis să fiu eu însumi, să-mi dau jos masca în spatele căreia m-am ascuns atâta amar de vreme. Experienţele pe care le-am trăit împreună m-au determinat să-mi pun anumite întrebări, să-mi privesc motivele cu îndoială, lucru pe care ar fi trebuit, probabil, să-l fac mai demult. Am înţeles în aceste zile că nu-mi eşti deloc

indiferentă.

Lilli s-a ridicat în capul oaselor, simţindu-şi ochii în lacrimi şi inima zbătându-i-se frenetic în piept.

— De ce-mi spui toate astea?

— Pentru că sunt adevărate, a răspuns Rajan, cu ochii scânteietori, ridicându-se şi el în capul oaselor.

Dar Lilli nu ştia ce să mai creadă.

— Dar cum este posibil acest lucru? A întrebat ea, clătinând din cap. Sunt doar… o clientă. O altă clientă.

— Nu, Lilli. N-ai fost niciodată doar o simplă clientă pentru mine.

Lacrimile au început să-i brăzdeze obrajii fără ca ea sa le poată pune stavilă.

— Nu mă minţi, Rajan! Te rog să nu mă minţi! Nu pot să îndur minciuna.

El a întins mâna spre ea, dar Lilli s-a retras, uimită pe privirea rănită pe care a văzut-o în ochii lui. Un suspin era gata să-i scape printre buze, dar a reuşit să-l reprime.

— Lilli, trebuie să mă crezi. Nu am niciun motiv să te mint. Nu am mai spus nimănui aceste lucruri.

— Adică altor cliente, a spus ea, pe un ton amar, ştergându-şi lacrimile din ochi.

— Nu. Nimănui. Niciodată. Sinceritatea ce i se citea pe chip i-a provocat un nod în stomac. Se simţea copleşită – tandreţea, confuzia – toate atârnau ca o povară pe umerii ei. El a întins din

nou mâna spre ea şi de data aceasta, nu s-a mai ferit când i-a cuprins chipul în căuşul palmelor, ştergându-i lacrimile de pe obraji. Trebuie să mă crezi, a insistat el.

Lilli a clătinat din cap, în timp ce inima îi bătea gata să-i iasă din piept.

— Nu se pune problema că nu am încredere în tine. Ştiu că aşa pare. Dar e greu să mai am încredere în cineva după tot ce-am trăit alături de fostul meu soţ. Ştiu că nu este cinstit faţă de tine. Doamne, nici n-ar trebui să-ţi spun asta! …

— Poţi să-mi spui orice vrei, Lilli.

Ea a clătinat din cap, încercând din greu să-şi stăvilească lacrimile. Cum a devenit totul atât de complicat?

— Rajan, nu te condamn, dar lucrezi aici. Adică, profesia ta este de…

— Gigolo? A şoptit el, închizând ochii, nu înainte însă ca ea să-i citească durerea. O durere sfâşietoare!

— Nu vreau să te etichetez astfel. Dar trebuie să realizezi că… aşa îţi câştigi tu existenţa. Le ajuţi pe femei să se simtă bine. Şi nu trebuie oare să faci tot ce-ţi stă în putinţă să le schimbi imaginea de sine, să le convingi să se vadă într-o altă lumină? Trebuie să înţelegi, aşadar, motivele pentru care mă întreb dacă tot ce-mi spui e adevărat sau dacă îţi faci doar meseria.

Rajan a rămas tăcut pentru o clipă, apoi şi-a dat părul la o parte din ochi, înfigându-şi degetele în buclele seducătoare.

Apoi, a glăsuit din nou – atât de încet că nici nu l-ar fi auzit dacă nu s-ar fi aflat atât de aproape de el.

— Da, e adevărat, asta e profesia mea. Şi înţeleg foarte bine de ce crezi că toate complimentele pe care ţi le spun fac parte dintr-un scenariu, unde sinceritatea nu-şi are locul. Dar eu nu procedez în felul acesta. Descopăr ceva încântător în fiecare femeie. Nu mint. Nu am de ce să mint. Nu-mi stă în fire. În cazul tău însă lucrurile nu se limitează doar la asta. Totul vine de la sine. Totul vine de aici, a spus el, lovindu-se cu pumnul în piept, în timp ce ochii îi scăpărau scântei. Cum pot să te conving că sentimentele pe care le nutresc pentru tine sunt adevărate? Nu sunt fostul tău soţ, Lilli.

— Nu, fireşte că nu. O ştiu prea bine.

— Oare?

A fost rândul ei să păstreze tăcerea. Oare ştia într-adevăr – în adâncul sufletului ei, acolo unde conta cu adevărat – cât de diferit era Rajan de Evan? Era oare cinstită cu el?

— Rajan, îmi pare rău, a spus ea, cuprinzându-i mâna în căuşul palmelor. Nu-mi este deloc uşor. Nu ştiu ce să cred, ce să simt. Înţelegi de ce sunt atât de bulversată?

— Da, înţeleg prea bine, a răspuns el, privind-o cu tandreţe şi mângâindu-şi obrazul de mâinile ei. Sexul a avut întotdeauna pentru mine o latură spirituală. Descopăr însă deodată că tocmai acest lucru – nobil, în opinia mea – m-a împiedicat să am

o relaţie intimă, în adevăratul sens al cuvântului, cu o femeie. Ca şi când aş fi avut un ţel mult mai înalt. Am dat dovadă de infatuare.

— Nu, nu de infatuare, Rajan.

— Sau poate că te-am aşteptat pe tine. Cuvintele lui i-au umplut inima de bucurie, căci exact asta îşi dorea să audă de la el. Dar încă nu ştia ce să facă cu toate aceste trăiri care le răvăşeau viaţa. Şi nici cum să micşoreze prăpastia care părea să-i despartă. Situaţia era realmente imposibilă. Nu ştiu ce vom face de acum încolo, a adăugat el, citindu-i parcă gândurile.

— Poate că ar trebui să ne bucurăm unul de celălalt cât timp mai stau aici. Vom căuta mai târziu o soluţie.

Ce altceva le rămânea de făcut?

Rajan a încuviinţat din cap, strângându-i mâinile într-ale sale.

— Nu vreau să irosesc nici măcar o clipă din timpul care ne-a mai rămas, a spus el, cu disperare în glas.

Lacrimile ameninţau să-i brăzdeze din nou obrajii. Nu ştia însă dacă erau de bucurie sau de durere. Dar cel puţin, în braţele lui Rajan, descoperise bucuria.

Următoarele patru zile s-au scurs cu repeziciune, contopindu-se una într-alta, într-un şirag nesfârşit de plăceri uluitoare. Rajan a învăţat-o alte tehnici sexuale din arta tantrică şi Kama Sutra – „Aforismele dragostei”, aşa cum le numea el în timp ce i le traducea din sanscrită. A

învăţat-o arta preludiului, a sărutului şi a altor metode de excitaţie, denumindu-i în sanscrită fiecare mângâiere a buzelor sau fiecare joc al limbii. I-a arătat cele zece poziţii tantrice, cât şi mişcările aferente: Manthana sau Putineiul, care i-a provocat plăceri uluitoare; Avamardana, poziţie în care el i-a ridicat şoldurile în aer cu ajutorul pernelor; Nirghata, poziţie care implică mişcări violente şi ritmice, provocându-i orgasmul în doar câteva clipe. Chiar şi spasmele involuntare ale orgasmului purtau un nume – Samputa sau Cutia cu bijuterii, care o uimeau şi o încântau deopotrivă.

A învăţat-o arta meditaţiei, pe care o practicau dis-de-dimineaţă pe terasă, stând cu faţa spre piscină. Adora momentele de linişte petrecute împreună. Mâncau adesea în tăcere, bucurându-se fiecare de prezenţa celuilalt ca de un lucru sacru.

Ea stătea acum pe terasă, înveşmântată într-un sari de mătase cu broderii, în aceeaşi nuanţă de roz pe care o aveau razele soarelui ce se pregătea să apună în spatele munţilor îndepărtaţi. Rajan făcea baie înainte de masă. Lilli simţea nevoia să petreacă câteva clipe de singurătate. Mai aveau o ultimă noapte împreună.

Partidele de sex petrecute cu el erau uluitoare. Experienţele fizice erau unice. Nimeni nu o satisfăcuse şi nici nu o adorase vreodată aşa cum o făcuse Rajan. Se simţea iubită cu adevărat pentru prima oară în viaţă. O învăţase să se lase în

voia plăcerilor – ale sale şi ale lui, fără ca acest lucru să fie un semn de slăbiciune.

Îi arătase, de asemenea, că era frumoasă.

Şi toate acestea au ajutat-o să devină o persoană mult mai puternică. Sau poate că a scos la iveală forţa care exista deja în stare latentă, dar pe care ea nu reuşise s-o recunoască.

Dar mâine avea să plece.

Nu ştia cum se vor derula lucrurile. Voia să rămână cu Rajan. Dar o relaţie între ei era oare posibilă? Nu pentru asta venise aici. Sperase că avea să plece cu un sentiment de împlinire şi chiar aşa şi era. Se simţea împlinită şi mult mai senină. Inima i se frângea însă de durere la gândul că trebuia să-l părăsească.

Nu a presat-o deloc. Dimpotrivă, nici nu au mai încercat măcar să-şi imagineze cum va fi viaţa lor după ce Lilli avea să plece de la Exotica. Poate că tocmai asta era problema: nu doar cum va fi viaţa lor, ci cum va fi viaţa lui după plecarea ei.

Nu putea să aibă o relaţie cu un bărbat, care era aşa cum el însuşi recunoscuse – un gigolo. Chiar dacă privea lucrurile dintr-o perspectivă spirituală, în final, el tot un gigolo rămânea. Nu se putea implica într-o relaţie cu un bărbat care îşi câştiga existenţa culcându-se cu alte femei.

Doamne, chiar trebuia să-l părăsească!

A simţit un nod în stomac, topindu-se toată doar la simplul gând că avea să plece atât de curând.

A auzit sunetul lin al paşilor lui pe dalele de

gresie şi i-a simţit mâinile pe umeri. Era tăcut, dar atingerea lui a încurajat-o mai mult decât ar fi făcut-o cuvintele. Cum se va descurca oare fără el?

Nu, nu te gândi acum la asta!

— Ţi-e foame, Lilli? Masa ni se va servi imediat.

— Da, puţin.

El a îngenuncheat în faţa ei, punându-şi mâinile în poala sa. I-a privit chipul, în timp ce razele soarelui în amurg se jucau în buclele lui negre, ce păreau că luaseră foc.

— Nu trebuie să fii tristă, Lilli.

— Ştiu. N-ar trebui să irosesc timpul plângându-mi de milă. Am vrut să mă bucur la maxim de ultima noastră noapte împreună. Dar e foarte greu.

— E adevărat, dar nu la asta m-am referit, a spus el, privind-o cu intensitate, dornic s-o facă să înţeleagă numai din priviri.

— Dar la ce te-ai referit? A întrebat ea, clătinând din cap.

— Nu trebuie să pleci singură. Aş putea să vin cu tine la nuntă. Ca să-ţi ofer sprijinul şi forţa mea.

Voia să meargă cu ea?

— Rajan! … Îţi mulţumesc pentru gestul tău extraordinar, dar trebuie să mă descurc singură. Nu cred că prezenţa ta ar rezolva ceva, a spus ea, ezitând şi mângâindu-i obrazul. Am învăţat atât de mult în tot acest răstimp pe care l-am petrecut

împreună, a continuat ea apoi. Din anumite puncte de vedere, faptul că a trebuit să-mi confrunt sentimentele… pe care le nutresc pentru tine, cât şi perspectiva plecării mele de aici… m-au ajutat să-mi descopăr tăria de caracter. Acum, însă, trebuie să iau taurul de coarne şi să mă descurc cu propriile mijloace. Indiferent cât îmi doresc să vii cu mine, trebuie să mă duc singură, înţelegi?

— Desigur.

Tăcerea care i-a însoţit apoi răspunsul a făcut-o să se întrebe dacă Rajan înţelegea într-adevăr.

O cameristă le-a adus masa – aceeaşi femeie delicată, cu o cosiţă împletită pe umăr, cu ochi strălucitori şi negri, înveşmântată într-un sari de culoarea şofranului. Aşezat, în tăcere, tava pe masa de pe terasă, urmând instrucţiunile lui Rajan. A aprins luminile de pe marginea piscinei, apoi s-a retras, făcând o plecăciune, cu mâinile împreunate ca într-o rugă.

Lilli a privit piscina pentru o clipă, fascinată de lumina care se reflecta în undele create de fântâna arteziană, dar şi de petalele de flori purtate de unduirile apei. Era atât de linişte aici! Atât de frumos! Îi va fi dor de locul acesta.

Rajan se aşezase pe şezlongul din faţa ei şi aranja platourile cu mâncare. Ea îi admira, aşa cum o făcea de obicei, mâinile şi trupul în mişcare.

Nu văzuse niciodată un bărbat atât de frumos şi-a spus ea – oare pentru a câta oară? Nu avea trăsăturile perfecte. Dar trupul lui statuar, graţia

cu care se mişca şi calmul pe care îl degaja erau fascinante. Nu a cunoscut niciodată un bărbat ca el. Şi nici nu va mai cunoaşte vreodată.

De ce îl părăsea, aşadar, transformând astfel perspectiva unui viitor împreună într-o vagă incertitudine?

Trebuia să înceteze. Nu făcea decât să se tortureze cu bună ştiinţă. Ultima lor noapte avea să fie un eşec dacă nu-şi va controla sentimentele. Va căuta mai târziu o soluţie, când va pleca de aici. Acum nu avea nicio şansă să găsească vreo rezolvare de vreme ce abia se abţinea să nu izbucnească în lacrimi.

El şi-a ridicat privirea spre ea şi i-a zâmbit cu gura lui răvăşitoare, care o topea pe loc. Lilli i-a dăruit şi ea un zâmbet.

— Cina arată minunat, Lilli. Lasă-mă să-ţi pregătesc masa!

— Nu prea mi-e foame. Crede-mă!

— Dar trebuie să mănânci ceva. Ai nevoie de putere în seara asta, a spus el, cu un zâmbet şiret în colţul gurii.

Cuvintele lui i-au stârnit râsul, îndepărtând tristeţea apăsătoare.

— Bine, atunci.

El şi-a apropiat scaunul de al ei şi a început să-i dea să mănânce din farfuria lui. Gestul era plin de tandreţe şi candoare. Tipic pentru el. Tipic pentru Rajan. În timp ce îi dădea să mănânce, îi povestea despre zeul-elefant Ganesha şi despre copilăria pe care o petrecuse în Mumbai, ajutând-

o să se relaxeze fără ca ea să-şi dea seama de acest lucru.

După masă, au rămas pe terasă, privind cerul catifelat al nopţii, bând puţin vin şi ţinându-se de mână ca doi îndrăgostiţi. Ea îi simţea cu intensitate toate mişcările trupului, prezenţa şi parfumul exotic.

— Ar trebui să intrăm înăuntru, Lilli. S-a făcut răcoare.

— Da, aşa e.

A luat-o de mână şi au intrat în cameră printre draperiile de mătase. Camerista aranjase apartamentul aşa cum o făcuse întotdeauna: presărase petale de flori pe pat şi pe podea. Aprinsese lumânări parfumate, iar lumina aurie şi aroma de santal şi chihlimbar din aer accentuau caracterul exotic al decorului. În fundal se auzeau atât de încet acordurile muzicii cântate la sitar, încât păreau doar nişte gânduri efemere.

Rajan a condus-o spre pat, aţintindu-şi apoi privirea asupra ei.

— Frumoasa mea Lilli! A murmurat ea. Prinţesa mea! A simţit cum se topeşte pe loc. Indura cu greu să-l audă spunându-i aceste lucruri. Dar se îmbăta cu ele. Iar când a început să-i mângâie părul, abia îşi mai stăpânea lacrimile. Cum putea însă să fie deopotrivă de fericită?

El i-a desfăcut încet sariul, sărutându-i umerii şi braţele. Ea îi privea, în lumina difuză a lumânărilor, unduirea muşchilor seducători din braţe şi umeri, dar şi felul în care părul negru ca

abanosul îi încadra chipul. Iar atingerea buzelor lui era fascinantă. Electrizantă.

În clipa în care sariul i-a căzut la picioare, simţurile păreau să-i fi luat foc. Îl privea cu nesaţ cum îşi desfăcea cordonul de la pantaloni, lăsându-i apoi să alunece pe podea. Dumnezeule, trupul lui nu înceta niciodată s-o uimească! Până şi penisul său era frumos şi la fel de puternic ca restul corpului.

A tras-o spre el, dându-i la o parte buclele de pe faţă şi dezmierdându-i obrajii cu degetul. Ea s-a apropiat şi mai mult, strivindu-şi sânii de pieptul lui solid. Şi-a îngropat apoi faţa în gâtul lui, absorbindu-i parfumul şi ţinându-l cât mai mult în plămâni de parcă ar fi vrut să nu-i mai dea drumul niciodată. Când i-a sărutat pielea moale, Rajan a gemut uşor. Ea şi-a plimbat apoi limba pe gâtul lui, îmbătându-se cu gustul său dulce-sărat.

Da, era atât de apetisant încât nu se mai sătura! A continuat să se joace cu limba, aşa cum o învăţase el, apoi a început să-l absoarbă cu buzele, făcându-l să geamă din nou, cu mâinile încleştate în părul ei. Îi plăcea să-l absoarbă, simţindu-i deopotrivă plăcerea şi durerea.

Rajan şi-a dat capul pe spate, lăsând-o să se înfrupte din gâtul lui. Dar ea nu se mai sătura. Voia mai mult, tot mai mult.

Strecurându-şi mâna spre penisul lui, l-a cuprins cu degetele, simţindu-l cum se contractă. Fiori de plăcere i-au străbătut trupul, de parcă trăirile lui erau şi ale ei. Dar chiar aşa şi era, căci

îşi împărtăşeau acum toate senzaţiile.

El a cuprins-o cu braţele de mijloc şi a apucat-o cu mâinile de fund, trăgând-o spre el. Ea şi-a depărtat picioarele, aşezându-se călare pe coapsa lui puternică.

Atingerea coapsei lui de vulva ei fremătătoare i-a aprins şi mai tare simţurile. Trupul părea să-i fi luat foc. Lilli tremura de pasiune, apăsându-şi şi mai tare vulva de piciorul lui. Rajan i-a cuprins faţa cu mâinile şi s-a aplecat s-o sărute.

Doamne, ce buze seducătoare avea! Nimeni nu o mai sărutase vreodată aşa cum o săruta el, strecurându-şi limba în gura ei şi explorându-i adâncurile. Dorinţa era acum răvăşitoare.

În clipa în care Rajan i-a mângâiat vulva udă cu mâinile, introducându-şi un deget înăuntru, ea a început să freamăte de plăcere, dansând pe muzica vrăjită a plăcerilor carnale.

O, Doamne, da! Mai vreau…

Ca şi când i-ar fi auzit rugămintea tăcută şi-a mai introdus un deget în adâncurile ei, sondându-i comoara în profunzime. Plăcerea a lăsat-o aproape fără suflare.

În timp ce se zvârcolea, copleşită de desfătare, sfârcurile excitate i se atingeau de părul ce acoperea pieptul lui Rajan. Îi simţea în gură gustul pielii sărate, parfumul îi îmbăta nările, iar penisul catifelat se trezea tot mai mult la viaţă în mâna ei.

L-a strâns uşor, mângâindu-i vârful cu degetele, apoi a strâns mai tare, provocându-i un

geamăt de plăcere, înăbuşit de săruturile pătimaşe.

Voia să-i audă gemetele şi suspinele, dar nu putea să pună capăt săruturilor. Contopirea frenetică a buzelor lor era la fel de senzuală ca senzaţia pe care i-o stârnea mâna lui printre coapsele ei. O, da, era atât de bine! …

Primele spasme ale orgasmului i-au răvăşit trupul, făcând-o să se crispeze doar la gândul că vor veni şi altele. Rajan şi-a desprins gura de a ei. Lilli a încercat să-i captureze din nou buzele, dar el i-a ridicat bărbia cu mâna liberă, spunându-i cu respiraţia întretăiată:

— O să ai din nou orgasm, Lilli!

— Da!

— Vreau să te uiţi la mine. Vreau să mă priveşti în timp ce pluteşti pe aripile extazului suprem. Ea i-a întâlnit privirea arzătoare, ochii negri scânteietori, în care i se citea dorinţa pătimaşă. Emoţia răvăşitoare. Nemaiputând să-i îndure trăirile frenetice şi-a ferit privirea, în timp ce inima îi bătea cu durere în piept – o durere la fel de intensă precum cea pe care o simţea în vulva ei fierbinte. Nu, Lilli. Trebuie să te văd. Trebuie să… a îngăimat el, obligând-o să se uite în ochii lui negri. Sentimentele şi dorinţa pe care o simţea pentru el erau nimicitoare. Trebuia să le descătuşeze – plăcerea, dar şi lacrimile. El o tortura fără milă, încercuindu-i şi mângâindu-i clitorisul cu degetele. Ea tremura necontrolat, sfâşiată de dorinţă. Iar privirea lui aţintită asupra

ei părea s-o intensifice şi mai tare. Uită-te la mine, Lilli! Şi lasă-te în voia plăcerilor supreme!

Cu o singură mişcare a degetelor sale, Lilli a simţit cum orgasmul îi răvăşea din nou trupul – vulva fierbinte, dar şi sânii excitaţi. Sângele părea să-i fi luat foc, arzându-i inima în piept.

Tremura frenetic şi avea lacrimi în ochi. Rajan nu şi-a dezlipit niciodată privirea de la ea, stăpânindu-şi cu greu trăirile.

Ea a ţipat, copleşită de extaz, dar şi de disperare, până când i-a căzut, epuizată, în braţe.

El a aşezat-o în pat, acoperind-o cu trupul lui imens. Ea încă tremura, resimţind efectele orgasmului. Îi plăcea să-i simtă greutatea trupului strivind-o fără milă – exact de asta avea nevoie – să-l simtă aproape de ca. Dar nu era suficient.

— Rajan!

— Sst! Da, ştiu, a murmurat el. Şi eu am nevoie de i ine. Şi eu vreau să mă pierd în adâncurile tale, a continuat el, depărtându-i picioarele şi aducându-i genunchii la nivelul umerilor, rezemându-i labele picioarelor de pieptul lui. Apoi şi-a croit drum spre interiorul ei, penetrând-o cu putere şi făcând-o să ţipe de plăcere. Poziţia aceasta se numeşte Indrani, a şoptit el, împingând şi mai tare. Acum te transformi într-o zeiţă. Şi amândoi gustăm din Esenţa Divină. Este un simbol al iubirii.

Şi-a retras apoi coapsele, penetrând-o din nou cu putere şi stârnindu-i valuri de plăcere.

Încă o privea cu chipul sfâşiat de plăcere şi

emoţie.

Ea şi-a plimbat mâinile pe trupul lui, simţindu-i freamătul şi puterea. Nu avea nevoie de arta şi spiritualitatea Kama Sutrei ca să înţeleagă ceea ce ştia deja. Cuprinzându-i fundul cu mâinile, l-a tras şi mai mult în adâncurile ei, absorbindu-l cu totul.

Plăcerea nu mai putea fi exprimată în cuvinte: penisul îi fremăta în interior, pielea părea ca mătasea sub mâinile ei, îi auzea respiraţia sacadată şi îi simţea privirea scânteietoare.

L-a cuprins cu mâinile de după gât, trăgându-l spre ea şi sărutându-l pe gură. De nenumărate ori în timp ce el îi sonda comoara – din ce în ce mai adânc, aducând-o din nou în pragul orgasmului.

Gemetele şi freamătul trupului lui i-au spus că şi el se afla aproape de punctul culminant.

Lilli i-a cuprins faţa în mâini, dorind să-i vadă pe chip plăcerea şi durerea deopotrivă.

— Rajan!

— Da. Acum!

Şi şi-au descătuşat împreună pasiunea, tremurând pe aripile extazului suprem, care părea să se reverse de la unul la celălalt, răvăşindu-le trupul şi sufletul. Ea se vedea în ochii lui ca în două oglinzi negre. Vedea durerea şi dragostea şi plăcerea nimicitoare – ale lui şi ale ei…

Şi nu ştia cum avea să trăiască mai departe fără ele.

A trezit în întuneric, încinsă şi transpirată sub

cearşafurile de mătase, bântuită de un sentiment cumplit de disperare. S-a liniştit doar în clipa în care l-a descoperit pe Rajan alături de ea. Şi-a plimbat mâinile pe chipul lui, convingându-se că prezenţa lui era reală.

El s-a trezit şi i-a sărutat somnoros degetele, luând-o în braţe şi alinându-i temerile. Cu toate acestea, inima continua să-i bată cu putere în piept. Scruta camera cu privirea, încercând să se obişnuiască cu întunericul. Distingea arcada care ducea spre terasă şi razele difuze ale lunii, care încercau să străpungă perdelele de mătase. A realizat atunci cu durere că nu voia să plece de acolo.

Locul i se părea cu adevărat un mic colţ de rai. Îi oferea siguranţă, căldură şi confort. Dar era şi locul unde îl cunoscuse pe Rajan. După ce va pleca, nu se va transforma oare într-un personaj imaginar dintr-un scenariu fantasmagoric?

A simţit nevoia să-l atingă din nou ca să se asigure că imaginaţia nu-i juca feste. Şi-a plimbat iarăşi mâinile pe chipul lui, mângâindu-i pometii obrajilor, maxilarul şi buzele. Şi a simţit cum îi sărută din nou buzele.

A tras-o spre el, apăsându-şi penisul de şoldul ei. Ea s-a întors cu faţa spre el, l-a cuprins cu braţele de după gât şi l-a sărutat – cu nesaţ, cu disperare. Voia parcă să-l absoarbă, să-l poarte pentru totdeauna în sufletul ei.

Simţea cum o gheară îi încleşta inima în piept. L-a sărutat cu o pasiune răvăşitoare,

dorindu-şi parcă să se piardă în dulceaţa buzelor şi limbii lui.

Trupul i s-a trezit la viaţă – nesăţios, pătimaş. Şi-a aşezat un picior peste şoldul lui, călăuzindu-i penisul cu mâna spre adâncurile sale. El şi-a mişcat şoldurile şi, gemând de dorinţă şi-a croit drum spre comoara ei.

— Rajan! A şoptit ea.

— Aceasta este a cincea poziţie din Grădina Parfumată, i-a spus el, cu glasul lui domol şi catifelat. Dar nu mai contează cum se numeşte, Lilli. Contează doar că suntem numai doi aici. Împreună.

Au făcut apoi dragoste în tăcere, sărutându-se şi mângâindu-se cu pasiune. Şi, în tot acest răstimp, lacrimile ameninţau să-i brăzdeze obrajii.

Când plăcerea a atins punctul culminant, intensitatea extazului a oglindit dramatismul gândurilor şi sentimentelor pe care amândoi le nutreau. Spasmele orgasmului le-au răvăşit trupul şi sufletul, lăsându-i fără suflare. Cu toate acestea, niciunul nu îndrăznea să rupă tăcerea.

A adormit în cele din urmă în braţele lui, bucurându-se de somnul binefăcător al pruncilor.

O adiere uşoară de vânt flutura perdelele în lumina difuză a zorilor. Rajan a deschis ochii, simţind cum inima îi fremăta în piept. S-a mai liniştit puţin când a văzut-o pe Lilli odihnindu-se în braţele sale. Nu ştia cum avea să îndure momentul despărţirii.

Dar va trebui s-o facă. Pentru ea. După

plecarea ei, se va lăsa pradă durerii. Va încerca să găsească o soluţie. Dar nu acum.

Lilli era încă acolo, în braţele lui, cu ochii învăluiţi printre genele lungi şi seducătoare, ce-i atingeau obrajii palizi şi catifelaţi. Buclele-i rebele, scăldate în razele trandafirii ale zorilor, îi cădeau în cascadă pe perne.

Va mai avea vreodată prilejul să vadă cum soarele i se juca în păr?

Nu era corect – să-l părăsească în felul acela, să plece fără să mai privească înapoi. Îi înţelegea prea bine dorinţa de a se duce singură la nuntă. Apoi, însă... ce se va întâmpla apoi?

A realizat atunci, poate mai bine ca niciodată, că răspunsul la această întrebare se afla în mâinile lui. Singura şansă ca să fie împreună era ca el să plece de la Exotica, să găsească o altă cale prin care să-şi câştige existenţa. Trebuia să-şi deschidă propria afacere. Îşi concepuse planul de afaceri în urmă cu şase luni, dar mai avea încă nevoie de foarte mulţi bani. Şi fără asta, ce putea să-i ofere?

Pentru prima oară în viaţă se simţea complet neputincios.

Da, era neputincios în tot ceea ce o privea pe Lilli. Nu-şi putea controla sentimentele pe care le nutrea pentru ea. Dar ce putea să facă în privinţa asta? Şi oare din mândrie simţea că era de datoria lui să-i ofere cât mai mult cu putinţă? Sau era doar realist?

Lilli a gemut uşor şi s-a mişcat în braţele lui, deschizându-şi pleoapele fremătătoare. Când l-a

privit cu ochii ei verzi-aurii, a simţit un cuţit în inimă. Ea i-a zâmbit, dar o umbră de tristeţe i-a învăluit apoi trăsăturile, făcând-o să se încrunte.

— Ssst, Lilli! Nu spune nimic! Ea a clătinat din cap în tăcere, muşcându-şi buza. S-a întins după el, contopindu-şi gura cu a lui. Rajan a sărutat-o cu pasiune, înfigându-şi mâinile în părul ei. Cât timp mai avem? A întrebat-o el, printre săruturi.

— Nu prea mult.

— Atunci trebuie să ne mişcăm repede.

— Chiar speram să spui asta, i-a răspuns ea, cu un zâmbet generos.

El a răsturnat-o pe spate, acoperindu-i trupul cu al lui. O, Doamne, ce senzaţie îi provoca simpla atingere a pielii ei catifelate ca satinul!

S-a aplecat deasupra ei şi i-a sărutat, rând pe rând, obrajii, pleoapele şi vârful nasului. Şi-a plimbat apoi buzele pe sânii ei, înfruptându-se câteva clipe din dulceaţa lor înainte de a poposi asupra sfârcurilor tari şi excitate, gâdilându-i cu limba, sugându-i şi absorbindu-i cu nesaţ, în timp ce ea gemea de plăcere, înfigându-şi unghiile în umerii lui.

— Rajan, nu mai pot să aştept! Te rog! …

— Da, a spus el, călăuzindu-şi penisul spre vulva ei fierbinte.

Gemând de plăcere şi-a croit drum spre comoara ci umedă şi îmbietoare. Ea l-a primit cu nerăbdare, strângându-l pătimaşă.

Actul sexual a reprezentat întotdeauna un

proces extrem de complex pentru Rajan. Acum însă totul venea de la sine şi nu-şi dorea altceva decât să-i mai sondeze o dată adâncurile şi să se bucure de aceste ultime clipe petrecute împreună. Nu-l mai interesa arta Kama Sutrei. S-a rezemat în coate, dornic să-i vadă chipul. Dumnezeule, cât era de frumoasă!

Dansând cu frenezie în interiorul ei, a simţit cum plăcerea punea tot mai mult stăpânire pe el, purtându-l pe valurile ei. Ea s-a crispat, copleşită de extaz, cu răsuflarea întretăiată. Şi plutind pe aripile orgasmului, l-a strâns cu vulva ei încinsă, făcându-l să tremure de plăcere şi să-şi descătuşeze pasiunea într-un cor de gemete şi suspine. Nimeni nu-i auzea în orele timpurii ale dimineţii, dar nici n-ar fi avut vreo importanţă. În clipa aceea, nimeni şi nimic nu mai conta.

Abia o oră mai târziu, s-au spălat şi s-au îmbrăcat, iar Lilli şi-a împachetat lucrurile. Ronţăiseră doar câteva fructe. Nu-i era foame; a luat câteva bucăţele doar la insistenţele lui Rajan. Nici el nu mâncase mai mult. Mesele deveniseră pentru ei un ritual senzual. Niciunul nu voia să spulbere acum vraja acestui ritual.

Lilli stătea pe un scaun, ascultând murmurul vocii lui Rajan, care chema prin telefon o maşinuţă de golf, ce avea s-o ducă în clădirea principală. Inima îi fremăta cu putere în piept, copleşită de durere.

El a ieşit din cămăruţa unde se afla telefonul, îmbrăcat doar în pantalonii lui largi din în. Oare îi

explorase îndeajuns umerii largi şi pielea catifelată? Doamne, cât îşi dorea să-l atingă! Dar se temea că dacă îşi va plimba mâinile pe trupul lui – nu va mai putea niciodată să plece.

El s-a aşezat în genunchi în faţa ei, iar ea şi-a amintit cu durere momentul când îngenunchease în faţa aceluiaşi scaun ca să-i picteze mâinile. Îşi amintea atingerea lui tandră şi senzuală.

— Eşti sigură că nu vrei să vin cu tine? A întrebat-o el. Ea a clătinat din cap, cuprinsă de îndoială. Ştia însă că luase decizia corectă.

— Trebuie să iau taurul de coarne. Să-mi demonstrez şi să-mi simt forţa şi tăria de caracter. Trebuie să-mi dovedesc mie însămi că m-am vindecat, Rajan.

— Am vrut doar să ştiu dacă îţi menţii hotărârea. Şi când te întorci? A întrebat-o el, după o scurtă ezitare, luându-i mâna într-a sa.

— Nu ştiu. Depinde de foarte multe lucruri.

Nu voia s-o spună cu glas tare – faptul că nu va accepta niciodată o relaţie cu el dacă va continua să lucreze aici. Nu voia să-i dea un ultimatum. Cum ar fi putut să-l oblige să ia o decizie atât de drastică? Nu era corect; nu avea niciun drept să facă asta. Nu, nu-i va cere aşa ceva. Şi nici el nu s-a oferit să renunţe la profesia sa.

A simţit din nou în piept o durere sfâşietoare. Cum era oare posibil? Să se îndrăgostească atât de tare de acest bărbat? Şi ce putea să facă în această situaţie?

Un zgomot de paşi s-a auzit atunci pe dalele de gresie şi un tânăr îmbrăcat în uniformă a apărut în pragul uşii.

— Am venit să vă conduc, doamnă Deforrest. Pot să vă iau bagajul?

Ea a încuviinţat din cap, gâtuită de emoţie. S-a uitat din nou la Rajan. Ochii negri şi scânteietori îi oglindeau sentimentele pe care cu greu şi le stăvilea. Şi, cu toate astea, nu-i promitea nimic.

El a ajutat-o să se ridice de pe scaun.

— Vrei să te însoţesc până la poartă?

— Nu.

— Te înţeleg, a spus el, făcând un pas înapoi şi eliberându-i mâna.

Tristeţea nimicitoare şi disperarea cumplită pe care le-a citit pe chipul lui frumos i-au sfâşiat sufletul. S-a repezit spre el, i-a cuprins faţa în mâini şi şi-a contopit buzele cu ale lui. Rajan i-a răspuns cu aceeaşi pasiune, sărutând-o cu nesaţ şi făcându-i inima să-i tresalte în piept.

Şi-a înfipt mâinile în părul ei şi a tras-o cu putere. Nu-i păsa de durerea provocată de el. Cum putea să se simtă atât de fericită şi de tristă deopotrivă?

Rajan a spulberat vraja sărutului, şoptindu-i:

— Vom găsi o soluţie, Lilli.

— Da.

A ţintuit-o cu privirea, apoi a clipit de câteva ori, dând din cap şi zâmbindu-i.

Ea a făcut un pas înapoi. Şi, înainte de a se răzgândi, s-a întors şi a ieşit pe uşă.

În maşinuţa de golf ce o ducea spre clădirea principală, Lilli vedea ca prin ceaţă pajiştile verzi ca smaraldul şi păunii care se plimbau falnici printre palmieri. Şoferul a păstrat tăcerea în timp ce ea se lupta să-şi stăvilească lacrimile.

Când au ajuns la destinaţie, şoferul a ajutat-o să coboare. Caroline o aştepta la uşa din spatele clădirii.

— Hai să stăm puţin de vorbă până la sosirea limuzinei! Lilli a însoţit-o pe Caroline în birou, iar aceasta a închis uşa. Ia un loc şi spune-mi de ce eşti atât de palidă! Te simţi bine?

Lilli s-a aşezat lângă prietena ei pe canapeaua bej din piele, amintindu-şi cum tremura de emoţie, stând pe aceeaşi canapea, în prima zi când venise aici. Cum s-au întâmplat atât de multe lucruri în doar şapte zile?

— Mă simt bine.

— N-aş prea zice!

Lilli a oftat. Da, probabil că nu se simţea prea bine.

— Caroline! A început ea, lăsând apoi cuvintele să plutească în aer.

Dar ce putea să spună? A clătinat din cap, cu ochii plini de lacrimi, gâtuită de emoţie.

— Lilli! A spus Caroline, punându-şi mâna pe braţul ei. Spune-mi ce s-a întâmplat!

— O, Doamne, Caroline! … Cred că… Dumnezeule, cred că m-am îndrăgostit de el! Cuvintele au frapat-o prin francheţea lor chiar înainte de a le rosti până la capăt. Da, m-am

îndrăgostit de el, a repetat ea.

— Aha! A spus Caroline, rezemându-se de spătarul canapelei. Dar el îţi împărtăşeşte dragostea? A întrebat-o apoi, după o scurtă ezitare.

— Cred că da.

— Atunci, e perfect, nu-i aşa? Pentru că Lilli nu i-a răspuns, a repetat: Nu-i aşa?

— Nu ştiu! A răspuns Lilli, acoperindu-şi faţa cu mâinile. Da, e bine, a continuat ea, lăsându-şi mâinile în poală şi privind-o pe Caroline. E minunat! Dar e imposibil! Cum s-a putut întâmpla aşa ceva doar într-o săptămână?

— O săptămână intensă, în care abia dacă v-aţi despărţit câteva ore. Majoritatea oamenilor nici nu petrec atâta timp împreună într-o lună de întâlniri şi tatonări.

— Da, e adevărat, probabil. Dar, Caroline… nu despre acest scenariu era vorba. Ci despre o aventură sexuală, care ar fi trebuit să mă ajute să-mi redescopăr senzualitatea – o experienţă sexuală fără implicaţii romantice. Nu e vorba de un basm cu prinţi şi prinţese.

— Poate că este, a spus Caroline încet.

— Nu ştiu ce să cred, a continuat Lilli, clătinând din cap. Am stat închişi într-un glob de sticlă. Toată povestea asta este pură fantezie. Voi reuşi să fac diferenţa dintre realitate şi imaginaţie doar când mă voi întoarce în lumea reală. Când mă voi confrunta cu vechile mele probleme.

— Când vei ajunge la nuntă…

— Da, la nuntă, a repetat ea, muşcându-şi buza. S-a oferit să mă însoţească.

— Rajan?

— Da.

— Dar pleci fără el.

— Da. Aşa e cel mai bine.

— Sunt convinsă că ai cântărit problema pe toate feţele, Lilli…

— Crezi că sunt nebună? Că-l părăsesc? A întrebat Lilli, dându-şi la o parte părul de pe faţă. Tu ce-ai face în locul meu?

— E greu de spus. N-am mai trăit de foarte mult timp sentimente de acest gen pentru cineva. Ce crezi că se va întâmpla? Mai târziu… de-a lungul timpului.

— N-am nici cea mai vagă idee. Trebuie să plec, să mă gândesc.

— Atunci, aşa să faci! A spus Caroline, dând din cap.

— Caroline, vreau să-ţi spun că am învăţat foarte multe lucruri din experienţa pe care am trăit-o aici. M-a ajutat enorm. Şi cred că… iartă-mă că-ţi spun asta! … dar cred că ţi-ar prinde bine o experienţă asemănătoare. Doar că tu nu te vei îndrăgosti prosteşte ca mine, a adăugat ea, ştergându-şi lacrimile din ochi. Nici nu ţi-ai dori asta. Dar când am mai vorbit… mi s-a părut că exact de o aventură similară ai avea nevoie. Şi acum sunt şi mai convinsă de asta.

— Înţeleg ce spui, Lilli. Dar nu pot să mă implic în aşa ceva. Oamenii ăştia sunt angajaţii

mei. Nu pot să am o relaţie cu un angajat. Rolurile noastre sunt bine stabilite.

— Dar noul departament pe care îl iniţiezi? Cel care are ca tematică „Nopţile arabe”?

— Ce-i cu el? A întrebat Caroline, ridicând din sprâncene.

— Poate că vei cunoaşte un angajat nou, care nu a început încă să lucreze pentru tine…

— Nu m-am gândit la asta.

— Poate că ar trebui s-o faci. Caroline, aventura asta mi-a oferit experienţe unice, de neuitat. Fizice, cu emoţionale, spirituale. M-a ajutat să mă împac cu trecutul pe care l-am trăit alături de Evan. Să înlătur gândurile şi opiniile depreciative pe care mi le-a imprimat. Poate că ar trebui să faci la fel. Să uiţi povestea cu Jeff şi Sarah. Să-ţi modelezi reacţiile faţă de tot ce s-a întâmplat. Şi iu că incidentul acela este mult mai traumatizant decât povestea mea jalnică. Dar cred că o aventură ca aceea pe arc mi-ai oferit-o mie te-ar putea ajuta, a insistat ea, mângâindu-i mâna lui Caroline. Gândeşte-te la asta!

Poate că o s-o fac. Nu, chiar o să mă gândesc serios. Iu promit, a răspuns Caroline, zâmbind. Şi acum cred – Ia venit timpul să pleci la aeroport.

Da, a spus Lilli, simţind o altă gheară în piept. A reuşit însă s-o ignore şi s-a ridicat în picioare, strângându-şi prietena în braţe. Îţi mulţumesc pentru tot.

— Cu multă plăcere. Mai scrie-mi câte un e-mail! Sau mai bine, sună-mă! Trebuie să ţinem

legătura, Lilli!

— Da, aşa e.

Afară, şoferul limuzinei i-a deschis portiera, iar ea s-a urcat în maşină, bucurându-se de răcoarea din interior şi simţind cum bancheta de piele i se lipeşte de coapse. O senzaţie de deja vu. Dar călătoria aceea avea să fie complet diferită de cea pe care o făcuse în ziua în care sosise la Exotica. În locul aşteptărilor şi emoţiilor de la început, îşi simţea inima grea în piept, iar pe umeri părea că poartă o povară cumplită.

Îi venea greu să creadă că îl părăsea pe Rajan. Iar nunta nu era deloc o perspectivă prea atrăgătoare. Dar călătoria lungă îi oferea destul timp de gândire, de pregătire.

Măcar de-ar fi putut să facă ceva – orice – ca să-şi contureze viaţa ce-o aştepta de acum încolo! Şi de a-l integra în ea pe bărbatul pe care îl iubea!

Razele zorilor de zi pictau cerul în nuanţe de roz şi chihlimbar, iar purpuriul incandescent al soarelui lăsa tot mai mult locul albastrului senin al bolţii cereşti. Stând în piscină în timp ce apa îi mângâia coapsele, Rajan s-a înclinat spre est, preamărind zeii şi rugându-i să-l ajute să-şi găsească pacea interioară şi puterea raţiunii. Nu mai înfăptuise de foarte mulţi ani acest ritual străvechi, dar simţea acum nevoia s-o facă.

O rugase pe Caroline să-l lase să mai petreacă o noapte în apartamentul Kama Sutra. Nu era o practică obişnuită, dar ea i-a îndeplinit dorinţa. Următoarea clientă avea să sosească abia

a doua zi – o clientă căreia un alt angajat de la Exotica îi va oferi plăceri sexuale.

El nu mai putea să repete figura.

Nu voia să plece din acest loc, unde parfumul lui Lilli şi stăruia încă pe perne, unde îi simţea prezenţa pretutindeni. Dar avea multe lucruri de care trebuia să se ocupe în ziua aceea. Lucruri care aveau să-i schimbe viaţa. Cât îşi dorea ca Lilli să facă parte din aceste planuri de viitor! Dar mai întâi trebuia să-i ofere ceva. Şi, nici chiar atunci, nu avea certitudinea că va accepta să aibă o relaţie cu el.

Pretutindeni în jurul lui natura se trezea la viaţă. Aerul era proaspăt şi răcoros încă. Dar se va încălzi repede. Înainte însă, el va pleca din aceste camere. Unde nu se va mai întoarce niciodată.

Făcând încă o reverenţă în faţa zeilor, a ieşit gol din piscină, scăldat în lumina difuză a dimineţii. S-a şters cu un prosop, s-a îmbrăcat cu pantalonii largi din ui şi a intrat înăuntru, scrutând camera cu privirea şi poposind asupra mozaicului de pe pereţi, a patului înalt şi a cearşafurilor mototolite. S-a îndreptat spre pat şi şi-a plimbat degetele pe perna ei, ducându-şi-le apoi la buze. Se simţea realmente sfâşiat, cum nu se mai simţise nicicând în viaţă. Dar cu atât mai hotărât.

Şi-a trecut mâna prin păr, încurcându-se prin buclele încâlcite şi a eliminat aerul din plămâni. Ştia ce avea de făcut. A ieşit din clădire şi a străbătut cu paşi repezi aleea şerpuitoare din

grădină. Nu a apelat la o maşinuţă de golf. A preferat să traverseze pe jos pajiştile verzi ca să-şi relaxeze muşchii încordaţi. Când a ajuns la clădirea unde locuia, a străbătut sala de recepţie goală, a urcat cu liftul până la etajul unde se afla apartamentul lui şi, intrând înăuntru, s-a dus direct la telefon. Sora lui i-a răspuns după al doilea apel.

— Teja, eu sunt!

— Raj!

— Trebuie să vorbesc cu tine. Eşti ocupată?

— După tonul tău imperios, frăţioare, va trebui să-mi fac timp, indiferent dacă sunt ocupată sau nu. Dar sunt liberă, aşa că putem vorbi.

Brusc, însă, nu-şi mai găsea cuvintele. Cum să înceapă?

— Am dat dovadă de o prostie crasă. M-am lăsat condus de o mândrie prostească. Mi-am făcut toate poftele – în numele aşa-zisei spiritualităţi universale. Ca să vezi! A spus el, străbătând camera de la un capăt la altul, cu telefonul la ureche. Acum trebuie să renunţ la mândrie dacă nu vreau să pierd… totul.

— Rajan, linişteşte-te şi spune-mi ce s-a întâmplat!

— E vorba de Lilli. Nu pot s-o pierd. Dar singura şansă ca să fie a mea este să mă confrunt cu propria-mi mândrie, să mă lepăd de acest păcat. Să-mi schimb viaţa, Teja.

— Bine, Raj, am înţeles. Încearcă să te calmezi ca să găsim o soluţie!

— Am găsit-o deja. Ştiu ce trebuie să fac, a continuat el, cu inima bătându-i gata parcă să-i iasă din piept. Mergea cu paşi repezi pe podeaua din lemn, cu o mână înfiptă în păr. Nu e vorba doar de Lilli. E vorba de mine. De faptul că am realizat, în sfârşit, că e o prostie să cred că am un scop mult mai nobil. Înţelegi, Teja?

— Nu prea cred că înţeleg, Raj. Explică-mi!

— M-am îndrăgostit de ea, a recunoscut el în cele din urmă, copleşit de sensul cuvintelor pe care tocmai Ic rostise.

— Aha! A exclamat uşor sora lui, cu glas domol, procesând informaţiile cum făcea şi el. Cum aş putea să ic ajut, Rajan?

— Te-ai oferit de câteva ori să intri în afaceri alături de mine, să mă ajuţi să pun bazele centrului spa. Iar cu te-am refuzat. Credeam că trebuie să-mi realizez visurile cu propriile mijloace ca să fie într-adevăr valoroase. O altă consecinţă a mândriei mele exacerbate. Acum înţeleg cât de nesăbuit am fost. Nu realizezi şi nu dovedeşti nimic dacă faci totul de unul singur.

— Am tot încercat să-ţi spun asta, frăţioare.

— Da. Dar nu te-am ascultat. Te ascult acum, dacă alerta mai este valabilă.

— Ştii prea bine că am încredere în tine, Raj. Şi am agreat ideea din prima clipă când mi-ai prezentat-o. Sunt convinsă că va fi o investiţie profitabilă. Centrele spa de lux sunt rentabile oriunde. Cred că vom scoate luni frumoşi din afacerea asta, cu atât mai mult dacă vrei în

continuare să deschizi centrul pe una din plajele din Los Angeles. Ţi-ai conceput planul de afaceri?

— Lucrez la el de trei ani. Am învăţat mult la Exotica; i-am tot adus îmbunătăţiri de cât timp sunt aici.

Am analizat fiecare detaliu în parte. Am aşteptat însă să câştig banii necesari. Ştii doar de ce am acceptat să lucrez aici.

— Atunci, nu poţi să spui că ai pierdut timpul. Şi în plus, acolo ai cunoscut-o…

— Da, aşa este, a spus el, cu inima fremătând în clipa în care chipul lui Lilli, aşa cum o văzuse prima dată, cu o săptămână în urmă, i-a apărut în faţa ochilor – buclele ei roşcate, ochii strălucitori, ce-i oglindeau emoţiile, buzele trandafirii, atât de seducătoare.

— Să pornim la treabă atunci! A spus Teja, cu o voce fermă.

— Da, i-a răspuns el, conturându-şi deja planurile în minte. Trebuie să mă duc la Los Angeles, să caut un teren şi să cumpăr echipamentul. Sunt de acord cu orice termeni contractuali vei stabili.

— O să-l rog pe avocatul meu să conceapă un contract. Dar nu-ţi face griji în privinţa asta acum! Te duci s-o cauţi?

— Nu încă. Vreau să-i ofer ceva concret. Nu mă pot duce cu mâna goală.

— Mândria îşi face din nou simţită prezenţa, frăţioare? L-a întrebat Teja încet.

— Nu. Pentru prima oară, nu este vorba de

mândrie, a spus el, privind pe fereastră pajiştea întinsă, presărată cu picături de apă, strălucitoare ca diamantele în bătaia soarelui de dimineaţă. Nu din mândrie spun asta, a continuat el. Am înţeles pur şi simplu ce-şi doreşte de la mine. Are îndoieli în privinţa mea şi nu pot s-o acuz. Dar trebuie să-i dovedesc că aceste îndoieli sunt neîntemeiate.

— Atunci, treci la treabă, Rajan! Aştept veşti de la tine.

— Îţi mulţumesc, Teja. Pentru că ai încredere în mine.

— Întotdeauna am avut. Mă bucur că, în sfârşit, ai şi tu încredere în tine.

Bostonul era mai rece decât şi-l amintea Lilli. Sau poate i se părea mai rece după ce petrecuse o săptămână într-un oraş fierbinte ca Palm Springs. Căldura deşertului i se strecurase în oase, dar acum nu-i mai ţinea de cald. Indiferent cât îşi dorea s-o revadă pe nepoata ei – nepoata lui Evan, s-a corectat ea – abia aştepta să se termine totul.

Se temea să-l vadă pe Evan alături de soţia lui, femeia care îi fusese cândva amantă şi care acum îi purta copilul în pântec. Nu o mai deranja aşa cum o deranjase cândva. Ştia că îi datora acest lucru – cel puţin, parţial – lui Rajan. Încurajările, tandreţea şi dragostea lui îi vindecaseră o parte din rănile sufleteşti. Cu toate acestea, era conştientă că întâlnirea nu va fi deloc plăcută, că soţia răzbunătoare a lui Evan va face tot ce-i va sta în putinţă s-o umilească.

Taxiul a oprit în faţa bisericii. Lilli i-a plătit

şoferului şi a coborât. Biserica catolică, înzestrată cu arcade gotice şi vitralii splendide, era o capodoperă arhitecturală. Aici venea familia lui Evan de câteva generaţii. Câţiva oameni stăteau pe trepte. Era timpul să înceapă ceremonia; venise mai târziu cu bună ştiinţă.

O să le urez mirilor – lui Nikki şi viitorului ei soţ toate cele bune, o să stau puţin la petrecere şi apoi o să plec.

Şi-a aranjat pe şolduri costumul de mătase de un albastru glacial, a urcat treptele şi a intrat în biserică, aşezându-se pe un scaun din ultimul rând. O muzică clasică se auzea în surdină. Parfumul florilor şi mirosul mobilierului lăcuit i-au invadat nările, amintindu-i de propria ei ceremonie nupţială, care avusese loc în aceeaşi biserică. Totul părea să se fi petrecut cu un secol în urmă. Se simţea complet diferit. Era o persoană cu totul diferită. În clipele acelea, se simţea atât de nesigură, atât de înspăimântată de tot ce o înconjura. O mai cunoştea oare pe fata aceea?

Primele acorduri ale marşului nupţial au răsunat atunci în biserică, ridicându-i uşor moralul. Nunţile reprezentau întotdeauna un prilej de bucurie. În ziua nunţii lor, majoritatea oamenilor nu ştiu dacă se căsătoresc cu persoana potrivită. Află acest lucru mult mai târziu şi-a spus ea, copleşită de amărăciunea care încă îi mai măcina sufletul, în ciuda eforturilor ei de a o stăvili. Sau poate că doar ea fusese atât de naivă. Nikki va fi, însă, fericită. Va încerca să se

concentreze numai asupra acestei perspective optimiste.

A privit-o pe nepoata ei păşind cu graţie şi frumuseţe, în rochia ei albă şi a vărsat câteva lacrimi când i-a auzit pe cei doi miri împărtăşindu-şi jurămintele. Ce sentimente extraordinare!

Unui singur bărbat îşi dorea să-i spună aceste cuvinte! Iar el nu se afla acum alături de ea. A fost decizia ei – o ştia prea bine – dar nu-şi putea reprima regretele.

I-a privit apoi pe miri păşind spre ieşire printre rândurile de scaune şi a aşteptat ca oaspeţii să iasă aproape cu toţii din biserică înainte de a se alătura mulţimii adunate pe primele trepte pentru a-i conduce pe cei doi proaspăt însuraţei la limuzina care îi aştepta să-i ducă la petrecere. Lilli le-a zâmbit prietenilor şi rudelor oameni care o evitaseră de când dăduse divorţ. Dar nici acest lucru nu o mai deranja. Erau prietenii lui, familia lui. Ea avea o viaţă cu totul diferită acum.

A simţit deodată un sentiment de uşurare.

Deşi o iubea pe Nikki, majoritatea membrilor familiei lui Evan erau nişte oameni conservatori, extrem de severi şi uşor înguşti la minte. Exact ca Evan. Oameni dominaţi de un sentiment de superioritate, care izvora, probabil, din sângele lor albastru, din rădăcinile lor aristocratice tipice vechiului Boston, din averile şi puterea lor. O intimidaseră cu toţii, aşa cum o făcuse şi Evan. Acum, însă, nu-i mai insuflau teamă.

— Ai venit, care va să zică!

Ar fi recunoscut oriunde vocea aceea. Directă, fermă, poate puţin arogantă. S-a întors şi l-a văzut pe fostul ei soţ stând la doi paşi în spatele ei, împreună cu soţia lui.

Era acelaşi Evan – înalt, blond, chipeş, trădând o încredere de sine care friza aroganţa. Era încântat – Lilli o ştia prea bine – s-o întâlnească în aceste circumstanţe: singură la nunta unuia dintre membrii familiei sale, el însoţit de tânăra lui soţie însărcinată. Ce nu ştia el era faptul că acest lucru nu o mai interesa pe Lilli nici cât negru sub unghie.

Chiar nu o mai interesa deloc.

Ea a realizat acest lucru cu un şoc – deşi un şoc plăcut de data asta. Le-a zâmbit lui Evan şi soţiei sale, care şi-a mângâiat burta umflată cu un rânjet arogant pe buze.

— Mă bucur să vă văd. Arăţi bine, Patricia. Sper că sarcina decurge fără probleme.

— Da, totul merge de minune, a răspuns Evan. O, da, vorbea în numele soţiei sale! Nu se schimbase deloc. Şi fireşte, totul era perfect, ca de obicei. Arăţi de parcă ai stat la plajă, a continuat el, strecurând printre cuvinte anumite insinuări negative.

Nu te puteai aştepta să-ţi facă vreun compliment. Îi făcuse oare vreodată?

— Am petrecut câteva zile în Palm Springs.

El i-a luat dintr-odată mâna într-a lui, privind-o încruntat. Ea şi-a reprimat cu greu repulsia.

— Şi ce-ai mai făcut, Lilli?

Ea şi-a privit palmele pictate cu henna şi a zâmbit din nou. Apoi s-a uitat la Evan.

— Am trăit lucruri minunate, Evan. Lucruri pe care nici nu ţi le-ai putea imagina. Lucruri la care nu m-ai lăsat niciodată să visez.

— E ridicol ce spui, a mormăit el, lăsându-i mâna. Lilli a ridicat din umeri. A realizat că nu o interesa ce credea el despre ea, ce-a înţeles din cuvintele ei. Şi din conştientizarea acestui fapt s-a născut sentimentul de libertate, căci, pentru prima dată în viaţă, era propria ei stăpână.

De ce simţea, aşadar, dorinţa de a-l avea pe Rajan alături de ea?

Nu avea nevoie de el acolo; ci îl dorea pur şi simplu. Va avea timp mai târziu să caute o soluţie. Deocamdată, însă, era fericită că îşi descoperise din nou, cu ajutorul lui Rajan, tăria de caracter.

— Ne vedem la petrecere, le-a spus ea lui Evan şi Patriciei şi, fără să mai aştepte vreun răspuns, a coborât treptele, lăsându-i în urmă.

Lilli se plimba prin casa pe care o cumpărase cu puţin timp înainte de aventura ei la Exotica. Era spaţioasă şi aerisită, dotată cu un perete din sticlă, care dădea spre plaja din Malibu. Îi plăcea să privească valurile spărgându-se de ţărm şi să audă ţipătul pescăruşilor. Apusurile de soare pe care le vedea din sufragerie o lăsau fără suflare. Plătise o mică avere pentru ea. Dar şi câştigase o mică avere de pe urma divorţului, lucru pentru care nu se mai simţea deloc vinovată. Nu dusese o

viaţă uşoară alături de Evan, aşa că o merita cu vârf şi îndesat.

Evan! Gândurile i-au zburat la momentul reîntâlnirii lor. A descoperit cu surprindere cât îi erau de indiferenţi – Evan şi soţia lui. De ce îi era atât de greu să accepte faptul că se schimbase, că evoluase atât de mult?

Fostul ei soţ îi călcase în picioare încrederea şi siguranţa de sine. Îi făcuse mult rău de-a lungul timpului. Şi partea proastă era că îl lăsase. A pus însă capăt acestei situaţii.

Îi datora acest lucru – cel puţin, parţial – lui Rajan, care îi canalizase gândurile şi sentimentele spre un alt obiectiv, modelându-i percepţia de sine şi făcând-o să se vadă într-o lumină cu totul diferită – ajutând-o să se vadă prin prisma ochilor lui. I-a deschis alte orizonturi, prin intermediul cărora şi-a descoperit forţa – 0 forţă care zăcuse până atunci în stare latentă, dar care – odată descătuşată – o punea acum în mişcare în fiecare zi. Îi va fi întotdeauna recunoscătoare lui Rajan pentru că i-a dezvăluit această latură a personalităţii ei.

Numai de-ar găsi o soluţie, o modalitate de a fi împreună! Trecuse deja aproape o săptămână de la nuntă şi nu primise nicio veste de la el.

A simţit un fior de durere în piept. Va trebui să se împace cu ideea că el nu va renunţa la stilul lui de viaţă. Iar ea va trebui să-şi continue existenţa – fără el.

Călătoria cu maşina de la Marina del Rey la

Malibu pe autostrada care străjuia coasta Pacificului nu era lungă, dar trecuse deja prea mult timp de când Rajan nu o mai văzuse şi nu mai vorbise cu Lilli, astfel încât i se părea că nu se mai sfârşeşte. Conducea, cu inima bătându-i frenetic în piept, fără să vadă peisajele de vis care atrăgeau turişti din toate colţurile lumii.

Tocmai cumpărase în Marina del Rey o proprietate ideală pentru noua lui afacere. Visul lui era pe cale să devină realitate, datorită generozităţii surorii sale. A înţeles însă că viaţa lui nu avea să fie completă fără Lilli. Dar va accepta oare ceea ce putea el să-i ofere? Doar graţie ei, avea ceva palpabil să-i ofere. Trebuia să-i spună, într-un fel sau altul, acest lucru.

Sentimentele pe care le nutrea pentru ea i-au schimbat viaţa şi nu mai exista cale de întors. Dar erau schimbări pozitive – schimbări pe care trebuia de mult să le înfăptuiască, deşi nu a fost conştient de asta. Credea că ducea o existenţă perfectă, dar – după ce-a cunoscut-o pe Lilli – a început să realizeze că viaţa lui era pustie şi goală.

A apăsat pe acceleraţie şi, zărind strada care ducea spre casa ei, a virat spre dreapta, apoi spre stânga, urmând o stradă îngustă pe dealul care dădea spre plajă – un semicerc de nisip auriu, oglindindu-se în apele verzui-albastre ale Oceanului Pacific.

Caroline a fost cea care i-a dat adresa lui Lilli. Când i-a cerut-o, s-a îndoit că i-o va da, cu atât mai mult cu cât a anunţat-o brusc că renunţă la slujba

sa, dar se pare că i-a înţeles nevoia imperioasă. Avea numărul de telefon al lui Lilli, dar nu voia să vorbească cu ea până nu va avea ceva concret de spus. Şi acum, voia să i-o spună personal.

A găsit casa – una dintre numeroasele clădiri moderne de pe coasta Californiei de Sud. Locul era înconjurat de o vegetaţie luxuriantă, lucru care i-a reamintit pentru o clipă de grădinile care împrejmuiau apartamentul Kama Sutra. A auzit cum pietrişul scârţâia sub roţi în momentul în care a trecut printre porţile deschise şi a parcat maşina lângă un Mercedes mic, cu două locuri.

Aceasta era şansa lui de a-i arăta cât de mult însemna ea pentru el. De a-i dezvălui tot ceea ce învăţase de la ea.

Inima îi fremăta în piept, copleşită de emoţii şi de dorinţa de a o câştiga. Nu-şi putea permite să dea greş.

Lilli a fost surprinsă să audă sunetul soneriei. Era duminică; nu o aştepta nici pe menajeră, nici pe îngrijitorul care se ocupa de întreţinerea piscinei. Nu era pregătită să primească oaspeţi – era nepieptănată şi purta nişte pantaloni de trening şi un maiou de bumbac. Cine putea să fie? A încercat să-şi pieptăne cu mâna buclele rebele, apoi s-a dus să răspundă.

A deschis uşa şi a încremenit, nevenindu-i să creadă că Rajan era cel care stătea în prag. Inima îi tresălta în piept, copleşită în acelaşi timp de bucurie şi de durere.

— Lilli!

Dumnezeule, uitase oare cât de frumos era?

— Rajan! Ce faci… ce cauţi aici?

— Am vrut să te văd, să vorbesc cu tine. Pot să intru?

— Poftim? O, da! Fireşte, a spus ea, făcând un pas înapoi şi absorbindu-i parfumul când a trecut pe lângă ea şi a intrat în hol.

Parfumul şi prezenţa lui au lăsat-o aproape fără suflare.

El s-a dus direct în sufragerie, oprindu-se lângă peretele din sticlă, scăldat în lumina puternică a soarelui ce bătea dinspre ocean.

Nu-l văzuse niciodată îmbrăcat din cap până în picioare şi-a spus ea. Purta nişte pantaloni negri şi o cămaşă albă, apretată. Îmbrăcat, părea şi mai lat în umeri.

A simţit cum trupul îi fremăta de dorinţă. O durea să-l vadă în casa ei. O durea pentru că îl dorea cu o pasiune răvăşitoare.

— Rajan, ce faci… adică… m-am întors de o săptămână…

— Da, ştiu.

— Şi atunci de ce n-ai… a spus ea, lăsând cuvintele să plutească în aer, căci nu voia să dea glas disperării sale. Chiar dacă era într-adevăr disperată.

El a făcut un pas spre ea, dar Lilli s-a ferit, retrăgându-se uşor.

Suferinţa pe care i-a citit-o pe chip i-a sfâşiat inima, căci nu voia să-l rănească. Dar trebuia să ştie de ce o lăsase să aştepte atât de mult. Şi de ce

venise acum fără s-o anunţe?

— Lilli, n-am ştiut dacă se cuvenea să vin aici… Dar trebuia să vin. Doamne, cât sunt de incoerent, nu-i aşa? Şi-a trecut mâinile prin buclele negre, dându-şi la o parte părul de pe faţă. Ochii negri i-au trădat atunci emoţiile. Lilli era gata să izbucnească în lacrimi. Dar, pe de altă parte, simţea nevoia să se retragă din calea lui. Căci chiar dacă îl iubea – era perfect conştientă că el îi putea face rău. Trupul îi ardea de dorinţa de a-l atinge, de a-l absorbi cu totul. Se temea însă că nu-i va spune ceea ce ea îşi dorea cu disperare să audă. De ce o mânia acest lucru? Dumnezeule, Lilli, nu mi-am imaginat că va fi aşa! A spus el, cu o privire neputincioasă.

— Cum, Rajan? Dificil? Dar cum ar putea să fie?

— Doar nu crezi asta!

— Toată povestea a fost o nebunie de la bun început.

— Bine, sunt de acord. Dar asta nu înseamnă că nu o putem transforma în realitate.

— Şi cum am putea să facem asta? A întrebat ea, cu buzele tremurânde şi ochii în lacrimi. Rajan, tu eşti cine eşti. E adevărat, am învăţat multe de la tine. Şi-ţi sunt recunoscătoare. Dar nu am dreptul să-ţi cer să te schimbi. Înţeleg asta foarte bine.

— Dar dacă eu îmi doresc să mă schimb? Dacă am ajuns să realizez că trebuie să fac asta? Lilli a clătinat din cap în tăcere, gâtuită de emoţie.

Ce încerca să-i spună? Speranţa i se cuibărea în suflet, iar lacrimile ameninţau să i se prelingă pe obraji. A reuşit însă să le stăvilească pe amândouă. Lilli, a continuat el, m-ai făcut să realizez anumite lucruri. Am înţeles că m-am lăsat dominat de mândrie şi tot ce-am făcut, am făcut din mândrie. M-am lăsat orbit de acest păcat şi nu am făcut ceea ce trebuia să fac cu adevărat în viaţă. Am înţeles însă că m-am înşelat. Am crezut că pot să fac totul de unul singur. Am crezut că aşa trebuie să procedez. Dar m-am înşelat. Şi tu te-ai înşelat.

— Ce vrei să spui?

— Ai crezut că trebuie să te duci singură la nuntă ca să-ţi dovedeşti forţa şi tăria de caracter. Dar, Lilli, nu înţelegi că nu suntem cu nimic mai slabi dacă ne bazăm pe altcineva? Forţa sălăşluieşte în continuare înlăuntrul nostru. Şi nu trebuie s-o dovedim nimănui. Este suficient faptul că suntem puternici. Rajan s-a îndreptat spre ea şi i-a cuprins mâinile într-ale sale înainte ca ea să poată protesta. Aceste lucruri sunt valabile şi pentru mine, a continuat el. Am înţeles, în sfârşit, asta. La fel cum am înţeles că mă iubeşti aşa cum te iubesc şi eu. Lilli nu şi-a mai putut stăpâni lacrimile, ce-i curgeau acum nestingherite pe obraji. Clătina din cap, neputând să rostească vreun cuvânt, copleşită de emoţii. O iubea! Dar cum se schimba situaţia în acest caz? Era imposibil să perceapă totul deodată. El s-a aplecat deasupra ei şi i-a dus mâinile la buze, sărutându-i

degetele şi aprinzându-i simţurile. Te iubesc, Lilli, a spus el, privind-o printre genele lui întunecate. Te-am iubit din prima clipă când te-am văzut. Şi nu voi permite ca mândria – a mea sau a ta să ne stea în cale.

Ea plângea acum în hohote, cu respiraţia întretăiată.

— Dar… nu e atât de simplu, a îngăimat ea, trăgând adânc aer în piept.

— De ce nu?

— Sunt atâtea lucruri… atâtea motive…

— Te referi la profesia mea?

— Nu pot s-o ignor, a recunoscut ea, dând din cap.

— Nici nu trebuie s-o faci. S-a terminat. Am renunţat.

— N-am vrut să te oblig să iei o hotărâre, a spus ea, clătinând din cap. Trebuie să-ţi trăieşti viaţa, Rajan.

— Viaţa mea este alături de tine. O ţintuia cu o privire atât de intensă, încât părea că îi atinge adâncurile sufletului. Lilli, nu mi-am schimbat viaţa din cauza ta. M-ai făcut doar să văd necesitatea acestui fapt.

— Ce vei face acum? L-a întrebat ea, neputând încă să înţeleagă tot ce se întâmpla.

— Voi deschide o afacere împreună cu sora mea. Un centru spa de lux în Marina del Rey. Pentru asta am muncit în toţi aceşti ani. Acesta este motivul pentru care m-am angajat la Exotica. Am vrut să învăţ cât mai mult despre structura

planului de afaceri, dar şi să câştig cât mai mulţi bani cu putinţă. Şi am aşteptat. Am crezut că aşteptam momentul potrivit. Acum cred că, de fapt, te aşteptam pe tine.

— Rajan! … a îngăimat ea, clătinând din cap, fără să înţeleagă semnificaţia cuvintelor lui.

Ce voia oare să-i spună – că-şi deschidea o afacere, că se muta în Los Angeles?

— Lilli, dacă nu te sărut, îmi pierd minţile, îţi jur! Ea nici nu-şi dorea altceva. El şi-a contopit buzele cu ale ei – într-o atingere tandră la început, apoi din ce în ce mai pătimaşă, mistuindu-i deopotrivă trupul şi sufletul într-un dans al pasiunii, durerii şi iubirii. Spune-mi că mă iubeşti! A rugat-o el, rupând vraja sărutului.

— Te iubesc. Doamne, cât îmi place să dau glas iubirii mele!

Rajan a sărutat-o din nou, lipind-o atât de strâns de piept, încât bătăile inimilor li s-au contopit în ritmul dragostei eterne. Lilli îşi dorea ca vraja sărutului să nu se spulbere niciodată; îşi dorea să se piardă pentru totdeauna în braţele şi în parfumul lui seducător.

Când au rupt magia sărutului, au făcut-o doar ca să se privească unul pe celălalt, ca să-şi mângâie obrajii cu degetele.

Rajan avea dreptate. Dragostea pe care o împărtăşeau unul pentru celălalt – o dragoste mistuitoare, căreia nu mai avea niciun rost să i se împotrivească le conferea o putere mult mai mare. Cum de nu realizase acest lucru mai devreme?

Încă o lecţie pe care Rajan o învăţase – una din numeroasele lecţii primite de la el. Şi vor mai fi şi altele – era sigură de asta.

Se simţea fericită la gândul că aveau acum o şansă să fie împreună. Dar şi regrete pentru că se lăsase dominată de suspiciuni şi neîncredere. Neîncredere în ea, dar şi în el. Acum, însă, singurul lucru care conta era faptul că puteau fi împreună. Că se iubeau. Şi, împreună, aveau să mute munţii din loc.

II
NOUĂ NOPŢI DE POVEŞTI ARABE

Desfătări exotice. Nopţi fierbinţi şi erotice. Aceasta a fost prima impresie pe care i-au creat-o lui Caroline decorările din apartamentul ce avea ca tematică Nopţile Arabe.

Camera împodobită cu marmură era imensă, presărată pe alocuri cu boite construite în pereţi. Unele dintre aceste firide adăposteau ghivece din piatră cu flori parfumate, a căror mireasmă îţi îmbătau simţurile. În altele se aflau oglinzi înalte, cu rame din lemn, incrustate cu sidef, sau statui uriaşe din bronz, înfăţişând cai, tigri şi alte personaje fantastice.

În mijlocul camerei, sub tavanul din mozaic înalt de aproape cinci metri, trona patul. Era rotund şi imens, acoperit cu o cuvertură grea din damasc auriu şi împrejmuit de patru minarete din

alamă, care se înălţau falnice spre tavan. Era ascuns în spatele unei perdele subţiri de mătase, în nuanţe palide de crem, presărată cu fir de aur şi prinsă de un cadru auriu. Puteai vedea prin ţesătura fină, care încadra de-o parte şi de alta patul, maldăre de perne de mătase, în nuanţe de crem şi auriu, dar şi în nuanţe aprinse de stacojiu, roşu şi albastru-închis.

Alte perne zăceau pe podea lângă nişte măsuţe din lemn, frumos incrustate şi sculptate; cele mai mari te invitau să te aşezi pe ele, rezemându-te de pernele mai mici, împodobite cu broderii din aur. Podeaua din marmură era acoperită cu covoare persane în culori şi modele fascinante. Era un loc al decadenţei şi al desfătărilor hedoniste – un loc al plăcerilor sexuale.

— Denise, te-ai întrecut pe tine însăţi!

— Mă bucur că îţi place, a răspuns, zâmbind, micuţa decoratoare blondă, vădit încântată de compliment.

— Este, realmente, incredibil ce-ai făcut din locul ăsta, a spus Caroline, îndreptându-se spre pat şi plimbându-şi mâna peste cuvertura fină. Nu-mi vine să cred că ai terminat înainte de termen. Îţi mulţumesc pentru toată munca depusă.

— N-ai pentru ce. Mi-a făcut o adevărată plăcere să lucrez la acest proiect. Îmi pare rău doar pentru că nu te-ai gândit deja la alte tematici.

— O, ştii foarte bine că încercăm să le oferim

mereu ceva nou clientelor noastre! Mi-au venit deja câteva idei. Te voi contacta din nou până la sfârşitul anului.

— Asta şi sper, a răspuns Denise, uitându-se la ceas. Îmi pare rău, Caroline, dar trebuie să plec. Am o întâlnire cu un client în Rancho Mirage.

— Fireşte. Ia maşinuţa de golf! Eu vreau să mai stau puţin pe aici. O să chem un alt şofer când voi pleca.

— O să te sun cam peste două săptămâni, după ce vei afla părerea primelor cliente. Anunţă-mă, între timp, dacă mi-a scăpat ceva!

— Nu-ţi scapă niciodată nimic. Vorbim în curând. Denise s-a îndreptat spre cadrul înalt şi boltit al uşii, păşind cu zgomot pe podeaua din marmură şi lăsând-o pe Caroline să se bucure în tăcere de frumuseţea locului. Şi să răsfoiască în tihnă dosarul celui iii. Îi nou angajat de la Exotica, ce-avea să lucreze în apartamentul Nopţilor Arabe.

S-a aşezat pe marginea patului şi a deschis dosarul pe care apucase să arunce doar o scurtă privire cu puţin înainte ca Denise să vină în biroul ei. Dar privirea aceea i-a fost suficientă. O determinase să nu lase dosarul din mână în tot acest timp.

Un bărbat realmente fascinant. O simplă privire aruncată asupra fotografiei sale i-a făcut inima să-i tresalte în piept de parcă străbătuse în fugă deşertul bătut de soare.

Cuvintele lui Lilli îi răsunau în urechi.

Gândeşte-te la asta! Da, se va gândi la asta. Nici nu mai reuşea să se gândească la altceva, lucru care o enerva şi o fascina în acelaşi timp.

Şi-a plimbat degetele pe marginea dosarului de lui tic, privind fotografia noului ei angajat. Părul negru ca abanosul abia îi atingea umerii, încadrându-i trăsăturile proeminente ale feţei, gura extraordinar de lascivă şi ochii căprui, care o priveau cu o imensitate uluitoare chiar şi din fotografia lipsită de viaţă. Oare cât de impresionant era cu adevărat în realitate?

În carne şi oase în această cameră, în acest loc menit să-ţi excite simţurile? Îşi imagina posibilităţile doar stând acolo, pe patul acela imens, unde el ar putea… unde ea ar putea…

Sunetul telefonului mobil a luat-o prin surprindere, întrerupându-i şirul gândurilor.

— Da, a răspuns ea.

— Caroline, sunt Lilli.

— O, bună! Ce faci? Ce face Rajan?

— Suntem bine. Ridicol de fericiţi, a spus Lilli, râzând. Nu spun mai mult, pentru că – dacă încep să-ţi povestesc – s-ar putea să nu mă mai pot opri. Tu ce faci?

— Eu? Păi… sunt bine.

— Mi se pare că eşti cu sufletul la gură. Te-am prins într-un moment nepotrivit?

— Poftim? O, nu! Sunt… sunt în apartamentul Nopţilor Arabe. Este o splendoare. Ar trebui să-l vezi.

— Şi?

— Şi… răsfoiam un dosar… dosarul noului nostru angajat. Este… Dumnezeule, este incredibil! Pe cuvântul meu, Lilli, a spus Caroline la telefon, dacă există cineva care m-ar putea ajuta să trec peste problemele mele din trecut, atunci el este acela. Doar uitându-mă la fotografia lui, simt deja anumite lucruri pe care nu le-am mai simţit de foarte mult timp. Mi se pare ciudat să-ţi spun asta, chiar dacă am mai vorbit despre…

Problema mea. Dar n-am mai văzut nicicând un bărbat ca el.

Cu trăsături atât de puternice – însăşi întruchiparea frumuseţii masculine. Trăda forţa şi energia prin toţi porii săi. Gura lascivă îţi sugera însă senzualitatea. Zâmbetul şi poziţia umerilor îi indicau încrederea în sine. Nimic nu era mai seducător la un bărbat decât încrederea în sine. Iar ochii lui, încadraţi de gene negre şi bogate…

— Caroline, mai eşti la telefon? A întrebat-o Lilli, care părea să fie la mii de kilometri depărtare şi nu în casa ei din Malibu, care se afla doar la două ore distanţă de Palm Springs.

— Poftim? Iartă-mă! Eram… cu gândul aiurea.

— Nu mă înnebuni! A exclamat Lilli, râzând. Şi ce ştii despre el?

— Îl cheamă Kian Razin. Are treizeci şi şase de ani. Are rădăcini iordaniene, dar se pare că a crescut prin Europa şi Statele Unite. Şi pentru că l-a trimis Collette, sunt convinsă că este un tip cultivat, cu gusturi rafinate. Vorbeşte şase limbi.

Concentrându-se asupra fotografiei lui,

gândurile au început din nou să-i zboare aiurea. Era lat în umeri şi îmbrăcat într-un costum elegant. Făcut la comandă, dacă nu se înşela. Dar dacă îşi permitea un costum atât de scump, de ce voia să lucreze la Exotica? Poate că făcea parte din… slăbiciunile lui Collette? Caroline nu-i purta pică pentru asta. Collette Fournier, proprietara complexului Exotica, era un patron extrem de generos.

Slujba de director îi aducea lui Caroline un salariu substanţial. Dar nu agrea ideea de a se implica într-o relaţie cu un bărbat care trecuse prin patul lui Collette şi pe care aceasta îl aruncase ca pe o jucărie stricată. Din dosar reieşea însă că venea de la Paris, unde locuia Collette. Exista oare vreo şansă să descopere natura relaţiei lor?

— Pare bărbatul ideal, Caroline, a spus Lilli. Mă bucur că te gândeşti serios să treci la acţiune. Cred că aceasta este terapia perfectă pentru tine. Şi mi se pare că ideea te încântă, în sfârşit.

— S-ar putea, a răspuns ea, simţind cum obrajii îi luau foc doar pentru că îi privea fotografia.

Dar nu-şi putea desprinde ochii de la el.

— Când vine? A întrebat-o Lilli.

— Astăzi, a răspuns ea, simţind un nod în stomac. Chiar avea de gând să dea curs acestui plan nebunesc?

— Îmi pare bine. E timpul să faci ceva doar pentru tine.

— Nu sunt sigură că îmi voi duce planul la bun sfârşit, Lilli. Nu ştiu ce-aş putea să-i spun. Doamne, nu pot să-i spun pur şi simplu că sunt… frigidă! Distrusă sufleteşte, a adăugat ea, cu un râs crispat, gâtuită de emoţie. Pare atât de jalnic!

— Nu trebuie să-i mărturiseşti acest lucru. Poţi doar să-i spui că vrei să porneşti într-o călătorie de autocunoaştere. Ăsta-i adevărul, la urma urmei, nu-i aşa?

— Da, a spus Caroline, aranjându-şi părul şi aşa perfect coafat. Îl strânsese într-un coc la spate – un gest defensiv, care îi ascundea vulnerabilitatea. Dar simplul gând de a se afla în braţele acestui bărbat o făcea să se simtă vulnerabilă. Arată incredibil de frumos, a continuat ea. Iar perspectiva este copleşitoare. Nu înţeleg de ce bărbatul acesta mă impresionează atât de mult, în condiţiile în care – datorită postului meu de aici – am avut prilejul să-i cunosc pe unii dintre cei mai chipeşi bărbaţi din lume.

— Poate pentru că l-ai lăsat să-ţi atingă coardele inimii, a spus Lilli încet. Ţi-ai deschis sufletul şi l-ai lăsat să intre înăuntru. Este un lucru extrem de puternic.

Caroline a simţit furnicături pe piele. Da, într-adevăr, extrem de puternic. Nu mai lăsase pe nimeni s-o atingă de multă vreme. S-o atingă în adevăratul sens al cuvântului şi să-i pătrundă tainele sufletului. Ultimul care făcuse asta a fost Jeff. De cinci ani respingea orice relaţie intimă, chiar şi sentimentele sau reacţiile li zice cele mai

banale. Şi, privind înapoi, se întreba oare cât din tainele sufletului îi dezvăluise lui Jeff, chiar şi înainte ca el s-o trădeze cu atâta cruzime. Da, sângele rece al mamei ei îi curgea, fără îndoială, prin vene. Mama ei – care nu apelase niciodată la ea, deşi se afla pe patul de moarte, răpusă de cancer şi care nu-şi dezvăluise niciodată sentimentele – nici în faţa lui Caroline, nici în faţa altcuiva.

Îi răsuna în minte vocea mamei sale, care nu pierdea niciodată prilejul s-o critice. Mama ei – care a considerat-o întotdeauna vinovată pentru ce i s-a întâmplat lui Sarah, deşi nu i-a spus-o niciodată în faţă, mulţumindu-se doar să arunce replici veninoase, în care o acuza pe Caroline că era prea impulsivă şi nu analiza lucrurile cu sânge rece. Ironia sorţii făcea însă ca ea să fie o persoană extrem de stăpână pe sine, care deţinea controlul asupra vieţii sale. Şi tocmai incapacitatea ei de a renunţa la acest control a determinat-o să-şi stăvilească trăirile fizice şi emoţionale. E timpul să încetezi!

Nu era vorba de mama ei acum. Nu mai era vorba nici de Jeff şi nici măcar de Sarah. Lilli avea dreptate era vorba numai de ea şi de ce putea să facă pentru ea.

Şi-a plimbat din nou degetele pe suprafaţa lucioasă a fotografiei. Ce senzaţie i-ar provoca atingerea buzelor lui? S-a întrebat ea, fremătând din cap până în picioare. Poate că nu era complet frigidă.

— Trebuie să mă adun, Lilli. Mă simt ca o şcolăriţă îndrăgostită. E absurd. Doar simpla lui imagine mă face să… Caroline şi-a ridicat privirea la auzul paşilor. Respiraţia i s-a oprit în piept. Kian Razin. Ce căuta aici? Arăta chiar şi mai bine în carne şi oase. Dumnezeule, auzise oare ceva din conversaţia ei cu Lilli? S-a întrebat ea, îmbujorată la faţă. Lilli, te sun eu mai târziu, a spus Caroline, închizând telefonul fără să mai aştepte răspunsul prietenei sale. A închis dosarul la fel de repede, dar nu înainte ca privirea sa să poposească asupra lui. Pot să… să te ajut cu ceva? L-a întrebat ea, cu respiraţia întretăiată.

El s-a îndreptat spre ea cu mâna întinsă, extrem de elegant în cămaşa lui albă, scrobită.

— Kian Razin, la dispoziţia dumneavoastră, domnişoară Winter. Secretara dumneavoastră mi-a spus că vă găsesc aici.

Ea s-a ridicat în picioare şi i-a oferit mâna cu un gest automat. Dar în clipa în care i-a prins mâna, a simţit cum un fior i-a străbătut trupul cu puterea unui fulger.

O, da, arăta şi mai bine în realitate – cu chipul lui seducător, cu glasul domol, cu accent european!

I-a ţinut mâna doar câteva clipe – suficient cât s-o\intuiască cu ochii lui căprui, pătrunzându-i în adâncul sufletului. Avea genele bogate – chiar mai bogate şi mai întunecate decât erau în fotografie. Ea şi-a simţit obrajii arzându-i şi şi-a eliberat mâna dintr-a lui.

El a zâmbit, dezvăluindu-şi dinţii de un alb imaculat. Doamne, era prea frumos ca să fie adevărat! Şi degaja o putere incontestabilă. Era însă angajatul ei şi-a spus Caroline, nu trebuia să uite asta.

Nu te mai gândi prea mult, căci nu-ţi vei duce niciodată planul la bun sfârşit!

Era mai bine să-l privească, să vorbească cu el.

— Te rog să iei un loc, l-a invitat ea, arătându-i două scaune frumos sculptate, care străjuiau o măsuţă încrustată cu sidef. El i-a ţinut galant scaunul – un gest fermecător, care a tulburat-o. Apoi, s-a aşezat pe celălalt scaun, vădit relaxat. Elegant, stăpân pe sine. Aproape arogant. Dar de ce n-ar fi un bărbat ca el încrezător în sine? Adună-te, Caroline! Şi-a. Spus ea, dregându-şi glasul. Collette mi-a trimis dosarul tău şi tocmai îl răsfoiam, a început ea. Se pare că eşti un candidat perfect pentru postul de la Exotica. Povestea Nopţilor Arabe începe peste nouă zile, aşa că vei avea timp să te instalezi în apartamentul din vila destinată angajaţilor noştri şi să te familiarizezi cu decorurile, cu ceilalţi doi colegi ai tăi şi cu personalul nostru. Collette ţi-a explicat, probabil, cum funcţionează lucrurile aici.

— Da, cunosc procedurile.

Avea o voce profundă, onctuoasă, cu un accent pe care nu reuşea să-l definească – oriental, dar şi european.

— Sunt curioasă... cum te-a descoperit

Collette?

— O cunosc de-o viaţă, a răspuns el, luând o floare din vaza de pe masă. Caroline îl privea cum mângâia petalele cu degetele, concentrându-se apoi asupra mâinilor lui. Erau frumoase şi puternice, acoperite cu firişoare de păr negru. A lăsat floarea pe masă şi s-a uitat la ea, spunându-i: Ştiu despre existenţa acestui complex de când l-a înfiinţat.

— O cunoşti de-o viaţă? Este prietenă de familie?

— Se poate spune şi aşa, a răspuns el, rezemându-se de spătarul scaunului.

— Vrei să te retragi în apartamentul tău ca să te odihneşti puţin? Probabil că te simţi obosit după călătoria de la Paris.

— Nu, deloc. Am dormit câteva nopţi la hotelul Beverly Wilshire. Am plecat de dimineaţă cu maşina.

Hotelul Beverly Wilshire? Fie Kian Razin avea foarte mulţi bani şi venise aici doar ca să guste din senzaţiile sexuale, fie era unul dintre băieţii cu care se distra Collette. Îi spusese însă că era doar o prietenă de familie… practic, nu-i dezvăluise mai nimic. Îi răspundea oare evaziv sau imaginaţia îi juca feste lui Caroline?

Dumnezeule, o s-o ia razna dacă nu reuşea să-şi stăpânească gândurile!

— Atunci, putem să vorbim puţin chiar acum, nu-i aşa?

— Putem să facem tot ce doriţi, domnişoară

Winter. De ce o înfiorau cuvintele lui?

— Spune-mi, te rog, Caroline! Toată lumea îmi spune aşa.

— Bine, Caroline. E un nume frumos, uşor rezervat, a spus el, privind-o cu ochii lui strălucitori, în care se oglindeau nuanţe de auriu, cafeniu şi argintiu.

Avea impresia că îi studia reacţiile în funcţie de cuvintele şi tonul lui seducător, cu tentă de flirt. O, da, replicile sale erau insinuante! Şi de ce i-a sugerat că ar li rezervată? Îşi simţea din nou obrajii încinşi.

— Pot să-ţi ofer ceva de băut? L-a întrebat ea, dregându-şi glasul.

— Nu. Îţi mulţumesc, Caroline.

Modul în care îi rostea numele trăda intimitate, senzualitate. Ea s-a mişcat pe scaun, încrucişându-şi picioarele goale sub fusta scurtă din în.

— Bine, a răspuns Caroline, trecându-şi mâna prin părul strâns la spate. Spune-mi, Kian, de ce vrei să lucrezi la Exotica?

— A, să înţeleg că mă supui la un interviu? Prea bine. Am vorbit deja cu Collette despre asta, dar sunt convins că o ştii foarte bine.

— Da, fireşte. Dar îmi place să-mi cunosc angajaţii, a spus ea, cu obrajii îmbujoraţi – nu de plăcere de data asta, ci de mânie.

Sau, cel puţin, de iritare. Nu-i plăcea că îi reamintea faptul că era şefa lui. Ideile pe care le nutrea în privinţa lui păreau oarecum perverse. Pe

de altă parte, însă, nu lucrau într-o bancă şi nici într-o companie de software. Ci într-un complex care oferea fantezii sexuale. Astfel că – după toţi aceşti ani în care şi-a reprimat sexualitatea – era timpul să-şi împlinească propriile fantezii. Sau măcar să încerce. O tulbura însă atât de tare, privind-o cu ochii lui scânteietori.

— Am venit să lucrez aici pentru că iubesc femeile, pentru că mă atrage tot ce ţine de latura feminină. Şi pentru că tind să cred că mă pricep la asta. Nu vreau să par narcisist. Cred, însă, că acesta e purul adevăr. Ideea de a practica această profesie mă atrage extraordinar de tare, mă fascinează mai presus de orice. Cred că ceea ce faceţi voi aici, ceea ce facem noi aici, reprezintă o modalitate prin care celebrăm sexualitatea feminină. Nu eşti de aceeaşi părere?

— Poftim? O, ba da! A răspuns ea, simţindu-şi palmele ude de transpiraţie şi frecându-şi-le pe sub masă.

Nu era prea încântată de ideea că el părea mult mai stăpân pe sine decât ea.

— Mi-ar plăcea să văd locurile, Caroline. Am venit direct aici fără să mă opresc să le admir. Vrei să mă conduci?

— Da, fireşte, a răspuns ea, ridicându-se de pe scaun – puţin cam brusc.

Se simţea stânjenită. Şi complet dezorientată. Era doar un bărbat.

Da, doar un bărbat, ca mulţi alţii care lucrau aici. Toţi erau frumoşi, inteligenţi, fermecători,

stăpâni pe sine. Dar niciunul dintre ei nu a impresionat-o aşa de tare cum o făcea acesta.

S-a ridicat şi el de pe scaun şi abia atunci a observat cât de înalt era. Nici ea nu era mică de statură avea un metru şaptezeci înălţime şi purta tocuri, dar statura lui era realmente copleşitoare, făcând-o să se simtă minionă. Vulnerabilă. Feminină.

Doamne, ce se întâmpla cu ea?

— Mergem? L-a întrebat Caroline, arătându-i arcada înaltă a uşii.

Afară, podeaua şi zidurile creau modele în nuanţe de alb şi gri, împodobită cu marmură trandafirie, importată din Orientul Mijlociu. Pe hol nu se afla decât o oglindă imensă, cu ramă sculptată în lemn şi incrustată cu sidef. Caroline s-a oprit pe loc, aşteptându-l pe Kian, apoi, când acesta a urmat-o, a trecut printr-o altă arcadă, ajungând pe o terasă cu vedere spre grădină.

O alee acoperită cu nisip era străjuită, de-o parte şi de alta, de curmali, pe trunchiurile cărora se agăţau lujeri de viţă-de-vie. Palmieri pitici, chiparoşi, măslini şi portocali înfloriţi completau peisajul, alături de florile roz de bougainvillea, care creşteau peste tot la Exotica.

— Este minunat aici, a spus el. Hai să facem o plimbare!

Era obişnuit, fără îndoială, să preia controlul, lucru care o determina să se întrebe din nou ce căuta acolo.

— Prea bine, a răspuns ea, fără să se

împotrivească atitudinii sale dominante.

El a scos din buzunar nişte ochelari de soare şi i-a pus la ochi. Armâni, a observat ea. Punându-şi şi ea ochelarii fumurii, a profitat de ocazie ca să-l analizeze în tihnă, fără ca el s-o vadă. Maxilarul şi pometii păreau dăltuiţi în piatră; gura, înzestrată cu buze generoase, era însă cumplit de seducătoare. Ce gust aveau oare buzele sale? Ce senzaţii i-ar fi trezit? Gândurile au făcut-o să-şi întoarcă privirea, simţindu-şi obrajii încinşi.

— Vegetaţia este proaspăt cultivată, i-a explicat ea, coborând treptele de marmură şi păşind pe aleea îngustă. Cu timpul, va deveni mai luxuriantă. Am comandat, de asemenea şi câteva statui, care n-au sosit încă, a continuat ea, arătându-i clădirea din spatele lor. S-au întors amândoi spre faţada palatului miniatural, împodobit cu arcade impunătoare şi incrustaţii în piatră, pe ale căror stâlpi de susţinere lujerii de viţă-de-vie începuseră deja să se agate. Structura clădirii este creată după modelul unui palat din Damasc.

— Palatul Azem.

— Da, exact.

— Am fost acolo. Este atât de vechi! Şi atât de frumos! A spus el, scoţându-şi ochelarii de soare şi aşezându-i pe vârful capului. Soarele i se reflecta în ochi, conferindu-le o strălucire aparte. Arhitectul tău a făcut o treabă foarte bună. Construcţia se aseamănă foarte mult cu structura

originală – jocurile de lumini şi umbre, dalele de mozaic de pe jos şi incrustaţiile de pe arcadele din piatră – totul este remarcabil. Şi-au continuat plimbarea, apropiindu-se de un bazin pătrat, ale cărui dale albastre de pe fund străluceau în apa cristalină. Acesta este identic cu cel din curtea palatului. Splendid! A exclamat el.

— Ne străduim să le oferim clientelor noastre tot ce este mai bun la Exotica, ajutându-le să se integreze cât mai bine în atmosferă.

— Da, observ asta, apropiindu-se şi mai mult de bazin şi atingând cu degetele o ferigă delicată, care creştea într-un ghiveci înalt din piatră. Frumos, a murmurat el. S-a întors apoi spre ea şi a luat-o de mână. Da, frumos, a repetat el.

Avea un zâmbet nimicitor, iar atingerea mâinilor sale îi ardea pielea şi îi învălmăşea gândurile. Mergea de parcă plutea prin aer.

Trebuie să te controlezi.

— Intrăm înăuntru? A întrebat ea, trăgând adânc aer în piept. S-a făcut foarte cald afară.

Şi-a retras mâna dintr-a lui şi a urcat treptele din marmură, intrând în apartament. Înăuntru, însă, copleşită de atmosfera somptuoasă şi decadentă, nu mai era chiar atât de sigură că făcuse un pas prea înţelept.

— Locul este incredibil, Caroline, a spus Kian, apropiindu-se de ea. Ai făcut o treabă extraordinară.

De ce cuvintele lui îi provocau o plăcere atât de mare? Şi de ce avea obrajii atât de încinşi?

— Apelăm la serviciile unui decorator. Îmi expun adesea ideile privind designul interior, apoi însă specialistul preia conducerea. Acum văd şi eu, pentru prima oară, produsul finit.

L-a simţit apropiindu-se şi mai mult de ea şi i-a absorbit parfumul tare, ce provenea de la o loţiune scumpă de bărbierit – un amestec de esenţe orientale, exotice. Tipic masculine. Tipice pentru el.

— Spune-mi, Caroline, când îmi încep munca?

Doamne, chiar avea de gând să-i facă această propunere? Voia să i-o facă. Trebuia să i-o facă. Lilli avea dreptate. În plus, reacţiile fizice pe care le simţea în prezenţa lui i-au dat de înţeles că acela era bărbatul ideal pentru ea. A simţit însă un nod în stomac doar la simplul gând că trebuia să dea glas dorinţei sale.

A făcut un pas înapoi, simţind nevoia să impună o distanţă între ei. Şi-a trecut mâna prin păr, apoi, considerându-l un gest stângaci, a lăsat-o pe lângă corp. Acesta era momentul – acum ori niciodată.

— De fapt, aş vrea să începi chiar din seara asta.

Reuşise într-adevăr să rostească acele cuvinte? Inima îi bătea gata să-i iasă din piept, iar sângele îi ardea prin vene.

— Mi-ai găsit deja o clientă? Nu mă supăr, fireşte. Acum, Caroline!

— Nu, nu o clientă. Hai, spune-i! Spune-i-o cu naturaleţe de parcă ar fi cel mai firesc lucru din

lume! O să lucrezi cu mine.

2

Ian a ridicat, zâmbind, din sprâncenele elegante. De ce semăna cu un prădător? Dar părea încântat.

Chiar excesiv de încântat.

— Cu tine?

— Întotdeauna îmi supun angajaţii la test, a spus ea, simţindu-se pe jumătate uşurată, pe jumătate vinovată în clipa în care minciuna i-a scăpat printre buze.

— Chiar aşa? A spus el, ezitând. Ea a păstrat tăcerea, privindu-i reacţiile. O, da, era vădit încântat. Iar ochii îi mai trădau ceva – ceva ce nu reuşea însă să definească. Aş fi onorat să-mi încep munca aici împreună cu tine, Caroline.

— Prea bine, atunci. Mai avem nouă zile până ne vom primi clientele, aşa că putem folosi apartamentul… doar pentru noi doi.

— Începem chiar acum?

— Acum? Imposibil! Şi-a spus ea. Avea nevoie de timp ca să se pregătească. Timp ca să… nu ştia nici ea pentru ce. Poate ca să-şi tragă sufletul? Nu, nu chiar de acum, i-a răspuns Caroline în cele din urmă. Trebuie să-mi termin treburile pe ziua de astăzi. Mai am câte ceva de făcut la birou… Ne întâlnim diseară aici. O să-mi aranjez programul în aşa fel încât să petrecem câteva zile împreună.

— Doar câteva?

— Depinde de… cum vor decurge lucrurile, a spus ea, înghiţind în sec.

Doamne, abia reuşea să mai respire! Totul devenea cumplit de real. Adună-te!

El a încuviinţat de cap, de parcă nimic nu i se părea neobişnuit.

— Te conduc la birou ca să-ţi termini treburile şi să-mi aduc şi eu bagajele. Am văzut doar o singură maşinuţă de golf afară.

— Da, îţi mulţumesc, a răspuns ea tonului său imperios, căci nu-şi formulase replica sub formă de întrebare, ci sub forma unui ordin subtil.

A încuviinţat din cap, arătându-i uşa cu un gest elegant al mâinii. Cum reuşise să preia controlul asupra situaţiei? Dar ea s-a îndreptat, supusă, spre ieşire. El a urmat-o, cuprinzându-i cotul cu mâna cu un gest familiar, desprins parcă dintr-o lume de mult apusă. Gestul a încântat-o, deşi propriile-i reacţii faţă de puterea lui dominantă încă o uimeau.

Au străbătut în tăcere drumul spre locul unde era parcată una dintre maşinuţele de golf ale complexului. A ajutat-o să se urce în maşină, apoi s-a suit şi el la volan, iar ea a realizat că gestul lui curtenitor – de a o ajuta să se urce într-o maşină fără uşi – era complet inutil.

Cine era bărbatul acesta? El a pornit motorul, conducând relaxat şi stăpân pe sine. Caroline şi-a pus din nou ochelarii de soare, încercând să ignore energia senzuală, aproape palpabilă, pe care o degaja Kian Razin.

Soarele scălda în lumina sa pajiştea de smarald din centrul complexului, în jurul căreia

fuseseră construite la Exotica apartamentele. Caroline a încercat să se concentreze asupra munţilor cenuşii din depărtare şi a cerului de un albastru cristalin, dar fiecare fibră din trupul ei simţea cu o acuitate uluitoare prezenţa lui Kian.

— Am aflat de la Collette că lucrezi aici de câţiva ani, a spus el, cu vocea lui exotică, ce avea savoarea unui lichior scump, din import.

— Da. De trei ani.

— Şi îţi place să lucrezi aici?

— Da, îmi place. De fapt, îmi ador profesia.

— O profesie cu totul neobişnuită, a spus el.

— Ca şi cea pe care o vei practica şi tu.

— Touche, i-a răspuns el, cu un zâmbet răvăşitor, care a topit-o pe loc.

A oprit maşinuţa în faţa clădirii unde se afla biroul ei. A sărit imediat din maşină ca s-o ajute să coboare un alt gest inutil. De ce simţea fiori în tot corpul, deşi acest lucru o irita peste măsură?

— Îţi mulţumesc.

Kian a făcut o reverenţă în faţa ei. Era atât de galant, în ciuda aroganţei sale. Un bărbat cu totul neobişnuit! Gândurile o copleşeau, contradictorii.

— Îmi iau bagajele şi te aştept în apartamentul Nopţilor Arabe, Caroline. Vino când îţi termini treaba! Până atunci, voi avea totul pregătit. Abia aştept să petrecem seara împreună.

Ea a încuviinţat din cap. Nu ştia ce să-i răspundă. A rămas complet fără grai în clipa în care i-a luat mâna şi i-a sărutat-o uşor înainte de a se retrage, îndreptându-se spre clădirea

apartamentului său. A rămas pe loc, privindu-l câteva clipe, cu răsuflarea întretăiată.

Păşea pe nisipuri mişcătoare în prezenţa acestui bărbat. Un pericol pe care singură şi l-a asumat. Dar n-a cunoscut implicaţiile până să-l întâlnească. Fireşte, ea îi propusese aventura. Dar nu aveai cum să-i rezişti lui Kian Razin. Era deopotrivă de seducător şi periculos. Lucru care îl transforma într-un bărbat aproape perfect.

Kian împrăştia petale de trandafiri pe patul imens şi somptuos din apartamentul Nopţilor Arabe. Petalele erau moi şi mătăsoase, aşa cum îşi imagina că era şi pielea lui Caroline. A luat un pumn de petale roşii şi le-a absorbit aroma dulce. Aproape prea dulce pentru femeia enigmatică pe care o cunoscuse cu câteva ore în urmă.

De atunci, gândurile îi zburau numai la ea. Complicată – acesta era cuvântul care o descria cel mai bine pe directoarea complexului Exotica. Şi frumoasă.

O, da, era frumoasă, fără îndoială! Cu pometii înalţi şi ochii mari, de un albastru-închis. Cu gura ei seducătoare asemenea unei starlete porno. Îi plăcea că îşi dădea pe buze doar cu puţin lip gloss, culoarea lor trandafirie, naturală, sugerându-i sexul pur. Sau poate că întreaga ei fiinţă îl făcea să se gândească la două trupuri goale, surprinse în timpul unui dans erotic.

Nu corespundea deloc imaginii pe care şi-o crease despre ea în timpul discuţiilor cu Collette. Dar cum era această imagine? Nu se gândise prea

mult la directoarea complexului. Se gândise doar la experienţa pe care o va trăi aici, la explorarea afacerii din interior. Dar şi la senzaţiile pe care le va cunoaşte în acest mediu extrem.

A aranjat apoi maldărele de perne din mătase. Ce oportunitate extraordinară era aceasta pentru un bărbat care iubea femeile aşa cum le iubea el! Era o adevărată artă să seduci femeile, iar el era un cunoscător al acestei arte. Femeile reprezentau o artă desăvârşită pentru el. Şi – pentru că sexul feminin reuşea întotdeauna să-l incite – era o slujbă perfectă pentru el. Era, de asemenea, o modalitate ideală prin care putea celebra existenţa lipsită de griji pe care a dus-o până atunci, acum când avea să se confrunte cu adevăratele responsabilităţi. Dar acest lucru nu-l deranja. Ştia foarte bine că soarta a fost generoasă cu el, căci îi hărăzise o viaţă ca-n poveşti. Aşadar, dacă mai avea doar şase luni la dispoziţie în care să-şi facă toate poftele, atunci aşa să fie!

După ce a aranjat patul, s-a îndreptat spre una dintre firidele acoperite cu draperii şi a pus pe o masă coşul cu petale. A luat apoi o cutie cu chibrituri şi a aprins toate lumânările din cameră, cât şi veiozele filigranate din alamă, care atârnau suspendate de tavan, prinse cu lanţuri delicate.

Care era secretul lui Caroline? Cine era această femeie, pe care angajaţii o botezaseră în taină Regina de Gheaţă? O, da, era stăpână pe ea! Sau, cel puţin, încerca să fie. Trupul îi trăda, însă,

emoţiile ori de câte ori se apropia de ea, flirta cu ea sau îi zâmbea. Atracţia sexuală dintre ei era explozivă, iar el o recunoştea foarte bine. Ea încerca, însă, s-o ţină în frâu.

Da, controlul juca un rol crucial în viaţa ei. Acest lucru era evident. Dar ce se ascundea oare dincolo de ui. Isca pe care o purta? Reuşise să i-o dea puţin la o parte. Şi descoperise că sub masca stăpânirii de sine se ascundea o pasiune răvăşitoare.

Experienţa alături de ea se va dovedi o adevărată provocare. Şi nimic nu-i plăcea mai tare ca o provocare. Cu atât mai mult dacă aceasta implica o femeie frumoasă.

Se simţea uşor vinovat pentru că nu-i dezvăluise adevăratul motiv pentru care se afla la Exotica. Dar nu putea s-o facă. Înţelegea foarte bine acest lucru. Era un om care îşi păstra cuvântul dat.

Sa îndreptat spre pat şi şi-a scos pantalonii şi cămaşa; pantofii îi scosese deja când intrase în apartament. Şi-a pus apoi pantalonii bufanţi, de mătase, de pe pat, care făceau parte din costumaţia Nopţilor Arabe. A descoperit cu surprindere cât de comod se simţea îmbrăcat în acest fel. Poate că actorii acestor piese trebuiau să-şi între la fel de bine în rol ca şi clientele lor. Ideea i-a stârnit un zâmbet.

Caroline va fi încântată să-l vadă îmbrăcat aşa, spera el. Căci de acum încolo, acesta va fi rolul lui de a-i oferi cât mai multă plăcere. Nu

făcuse niciodată asta, pentru că până atunci îşi satisfăcuse doar propriile pofte. Surprinzător, însă, ideea îi surâdea, aprinzându-i simţurile. Chiar dacă o prinsese cu minciuna.

Ştia foarte bine că nu-şi supunea niciodată angajaţii la test. De ce îl alesese tocmai pe el pentru asta? Ce motiv ar fi putut să aibă? Gândul îl fascina – faptul că minţise ca să fie împreună. Nici n-ar fi trebuit să apeleze la minciună. Era o femeie frumoasă. Incredibil de atrăgătoare, înzestrată cu picioare lungi şi o piele minunată, uşor bronzată. Cu un chip încântător şi distins. Îşi imagina ce senzaţie extraordinară îi va provoca atingerea sânilor ei moi, ascunşi de bluza mulată pe corp. Gândul îl excita, trezindu-i simţurile la viaţă.

Da, Caroline Winter era o femeie fascinantă. Abia aştepta să descopere misterele ascunse în trupul său frumos şi în mintea ei complicată.

Fireşte, nici el n-a fost sincer cu ea. Dar va îndrepta lucrurile mai târziu. Nu avea nicio importanţă faptul că o minţise, a încercat el să se consoleze, dar mustrările de conştiinţă refuzau să-i dea pace.

De ce îşi punea deodată la îndoială motivele şi acţiunile?

Un zgomot uşor de paşi pe marmura din hol i-a trădat prezenţa. Ştia că venise. Întreaga fiinţă i s-a trezit la viaţă.

Şi jocul avea acum să înceapă.

Caroline a intrat în apartamentul Nopţilor

Arabe, copleşită de schimbările survenite. Lumânările şi veiozele răsfrângeau prin cameră o lumină difuză, îmbătând aerul cu o aromă seducătoare de santal. Pe podea, de la uşă la pat, erau presărate petale de trandafiri, ca în poveştile romantice. Priveliştea era copleşitoare. Trebuia însă să recunoască – chiar dacă o făcea cu jumătate de gură – că îi plăcea.

Pe pat, rezemat de perne, într-o poziţie relaxată, cu un zâmbet încrezător pe chipul lui minunat, stătea Kian.

Purta doar pantalonii bufanţi, de mătase, creaţi special pentru angajaţii care vor lucra în apartamentul Nopţilor Arabe. Pieptul gol îi strălucea în lumina aurie. Faptul că era desculţ părea să-i accentueze şi mai mult goliciunea. O, da, era bărbatul perfect pentru fantezia Nopţilor Arabe!

Şi-a simţit gura uscată, iar la ceafă i-au apărut picături de sudoare. A rămas, încremenită, în pragul uşii.

— Caroline! A spus el, cu glasul lui profund, topind-o pe loc.

— Da… i-a răspuns ea, neştiind ce să-i spună.

Cu puţin timp înainte, ideea i se păruse extraordinară; acum, însă, când se afla acolo, îşi dorea să fugă, să-şi ascundă bătăile frenetice ale inimii şi trupul încins.

Nu, nu era adevărat. Nu-şi dorea decât să-l atingă. Într-un mod ciudat. Imperios. Dar nu voia s-o recunoască.

Prea târziu.

El s-a ridicat din pat şi a străbătut camera cu eleganţa unui prinţ arab. Îi lipseau iataganul şi un cal alb. Când i-a luat mâna, s-a înfiorat toată din cap până în picioare. Iar când i-a dus-o la buze şi i-a sărutat-o uşor, ca mângâierea unei adieri de vânt, a simţit cum trupul i se încinge deodată.

Da, îşi amintea această senzaţie – dorinţă, poftă carnală.

— Vino să stai cu mine pe pat! A spus el, conducând-o prin cameră.

A simţit un nod în stomac în clipa în care a privit patul imens, acoperit cu perne somptuoase. Putea să stea acolo cu el? Nu ştia dacă va reuşi să-şi învingă temerile.

El s-a oprit lângă pat şi s-a întors spre ea, ţinând-o tot timpul de mână. O învăluia cu degetele sale calde într-un gest protector şi posesiv. Avea umerii laţi şi puternici. Pielea aurie o făcea să se gândească la miere, la soare. A înghiţit în sec.

I-a lăsat mâna şi s-a strecurat în spatele ei, cu paşi ca de dans. Faptul că acum nu-l mai putea vedea i-a intensificat şi mai tare bătăile inimii. De teamă?

De încântare? Ce-i făcea acest bărbat – în doar cele câteva clipe de când intrase în cameră?

I-a pus mâinile pe umeri, făcând-o să tresară.

La naiba!

Ştia că gestul ei îi trăda emoţiile. Şi se ura pentru asta.

— Încearcă să te relaxezi, Caroline! Trage adânc aer în piept! Ai încredere în mine?

— Nu… nu ştiu. Nu am încredere prea uşor în oameni. Ar trebui să ştii asta.

— Şi cu toate astea, mi-ai cerut să petrecem un timp împreună.

— Da.

Mâinile i-au alunecat pe braţele ei goale, încingându-i trupul. Ea şi-a muşcat buza, încercând să-şi reprime senzaţia.

— Mi te împotriveşti, Caroline. De ce? Nu voia să vorbească despre asta. Nici acum, nici altădată. Voia doar s-o atingă, să-şi joace rolul fără s-o oblige să-i dea explicaţii. Era prea cumplit, prea umilitor. A clătinat din cap în tăcere. El a venit din nou în faţa ei, căutându-i privirea. Ochii lui erau aurii şi scânteietori în lumina lumânărilor. Ce s-a întâmplat? A întrebat el, încet, cu o blândeţe de care nu-l credea capabil. A clătinat din nou din cap, evitându-i privirea, gâtuită de emoţie. Adună-te, Caroline! Îmi dau seama că s-a întâmplat ceva, a continuat el, mângâindu-i obrazul cu un deget. Atingerea lui a făcut-o să freamăte – de emoţie, de dorinţă. Are vreo legătură cu… testul la care vrei să mă supui? Apoi, după o scurtă ezitare, a murmurat, parcă numai pentru sine: Dar nu se poate, nu are sens. Va descoperi în curând teatrul ieftin pe care îl juca! Hai să nu vorbim despre asta acum, Caroline! Să nu ne mai gândim la nimic! A continuat el, în şoaptă. Hai să ne bucurăm că suntem împreună!

Lasă-mă să te ating, să-ţi explorez trupul! Cred că ai nevoie de asta. Lasă-te în voia mea! Când mai primise oare o ofertă ca aceea din partea unui bărbat? Iar glasul lui o determina să aibă încredere în el. A dat încă o dată din cap. El şi-a strecurat din nou mâinile pe braţele ei, încingându-i trupul cu atingerile sale. Aşa, foarte bine! Bucură-te de mângâierile mele!

Cuvintele sale simple, rostite în şoaptă, o ajutau să se lase în voia lui. Trebuia să-şi înfrâneze glasul conştiinţei care o sfătuia să i se împotrivească, să adopte o atitudine defensivă. Să-l trimită la dracu'.

Treci la treabă!

A simţit un nod în gât în clipa în care i-a scos puloverul subţire, agăţat de umeri, lăsându-l să cadă la pământ. Apoi i-a descheiat nasturii de la bluză, unul câte unul, de parcă avea tot timpul din lume. Stătea rigidă, încercând să respire, să se relaxeze, să-l convingă că îşi supunea mereu angajaţii la acest test. Dar când i-a scos bluza de mătase, fără mâneci, tremura din cap până în picioare.

S-a apropiat şi mai mult de ea şi a sărutat-o uşor pe umăr. Dorinţa se lupta cu încordarea ce pusese stăpânire pe ea. Cu teama. Da, cu teama. Abia acum realiza că îi era teamă să se apropie de un bărbat.

Kian şi-a plimbat degetele pe gâtul ei, înfiorând-o, iar ea s-a lăsat în voia plăcerii pe care i-o provoca atingerea lui. Era atât de uşor să nu se

mai împotrivească, să nu-şi mai stăvilească dorinţa. Era însă şi periculos.

Când s-a aplecat deasupra ei şi a sărutat-o pe gât, Caroline a început să tremure şi a încercat să se retragă. El a făcut un pas înapoi, privind-o cu intensitate.

— Vrei să mă opresc, Caroline?

— Nu, nu vreau.

— Eşti sigură? Căci – dacă asta vrei – mă voi opri. Acum. Sau când mi-o vei cere.

— Nu, nu e vorba de asta. Trebuie doar să… a spus ea, ezitând, gâtuită de emoţie.

— Vrei să continui, chiar dacă tresari la fiecare atingere? Chiar dacă nu-ţi face plăcere să te mângâi? Este vorba de un alt test?

— Nu pot să-ţi explic, a răspuns ea, cu glasul tremurând. Dar da, vreau să continui.

— Atunci, aşa voi face, a spus el, plimbându-şi degetul pe maxilarul ei, apoi pe buze, alunecând uşor pe gât, spre sâni. Văd că respiri din ce în ce mai repede şi sacadat, a continuat el, în şoaptă. Îţi descopăr încântarea, dar nu numai. Poate că aceasta este provocarea mea. Să descopăr şi să înlătur obstacolele care te împiedică să-ţi descătuşezi dorinţele. Nu-i aşa?

— Da. Da, aşa este, a reuşit ea să îngaime după o clipă de ezitare.

— Prea bine atunci. Dar trebuie să ai încredere în mine, la fel cum am şi eu în tine. Trebuie să încerci.

Glasul său autoritar, insistent şi încrezător îi

insufla încredere şi alinare. Ca şi când era ferm convins că îi putea oferi exact ceea ce îi lipsea.

Poate că aşa şi era.

Avea să afle în curând.

Kian şi-a plimbat mâinile pe umerii catifelaţi ai lui Caroline. Era încordată ca un arc. Avea emoţii, desigur, dar pe de altă parte, răspundea stimulilor sexuali. Ceva se întâmpla cu ea, fără îndoială. Ceva ce avea legătură cu aşa-zisul „test" la care voia să-l supună. Ceva care implica suferinţă şi durere. Ce i se întâmplase oare de se comporta în felul acela? Va afla despre ce era vorba şi va găsi o modalitate de vindecare.

Avea dreptate: Caroline reprezenta o adevărată provocare. O provocare pe care era dornic să şi-o asume. Cu atât mai mult cu cât era vorba de ea. Căci prezenţa şi parfumul ei îi îmbătau simţurile, făcându-l să freamăte de dorinţă.

Trebuia să fie a lui. Şi va fi. Dar nu acum.

Îi simţea încă tremurul corpului, deşi sfârcurile îi străpungeau, excitate, sutienul roz de satin. Trebuia să-şi reprime dorinţa şi să facă totul pas cu pas. În timp ce avea să lucreze cu clientele de la Exotica, trebuia să dea dovadă de multă stăpânire de sine. Iar perspectiva devenea din ce în ce mai incitantă. Căci în acest joc trebuia să deţină controlul, dominându-şi propriile dorinţe, dar şi pe cele ale partenerei sale.

A continuat să-i mângâie braţele mătăsoase, ajutând-o astfel să se obişnuiască cu atingerea lui.

După un timp, a închis ochii.

— Da, aşa! A şoptit el. Suntem numai noi doi aici. ’ Totul ţi se pare nou acum. Dar nu te împotrivi! Lasă-te în voia plăcerii! Încrederea va veni de la sine.

Şi nici tu nu îmi vei mai rezista, Regina Mea de Gheaţă.

Da. Abia aştepta. S-o vadă topindu-se sub atingerea sa. Perspectiva era cu atât mai atrăgătoare cu cât era vorba de o femeie calculată şi stăpână pe sine precum Caroline. Fireşte, îşi pierdea deja controlul şi nu făcuse altceva decât să-i mângâie braţele.

Şi-a plimbat degetele pe clavicula ei, simţind-o cum tresare în clipa în care i-a atins sânii. Dar nu s-a oprit.

Avea nişte sâni încântători. Nu prea mari – atât cât să-i umple palma. Avea un corp bine făcut, atletic, dovedind faptul că acorda o atenţie deosebită aspectului fizic. Probabil că făcea exerciţii în mod regulat, petrecea ore întregi în sala de gimnastică. Încă o dovadă a faptului că îi plăcea să deţină controlul asupra fiecărui aspect al vieţii sale. Da, Caroline era genul care trebuia să-şi controleze trupul. Nu putea să spună însă că rezultatele îl deranjau.

În cultura arabă, bărbaţii preferă femeile cu forme mai plinuţe şi apetisante, dar lui îi plăcea statura ei zveltă. Trăsăturile frumoase ale chipului său.

O privea cu intensitate în timp ce îi cuprindea

sânii cu mâinile. Atingerea palmelor lui a făcut-o să tragă adânc aer în piept, dar nu s-a împotrivit. S-a lăsat în voia lui, cu ochii închişi. Iar respiraţia ei sacadată i-a incitat simţurile, trezindu-i penisul la viaţă, care a devenit tare ca piatra.

S-a apropiat şi mai mult de ea şi i-a desfăcut fermoarul de la fustă, lăsând-o să cadă la pământ. Ce coapse perfecte avea – subţiri şi îngrijite, cu muşchi bine tonifiaţi!

Îl vor strânge cu putere când o va poseda cu pasiune…

Dar asta nu se va întâmpla acum. Nu încă. Indiferent care era problema cu care se confrunta, ştia că nu putea să grăbească lucrurile – trebuia să facă totul pas cu pas… încet… mult mai încet decât procedase cu alte femei. La naiba, îi cădeau de obicei în pat încă de la prima întâlnire! Aceasta va fi o experienţă complet nouă pentru el – reprimarea propriilor dorinţe. A început apoi să-i mângâie sfârcurile cu degetul mare, simţind cum acestea se trezeau la viaţă şi încercau să se elibereze din strânsoarea sutienului. Da, o experienţă complet nouă, pe care o va savura până la capăt.

Când aventura lor avea să ia sfârşit, Caroline Winter nu va mai fi Regina de Gheaţă. Căci îi va dărâma zidul de rezistenţă – cărămidă cu cărămidă.

Penisul îi fremăta de dorinţă în timp ce îi mângâia sfârcurile prin ţesătura fină a sutienului. Era cumplit s-o atingă, ştiind că nu va face sex cu

ea. Dar indiferent ce va trebui să facă, îşi va duce misiunea la bun sfârşit. Chiar dacă dorinţa era mistuitoare.

S-ar putea chiar să-l ucidă.

Aroline a tras adânc aer în piept. De când nu se mai simţise atât de excitată? De când nu se mai lăsase în voia plăcerilor sexuale? Lilli avea dreptate – şi-a deschis porţile trupului, ferecate atâta amar de vreme, lăsându-se pradă senzaţiilor… oricăror senzaţii… Făcuse o mică crăpătură în armura ei impenetrabilă…

Senzaţiile o copleşeau acum când îi freca sfârcurile excitate prin ţesătura de satin a sutienului.

Îşi simţea vulva încinsă doar pentru că îi mângâia sânii cu mâinile. Dorinţa răvăşitoare care îi mistuia trupul se lupta cu un sentiment de jenă şi umilinţă, încerca cu greu să le ignore.

El era tăcut, mulţumindu-se doar s-o atingă. Dar îi auzea respiraţia din ce în ce mai sacadată şi îi simţea căldura pe obraz. Faptul că reuşea să-l excite uşura oarecum situaţia. Îi conferea un oarecare control.

Cum putea oare s-o dorească – stând încremenită ca o statuie lipsită de viaţă?

Nu, nu te gândi acum la asta! Nu strica totul!

Era evident că o voia, iar gândul îi provoca plăcere. Fie şi pentru o clipă, pentru momentul acesta, când îi simţea mâinile pe trup. Va accepta asta. Era suficient deocamdată.

Şi Jeff a vrut-o cândva. Înainte de a se

răzgândi şi de a-şi îndrepta atenţia spre cea mai bună prietenă a ei. Şi uite cum s-a sfârşit totul!

Încetează!

De ce îşi făcea singură atâta rău? Trebuia să înceteze. Dar pentru asta trebuia să se piardă cu totul în vâltoarea momentului – ca să nu se mai gândească la nimic altceva.

Acesta era şi motivul pentru care îl alesese pe Kian. Era primul bărbat care o putea ajuta – credea ea – să realizeze acest lucru, s-o facă să se abandoneze complet în îmbrăţişările sale.

Concentrează-te!

El îi explora acum cu mâinile cutia toracică şi abdomenul, poposind deasupra chiloţilor roz de satin. Iar trupul răspundea mângâierilor lui, în ciuda gândurilor răvăşitoare, ce nu-i dădeau pace. Putea să controleze totul în viaţă, cu excepţia amintirilor şi reacţiilor legate de întâmplarea aceea.

— Caroline! A strigat-o el, cu glasul lui domol. Unde eşti? Nu, nu trebuie să-mi răspunzi. Doar să fii aici, alături de mine, în momentul acesta. Înţelegi?

— Da, i-a răspuns ea în şoaptă.

El s-a apropiat atât de mult de ea încât îi simţea acum căldura trupului şi atingerea pielii. Doamne, cât de bine mirosea! Şi-a spus ea.

— Încearcă să reprimi orice alte glasuri pe care s-ar putea să le auzi şi să asculţi doar vocea mea, Caroline! Să simţi doar atingerea mea! Da, ţine ochii închişi! Nu te mai gândi la nimic! Lasă-

te în voia senzaţiilor! A spus el, autoritar. Nu avea niciun rost să i se împotrivească. Degetele au trecut de graniţa elasticului de la chiloţi, oprindu-se în dreptul abdomenului. Atingerea lui a curentat-o cu puterea unui fulger. Dar tot nu i s-a împotrivit. Îşi simţea vulva umedă şi încinsă. Un geamăt i-a scăpat printre buze. O, da, aşa! Minunat! A exclamat el, strecurându-şi şi mai jos mâna până când degetele i-au atins buclele ascunse între coapse.

— O, Doamne! …

— Ssst! E foarte bine.

Cum îşi dădea oare seama că era şovăitoare şi înspăimântată? Dar senzaţia – atingerea mâinii lui pe trupul ei – era extraordinară. Şi asta o speria cel mai tare.

El a poposit acolo, mângâindu-i uşor buclele, în timp ce trupul îi fremăta de dorinţă, în ciuda faptului că tremura din cap până în picioare. Nu-i venea să creadă că atingerile şi mângâierile lui o făceau să reacţioneze în acest fel. Trecuse atâta amar de timp! Cum reuşea Kian să-i stârnească senzaţii atât de puternice?

Dar până aici i-a fost! Căci, în clipa în care a început să-i mângâie labiile cu degetele, s-a încordat dintr-odată ca un arc. Îi venea să plângă. Voia ca el să repete figura.

S-a apropiat încă un pas de ea, lipindu-şi pieptul gol de al ei. Pielea lui i se părea încinsă. Ca şi vulva şi sânii ei. În mintea sa, se ducea însă o luptă aprigă între dorinţă, teamă şi respingerea

dorinţei.

— Îmi… îmi pare rău. Nu cred că pot să merg mai departe, a spus ea, făcând un pas înapoi, cu obrajii încinşi.

Voia să fugă, să se ascundă. Kian a prins-o de braţ şi a tras-o spre el, strângând-o la piept. Cuprinzându-i bărbia cu mâna, i-a ridicat capul şi şi-a adâncit privirea într-a ei, scrutând-o cu ochii lui sălbatici, ce-i aminteau de ochii unui tigru, dar şi de culoarea aurului topit, presărat cu nuanţe argintii.

— Te las să pleci dacă asta vrei, i-a spus el, domol. Nu mă voi împotrivi. Dar nu cred că îţi doreşti acest lucru. Nu-i aşa?

Era greu să-l mintă, pierdută cum era în privirea lui scânteietoare.

— Nu. Nu ştiu… Nu, a repetat ea apoi, cu mai multă fermitate.

El i-a surâs, cu zâmbetul lui cuceritor, apoi a condus-o spre pat.

— Am o idee, Caroline. Dar trebuie să ai încredere în mine. Trebuie să mi te abandonezi cu totul. Poţi să faci asta?

Ea a tras adânc aer în piept, ţinându-şi pentru o clipă respiraţia.

— Cred că da. Nu-mi stă în fire. Nu… Chiar nu ştiu ce să spun.

— Atunci ne oprim aici? A întrebat-o el, cu aceeaşi privire sfredelitoare.

Furtuna din sufletul ei s-a transformat într-un adevărat tumult, ce o arunca în toate direcţiile. Nu

mai putea să gândească limpede.

— Nu. Nu vreau să ne oprim.

A continuat s-o scruteze cu privirea, incitând-o cu ochii lui provocatori. Ea tremura din tot corpul, dar l-a înfruntat mândră, ridicându-şi bărbia mai sus.

— Întinde-te pe pat! I-a spus el, dând din cap şi ţinându-şi mâinile pe umerii ei. A îndemnat-o blând, dar convingător – să se aşeze în pat, rezemându-se de maldărele de perne. Fă ce-ţi spun! De restul mă ocup eu, a adăugat el.

Teama îi măcina sufletul. Perspectiva nu-i plăcea deloc. Nu era obişnuită să facă asta. Se simţea pierdută. Lipsită de autoritate. Dar trebuia să ducă totul la bun sfârşit. Era singura ei şansă de vindecare. Un bărbat mai slab n-ar fi putut să-i învingă forţa de rezistenţă. Kian era puternic – mai puternic decât oricare alt bărbat pe care îl cunoscuse vreodată. Îşi stăpânea cu greu sentimentul de teamă şi jenă – stârnit nu de faptul că stătea aproape goală în faţa lui, ci chiar de teama în sine.

El a început apoi să-i exploreze trupul, cu mişcări ample şi prelungi, plimbându-şi mâinile pe gâtul, pieptul şi şoldurile ei, coborând spre coapse, gambe şi labele picioarelor. Apoi, se întorcea de unde plecase, mângâindu-i obrajii, buzele şi bărbia. Trupul i se trezea la viaţă, fremătând de dorinţă. Nici asta nu putea să controleze – a realizat ea – felul în care corpul răspundea atingerilor şi dezmierdărilor lui.

— Chiar dacă lenjeria ta intimă este extrem de frumoasă, va trebui s-o dăm jos, a spus el. Ea a înghiţit în sec. Goală, se va simţi oare şi mai vulnerabilă? Dar cu cât o atingea mai mult, cu atât îşi dorea să simtă mai mult gustul vulnerabilităţii. A încuviinţat din cap, dar Kian îi desfăcea deja clema care prindea cupele sutienului. Nu i-a trebuit prea mult să-i dea jos şi chiloţii roz. Da, goală, era cumplit de vulnerabilă. Stând întinsă printre perne, simţea şi mai intens cum aerul parfumat din cameră îi mângâia pielea. Eşti frumoasă, Caroline. Atât de frumoasă! Îmi plac picioarele tale lungi, a continuat el, plimbându-şi degetul pe coapsa ei. Comoara ta ispititoare, ascunsă prin bucle seducătoare, a şoptit el, mângâind-o atât de uşor încât abia i-a simţit atingerea. Dar, chiar şi aşa, a început să tremure de dorinţă. Vreau să-ţi descopăr tainele trupului şi o voi face, fără îndoială. Dumnezeule, cum începea să vibreze auzindu-i cuvintele! El continua să-i exploreze trupul, cu mângâieri lente şi incitante. Sânii o dureau, dornici să-i simtă atingerea, dar Kian îi evita, cum evita să se apropie şi de părţile ei intime, care o dureau mai tare ca sânii. Nu-i venea să creadă că trupul ei reacţiona în acest fel! Ar fi considerat-o o trădare dacă s-ar fi gândit prea mult la asta. A preferat în schimb să închidă ochii. O, da, aşa e foarte bine! A exclamat el. Lasă-te purtată pe valurile plăcerii! Eu voi orchestra totul.

Plăcerea părea să se intensifice şi mai tare în

clipa în care a închis ochii. Părea că reuşea să se concentreze cu mai multă atenţie asupra experienţei pe care o trăia.

Când i-a cuprins sânii cu mâinile şi-a arcuit trupul, gemând încordată. Apoi i-a strâns cu blândeţe, simţind cum sfârcurile i se trezeau la viaţă.

Abia după câteva clipe, a început din nou să se relaxeze. Simţindu-i parcă relaxarea, Kian i-a mângâiat cu degetele sfârcurile excitate.

Ea a gemut de plăcere.

I le-a cuprins apoi cu degetele şi a început să se joace cu ele. Senzaţia era realmente copleşitoare, făcându-i trupul să palpite frenetic. Aproape că-şi simţea sângele vibrând de dorinţă. Iar vulva era umedă şi încinsă.

Când şi-a strecurat mâna printre coapsele ei, a sărit înspăimântată.

— Gata, linişteşte-te! A spus el, retrăgându-şi imediat mâna şi lăsând-o să poposească pe abdomenul ei. A rămas tăcut pentru o clipă, timp în care ea a tras adânc aer în piept. Cred că ai nevoie de asta, a spus el, rupând apoi tăcerea. Vin imediat. Ţine ochii închişi! Şi continuă să respiri! Ea s-a supus, întrebându-se cu jumătate de glas ce avea Kian de gând să facă mai departe. Răspunsul însă nu părea s-o intereseze prea tare, căci era copleşită de spaimă. Cum avea să treacă peste asta? Îi era cu neputinţă să se liniştească. Şi – în ciuda faptului că atingerile sale îi aprinseseră simţurile – ea continua să i se împotrivească. Va

trebui să-i dea sedative, pentru numele lui Dumnezeu, s-o facă… O să te leg de mâini, Caroline, i-a auzit ea glasul, moment în care a şi deschis ochii.

L-a văzut stând lângă pat şi ţinând în mâini nişte eşarfe de mătase în culorile curcubeului – purpuriu, albastru, roşu, auriu.

— Doar nu vorbeşti serios, a spus ea, acoperindu-şi sânii cu mâinile.

— Ba da, vorbesc foarte foarte serios. Cred că te va ajuta.

— Nu. Nu văd cum…

El s-a aşezat lângă ea pe pat, punându-i o mână pe umeri.

— Te va ajuta să scapi de responsabilitate. Să te eliberezi de povara gândurilor şi să te bucuri din plin de plăcerile oferite.

— Ce te face să crezi că am nevoie de ajutor? L-a întrebat ea, cuprinsă deodată de mânie.

— Caroline! A strigat-o el, aţintind-o cu privirea lui pătrunzătoare. Ştim amândoi foarte bine că ai o problemă. Acesta este şi motivul pentru care mă „supui la test”. Nu trebuie să mi-l spui însă. Dar trebuie să fim sinceri unul cu altul – măcar într-o anumită măsură – ca să reuşim ce ne-am propus.

— Eu… trebuie doar să… a îngăimat ea, roşie la faţă de ruşine.

Doamne, ce situaţie umilitoare!

— Ţi-e teamă, a spus el pe un ferm.

— Da, a mărturisit ea în şoaptă.

— Nu trebuie să te simţi stânjenită pentru asta. Dar trebuie să rezolvăm problema. Cred că acesta este motivul pentru care suntem astăzi împreună. Am dreptate?

— Da, a încuviinţat ea din cap.

Nu se aşteptase ca un bărbat ca el să fie înzestrat cu o intuiţie atât de bună – sensibilitatea şi intuiţia nu păreau caracteristicile unui bărbat atât de chipeş şi de stăpân pe sine cum era Kian. Şi totuşi, aceste trăsături îi erau caracteristice.

— Închide iar ochii! Nu te mai împotrivi! A îndemnat-o el, mângâindu-i părul cu o mână, în timp ce pe cealaltă a aşezat-o pe abdomenul ei, incitându-i din nou simţurile. A început apoi să se plimbe pe braţul ei, ajungând la încheietura mâinii, pe care i-a legat-o cu o eşarfă. Celălalt capăt al eşarfei l-a prins de unul dintre stâlpii patului. Pentru o clipă, o spaimă cumplită a pus stăpânire pe ea, apoi, însă, Kian s-a aplecat deasupra ei şi i-a sărutat mâna înainte de a i-o lega şi pe cealaltă. S-a aşezat din nou pe pat, lângă ea, plimbându-şi degetele pe trupul ei încins. Eşti încântătoare! Cu atât mai mult acum, supusă cu totul voinţei mele. Vezi cât de frumos poate fi jocul nostru? A întrebat-o el. Vedea oare? În momentul acela, nu părea să înţeleagă ce se întâmpla în jurul ei. Iar mintea i s-a întunecat cu totul în clipa în care i-a simţit mâna printre coapse. O atingere uşoară ca un fulg, care a străfulgerat-o însă cu o putere uluitoare. Vulva îi ardea de dorinţă – o dorinţă mistuitoare. Cu greu

şi-a reprimat un suspin. Te voi lega şi de glezne, Caroline, a continuat el. Nu-ţi fie teamă! La început, te vei simţi mai vulnerabilă. Apoi, însă, când vei înţelege că nu mai ai cum să te împotriveşti, vei simţi un sentiment de siguranţă.

I-a depărtat un picior, dezvăluindu-i vulva în toată splendoarea sa. Se simţea, într-adevăr, vulnerabilă când i-a legat glezna de un alt stâlp al patului. Sentimentul a devenit şi mai acut când i-a legat şi celălalt picior.

Nicicând nu se mai simţise vreodată atât de expusă.

Inima îi bătea cu putere în timp ce trăgea de eşarfele de mătase, ce-o ţineau prizonieră. Cu toate acestea, dorinţa sexuală era la fel de intensă. Aproape mistuitoare. Nimicitoare. Chiar şi mai cumplită în clipa în care Kian a început să-şi plimbe mâinile pe trupul ei gol, mângâindu-i picioarele şi abdomenul şi poposind deasupra sânilor.

O, da! …

A început apoi să se joace cu sfârcurile ei, răsucindu-le şi trăgând de ele până când plăcerea s-a contopit cu durerea. Dar erau la fel de tari şi de excitate – cum nu le mai văzuse vreodată. Senzaţia era răvăşitoare, cuprinzându-i tot trupul – sânii, stomacul, vulva. Faptul că era atât de expusă în faţa lui o excita, chiar dacă ideea i se părea revoltătoare.

Nu te mai gândi!

Kian avea dreptate – poziţia aceea o ajuta să

se elibereze, a realizat ea.

Nu te mai gândi! Nu analiza lucrurile!

A pus cu greu stavilă gândurilor şi s-a lăsat pradă senzaţiilor uluitoare.

Ca şi când ar fi intuit că era gata să-i cedeze şi-a strecurat mâna printre coapsele ei, introducându-şi degetele în comoara ei udă.

— O, Kian! …

— Dumnezeule, cât eşti de udă! Şi cât de tare mă strângi! A exclamat el, cu glasul răguşit. Aş da orice să mă aflu în adâncurile tale. Dar mă voi abţine în seara asta. Seara asta ţi-o dedic ţie.

Şi-a adâncit şi mai mult degetele în vulva ei şi i-a apăsat clitorisul cu degetul mare, făcând-o să ţipe de plăcere. Senzaţia a lăsat-o fără suflare, topind-o cu totul. Da, exact aşa se simţea – ca o materie lichidă – dorinţa era lichidă. Iar ea se dizolva sub forţa acestei pasiuni.

El o purta tot mai sus pe culmile plăcerii. În timp ce îi mângâia vulva cu o mână, jucându-se cu degetele în interiorul ei, cu cealaltă îi excita sfârcurile, răsucindu-le, frecându-le şi trăgând de ele. Senzaţia era covârşitoare; aproape insuportabilă. Dar uluitoare în acelaşi timp.

Gustând tot mai mult din cupa frenezie, Caroline a început să gâfâie. Îi era cu neputinţă să se împotrivească valurilor de plăcere. Dar şi atacurilor de spaimă. Teama fuziona cu plăcerea.

Nu te opune!

— Da, aşa, iubita mea Caroline! Lasă-te în voia plăcerii supreme! Bea până la capăt din cupa

extazului! Lasă-te purtată pe aripile orgasmului! Fă asta pentru mine! Vreau să te văd cum atingi culmile desfătării. Vreau să-ţi privesc chipul şi să-ţi aud ţipetele de plăcere. Cât îi plăcea să-l audă spunându-i aceste lucruri! Simţea cum trupul ei a mai depăşit o barieră, aflându-se acum în pragul orgasmului. Da, aşa, a continuat el, adâncindu-şi şi mai mult degetele în interiorul ei şi apăsându-i clitorisul cu şi mai multă forţă. Aproape că-ţi simt orgasmul cu mâinile. Te simt tremurând de plăcere. Hai, Caroline, dă-i drumul! Era atât de aproape, atât de aproape, la naiba! A strâns din ochi şi şi-a încordat muşchii coapselor. Jocul mâinii lui era uimitor, provocându-i o plăcere greu de descris în cuvinte. Dar nu putea trece peste acel prag. Hai, poţi s-o faci! A încurajat-o el. Ea ştia însă că era imposibil. Trecuse prea mult timp. A gemut, copleşită de frustrări şi a căzut inertă printre perne. Nu, Caroline, nu te da bătută! Te voi ajuta să treci peste acel prag. Trebuie să te relaxezi, să ai răbdare.

— Nu are niciun rost, a spus ea, neputându-şi reprima un suspin.

Kian s-a aplecat deasupra ei şi a sărutat-o uşor pe gură. Ce buze dulci avea! Îi venea să plângă. Şi îşi dorea să-i simtă limba explorându-i gura.

A continuat s-o sărute până când i-a spulberat toate gândurile din minte. Era mai bine aşa. Şi a sărutat-o de nenumărate ori, dăruindu-i săruturi dulci şi frugale. Buzele lui erau extrem de

senzuale, contopite cu ale ei. Când i-a simţit limba pe buza de jos şi-a deschis imediat gura, invitându-l înăuntru.

I-a savurat cu poftă nectarul limbii – cât de caldă, de umedă şi de dulce putea să fie! Kian o săruta cu o pasiune demonică. Trupul îi fremăta de dorinţă, sânii o dureau, iar sfârcurile erau tari ca piatra. Da, exact de asta avea nevoie. Îşi simţea, în sfârşit, muşchii relaxaţi. Voia să-l cuprindă cu braţele de după gât şi să-l strângă pentru totdeauna la piept.

Când el a pus însă capăt acelui moment magic, ea gâfâia, copleşită de dorinţă. Îşi simţea buzele strivite sub patima săruturilor lor.

Dar mai voia.

Când l-a scrutat cu privirea, i-a citit dorinţa în ochii scânteietori şi asta i-a conferit un sentiment de satisfacţie.

— Ai folosit vreodată un vibrator, Caroline? A întrebat-o el, în şoaptă, cu glasul răguşit.

— Poftim? Da, fireşte. Dar n-a… n-a mers niciodată.

— S-ar putea să meargă acum. S-a aplecat şi a deschis uşa noptierei, unde se aflau diverse jucării sexuale. A luat de acolo un vibrator roz, în formă de falus, dotat cu mici protuberante. Muşchii vulvei i s-au încordat doar la simpla vedere a instrumentului sexual. Da, poate că o să meargă în mâinile lui. Da, îl voia. Da, abia aştepta ca el să-l folosească. Şi-a plimbat limba pe buze, tremurând de nerăbdare. El a privit-o o clipă, apoi

i-a spus, cu un zâmbet: Abia aştept să te ating cu instrumentul ăsta.

Şi ea era la fel de nerăbdătoare.

Când i-a pornit motoraşul, ea s-a încordat toată. El a continuat s-o privească în timp ce îi introducea vibratorul printre coapse.

Primul contact a avut impactul unui fulger, deşi fusese doar o atingere superficială. I-a desfăcut apoi labiile cu degetele, mângâindu-i cu vibratorul vulva sensibilă.

Doamne, abia mai reuşea să respire, aşa era de bine! Poate prea bine.

— Kian!

— Ssst! Nu te împotrivi! Lasă-te purtată pe valurile plăcerii, Caroline! Este şi plăcerea mea. Ador să te văd reacţionând în felul acesta, să-ţi citesc extazul pe chip. Sunt cumplit de excitat, te asigur!

I-a desfăcut şi mai mult labiile, introducând înăuntru capul vibratorului. Senzaţiile erau copleşitoare, revărsându-se în trupul ei ca talazurile mării.

— O! A suspinat ea.

— Da, e bine, nu-i aşa? A murmurat el.

A împins încă puţin vibratorul, iar ea l-a strâns cu vulva sa. Apoi a început să-l mişte uşor, în sus şi în jos, în timp ce cu degetele de la cealaltă mână îi mângâia clitorisul. Ea a tras cu putere de „cătuşele” de mătase, care o ţineau legată de pat, dar care îi confereau în acelaşi timp şi un sentiment de siguranţă, aşa cum îi spusese

Kian. Şi nu doar atât – a descoperit că statutul ei de prizonieră intensifica şi mai mult senzaţiile create de mişcările vibratorului.

Era copleşită de plăcere, aflându-se din nou în pragul orgasmului. Trupul voia să se abandoneze cu totul valurilor uluitoare de extaz în timp ce mintea ei se opunea cu încăpăţânare.

Dă-i drumul! Dă-i drumul! Dă-i drumul!

Niciodată nu se mai simţise atât de bine. Kian s-a aplecat deasupra ei şi i-a cuprins un sfârc cu buzele, înfiorând-o de plăcere. Senzaţiile provocate de buzele lui ude, care îi absorbeau sfârcul, dar şi de vibratorul care îi sonda tot mai mult adâncurile, o lăsau fără suflare.

Trebuia doar să treacă peste acel prag şi să bea până la capăt din cupa extazului, dar nu putea.

— Kian, nu pot! Opreşte-te, te rog! Nu pot să merg mai departe! A strigat ea, cu lacrimi în ochi. Dar el nu a cedat rugăminţilor ei. Un spasm, ca acela al orgasmului, i-a cuprins vulva, dar a dispărut la fel de repede cum a venit. Nu pot, nu pot… a îngăimat ea.

— Ba da, poţi, a murmurat el, ţinându-i în continuare sfârcul în gură.

Şi-a concentrat apoi atenţia asupra celuilalt mamelon, ronţăindu-l cu dinţii. Plăcerea s-a contopit cu durerea, încingându-i trupul din cap până în picioare. Senzaţia era cu atât mai răvăşitoare cu cât simţea pe piele atingerea catifelată a părului său. Kian continua să se joace

cu clitorisul ei, mânuind în acelaşi timp şi vibratorul. Ajunsese din nou în pragul orgasmului, dar – cuprinsă de îndoială – n-a reuşit nici de această dată să-l treacă.

— Kian, a îngăimat ea, încetează, te rog! Nu se va întâmpla nimic. Te implor…

— Nu mă dau bătut, Caroline. Chiar dacă tu ai făcut-o deja, a spus el, privind-o în ochi. Renunţă la controlul pe care ţi l-ai impus! A continuat el, cu o voce autoritară.

— Nu pot! Nu ai cum să înţelegi.

— Nici nu trebuie să înţeleg. Ştiu doar că poţi s-o Iaci. Hai, Caroline, dă-i drumul!

A introdus şi mai adânc vibratorul, răsucindu-i în acelaşi timp clitorisul cu degetele. Plăcerea a devenit atât de intensă încât s-a transformat aproape în durere.

— O! O! O! … a gemut ea, cucerind din nou crestele extazului suprem, refuzând însă să meargă mai departe, căci nu voia să-şi piardă controlul.

El îi lingea şi îi absorbea sfârcul, în timp ce vibratorul şi degetele ce-i excitau clitorisul fără încetare au aruncat-o cu putere în marea de plăcere. Nu mai avea cum să se împotrivească.

Impactul a fost copleşitor, de o intensitate uluitoare, care a lăsat-o fără suflare. A ţipat neputincioasă, copleşită de frenezie. El continua s-o excite fără milă, cu buzele, cu mâinile şi cu vibratorul, provocându-i senzaţii mistuitoare – plăcerea, pasiunea, dorinţa sau durerea – toate se

contopeau, revărsându-se cu putere asupra trupului ei – a vulvei, a sânilor, a abdomenului, a braţelor şi a picioarelor.

Lacrimile îi brăzdau obrajii în timp ce spasmele o făceau să tremure necontrolat. Intense, prea intense. Şi asta o durea. Dar se simţea şi bine. Cumplit de bine.

Spasmele au început să-şi piardă treptat din intensitate, deşi încă tremura, deopotrivă de încinsă şi înfrigurată. Kian se afla încă acolo, sărutându-i sânii şi gâtul şi dezlegându-i mâinile, apoi gleznele. Nu-i venea să creadă ce se întâmplase. Că ea a fost cea care a ţipat şi a tremurat necontrolat.

S-a răsucit pe o parte şi s-a încovrigat în pat.

Nu, nu, nu!

Nu-şi putea stăpâni lacrimile şi mânia care le stârnise. El era vinovat – el o făcuse să-şi piardă controlul.

Mânia devenea tot mai puternică, absorbindu-i teama şi transformându-se într-o adevărată furtună. S-a ridicat în capul oaselor, acoperindu-şi trupul gol cu o pernă.

— Tu… a bâiguit ea, mânia împiedicând-o să-şi ducă gândul la bun sfârşit.

— Caroline, linişteşte-te! A spus el, încercând s-o atingă, dar ea s-a ferit.

— Nu, nu pot să mă liniştesc! A fost o greşeală. Nu pot să merg mai departe.

— Dar tocmai ai făcut-o.

— Nu mă trata de sus, Kian!

— Nici nu fac asta, îţi jur! De ce eşti mânioasă, Caroline? Despre ce e vorba? Ştiu foarte bine că nu eu sunt motivul furiei tale.

Avea dreptate. Trebuia să se liniştească, să tragă adânc aer în piept. Apoi, l-a eliminat uşor.

— Nu, aşa e. E vorba de… e vorba de mine.

— Vrei să-mi povesteşti?

— Nu.

Intre ei s-a lăsat tăcerea.

— Şi acum, ce facem? A întrebat-o el în cele din urmă.

— Acum… acum ne oprim. E o greşeală, a răspuns ca, spumegând încă de furie, deşi nu cu aceeaşi intensitate ca la început – de furie şi de dorinţa de a fi din nou stăpână pe sine.

— Vrei să spui că orgasmul a fost o greşeală? Nu cred că am văzut un orgasm mai puternic decât cel pe care l-ai avut tu.

— Cum îndrăzneşti? A spus ea, dorindu-şi să-l plesnească.

Şi poate l-ar fi plesnit într-adevăr dacă i-ar fi surprins pe chip chiar şi cea mai vagă umbră de aroganţă. Dar nu era nici pe departe arogant.

— Caroline, ştim amândoi foarte bine că te confrunţi cu o problemă serioasă, a spus el încet.

— Şi ce-ţi pasă ţie?

— Îmi pasă pur şi simplu.

— Pentru tine, povestea asta a devenit o provocare personală, nu? Aşa vezi lucrurile, am dreptate? Vrei să provoci orgasmul unei femei frigide, nu-i aşa?

— Poate că, la început, aşa am văzut lucrurile. Ai prefera să te mint în privinţa asta?

Nu-i venea să creadă că îl auzea spunându-i aşa ceva.

— Oricum, a fost o greşeală, a repetat ea. O greşeală pe care nu o voi mai face vreodată, a adăugat ea, ridicându-se grăbită din pat, sub camuflajul oferit de perna imensă şi căutându-şi hainele cu disperare.

— Caroline, stai puţin!

— De ce? Ca să cad şi mai mult în derizoriu? A întrebat ea, nemaiputându-şi stăpâni lacrimile, care îi curgeau acum nestingherite pe obraji.

La naiba!

— Poate că în acest fel îmi voi găsi mântuirea.

Cuvintele lui au determinat-o să-şi ridice privirea. Glasul lui domol şi expresia de sinceritate de pe chip i-au mai domolit puţin furia. El şi-a aşezat mâna pe a ei, strângându-i-o uşor.

— Îţi fac o propunere. Ea a păstrat tăcerea, lăsându-l să continue. Acordă-mi aceste nouă zile!

— De ce?

— Ca să te ajut să treci peste problema asta… indiferent despre ce e vorba. Nu trebuie să-mi povesteşti. Dar lasă-mă să încerc!

— Ce-ai de gând să faci?

— Să-ţi ofer extazul în fiecare zi şi în fiecare noapte. Până când va deveni un lucru firesc. Până când vei înceta să te mai împotriveşti.

— E ridicol!

— Oare? Nu consider că lupta ta este ridicolă.

Este un lucru serios, care te împiedică să te bucuri cu adevărat de viaţă. Am dreptate?

— Da, a şoptit ea, evitându-i privirea.

— Atunci, hai să încercăm s-o rezolvăm împreună!

— Şi dacă nu merge? Ce facem atunci?

— Atunci… atunci vei avea ocazia să mă supui la aceleaşi „cazne” la care te-am supus şi eu. Fără să mă opun. Vei avea controlul deplin.

— Vorbeşti serios? L-a întrebat ea cu un zâmbet pe buze.

— Fireşte.

— Pari foarte sigur pe tine.

— Da. Întotdeauna sunt sigur pe mine, i-a răspuns el, cu zâmbetul lui răvăşitor. Deci? Ne-am înţeles?

Cum ar fi putut să-i reziste? Fie o va ajuta, fie va sta la cheremul ei. Îşi va putea lua astfel revanşa şi asta era un lucru bun şi-a spus ea, încă sub imperiul mâniei.

— Da, a încuviinţat ea din cap. Ne-am înţeles. Nu-şi putea stăpâni freamătul trupului. Era oare destul de raţională în clipa aceea ca să încheie o asemenea înţelegere? Tremurul a devenit şi mai puternic, obligând-o să-şi încleşteze maxilarul. Încetează!

Dar nu reuşea să se liniştească. Simţea îngrozită cum lacrimile îi brăzdau obrajii. A început să plângă şi mai tare în clipa în care Kian a luat-o în braţe.

Nu, nu, nu!

Dar era prea târziu. Se temea că pierduse deja bătălia – cu ea, cu Kian. Şi nu mai avea putere să lupte în continuare.

Acrimi amare a vărsat Caroline în timp ce Kian o ţinea în braţe. El a lăsat-o să plângă în tihnă. Era uimit – trebuia s-o recunoască. Nu cunoscuse nicio femeie care să poarte pe umeri o povară atât de grea. Se simţea onorat pentru că îl alesese pe el pentru această experienţă. Pe de altă parte, însă, nu reuşea să-şi înţeleagă propriile reacţii. Avea un impact extraordinar asupra lui. De parcă vulnerabilitatea ei i se cuibărise în suflet şi găsise acolo un punct slab de a cărui existenţă nici nu ştiuse vreodată.

Se simţea încântat şi epuizat în acelaşi timp. Şi cumplit de excitat. Îşi dorea cu disperare să-i exploreze adâncurile, să-i simtă picioarele catifelate strângându-i trupul. Dar va trebui să mai aştepte.

Ce suferinţe îndurase oare de era atât de speriată? Cumplite, fără îndoială. Oare experienţa de aseară o ajutase? Îl va ierta pentru că îi indusese orgasmul forţat?

De ce îi păsa atât de tare de vreme ce ea acceptase sa meargă mai departe?

Nu acordase niciodată prea multă importanţă laturii sentimentale a femeilor. Nu se implicase niciodată cu trup şi suflet într-o relaţie. Dusese o viaţă extrem de uşoară – nu l-au interesat niciodată sentimentele partenerelor sale. De ce avea impresia deodată că pierduse ceva în tot

acest timp? O idee ciudată. Chiar şocantă. Care îl determina însă s-o strângă şi mai tare la piept.

Suspinele au început treptat să se ostoiască, relaxându-se uşor în braţele lui. El i-a scrutat chipul obosit. Era palidă şi avea ochii roşii, dar era la fel de frumoasă. Frumoasă şi tristă.

— Trebuie să te odihneşti acum, i-a spus el. Ea a încuviinţat din cap, lăsându-l s-o culce ca pe un copil. Ai nevoie de ceva, Caroline? Vrei să mănânci sau să bei ceva?

— Nu. Vreau doar să dorm.

— Atunci, culcă-te! Vin şi eu peste câteva minute, închisese deja ochii, odihnindu-şi genele negre pe obrajii palizi. Respiraţia uşoară i-a spus că somnul o purta deja pe aripile sale.

Kian s-a ridicat din pat şi s-a dus pe terasă. Silueta întunecată a munţilor se reflecta pe cerul catifelat, presărat cu stele. Semiluna răsfrângea asupra lui o lumină difuză, albăstruie. Trăgând adânc aer în piept, a încercat să se răcorească, să-şi şteargă din minte imaginea lui Caroline – chipul ei încântător, contorsionat de plăcere, dar şi lupta ei interioară; sânii cu sfârcurile lor seducătoare şi excitate, dornice să-i simtă atingerea buzelor; picioarele lungi şi pielea mătăsoasă; labiile ude ale vulvei, ce-i strângeau degetele de plăcere…

A gemut, ţinându-şi mâna pe penisul tare ca piatra, ce refuza să se răcorească. Aerul curat al nopţii nu era suficient. A privit-o prin arcada deschisă pe Caroline, care dormea ghemuită în pat. Dăduse cearşafurile la o parte, dezvăluindu-şi

sânii goi şi delicioşi. Chiar şi în somn, sfârcurile erau la fel de excitate ca şi penisul lui.

A gemut din nou, apoi a traversat camera, îndreptându-se spre baie. A ignorat cada mare din marmură, preferând duşul cu apă fierbinte. Dezbrăcându-se de pantalonii de mătase, a păşit în cabina de duş şi a răsucit toate cele patru robinete ale acesteia. Spera ca apa fierbinte să-i domolească încordarea din trup. A descoperit însă că mai mult i-o intensifica. Penisul, excitat şi tare ca piatra, îi fremăta de dorinţă, nerăbdător să-i sondeze adâncurile lui Caroline. Dar nu putea încă s-o posede. Nu în seara aceea.

Şi-a cuprins atunci penisul cu mâna, tremurând de plăcere. A început să-l mângâie, revăzând cu ochiul minţii imaginea trupului ei gol.

A sânilor ei excitaţi, tari şi frumoşi. A sfârcurilor ci delicioase. Şi-a amintit cum se întindeau când i răgea de ei, trezindu-se la viaţă sub atingerea degetelor sale. Şi a buzelor lui… şi acum le simţea dulceaţa. Şi a mângâiat penisul cu şi mai multă pasiune, atingându-i cu degetele capul excitat. Dorinţa a devenit acum mistuitoare, devenind aproape necruţătoare.

Plăcerea pe care o simţea la fiecare atingere îi răvăşea trupul şi sufletul.

Îşi dorea cu ardoare să-i atingă cu capul penisului labiile umede, atât de trandafirii şi de fierbinţi. Îşi imagina senzaţiile pe care le-ar simţi adâncindu-se în comoara ei. O, da! …

Un geamăt i-a scăpat printre buze. Nu va mai

rezista prea mult. Nici nu avusese timp să se bucure de acel moment, dar nu-i mai păsa. Trebuia să-şi descătuşeze pasiunea. Trebuia să facă dragoste cu ea. Trebuia să se delecteze cu nectarul ei. Să-i exploreze adâncurile cu limba. Să se piardă cu totul în interiorul ei.

O, da! …

Da!

Cu o ultimă mişcare, sperma i s-a revărsat pe mână, în timp ce prin minte i se derulau imaginile femeii atât de frumoase ce dormea în camera de alături.

Caroline s-a trezit în clipa în care Kian s-a strecurat în pat lângă ea. Nu ştia cât era ceasul; nu existau ceasuri în apartamentele de la Exotica. Bănuia însă că era târziu în noapte.

Singurul sunet care se auzea era târâitul greierilor. Şi, în tăcerea adâncă, simţea căldura trupului şi ritmul respiraţiei lui Kian. Nu îndrăznea să se mişte, căci nu voia să-i spună că se trezise. Nu voia să vorbească despre nimic deocamdată. Nu putea să înfrunte situaţia. Nu voia nici măcar să se gândească la experienţa trăită.

A simţit cu surprindere atingerea blândă a degetelor lui prin părul ei şi l-a auzit oftând. Ce însemna. Ista? A rămas trează mult timp, întrebându-se la ce se gândea acest bărbat atât de stăpân pe sine. Era surprinzător de… tandru cu ea. Numai aşa îl putea descrie. Surprinzător! Cum o va mai surprinde oare?

În mod normal, factorul-surpriză o tulbura, o neliniştea. Dar faptul că nu ştia ce avea să se întâmple mai departe era, de asemenea, incitant. Poate că făcea parte din acest scenariu fascinant. Poate că tocmai de aceea acceptase această aventură a la Şeherezada. Pentru că nimic nu se încadra într-un plan prestabilit. Nu avea niciun rost să încerce să controleze situaţia pentru simplul fapt că nu avea cum să facă acest lucru. Putea doar să-i pună capăt, dacă voia. Pentru prima dată, după atâţia ani, era suficient.

S-a apropiat uşor, aproape inconştient, de trupul cald al lui Kian; nu s-a cuibărit lângă el, dar căldura lui îi oferea alinare şi îi liniştea gândurile. Nu voia să analizeze motivul, nu voia să se mai gândească la nimic în clipa aceea. A închis, în schimb, ochii, ascultând târâitul greierilor. Şi respiraţia lui. Ceva mai târziu, a adormit.

Caroline a simţit razele soarelui de dimineaţă jucându-se printre pleoapele ei închise. Nu voia să deschidă ochii, voia să rămână învăluită în mantia ocrotitoare a somnului. Şi-a băgat capul sub cearşafuri, simţind aproape imediat cum cineva o dezveleşte.

— Trezeşte-te, Caroline! E timpul să te trezeşti. Glasul lin al lui Kian se contopea cu aroma lumânărilor parfumate din cameră, dar şi cu acordurile unei muzici exotice, cântate la sitar şi talger.

— Nu, nu încă, a murmurat ea, frecându-şi ochii.

— Atunci, o să te trezesc eu, a spus el, începând s-o sărute pe umerii goi – din nou şi din nou.

Săruturile fierbinţi s-au mutat pe claviculă, apoi pe gât şi pe locul atât de sensibil de lângă ureche. Ea a zâmbit, în ciuda voinţei sale. Era încă somnoroasă, dar simţea cum săruturile lui tandre îi trezeau trupul la viaţă.

Kian a dat la o parte cuvertura din damasc, lăsându-i trupul acoperit doar cu cearşaful trandafiriu de mătase, pe care l-a strâns în jurul ei.

— Ce faci, Kian?

— O să vezi, i-a răspuns el, cu glasul lui lin. Profit de faptul că nu te-ai trezit încă bine, iar mintea ta se află încă în acea zonă crepusculară. Relaxează-te! A sfătuit-o el, autoritar.

Preluase din nou controlul, dar asta o ajuta să i se supună.

A continuat s-o înfăşoare strâns cu aşternutul, de la umeri până la degetele de la picioare, ca pe o mumie egipteană. Apoi a început s-o atingă.

Atingerea uşoară a degetelor sale prin ţesătura din mătase a înfiorat-o din cap până în picioare. Senzaţia era complet diferită faţă de atingerea directă. Îl privea cum îşi plimba degetele pe abdomenul ei, concentrat cu totul asupra misiunii sale, având maxilarul încleştat şi ochii scânteietori.

Mângâierile sale uşoare ca un fulg pe

abdomen, pe coapse şi între sâni au înfiorat-o din nou.

— Închide ochii, Caroline!

— Poftim? De ce?

— Pentru că astfel te vei concentra mult mai bine asupra senzaţiilor pe care le vei simţi, înlăturând factorii care ţi-ar putea distrage atenţia. Şi pentru că ţi-o cer eu.

În alte condiţii, tonul lui arogant i-ar fi stârnit mânia. În clipa aceea, însă, a topit-o pe loc. Dacă ar fi putut să despice firul în patru, ar fi reuşit să se răzvrătească împotriva atitudinii lui înfumurate şi autoritare. A descoperit însă că i se supunea necondiţionat când îi vorbea pe un ton imperativ, impunându-şi voinţa. Atingerile sale o împiedicau însă să disece situaţia şi să adopte o atitudine beligerantă. Dorinţa îi răvăşea trupul, spulberându-i gândurile. A închis ochii.

Kian şi-a plimbat mâinile în jurul sânilor ei, mângâindu-i minute în şir. Sfârcurile i s-au trezit la viaţă, ascunse sub cearşaf. El nu le-a atins însă. Continua, în schimb, să-i mângâie trupul prin ţesătură, excitându-i sfârcurile din ce în ce mai tare. Voia să se agite. Şi să\I pe de plăcere. A reuşit însă să rămână nemişcată, încleştându-şi maxilarul şi înfrânându-şi dorinţa de a da glas plăcerii şi senzaţiilor nimicitoare.

A tresărit în clipa în care i-a simţit mâinile pe coapse. Nu ştia de ce. Căci senzaţia era minunată.

— Relaxează-te, Caroline! Lasă-mă să te ating! Iar tu lasă-te în voia plăcerilor, nu te mai

împotrivi!

Îşi simţea vulva udă, dornică să-i absoarbă atingerile. Glasul răguşit al lui Kian îi trăda dorinţa; cât îi plăcea să-l audă vorbind aşa! Iar degetele pe care şi le plimba pe cearşaful de mătase erau cumplit de jucăuşe şi de incitante. Voia să-şi depărteze picioarele, să-l lase să-şi strecoare mâna printre ele, dar pânza o împiedica să se mişte. De ce se simţea însă în siguranţă imobilizată în acest fel? De ce accentua şi mai mult faptul că el deţinea controlul?

Continua s-o mângâie în tăcere, excitând-o şi intensificându-i dorinţa, ce-i răvăşea trupul fără milă. Şi-a strâns degetele de la picioare, îndurând cu greu calvarul plăcerii. Nu trăise niciodată această senzaţie ciudată de relaxare şi stimulare sexuală. I se părea că putea să adoarmă din nou, deşi era cumplit de excitată, simţindu-şi vulva şi sânii fremătând de dorinţă.

Kian şi-a plimbat mâinile pe picioarele ei, poposind asupra şoldurilor, pe care le-a mângâiat cu mişcări circulare şi apropiindu-se tot mai mult de comoara ascunsă între coapse.

Ea a oftat de plăcere.

— O, da, Caroline! Ştiu foarte bine ce vrei. Şi-ţi voi îndeplini dorinţa. Trebuie să-ţi schimb puţin poziţia. Pliază-te după mişcările mele! A spus el, desfăcându-i cearşaful din jurul picioarelor şi depărtându-i coapsele cu mâinile. Apoi i-a înfăşurat din nou pânza de jur împrejurul picioarelor, strângându-l sub ea. Se simţea

vulnerabilă, cum se simţise cu o noapte înainte, deşi cearşaful îi acoperea trupul. Dar la fel ca şi atunci, când o legase de pat, poziţia îi conferea o senzaţie de siguranţă. De parcă nu avea niciun cuvânt de spus şi în consecinţă, nicio responsabilitate. Stai întinsă, Caroline! Nu te mişca! I-a ordonat el, făcând-o să se înfioare la auzul vocii sale autoritare. Nu mai analiza motivele! Şi-a spus ea. Lasă-te purtată pe aripile plăcerii! Tremura chiar înainte ca el s-o atingă din nou. Dar, în clipa în care i-a simţit mâinile pe abdomen, a început să geamă şi să se agite uşor. Nu te mai mişca! I-a ordonat el, mult mai autoritar de data aceasta. Îi plăcea glasul lui imperativ. Şi-a aşezat apoi mâna deasupra zonelor ei intime, simţind cum plăcerea îi străbate trupul cu puterea unui fulger. Un geamăt i-a scăpat printre buze. O, da, îţi place, nu-i aşa? A întrebat-o el.

— Da, a îngăimat ea, cu respiraţia întretăiată.

Cu o mână ţinea strâns cearşaful de mătase, ce-i acoperea părţile intime, în timp ce cu cealaltă o mângâia prin ţesătura fină.

O, da! ...

Continua s-o mângâie, cu mişcări lente, ce păreau să danseze pe ritmul muzicii din fundal. Avea vulva udă, dornică să-i simtă atingerile. Dornică să atingă din nou orgasmul. Era atât de excitată încât o durea. Dar nu-i păsa, atâta timp cât continua s-o atingă.

Un val de plăcere i-a scăldat trupul în clipa în care el i-a ciupit un sfârc. Extazul se contopea cu

durerea, dorindu-şi cu şi mai multă ardoare să absoarbă acele senzaţii uluitoare.

— Îţi place, a repetat el.

— O, da! A şoptit ea din nou. I-a ciupit iar sfârcul, mai tare de data aceasta, făcând-o să tremure şi să se zvârcolească de plăcere. Senzaţiile pe care i le provoca, mângâindu-i cu o mână zona dintre coapse, iar cu degetele-i răutăcioase sfârcurile excitate, erau nimicitoare. O, da… a gemut ea încă o dată.

— Eşti atât de frumoasă, Caroline! A spus el, aplecându-se deasupra ei până când îi simţea respiraţia caldă pe obraz. Ştii oare cu câtă ardoare vreau să te ating? I-a şoptit el. Să fac dragoste cu tine? Am penisul atât de excitat încât mă doare de dorinţă. După o scurtă ezitare, i-a ciupit din nou sfârcul, electrizând-o de plăcere. O să fac dragoste cu tine, Caroline, astăzi, în seara asta. Sau poate mâine. O să mă implori să facem dragoste. Şi o să-ţi placă. O, da! Şi-a spus ea. Dar, mai întâi, a continuat el, te voi face să pluteşti din nou pe aripile orgasmului. Cu mâinile. Sau poate cu gura. O, da, cu gura! Şi o să-ţi placă.

Da, fireşte!

Înainte însă de a mai apuca să se gândească la ceva şi-a aplecat capul şi şi-a pus gura fierbinte şi umedă peste cearşaful ce-i acoperea zonele intime. I-a simţit imediat căldura prin mătasea subţire. Plăcerea răvăşitoare i-a înfiorat trupul. Picioarele au început să-i tremure, iar abdomenul i s-a încordat. Părea să se concentreze cu întreaga

ei fiinţă asupra zonei dintre coapse, unde îi simţea gura fierbinte. El a început apoi să se joace cu limba.

O, Doamne! …

Şi în timp ce îi lingea clitorisul, trăgea de cearşaf dintr-o parte în alta în aşa fel încât ţesătura fină de mătase îi freca vulva excitată, creându-i senzaţii cu atât mai uluitoare cu cât erau amplificate de pânza mătăsoasă.

Ea a început să-şi mişte şoldurile ca într-un dans sexual – nu se putea controla şi nici nu-şi mai dorea s-o facă. Trupul îi ardea de dorinţă – o dorinţă mistuitoare, aproape animalică. Se plia după mişcările cearşafului de mătase, după gura lui caldă şi umedă, venindu-i în întâmpinare şi intensificând astfel dorinţa. El îi absorbea clitorisul cu şi mai mult nesaţ, frecându-i şi mai tare vulva cu ţesătura de mătase. Părea să nu mai perceapă nimic în jurul ei, cu excepţia muzicii exotice, care se contopea cu senzaţiile fizice, creându-i impresia că totul era doar un vis.

Plăcerea devenea tot mai intensă, iar sângele îi curgea năvalnic prin vene, purtându-i dorinţa animalică prin fiecare por al corpului – prin sânii excitaţi şi dureroşi, prin sfârcurile tari ca piatra şi chiar prin membre. Iar în partea inferioară a abdomenului, a simţit spasmele orgasmului răvăşindu-i trupul fără milă.

O, nu, nu, nu!

O voce îi spunea să se împotrivească, să pună stavilă extazului suprem.

— Kian! …

— Nu te opune! A murmurat el, concentrându-se apoi din nou asupra misiunii sale – absorbindu-i, lingându-i şi frecându-i zonele intime cu cearşaful de mătase.

Dă-i drumul! Dă-i drumul!

Şi-a mişcat şoldurile, venind în întâmpinarea gurii lui. El şi-a intensificat mişcările, rănind-o uşor cu limba. Ea ştia însă că trebuia să îndure acest calvar al plăcerii.

Se afla din nou în pragul orgasmului. Voia să i se împotrivească, dorindu-şi în acelaşi timp să mai atingă o dată culmile extazului sexual. Şi le-a atins.

Cu o intensitate frenetică, aproape sălbatică.

— Kian! A strigat ea, copleşită de frenezia momentului, plutind pe aripile plăcerii supreme.

Tremura necontrolat sub imperiul spasmelor orgasmice, simţind cum muşchii i se contractau, se relaxau ca apoi să se contracte din nou odată cu fiecare val de plăcere ce-i răvăşea trupul. Până când, în cele din urmă, s-a prăbuşit epuizată în pat.

Chiar şi atunci, simţea încă fiori de plăcere în adâncurile sale. Nu putea să deschidă ochii.

Îi simţea mâinile lui Kian prin cearşaful de mătase, mângâindu-i coapsele şi abdomenul şi sărutându-i trupul cu buzele lui calde, ce-i stârneau senzaţii copleşitoare. Avea pleoapele atât de grele şi era atât de satisfăcută, încât orice mişcare i se părea de prisos, chiar dacă ar fi

încercat s-o facă.

El şi-a apropiat apoi chipul de al ei – atât de mult încât o dezmierda cu respiraţia lui caldă şi îi îmbăta simţurile cu parfumul buzelor sale.

— Dormi acum, Caroline! Odihneşte-te! I-a şoptit el, mângâindu-i cu degetele obrazul, buzele şi pleoapele închise.

Nicicând nu se mai simţise atât de relaxată. Relaxată şi atât de obosită. Somnul a purtat-o din nou în tărâmul viselor.

De data aceasta, când a deschis ochii, draperiile de mătase de la ferestrele imense respingeau lumina puternică a soarelui din deşert. L-a căutat cu privirea pe Kian, dar acesta nu se zărea nicăieri.

S-a întins, leneşă, în pat. Trupul îi era încă toropit de somn, dar se simţea bine. Minunat, chiar.

Cât îşi dorea ca el s-o reguleze!

De unde îi venise ideea? Şi exprimată… în termeni atât de vulgari. Dar i se părea mai incitantă – ideea de a o regula. Şi era adevărat. Căci simplul gând i-a excitat vulva, care a devenit dintr-odată fierbinte şi umedă. Brusc, numai la asta se gândea. La asta şi la 1 aptul că o făcuse să plutească pe aripile orgasmului. Şi încă de două ori.

Nu voia să analizeze situaţia în profunzime. Se temea că avea să spulbere vraja – vraja care o ajutase să se abandoneze cu totul voinţei lui.

Kian era oare vrăjitorul care înfăptuise vraja?

S-a ridicat în capul oaselor, a căscat, apoi a coborât din pat şi s-a dus, desculţă, la baie. S-a spălat şi a găsit pe uşă un capot scurt de mătase, albastru ca safirul, care se asorta cu pantalonii bufanţi ai lui Kian.

Kian – îmbrăcat doar cu pantalonii aceia, fără cămaşă, cu pieptul gol şi umerii laţi şi vânjoşi, cu muşchii abdominali extrem de încordaţi.

O să fac dragoste cu tine, Caroline…

A simţit cum vulva i se contractă doar la simplul gând.

Dumnezeule, ce i se întâmpla oare? Fără îndoială, însă, trupul ei era pregătit pentru o experienţă sexuală alături de el. Era aproape un chin faptul că nu o făcuseră deja. Şi-a strâns coapsele uşor înainte de a-şi pune capotul şi de a-l lega la mijloc. Apoi a intrat în cameră ca să-l caute.

Era goală, ca şi înainte – doar cearşafurile mototolite, aroma lumânărilor parfumate şi muzica din fundal aminteau de prezenţa lui. S-a îndreptat spre arcada înaltă, care ducea spre terasă şi l-a văzut stând la masa cu suprafaţă din mozaic. L-a privit pentru o clipă în timp ce lenevea pe şezlongul din fier forjat, acoperit cu perne. Chiar dacă avea o mină relaxată, semăna cu un prinţ care avea lumea la picioare. Poate că întreaga lume era numai a lui. Nici n-ar fi fost de mirare.

Purta din nou pantalonii bufanţi de mătase. Faldurile ţesăturii i se mulau pe coapsele

puternice.

Îşi ţinea capul rezemat de spătarul înalt al şezlongului, cu ochii închişi, ferindu-se astfel de razele soarelui de dimineaţă. Era atât de frumos, cu chipul lui dăltuit parcă în piatră! Întruchipa frumuseţea masculină desăvârşită, senzaţie intensificată de gura lui lascivă. Privindu-l, a simţit cum un fior îi străbate trupul.

A păşit pe terasă, bucurându-se de dalele de gresie ce captaseră căldura soarelui. El şi-a ridicat privirea şi i-a surâs – cu zâmbetul lui răvăşitor – topind-o pe loc.

— Bună dimineaţa, i-a spus el, cu vocea lui profundă, uşor răguşită, care ei îi plăcea atât de mult.

— Bună dimineaţa.

— Ai dormit bine, Caroline?

— Da. N-am mai dormit de mult atât de bine.

— Vino şi aşează-te la masă! A invitat-o el, ridicându-se şi oferindu-i un scaun. Am comandat micul-dejun. Vedem după aceea ce facem astăzi.

De ce i se părea că îi vorbea imperativ? Dar nu o deranja. Se simţea uşurată că preluase altcineva, în locul ei, sarcina organizării lucrurilor.

S-a aşezat pe scaun, relaxându-se printre pernele de pluş şi bucurându-se de priveliştea de vis. Crestele unduioase ale munţilor se reflectau pe cerul de un albastru pur. Îi plăcea deşertul cu liniştea şi pustietatea sa, cu simplitatea lui uluitoare.

Kian s-a aşezat din nou pe şezlongul din faţa

ei şi câteva clipe mai târziu, un chelner, îmbrăcat în veşminte albe, tipice Nopţilor Arabe, le-a adus o tavă plină cu bunătăţi. A aşezat-o, în tăcere, pe masă, i-a salutat pe amândoi din cap şi apoi a plecat.

Da, acordau atenţie tuturor detaliilor – o ştia prea bine, de vreme ce ea conducea întreaga operaţiune. Acum, însă, privind lucrurile din prisma unei cliente, se simţea, la rândul ei, copleşită. Hainele de mătase, aroma lumânărilor parfumate, servitorii, arhitectura impresionantă, cu tematică exotică, muzica liniştită toate erau tulburătoare.

— Mi-am permis s-o sun pe asistenta ta ca s-o întreb ce mănânci în mod obişnuit, i-a spus Kian. Dar cafeaua şi fructele nu-ţi conferă energia necesară pentru timpul pe care îl vom petrece împreună, aşa că am cerut în plus pateuri şi iaurt. Gustă din astea! Sunt cu miere, o să-ţi placă, a continuat el, punând diverse preparate pe o farfurie, pe care a aşezat-o apoi în faţa ei. Cafeaua este foarte tare, ca un espresso. Dar mult mai aromată. Iaurtul este mai gras decât cel pe care îl consumi tu în mod obişnuit, dar cu arome mult mai dulci. Are gustul de acasă. M-am bucurat să găsesc aici produse culinare cu specific arab.

Kian a muşcat cu poftă dintr-un pateu, dezvăluindu-şi dinţii albi şi puternici. Ştergându-şi cu limba firimiturile de pe buze, a gemut de plăcere. Avea o gură atât de frumoasă!

Caroline nu-şi putea desprinde ochii de la

Kian, care transforma actul mâncării într-un act senzual.

Mâncarea era extraordinar de gustoasă, a descoperit ea. Cafeaua era tare şi aromată.

— E foarte bună.

— Mai bună decât cafeaua americană. Nu vreau să par snob, dar e mai bună şi decât cafeaua din Franţa.

— Să înţeleg că ai petrecut mult timp în Franţa?

— Da, a spus el, încuviinţând din cap şi muşcând dintr-o felie de pepene galben. Am crescut în Franţa şi Iordania, ţara de origine a tatălui meu. Familia noastră deţine un lanţ hotelier în Europa şi Orientul Mijlociu. Am stat cu toţii un timp şi în Statele Unite. Am văzut câte un pic din toate.

— „Cu toţii”? Adică împreună cu părinţii tăi? Sau mai ai fraţi şi surori?

— Am un frate şi o soră. Tu?

— Am un frate – mult mai mare decât mine. N-am fost niciodată prea apropiaţi. Şi mai am două surori vitrege, mai tinere, dar… după ce tata a părăsit-o pe mama, ne-am văzut rar, aşa că nu-mi cunosc prea bine surorile.

— E trist. Dar cu mama ta te înţelegi bine?

— Mama a murit acum câţiva ani. Nu eram prea apropiate – cel puţin, nu în sens benefic.

Kian a lăsat ceaşca de cafea pe masă şi s-a aplecat spre ea.

— Am atins, în sfârşit, un subiect fierbinte.

Povesteşte-mi despre mama ta, Caroline!

Dar ea nu voia să vorbească despre asta. Nu voia să-i povestească despre mama ei. Nici lui, nici altcuiva.

— Nu prea ştiu ce-aş putea să-ţi spun, i-a răspuns ea, cu ochii aţintiţi asupra munţilor din depărtare. Era… era o femeie aspră. Rece. Cu un spirit excesiv de critic. Avea o minte brici şi voia ca toată lumea să-i semene. Devenea cumplit de intolerantă când descoperea că lucrurile nu stăteau deloc aşa.

— Eu te consider o femeie extraordinar de competentă. Sunt convins că nu avea ce să-ţi reproşeze.

— O, găsea mereu motive s-o facă!

— Ce părere avea despre munca ta de aici?

— N-a ştiut niciodată că lucrez într-un loc ca acesta. M-am angajat la Exotica la scurt timp după ce-a murit.

El a rămas tăcut pentru o clipă, sorbind din cafea.

— Atunci, alegerea acestei profesii este, de fapt, un act de protest, nu-i aşa?

— S-ar putea, a răspuns Caroline, ridicând din umeri, cu un nod în gât. Are vreo importanţă?

— Poate că nu.

Caroline a rupt un pateu în două, apoi l-a pus din nou pe farfurie, scuturându-şi firimiturile de pe degete.

— M-ar fi urât dacă ar fi ştiut că lucrez aici, a spus ea încet. Am fost întotdeauna conştientă de

asta. Dar am continuat să lucrez la Exotica. Pentru că asta vreau să fac. Pentru că îmi place profesia mea. A făcut o pauză, răsucindu-şi printre degete şerveţelul de în.

Dar, ca să fiu sinceră, trebuie să recunosc că fac asta dintr-un spirit de frondă.

— Spiritul de frondă este benefic uneori, a spus el, cu ochii lui căprui, scânteietori şi un zâmbet pe buze.

— Dar tu? Nu te-ai împotrivit niciodată? L-a întrebat ea.

El a ridicat din umeri, unduindu-şi muşchii umerilor goi. Minunat!

— Părinţii mei nu mi-au dat motive să mă revolt împotriva lor. Adevărul e că mi-au făcut întotdeauna toate poftele. Sunt îngrozitor de răsfăţat.

Era rândul ei să zâmbească.

— Da, am văzut. Dar nu mă deranjează.

El s-a aplecat şi mai mult spre ea. Caroline vedea cum razele aurii de soare i se reflectau în ochi.

— Şi de vreme ce am atins aceste subiecte sensibile, n-ai vrea să-mi spui ce ţi s-a întâmplat?

— La ce te referi?

Dar ştia foarte bine la ce se referea. Un fior rece i-a străbătut trupul, îngheţând-o pe loc. Revedea, ca într-un film derulat cu încetinitorul, imaginile cu Jeff şi Sarah. Simţea din nou urma plesniturii. Picături de sudoare i-au apărut pe frunte.

Încetează!

— Nu cred că e momentul potrivit, a spus el, ridicându-se de pe scaun şi venind spre ea. I-a luat mâna şi i-a sărutat-o uşor. Iartă-mă! Nu trebuie să vorbim despre asta dacă nu vrei.

Ea a dat din cap, aţintindu-şi din nou privirea asupra munţilor şi trăgând adânc în piept aerul proaspăt al deşertului. Munţii îi creau o senzaţie de stabilitate şi simplitate – înrădăcinaţi, cum erau, în pământ. O senzaţie de continuitate şi imuabilitate. O senzaţie de linişte şi confort. Trăia cu impresia că viaţa ei avea să se schimbe.

Poate că şi începuse deja să se schimbe.

Ian păşea de colo-colo pe terasa din marmură a apartamentului Nopţilor Arabe, ţinând telefonul la ureche şi aşteptând ca mama lui să răspundă. I-a auzit în cele din urmă vocea cu un puternic accent franţuzesc.

— Maman, sunt Kian.

— O! A spus ea, vorbind în engleză, cu acelaşi accent puternic franţuzesc. Ce faci, dragul eu?

— Sunt bine, maman. Tu cum te simţi?

— Cam obosită în ultimul timp. Poate că aştept cu nerăbdare să mă pensionez.

— Cine? Tu? Eşti sigură că te simţi bine?

— Chiar şi eu mă satur de muncă, a spus ea, râzând. Dar spune-mi de ce mă suni!

— Vreau să te întreb ceva, a răspuns el, făcând o pauză. Mamei sale nu-i plăcea ca deciziile – ordinele – să-i fie contestate. Aş vrea să-i spun lui Caroline Winter de ce-am venit aici.

— Alo!

— Nici nu se pune problema. Am un motiv foarte bine întemeiat pentru care ţi-am cerut să nu-i dezvălui, deocamdată, această informaţie. De ce mă întrebi asta, Kian? Doar îmi cunoşti foarte bine părerea. Trebuie să vezi cum merge afacerea din interior, fără ca să-ţi cunoască cineva adevărata identitate, pentru a se comporta cât mai firesc cu putinţă.

— Nu cred că misiunea mea ar avea de suferit, maman, dacă i-am spune adevărul numai ei.

— Sub nicio formă! Nu vreau să mai discutăm despre asta. Spune-mi, în schimb, ai vorbit cu sora ta? Am înţeles că nepoţii tăi au rezultate foarte bune la şcoală. Deşi mi-e greu să înţeleg de ce trebuie să locuiască atât de departe de mine.

Nu avea niciun rost să insiste. Odată ce mama lui lua o hotărâre, era imposibil s-o convingi să se răzgândească. Nu-i plăcea însă faptul că trebuia s-o mintă pe Caroline. Dar nici nu putea s-o înfrunte pe mama lui. Aceasta era, până la urmă, afacerea ei. Şi îi oferise totul – o viaţă bună, poate cea mai bună viaţă. Nu, indiferent cât îşi dorea să-i mărturisească adevărul lui Caroline, nu putea s-o facă.

Dar a vrut măcar să încerce. Căci, pentru prima dată, o femeie i s-a strecurat în suflet. Şi asta îl determina să-şi pună propriile motive sub semnul întrebării. Iar această femeie era Caroline.

Caroline stătea la birou şi bătea darabana cu

degetele pe suprafaţa de sticlă a acestuia. Venise aici cu gândul să lucreze, dar nu reuşea să se concentreze. Mintea îi zbura numai la Kian şi la modul în care reacţiona în prezenţa lui. În timp ce o mângâia şi îi vorbea, se simţea bine, abandonându-se cu totul experienţelor pe care i le oferea. Acum, însă, stând aici, departe de el, începea să pună totul la îndoială.

Cum putea să se lase cu totul în voia unui bărbat, aşa cum o făcea când se afla în compania lui Kian? Ideea că făcuse acest lucru – şi că s-ar putea s-o mai facă o înspăimânta.

Ar fi vrut să arunce întreaga vină asupra lui, dar ştia că nu era singurul responsabil pentru tot ce se întâmplase. Cu toate acestea, mânia nu-i dădea pace. Era furioasă. Pe el. Dar şi pe propria ei slăbiciune.

Ce se va întâmpla dacă îl va lăsa… să facă tot ce dorea? Dacă avea să-şi piardă complet controlul?

Gândul a înfiorat-o, aducându-i din nou prin faţa ochilor imagini din trecut.

Kian nu e Jeff. Şi nu mai există nicio Sarah. La dracul Gândurile astea nu-mi sunt de niciun folos.

A revăzut în clipa aceea, cu ochiul minţii, apartamentul lui Jeff, momentul în care a răsucit cheia în broască şi a auzit gemete în sufragerie. Au început să se certe şi a plesnit-o cu putere pe Sarah peste faţă. Cea mai bună prietenă a ei!

Cearta s-a acutizat. Lui Jeff i-a sunat

telefonul, iar el a răspuns, în ciuda discuţiei aprinse în care se afla, intensificându-i mânia. Apoi cei doi au ajuns în stradă, sirenele vuiau, cu luminile aprinse, medicii au urcat targa în ambulanţă în timp ce chipul îi era acoperit cu un cearşaf.

Dar cunoştea prea bine chipul acela. Ştia cum arăta şi ce senzaţie îi provoca atunci când îl atingea. Era vina ei, vina ei…

Telefonul a sunat în clipa aceea, iar ea l-a luat în mână, simţind cum îi alunecă în palma umedă de sudoare.

— Da, a răspuns ea, cu inima fremătându-i în piept.

— Caroline, au sosit noile covoare pentru Castelul Medieval.

— Ocupă-te tu de toate, Samantha!

— Poftim? Da, fireşte. Totul e-n ordine?

— Da.

— Bine. Te sun mai târziu.

— Aşa să faci.

A închis telefonul şi şi-a turnat un pahar de apă rece din vasul pe care îl ţinea întotdeauna pe birou, apoi a băut cu nesaţ, încercând să-şi potolească temerile. Mânia însă nu-i dădea pace.

A răsfoit nişte dosare de pe birou, încercând în zadar să lucreze. Mânia o măcina din ce în ce mai tare. Ştia că atitudinea ei nu se justifica în totalitate. Dar nu reuşea s-o stăvilească.

A apăsat pe un buton de pe telefonul mobil, iar asistenta i-a răspuns imediat.

— Da, Caroline.

— Plec de la birou, Samantha. Voi lipsi, probabil, toată ziua.

— Îmi pare bine că îţi iei puţin timp liber şi pentru tine. Ne ocupăm noi de toate.

— Ştii cum să mă găseşti dacă ai nevoie de ceva.

— Desigur.

A închis telefonul, simţind o uşoară mustrare de conştiinţă. Nu a vrut să pună capăt conversaţiei atât de brusc. Dar simţea că ia foc. Trebuia să plece de acolo.

A ieşit pe uşa din spate, s-a urcat într-o maşinuţă de golf şi a străbătut pajiştile verzi, intrând în curtea clădirii unde se aflau apartamentele Nopţilor Arabe şi urmând apoi aleea şerpuitoare, acoperită cu nisip, ce ducea la destinaţia dorită. Pretutindeni în jurul ei, florile răspândeau miresme tropicale, iar păsările cântau dumnezeieşte, dar ea nu observa nimic din toate astea. A parcat maşinuţa la capătul aleii şi a mers pe jos până la copia palatului persan, unde a urcat treptele de marmură şi a traversat holul spre apartament.

A intrat în cameră exact în clipa în care Kian ieşea din piscină, gol şi ud, având un prosop alb pe umăr. I-a zâmbit când a văzut-o.

— Te-ai întors devreme, a spus el, întinzându-i mâna.

Ea s-a oprit pe loc.

— Nu mă atinge!

— Ce s-a întâmplat, Caroline?

Stropi de apă din părul ud şi negru i se prelingeau pe umeri. Le privea cum alunecau pe trupul lui zvelt şi auriu, pe muşchii puternici şi tari ca fierul.

Da, era frumos!

Dar nu, nu putea să se lase vrăjită de frumuseţea lui fizică.

— Nu s-a întâmplat nimic. Am venit doar să-mi explici cum ai reuşit să mă manipulezi atât de uşor.

— Să te manipulez? Ea a răspuns dând din cap, cu un nod în gât. Îi venea să plângă şi se ura pentru asta. Dar am făcut doar ce m-ai rugat tu, Caroline, doar lucrurile pe care ai acceptat să le faci, nimic altceva.

— Nu-mi vorbi de parcă te-ai implicat în povestea asta doar ca să mă ajuţi pe mine!

— Mă acuzi că mint? A întrebat-o el cu o voce rece, privind-o cu ochi scânteietori.

— Ce bărbat n-a minţit ca să obţină de la o femeie exact ceea ce-şi doreşte?

— Eu, a răspuns el, după o clipă de tăcere, privind-o cu aceeaşi intensitate. N-am minţit niciodată. N-a fost nevoie să fac asta.

— Întotdeauna ştii ce să faci, nu-i aşa? Întotdeauna ştii ce să spui.

Kian a făcut un pas spre ea, cu o expresie ameninţătoare. Caroline a simţit un nod în stomac. Iar vulva i s-a udat toată.

Ce dracu’ se întâmpla cu ea?

— Tu ai vrut-o, Caroline. Tu m-ai vrut. Ea a clătinat din cap. Ăsta-i adevărul, a spus el, aproape mârâind.

— Nu, nu e adevărat... N-am avut nici cea mai vagă idee în ce mă implic.

El a mai făcut un pas spre ea. Ea s-a retras uşor.

— Ba ai ştiut foarte bine în ce te implici. Şi am văzut cum reacţionează trupul tău la atingerile mele. Ţi-am văzut privirea pierdută şi ţi-am auzit respiraţia sacadată. Te-am privit plutind pe aripile orgasmului, Caroline.

— Încetează! A spus ea, făcând un alt pas înapoi. Nu mai avea unde să se retragă, căci ajunsese la marginea patului.

El a continuat să vină spre ea, oprindu-se doar la câţiva paşi distanţă. I-a pus mâinile pe umeri şi a strâns-o cu putere. Inima îi bătea, gata să-i iasă din piept.

I-a cuprins sânii cu mâinile şi i-a şoptit cu o voce aspră:

— Mă vrei, Caroline, chiar şi în clipa asta. Trupul îţi freamătă de dorinţă. Şi avea dreptate, căci sfârcurile i s-au trezit la viaţă, devenind tari ca piatra, iar picioarele îi tremurau cumplit. Ticălosul! Dar nu i-a spus-o cu voce tare. Vrei să mă opresc acum, Caroline? Ea a deschis gura să-i răspundă, dar n-a reuşit să rostească niciun cuvânt. Aşa am zis şi eu! A adăugat el, sfâşiindu-i hainele atât de repede, încât nici nu a realizat ce se întâmpla. Sau poate că furia se contopea cu

dorinţa, întunecându-i raţiunea. Era udă toată. Sângele îi ardea încă de mânie. Dar mânia începea uşor să dispară, lăsând locul unei dorinţe mistuitoare. După ce a dezbrăcat-o, a împins-o cu brutalitate în pat, apoi s-a urcat deasupra ei, obligând-o să-şi depărteze coapsele. Penisul tare şi puternic încerca să-şi croiască drum spre comoara ei. Era cumplit de udă şi tremura, copleşită de dorinţă – o dorinţă nimicitoare, aproape disperată. Depărtează-ţi picioarele, Caroline! Şi mai mult! A prins-o cu o mână de păr, trăgând-o cu violenţă şi dându-i capul pe spate. Ea simţea cum sânii şi vulva o dureau cumplit, sub imperiul unei pofte animalice. La naiba, Caroline! A murmurat el, încruntat, penetrând-o apoi cu putere. Un ţipăt i-a scăpat printre buze, strângându-l cu vulva ca într-un cleşte. O să-mi spui că nici acum nu mă vrei?

— Nu, nu…

— Foarte bine. Căci am de gând să te călăresc cât pot de mult. Şi deşi n-am fost niciodată nevoit să oblig o femeie să-mi cedeze, tu mă ispiteşti s-o fac… La dracu’, Caroline! A gemut el, retrăgându-şi penisul din adâncurile ei şi penetrând-o încă o dată şi mai tare.

— Kian! A îngăimat ea, răvăşită de plăcere, cuprinzându-l cu braţele de după gât şi înfigându-şi degetele în părul lui.

— O să facem sex până la epuizare, Caroline. Iar tu n-o să-mi refuzi nimic. Ai înţeles? A întrebat-o el, continuându-şi dansul sexual frenetic, în timp ce ea trecea, pe rând, de la extaz la agonie.

— Da, a îngăimat ea. Kian şi-a intensificat ritmul actului sexual, atacurile sale devenind o adevărată salvă de lovituri, care o împiedicau să mai gândească, revărsând, în schimb, asupra ei valuri succesive de plăcere. O ţintuia în pat, zdrobind-o aproape cu greutatea sa. Ea şi-a adâncit chipul în gâtul lui, îmbătându-se cu parfumul lui – parfumul sexului pur. O, Kian! O, Doamne Dumnezeule! A gemut ea.

El s-a oprit, rezemându-se în coate şi şi-a aţintit privirea asupra ei. Avea ochii scânteietori şi negri, ca o mare întunecată şi gura roşie şi lascivă. Cât îşi dorea să-l sărute! Şi voia să continue dansul sexual.

— Vino aici! I-a şoptit el, ridicându-se în genunchi şi întorcând-o pe burtă, de parcă era o păpuşă inertă. Depărtează-ţi picioarele, Caroline! Hai, fă-o odată!

Ea şi-a depărtat coapsele şi s-a aplecat, rezemându-şi capul pe braţe. El i-a desfăcut labiile cu mâinile, croindu-şi din nou drum în comoara ei.

Avea penisul imens; era greu să pătrundă în adâncurile ei în poziţia aceea. Dar va reuşi. O, da! … S-a retras uşor, apoi a penetrat-o din nou, cu putere, mistuindu-i trupul de plăcere. Îi era cu neputinţă să mai gândească. Dar nici nu-i mai păsa.

S-a aplecat deasupra ei şi a prins-o cu o mână de păr, trăgând-o fără milă. Cealaltă mână şi-a strecurat-o pe sub mijlocul ei, trăgând-o spre el. Penisul îi ardea în interiorul ei. Şi-a reluat apoi

atacurile – mai repede şi mai intens, adâncindu-şi şi mai mult penisul în trupul ei. Şi fiecare lovitură îi provoca valuri succesive de plăcere, care o lăsau fără suflare. Valuri de plăcere şi durere. Valuri în care Kian se pierdea cu totul în adâncurile ei.

Kian!

Se afla în pragul extazului, simţind cum trupul îi fremăta deja sub imperiul primelor spasme orgasmice. Vulva i s-a încleştat în jurul penisului său.

— Nu vei mai rezista prea mult, Caroline.

— Nu!

— Dar nu e încă momentul.

— Poftim?

El nu i-a răspuns. S-a retras însă din comoara ei, s-a aplecat într-o parte, a deschis uşa noptierei şi a scos ceva de acolo.

— Nu te mişca!

I-a depărtat fesele cu ambele mâini, iar ea a simţit în anus ceva rece şi umed. Ştia ce avea de gând să facă. A început să tremure – de teamă, de nerăbdare. Nu voia să i se împotrivească.

I-a întins apoi lubrifiantul cu degetul, provocându-i alte valuri de plăcere. Apoi, i-a simţit vârful penisului, care încerca să-şi croiască loc prin mica deschizătură a anusului. O, da, senzaţia era răvăşitoare! Trupul îi fremăta, copleşit de valurile orgasmice. Şi-a depărtat şi mai mult picioarele, invitându-l înăuntru, nevenindu-i să creadă că i se supunea fără să crâcnească. Kian şi-a înfipt din nou mâna în părul ei, trăgând-o cu

putere: plăcerea se contopea iar cu durerea.

A împins încă puţin, oprindu-se apoi pe loc, în timp ce dorinţa îi răvăşea trupul – membrele, abdomenul, vulva. Se afla din nou în pragul orgasmului şi nu avea cum să-l stăvilească. Penisul lui imens o rănea uşor, creându-i în acelaşi timp senzaţii uluitoare. Voia să-l simtă şi mai mult în adâncurile ei.

Şi l-a simţit. El s-a retras la început, apoi, puţin câte puţin, tatonând zona, a pătruns tot mai adânc, întinzând-o şi mai mult, până când trupul a început să-i tremure de dorinţă. A venit şi ea în întâmpinarea lui, dornică să-l simtă cât mai adânc în interiorul ei. Se simţea imobilizată, neajutorată, pierdută cu totul.

— Kian, te implor! El a împins încă puţin, făcând-o să geamă şi să strângă cearşaful în mâini. Şi mai mult… a îngăimat ea.

El s-a retras uşor, apoi – după o clipă, care ei i s-a părut o veşnicie – a penetrat-o cu putere. Un suspin i-a scăpat printre buze. Nicicând nu se mai simţise atât de satisfăcută. De dominată. Şi trebuia să recunoască faptul că îi plăcea să fie dominată, că – în ciuda durerii mistuitoare pe care i-o provoca – plăcerea era deopotrivă de răvăşitoare. Trebuia să recunoască faptul că avea nevoie de un bărbat atât de puternic cum era Kian pentru a se putea abandona cu totul experienţelor pe care i le oferea.

— Poţi să suporţi, Caroline? A întrebat-o el cu glasul răguşit.

— Da, da!

Plăcerea era realmente nimicitoare, lăsând-o fără suflare. Nimic altceva nu mai conta.

Kian şi-a strecurat apoi mâna spre vulva ei şi a început să se joace cu clitorisul, ciupindu-l şi trăgând de el fără milă. Senzaţiile erau greu de descris în cuvinte, mistuind-o de plăcere. Şi, în timp ce el dansa în continuare în interiorul ei, Caroline a simţit cum explodează pe aripile extazului suprem, tremurând necontrolat în mâinile lui. El se mişca tot mai repede, în anusul ei, făcând-o să ţipe de plăcere. Nici el nu-şi mai putea reprima ţipetele. Şi, pe când trupul îi tresaltă şi fremăta sub imperiul spasmelor orgasmice, Kian şi-a descătuşat şi el seva în interiorul ei.

S-au prăbuşit împreună în pat, iar el s-a răsucit într-o parte, trăgând-o şi pe ea după el. Zăceau unul lângă altul, inerţi, într-o cascadă de membre încovrigate unele cu celelalte. Ea şi-a întors faţa spre el şi l-a muşcat de umăr, întipărindu-şi urmele dinţilor în pielea lui aurie. El i-a zâmbit, însă, strângând-o şi mai tare în braţe.

Aţipise, a realizat el, trezindu-se brusc. O ţinea încă pe Caroline în braţe. Dar şi-a dat seama, din felul cum respira, că nu dormea.

— Caroline!

— Da.

— Ce faci? Te simţi bine? A întrebat-o el, întorcându-se într-o parte ca să-i vadă faţa.

— Poftim? O, da, desigur, a răspuns ea,

scrutându-i chipul cu ochii ei albaştri. Te referi la… Nu m-ai rănit, dacă asta vrei să ştii. El a dat din cap. Îţi dai seama, însă, că – dacă vei pierde târgul pe care l-am încheiat…

S-a oprit în mijlocul frazei, cu un zâmbet larg pe buze. N-o văzuse niciodată atât de veselă. Abia după câteva clipe, a înţeles la ce se referea.

— O, nu! Nu vei avea ocazia să-ţi iei revanşa. Deşi, undeva în adâncul sufletului, o voce îi spunea că n-ar fi o idee chiar atât de rea. Era întotdeauna dornic de aventuri sexuale – cât mai sofisticate, dacă se putea. Şi, în plus, mulţi oameni preferau acest gen de experienţe. Dar nu avea de gând să-i spună acest lucru. Nu-ţi voi oferi ocazia, a continuat el. Pentru că îmi voi îndeplini rolul cu succes, aşa cum am făcut-o şi până acum. Şi cum o voi face din nou în curând. A tăcut o clipă, privindu-i chipul încântător, pe care îi citea dorinţa – da, fireşte!

— Dar şi o dezinvoltură pe care nu o văzuse până atunci. Am devenit destul de intimi acum încât nu mai văd niciun motiv pentru care să ne reprimăm poftele şi impulsurile.

— Kian! …

— Vreau să fac orice-mi trece prin cap cu tine, Caroline. A tăcut din nou, gândurile prinzând contur doar cu puţin înainte de a le exprima în cuvinte. Vreau să te cunosc, Caroline. Vreau să ştiu totul despre tine. Trebuie să recunosc că este prima oară când o femeie îmi stârneşte un interes atât de mare. Poate că mă vei considera

superficial. Poate că aşa şi sunt. Dar îţi spun adevărul. Ea a încuviinţat în tăcere, aşteptând ca el să continue. Vreau să-ţi cunosc tainele, Caroline. Dezvăluie-mi-le! A spus el încet. Nu credea că o va face. Indiferent prin ce trecuse, experienţele lăsaseră urme adânci în sufletul ei. Dar a simţit nevoia s-o întrebe. Nu ştia ce îl determina să insiste. Spune-mi! A stăruit el.

Vorbea atât de încet încât Caroline abia îl auzea, păstrându-şi însă tonul autoritar. Se simţea uşurată pentru că putea să se supună cu atâta uşurinţă autorităţii sale. Cât de ciudat i se părea acest lucru!

Nu te mai gândi la asta acum!

Nu, acum voia doar să-i îndeplinească dorinţa. Să-i spună lucruri pe care nu le dezvăluise nimănui, cu excepţia lui Lilli. Simţea că putea să-i spună orice acum după tot ce trăiseră împreună. Nu voia să analizeze lucrurile. Nu voia să se întrebe cum putea să pună semnul egalităţii între actul sexual şi încredere. Voia doar să-i povestească experienţa prin care trecuse.

— Am avut cândva un logodnic, a început ea, oprindu-se, însă, gâtuită de emoţie şi trăgând adânc în piept aerul încărcat de mireasma lumânărilor parfumate. Kian a dat din cap, încurajând-o să continue. Ne-am întâlnit prin intermediul unor prieteni comuni. Jeff întruchipa prototipul bărbatului perfect, pe care orice femeie şi l-ar fi dorit să-l aibă ca soţ. Era chipeş, provenea dintr-o familie bună, era avocat, dedicat trup şi

suflet profesiei sale. Indiferent cât de absurd pare acest lucru astăzi, am crezut... am crezut că, în sfârşit, fac şi eu ceva cum trebuie.

— Ai acceptat, aşadar, să te căsătoreşti cu el nu pentru că îl iubeai, ci ca să câştigi aprecierea – cui?

— Mamei tale? Logodnicului tău?

— Da, amândurora. Avea o intuiţie extraordinară şi-a spus ea. Acum, însă, nu mai avea niciun rost să-i ascundă lucrurile. Am tânjit întotdeauna după aprecierea mamei, a continuat Caroline. Am acordat prea multă importanţă acestui lucru – îmi dau seama de asta acum. Atunci însă... era centrul existenţei mele. E absurd, firește. Nimic din ce făceam nu o mulţumea. Eram, desigur, destul de matură ca să-mi dau seama că făceam o greşeală, că trebuia să pun capăt acelei situaţii. Am înţeles, însă, acest lucru pe deplin abia după ce-a murit, acum câţiva ani.

— Şi el cum era? Se purta frumos cu tine? A ajuns, în cele din urmă, să te aprecieze la justa ta valoare? Ţi-a satisfăcut această dorinţă? După câte se pare, aş zice că nu.

— Cred că a făcut-o într-o oarecare măsură, deşi nu intenţionat. Era un bărbat desăvârşit din toate punctele de vedere. Şi, din cauza acestei perfecţiuni, eu nu mai aveam ce să-i ofer. Mi-a dat de înţeles acest lucru de-a lungul timpului. Cu toate acestea, nutream un sentiment de satisfacţie pentru că un bărbat ca el îmi acorda atenţie.

— Nu-mi imaginez ce bărbat nu ţi-ar acorda atenţie, a spus Kian, râzând sardonic.

— În perioada aceea, nu mă simţeam deloc mulţumită de mine însămi, a răspuns ea, clătinând din cap, cu obrajii încinşi. O consecinţă a criticilor primite de la mama. Din păcate, relaţia mea cu Jeff n-a făcut altceva decât să alimenteze aceste sentimente. L-am urcat pe un piedestal, iar el… a profitat puţin câte puţin. La început, nu mi-am dat seama de asta, fireşte.

— Când priveşti lucrurile retrospectiv, evenimentele capătă întotdeauna mai multă claritate.

— Da, aşa este.

Kian i-a mângâiat umerii goi, reamintindu-i că stăteau amândoi dezbrăcaţi în pat. Pânza subţire şi delicată a baldachinului flutura de fiecare dată când se mişcau. Dar îi conferea un sentiment de siguranţă pentru că îi învăluia ca într-un cocon protector. Sau poate că prezenţa lui îi conferea acest sentiment?

— Povesteşte-mi mai departe! A îndemnat-o el.

— Aveam o prietenă foarte bună – Sarah, a continuat ea. Am locuit aproape una de cealaltă timp de câţiva ani şi am făcut multe lucruri împreună, aşa cum fac cei mai buni prieteni. A rămas tăcută câteva clipe, încercând să-şi găsească cuvintele. Nu povestise nimănui cu lux de amănunte tot s-a întâmplat acum cinci ani. Aşadar, eu şi Jeff eram logodiţi de câteva luni.

Începusem să-mi fac planuri de nuntă. Sarah avea să fie domnişoara mea de onoare, firește. Îmi închipuiam cum avea să fie viaţa noastră împreună. Îmi dau seama că nu aveam nicio aspiraţie pentru mine, cu excepţia faptului că îmi doream să fiu soţia lui Jeff. O idee care acum îmi provoacă greaţă. Am o diplomă în managementul de afaceri, de care atunci nici măcar nu-mi păsa.

— Cu toţii facem lucruri pe care le regretăm. Lucruri care, la un moment dat, nu mai au niciun rost.

— Da, e adevărat. Dar greşeala mea ar fi putut avea consecinţe tragice. De fapt, chiar a avut, în final.

Va reuşi oare să depene povestea până la sfârşit? I se părea din ce în ce mai greu.

— Ce ţi-a făcut – acest Jeff? A întrebat-o Kian, dându-i părul la o parte de pe faţă. Când Caroline şi-a ridicat privirea spre el, i-a văzut ochii scăpărând scântei. O privea cu o intensitate uluitoare, aproape indescriptibilă. Spune-mi, Caroline! A insistat el, cu aceeaşi autoritate în glas.

— L-am prins pe Jeff cu Sarah în pat, a răspuns ea, în cele din urmă, gâtuită de emoţie.

— Ticălosul!

— Da.

Povestea îi provoca de fiecare dată o durere sfâşietoare. O durere ce nu părea să se mai sfârşească. Acum, însă, deşi îi tulbura în continuare sufletul, reuşea s-o îndure cu mai

multă uşurinţă. Dar nu ajunsese încă la final.

— Şi experienţa aceasta, bărbatul acesta, te-au făcut să te închizi în tine ca într-o carapace, nu-i aşa?

Nu, nu putea să-i spună totul. Nu putea să-i povestească tragedia care a urmat.

— N-am mai avut nicio relaţie după aceea. M-am izolat de prieteni. Nu mai aveam încredere în nimeni. Abia acum am reluat o veche prietenie – cu Lilli, o fostă colegă de facultate. A fost ideea ei să…

— Să ce?

— Să… Cum îi scăpaseră oare cuvintele de pe limbă? Dar ar putea să-i spună, la urma urmei, chiar dacă se înroşise la faţă ca racul. A fost ideea ei să petrec un anumit timp cu tine. Să mă culc cu tine. Să-mi redescopăr latura sexuală.

— Aha! A spus el. Apoi, după o scurtă ezitare: Aşadar, m-ai minţit când mi-ai spus că îi supui la test pe toţi angajaţii de la Exotica, nu-i aşa?

La naiba! Era prea emoţionată, prea tulburată după experienţa sexuală pe care o trăise, ca să găsească un răspuns onorabil.

— Îmi pare rău, Kian. N-am făcut-o cu rea intenţie. Doar că… trebuia să… Cuvintele au rămas suspendate în aer, căci nu mai putea să vorbească. Simţea un nod în gât, iar ochii i s-au umplut de lacrimi. Doamne, de-aia evit să discut despre asta, de-aia nu pot să-ţi povestesc ce s-a întâmplat mai departe!

— Dar mai e ceva de povestit?

— Da, mai e, a răspuns ea, simţind un nod în stomac. Dar nu pot să mai continui. Te rog să nu insişti! Nu pot nici măcar să mai gândesc limpede, a spus ea, în timp ce o lacrimă i se prelingea pe obraz. La dracu'!

El s-a rezemat în cot, privind-o cu intensitate. Nu putea să respire, nu putea să se mişte, nu putea nici măcar să-şi întoarcă faţa spre el. Durerea îi sfâşia din nou sufletul, paralizând-o cu totul.

— Doamne, Caroline, prin ce ţi-a fost dat să treci? Nu, nu vreau să-mi spui deocamdată, a liniştit-o el, ştergându-i lacrimile, mângâindu-i părul şi strângând-o în braţe. La început, a vrut să i se împotrivească şi ar fi făcut-o dacă ar mai fi avut putere. Dar povestea – chiar dacă nu ajunsese la finalul ei – a istovit-o. Se simţea vlăguită, epuizată. Iar după câteva clipe, nici nu mai putea să plângă. Eşti atât de frumoasă când plângi! A spus el încet, aproape cu reverenţă. Tristă şi frumoasă.

— Ştiu mai bine ca oricine că replicile de acest gen fac parte din scenariul pe care trebuie să-l interpretezi, a spus ea, cu o voce smiorcăită.

— Ţi-am explicat şi mai devreme că sunt obişnuit să-mi satisfac poftele. Nu mi-aş bate capul să spun lucruri lipsite de valoare, în care nici eu nu cred. În special, unei femei care plânge. Şi mai ales, ţie. Dar cred că te-ai mai liniştit acum, nu-i aşa?

— Da, a răspuns ea, uşor stânjenită.

Din cauza lacrimilor. Din cauza lucrurilor pe care el i le-a spus.

Simţea, însă, în acelaşi timp, un sentiment de uşurare pentru că îi povestise despre Jeff. Pentru că recunoscuse că l-a minţit. Nu-i sondase motivele, ci acceptase pur şi simplu faptul că îl minţise.

S-a cuibărit în el, bucurându-se de căldura trupului său. Şi se întreba deja ce va face fără el odată ce aventura lor va lua sfârşit. Va reuşi oare să-l vadă la Exotica în braţele altor femei? Ideea îi repugna.

Dar amândoi se aflau aici doar pentru o simplă aventură, nimic mai mult. Şi asta trebuia să fie suficient.

Când a trezit-o, era târziu în noapte. Luna arunca o lumină difuză prin arcada ce ducea spre terasă.

— De ce trebuie să ne trezim, Kian?

— Pentru că toiul nopţii reprezintă chintesenţa misterului şi a magiei. Şi pentru că am nevoie de tine.

— Pentru ce?

Era încă prea toropită de somn ca să-i înţeleagă aluziile.

El i-a luat mâna şi, gemând, i-a înfăşurat degetele în jurul penisului rigid. Ea a simţit cum vulva i se încinge toată şi un val de căldură îi străbate trupul.

— Aha! Şi ce-ai face dacă aş refuza să mă trezesc?

— Aş face ce-am făcut şi-n prima noapte când am venit aici, i-a răspuns el, cu vocea lui mătăsoasă. M-aş băga în duş şi m-aş autostimula, gândindu-mă la tine, cum pluteşti pe aripile viselor. Imaginându-mi sânii tăi seducători şi comoara fierbinte, ascunsă printre coapse. Dorindu-te cu ardoare. Dorindu-mi să te ating, să te sărut. Să facem dragoste cu aceeaşi pasiune ca aseară.

Caroline simţea cum trupul i se trezeşte la viaţă, copleşit de o dorinţă mistuitoare.

— Hai s-o facem acum, Kian!

— Chiar asta am de gând să fac. Dar, mai întâi, trebuie să te ridici din pat şi să vii cu mine.

— Poftim?

— Nu mai pune atâtea întrebări, Caroline! Fă doar ce-ţi spun!

O, Doamne, folosea acelaşi ton autoritar care o înfiora şi o făcea să tremure de dorinţă! S-a supus, fără să crâcnească, voinţei lui şi s-a ridicat în tăcere din pat.

Kian a îmbrăcat-o cu nişte pantaloni bufanţi de mătase, asemănători cu cei pe care îi purta şi el. Apoi, a ajutat-o să-şi pună un soi de bluză foarte scurtă, incrustată cu nestemate şi brodată cu fir de aur, care îi lăsa abdomenul gol şi îi ridica sânii. I-a pus apoi în jurul gâtului mai multe lanţuri de aur şi şiraguri de perle, iar mâinile i le-a împodobit cu brăţări din aur.

— Un costum, a murmurat ea.

— Nu poţi să trăieşti experienţa Nopţilor

Arabe fără aceste veşminte. Ştia de existenţa costumelor, fireşte. Dar nu se gândise niciodată să poarte vreunul. Kian avea însă dreptate – făcea parte din scenariul aventurii arabe. Şi acesta era momentul potrivit să-l poarte. Magia surprinsă în toiul nopţii, cum spusese el. Cum reuşea, însă, să-i intuiască dorinţele? Se părea că ştia totul despre ea, că-i citea gândurile înainte ca ele să prindă contur în mintea ei.

— Vino cu mine acum, Caroline!

— Unde mergem?

— În grădină.

În circumstanţe normale, l-ar fi torturat cu întrebările. Acum, însă, el a luat-o de mână, iar ea l-a urmat în tăcere, păşind cu picioarele goale pe podeaua de marmură, coborând treptele şi ajungând pe aleea acoperită cu nisip.

Afară, se auzeau acordurile suave ale unei muzici cântate la flaut, sitar şi talger. Au străbătut aleea până când au ajuns într-o poieniţă, unde – aşezaţi pe covoraşe cu modele frumoase – cântau muzicieni îmbrăcaţi în costume orientale. Şi chiar dacă ea era cea care aranjase decorurile şi stabilise tematica Exoticii, nu-şi putea stăpâni uimirea. Această uimire provocată de faptul că regizase şi el, la rândul lui, acest scenariu pentru ea.

Kian a privit-o, iar ea i-a zâmbit. Cuvintele erau de prisos.

S-au adâncit şi mai mult în grădină, îmbătându-se cu aroma iasomiei şi a vegetaţiei

luxuriante ce-i înconjura pretutindeni. Caroline simţea cum decorul exotic o absorbea cu totul, abandonându-se complet în braţele acestei experienţe atât de neobişnuite.

Au ajuns lângă bazinul pătrat, copia perfectă a celui din curtea palatului din Damasc, aşezându-se apoi amândoi pe marginea plată a acestuia.

— Simţi magia acestui loc, Caroline?

— Da. Este imposibil să n-o simţi. Costumele, muzica, grădinile, decorul…

— Nu te gândi că toate acestea sunt doar un simplu decor! Imaginează-ţi că ne aflăm într-un loc exotic din Orientul Mijlociu, unde aceste lucruri există aievea. Iar noi suntem singuri, într-un peisaj de vis, vegheaţi de lună şi de stele.

Kian s-a aplecat deasupra ei şi a sărutat-o pe gât, înfiorând-o din cap până în picioare şi trezindu-i sfârcurile la viaţă.

— Muzicienii sunt doar la câţiva paşi distanţă, a spus ea, neputând ignora prezenţa lor.

— Da. Tocmai de aceea, experienţa va fi cu atât mai incitantă. Să ştii că unul dintre ei ar putea da peste noi în orice moment. Desfă-ţi bluza, Caroline! Dezvăluie-ţi sânii pentru mine! Ea a clătinat însă din cap. Fă ce-ţi spun! A insistat el, pe un ton imperativ. Cu degetele tremurânde, Caroline a desfăcut capsele bluzei de mătase, ale cărei broderii i se păreau uşor aspre. Da, frumos! A exclamat el, cuprinzându-i sânii cu mâinile şi strângându-i cu blândeţe. Ai cei mai frumoşi sâni din lume, Caroline. Moi şi voluptuoşi. Iar

sfârcurile… Cuvintele au rămas plutind în aer, în timp ce îi mângâia mameloanele cu degetele, înfiorând-o de plăcere. Sunt perfecte, a continuat el. Atât de seducătoare că aş vrea să le ciupesc. Şi le-a ciupit fără milă, făcând-o să geamă de durere, dar şi de plăcere. Vreau să le sug cu gura şi să le absorb nectarul.

I-a strâns sânii cu mâinile, apoi s-a aplecat şi a început să-şi plimbe limba de pe un sfârc pe altul. Ea a simţit cum vulva i se încinge deodată. Sânii o dureau cumplit. Senzaţiile s-au intensificat şi mai tare în clipa în care el i-a cuprins un sfârc cu buzele, absorbindu-l cu nesaţ şi ronţăindu-l cu dinţii. A aplicat acelaşi tratament şi celuilalt sfârc, lingându-le, sugându-le şi muşcându-le apoi rând pe rând. Durerea şi plăcerea pe care i le stârnea cu dinţii, dar şi cu gura lui fierbinte erau mistuitoare. Tremura de dorinţă, iar vulva excitată şi nesăţioasă îşi cerea drepturile.

A împins-o apoi pe spate, întinzând-o pe marginea aspră de piatră a bazinului şi depărtându-i picioarele. Iar ei nu-i mai păsa. Nu-i mai păsa că piatra zgrunţuroasă o rănea uşor sau că muzicienii cântau doar la câţiva paşi distanţă de ei. Voia doar să-i simtă atingerile şi să se îmbete cu mângâierile lui.

Şi-a strecurat mâinile printre faldurile pantalonilor ei bufanţi şi a tras cu putere de ei, sfâşiind ţesătura delicată. Ea nu s-a împotrivit, abandonându-se cu totul în braţele sale, simţindu-şi trupul din ce în ce mai încins.

— Trebuie să te posed aici şi acum, a murmurat el, scoţându-şi penisul din faldurile pantalonilor săi.

Ea l-a zărit pentru o clipă – rigid în lumina albăstruie a lunii – şi a simţit cum vulva i se contractă, copleşită de dorinţă.

— O, da, Kian, acum!

El a ţintuit-o pe loc, punându-şi mâinile pe umerii ei şi lipind-o de marginea de piatră a bazinului. Şi cu o mişcare lină şi-a croit drum spre comoara ei seducătoare.

Plăcerea era nimicitoare, înfiorându-i trupul şi sufletul. El a început să-şi mişte şoldurile, adâncindu-şi penisul în interiorul ei, cu lovituri puternice şi rapide. Atât de puternice şi de rapide încât l-a cuprins cu picioarele, dansând în acelaşi ritm cu el.

Apoi, Kian s-a oprit.

— O, nu! A îngăimat ea, cu respiraţia întretăiată. El s-a retras şi i-a scos pantalonii, aruncându-i pe jos.

— Aşază-te în genunchi, Caroline! Pune-ţi genunchii pe pantalonii de mătase şi sprijină-te cu trupul de marginea bazinului! Ea s-a supus, prea excitată ca să mai pună întrebări. I-a simţit căldura trupului când a îngenuncheat în spatele ei şi a descoperit cu surprindere că îi scotea peste cap unul dintre şiragurile de perle. I-a strecurat apoi perlele printre coapse, apropiindu-i-le de zonele intime, până când a simţit mărgeluţele atingându-i vulva udă. A început apoi să le mişte

înainte şi-napoi în aşa fel încât perlele îi masau vulva şi clitorisul excitat. Ea a gemut de plăcere. Da, ştiam că o să-ţi placă, a spus el, obligând-o cu o mână să se aplece şi mai mult. Şi acum o să facem din nou dragoste. Depărtează-ţi picioarele!

Ea şi-a desfăcut şi mai mult coapsele, a gemut când i-a simţit vârful penisului atingându-i vulva nesăţioasă şi a icnit când a penetrat-o cu putere, dansând apoi în adâncurile ei cu o pasiune nestăvilită. Continua, în acelaşi timp, să-i excite clitorisul cu perlele, mişcând şiragul înainte şi-napoi. Membrele îi tremurau necontrolat, sângele îi curgea năvalnic prin vene, iar trupul părea să-i fi luat foc.

Nu mai simţea pământul aspru, care-i rănea uşor genunchii. Nici marginea zgrunţuroasă a bazinului, care-i zgâria pielea. Nimic nu mai conta. Simţea doar senzaţiile uluitoare pe care i le provocau perlele catifelate şi penisul ce-i explora adâncurile. Valuri succesive de plăcere îi îmbătau simţurile, aducând-o în pragul orgasmului.

Se simţea aproape, atât de aproape de culmile extazului suprem. Dar nu voia încă să cedeze. Nu voia să se lase pradă pasiunii descătuşate, nu voia să renunţe la factorul-control, atât de important în viaţa ei. Îi plăcea să atingă acel prag, fără însă să-l treacă – cel puţin, nu încă.

— Kian! Nu cred că voi mai rezista prea mult.

— Da, dă-i drumul! A spus el, făcând-o să icnească în clipa în care a început să frece şi mai tare perlele de clitoris, zgâriindu-l fără milă.

Iar penisul se adâncea tot mai mult în interiorul ei, cu lovituri puternice, vrând parcă să se piardă în trupul ei. Senzaţiile erau covârşitoare; spasmele orgasmice o lăsau aproape fără suflare. Kian a ţipat şi el de plăcere, descătuşându-şi deopotrivă seva şi extazul şi contopindu-şi orgasmul cu al ei.

Se simţea vlăguită. Epuizată. Abia mai respira. Deşi valurile puternice ale orgasmului trecuseră deja, Caroline continua încă să tremure. Kian nu-şi retrăsese penisul din adâncurile ei, încercând cu greu să-şi tragă sufletul. Îi simţea în ceafă respiraţia sacadată. Îşi ţinea mâna încleştată pe şoldul ei, strângând-o cu putere. Ea nu voia însă să se mişte.

În jurul lor, târâitul greierilor se împletea cu acordurile magice ale muzicienilor. Caroline a tras în piept aerul deşertului şi şi-a lăsat mâinile să-i alunece în apa din bazin. I se părea catifelată – mătăsoasă şi rece.

Kian i-a dat părul la o parte şi a sărutat-o uşor pe ceafă. Un sărut cu atât mai tandru cu cât partida de sex fusese atât de sălbatică. Gândul a făcut-o să zâmbească.

A întors-o cu faţa spre el şi a aşezat-o pe marginea bazinului. Apoi, s-a aşezat lângă ea, a luat apă în căuşul palmelor şi i-a stropit obrajii încinşi, strecurându-i câteva picături printre sânii goi. I-a ridicat bărbia şi şi-a adâncit ochii într-a ei. Strălucirea aproape metalică a privirii sale o atrăgea ca un magnet, ţintuind-o pe loc. Şi-a

strecurat apoi o mână după gâtul ei, ţinând-o cu putere.

Cealaltă mână, încă udă, a început să se plimbe printre picioarele ei, mângâindu-i labiile umede. Ea şi-a depărtat coapsele, iar el şi-a introdus degetele înăuntru.

Un geamăt i-a scăpat printre buze.

Şi-a adâncit degetele tot mai mult în comoara ei, excitându-i clitorisul cu podul palmei. Valuri succesive de plăcere au pus din nou stăpânire pe ea, aducând-o iar în pragul orgasmului.

Kian o ţintuia cu privirea lui arzătoare, febrilă. Iar respiraţia lui sacadată s-a împletit cu a ei în clipa în care plăcerea şi dorinţa s-au contopit din nou, lăsând-o fără suflare.

Trăia împreună cu ea aceeaşi senzaţie – o simţea. A simţit acel moment ciudat, atemporal, când a străpuns-o cu privirea, pătrunzându-i tainele sufletului.

Când magia s-a spulberat, a continuat s-o ţintuiască cu privirea, paralizând-o pe loc. Stătea complet nemişcat, sincronizând ritmul respiraţiei lor, contopite într-una singură, cu târâitul greierilor şi acordurile muzicii divine. Îşi simţea trupul încins şi tremura din toate mădularele. El a luat-o în braţe şi a strâns-o la piept. Ea s-a îmbătat cu parfumul lui – parfumul lumânărilor din cameră, parfumul bărbătesc, parfumul sexului pur.

O strângea cu braţele lui puternice, vânjoase. Se simţea protejată. Ocrotită. Pentru prima oară în viaţă se simţea iubită.

Glasul raţiunii încerca să-i spună că nu era posibil acest lucru, că sentimentele pe care i le crea Kian nu puteau fi adevărate. Dar nu mai asculta glasul raţiunii. Era prea satisfăcută. Prea epuizată. Prea leneşă.

Ideea a făcut-o aproape să izbucnească în râs. Leneşă – n-a cunoscut niciodată semnificaţia acestui cuvânt. Dar poate că era timpul să-l înveţe. Poate că era timpul să facă multe lucruri. Trupul ei părea deschis spre noi orizonturi. Şi mintea ei la fel – într-o anumită măsură. Părea că şi inima voia să le urmeze exemplul, dar putea oare să facă acest lucru?

Se simţea copleşită, nu putea să gândească limpede. Nu, acum era timpul să se bucure de trupul lui Kian, de sunetele magice ale nopţii, de parfumul lui seducător. Şi de zilele care vor urma.

Mai aveau şapte zile. Orice se putea întâmpla într-o săptămână. Dar ce-şi dorea să se întâmple? Nu ştia nici ea.

De dimineaţă, îl găsise stând pe terasă, cu privirea aţintită asupra munţilor din depărtare, scăldaţi în lumina soarelui. Şi ea admira priveliştea în zorii zilei. Kian era tăcut, meditativ. Şi ea la fel.

De obicei, totul devenea mai limpede în lumina zilei; cu toate acestea, nu putea spune cu certitudine că un anumit moment – un moment uluitor – se întâmplase cu adevărat aseară. Avea nevoie de timp ca să-şi facă ordine în gânduri. Aşa că i-a spus că trebuia să se ducă la birou pentru că

avea ceva de lucru.

Stătea acum la biroul ei mare, cu suprafaţă de sticlă, jucându-se cu lanţurile lungi de aur pe care nu le scosese încă de la gât. Era obosită, dar trupul îi fremăta de energie. I se părea imposibil să stea pe scaun şi să se concentreze asupra muncii sale. După două ore, în care nu reuşise să facă nimic, a rugat-o pe asistenta ei să preia toate apelurile telefonice ce-i erau destinate, acordându-şi astfel puţin timp de gândire. Nu i-a fost însă de niciun folos. A încercat să analizeze situaţia. Aşa rezolva ea lucrurile de obicei le răsucea pe toate feţele – acum, însă, nimic nu părea să aibă sens.

Latura emotivă nu era punctul ei forte – trebuia să recunoască asta. Nici nu era de mirare că angajaţii ei o porecliseră Regina de Gheaţă. Gândul i-a provocat un uşor regret, dar, din păcate, acesta era adevărul. Logica şi raţiunea îi dictau viaţa. Dar trăirile pe care le simţea acum nu aveau niciun sens, astfel că plutea în derivă, complet debusolată.

Avea nevoie de ajutor.

A luat telefonul şi a format numărul lui Lilli. Spera ca prietena ei să fie acasă. Bătea darabana cu degetele pe suprafaţa din sticlă a biroului şi dădea nervoasă din picioare. În cele din urmă, Lilli a ridicat receptorul.

— Alo!

— Lilli! Slavă Domnului!

— Caroline! Ce s-a întâmplat?

— Sunt complet dezorientată, Lilli! Nu ştiu cum să rezolv situaţia… Nu ştiu ce să fac.

— Ia-o încet, draga mea! La ce te referi?

— La el, la Kian.

— S-a dovedit a fi o experienţă chiar atât de cumplită? Am sperat din tot sufletul că te va ajuta. Îmi pare atât de rău!

— Nu, nu e vorba de asta. Este… este bărbatul ideal, dacă vrei să ştii adevărul. Realmente ideal.

— A, bun! A spus Lilli, pe un ton întrebător, lăsând-o însă pe Caroline să-i povestească totul în ritmul ei.

— Este… Pare că ştie exact ce-mi doresc. Din toate punctele de vedere. Mi-am pierdut controlul, Lilli. Tot controlul. Nici nu-ţi imaginezi ce lucruri l-am lăsat să-mi facă. Şi mă urăsc pentru asta. Deşi îmi place şi am nevoie de experienţele pe care mi le oferă. Simt însă… că plutesc în derivă. Mi-am pierdut busola. Şi n-au trecut decât trei zile! Dacă acum mă simt aşa, cum mă voi simţi oare când aventura noastră va lua sfârşit?

Lilli a tăcut o clipă, apoi a întrebat-o încet:

— Caroline, de ce ţi-e teamă?

Caroline s-a ridicat de pe scaun şi s-a îndreptat spre fereastră, de unde se vedeau pajiştile verzi ca smaraldul. A urmat cu privirea aleea şerpuitoare care ducea spre apartamentul Nopţilor Arabe. Unde se afla Kian.

— Am nevoie de un răgaz, Lilli. Toată povestea asta este copleşitoare. Şi nu ştiu ce să

fac.

— La ce te referi?

— La… faptul că mi-am pierdut controlul. Sunt complet dezorientată. Şi asta mă înspăimântă. Mă sperie ideea că pot fi atât de vulnerabilă în prezenţa unei alte persoane. Ştiu că pare absurd tot ce spun.

— Nu, deloc, ţinând seama de drama prin care ai trecut. Dar cred că e timpul să mergi mai departe, nu-i aşa, Caroline? Nu acesta este rolul aventurii voastre?

— Probabil că da. Dar nu cred că mai este vorba doar de o simplă aventură, a spus ea, ezitând uşor şi trecându-şi mâinile prin păr. Abia atunci a realizat că, de când îl cunoscuse pe Kian, îl lăsa liber, deşi în mod obişnuit îl ţinea legat în coadă de cal sau strâns în coc. Lilli, povestea asta ia amploare, a continuat ea. Cel puţin, pentru mine. Nu şi pentru el. Dar nu-l cunosc îndeajuns de bine ca să-mi dau seama dacă joacă teatru sau nu.

— Uneori, e bine să-ţi urmezi instinctul.

— Instinctul m-a îndrumat pe un drum greşit.

— De ce? Pentru că te-ai înşelat în privinţa lui Jeff?

— Şi a lui Sarah. Cea mai bună prietenă a mea. Dar cel mai rău m-am înşelat în privinţa mea.

— Nu a fost vina ta, Caroline. Nu te poţi învinovăţi pentru asta.

— Ştiu. Cel puţin, o ştiu în sinea mea. Dar povestea încă mă bântuie. Revăd şi astăzi lucrurile

care s-au întâmplat în noaptea aceea. Nu ştiu dacă voi putea vreodată să trec peste asta.

— Caroline, trebuie să mergi mai departe. În adevăratul sens al cuvântului. Şi mi se pare că – într-o anumită măsură – Kian te ajută să faci asta. Sexul ne vindecă rănile pentru că exercită o influenţă covârşitoare asupra laturii noastre sentimentale şi mai puţin asupra laturii raţionale. Am dreptate?

— Da, a spus ea, rostind cu greu cuvântul. Căci Lilli avea într-adevăr dreptate. Caroline trebuia să-şi înfrunte trecutul, trebuia să ia taurul de coarne, lucru pe care îl evitase atâta amar de vreme. I-am povestit, a continuat ea. Nu chiar totul. Dar i-am spus că l-am prins pe Jeff cu Sarah. I-am mărturisit motivul pentru care l-am ales să-mi fie partener timp de câteva zile. Nu ştiu, însă, dacă pot să merg mai departe. Energia, atracţia dintre noi, este şi aşa foarte puternică. Nici nu-ţi vine să crezi.

— O, ba da! A spus Lilli, râzând. Eu te cred mai mult ca oricine.

Caroline a zâmbit. Cunoştea foarte bine povestea de dragoste dintre Lilli şi Rajan şi ştia cât se schimbaseră amândoi datorită relaţiei lor. I se părea, însă, puţin probabil, chiar ridicol, ca acelaşi lucru să i se întâmple şi ei. Principiile de viaţă ale lui Caroline erau mult mai riguroase. În ciuda atracţiei ciudate pe care o simţea faţă de Kian. În ciuda experienţelor uluitoare trăite împreună.

— Lilli, eu nu sunt ca tine. Nu sunt la fel de deschisă.

— Nu încă. Dar se pare că eşti pe drumul cel bun.

— Nu ştiu. Nu ştiu dacă sunt, într-adevăr, pe drumul cel bun, ţinând seama de aceste circumstanţe. Mi se pare că mă aflu într-un vârtej.

— Da, îmi dau seama de asta după cum vorbeşti. De fapt, treci prin aceeaşi dramă sufletească prin care am trecut şi eu – nu cu mult timp în urmă.

— Nu pot să merg mai departe, a îngăimat Caroline.

— Uneori, nu ştim de ce suntem capabili până nu încercăm.

Caroline a tăcut un timp, cântărind cuvintele prietenei sale. Da, era adevărat. Dacă voia să fie cinstită cu ea însăşi, trebuia să recunoască faptul că nu dorea să pună capăt aventurii sale cu Kian. Voia doar să şteargă sentimentele contradictorii care-i tulburau sufletul. Nu voia, însă, să renunţe la cele nouă zile pe care le va petrece în braţele lui Kian, înainte ca apartamentul Nopţilor Arabe să fie deschis publicului, iar Kian să-şi satisfacă prima clientă.

Gândul i-a provocat un nod în stomac.

— Poate că tocmai despre asta este vorba, a început din nou Caroline, în ritmul ei lent. Nu ştiu de ce sunt capabilă în această situaţie şi habar nu am la ce să mă aştept. De la mine. De la el. Şi nu se potriveşte deloc cu prima impresie pe care mi-

am făcut-o despre el. Încerc să înţeleg lucrurile, să pun la locul ei fiecare piesă din acest puzzle, dar nimic nu pare să aibă vreun sens.

— De obicei, poveştile de genul acesta nu au niciun sens, Caroline. Ai depăşit graniţele zonei de confort, e adevărat, dar asta nu înseamnă că nu poţi să deţii controlul asupra situaţiei. E timpul să-ţi asumi anumiţi factori de risc, să încerci lucruri noi. Este un pas în direcţia corectă, indiferent unde va duce aceasta. Încearcă să nu te gândeşti prea departe!

— Da, ai dreptate. Trebuie să iau taurul de coarne. Să-mi înfrunt temerile. Iar Kian este bărbatul ideal pentru asta.

Era bărbatul ideal din multe puncte de vedere. Cu excepţia faptului că venise să lucreze acolo. La Exotica. Fireşte, nu făceau nimic rău. Dar un bărbat care se oferise din proprie voinţă să lucreze într-un loc ca Exotica… Ce fel de om era?

Nu voia să-l judece. Dar era o certitudine. O certitudine pe care nu putea s-o ignore, indiferent cât şi-ar fi dorit s-o facă.

Kian Razin avea să ofere, contra cost, servicii sexuale altor femei. Iar ea nu putea să-l împiedice. Chiar dacă ar fi vrut s-o facă.

N timp ce se întorcea în apartamentul Nopţilor Arabe, Caroline era încordată ca un arc. Avea un nod în stomac şi îşi simţea trupul încins. Avea emoţii, e adevărat, dar în acelaşi timp, perspectiva de a-l vedea o excita cumplit de tare.

Era ciudat, dar ceea ce o excita atât de mult

era caracterul imprevizibil al lui Kian. Acţiona spontan, dintr-un impuls primar. Lucru pe care ea nu-l făcea niciodată.

Parfumul exotic al împrejurimilor îi îmbăta simţurile – mireasma florilor, a lumânărilor parfumate şi… a sexului de aseară. Trupul îi ardea de dorinţă în timp ce străbătea aleea din grădină. A urcat apoi treptele de marmură şi a traversat holul de la intrare, uitând complet de îndoielile ce o măcinaseră mai devreme. L-a găsit pe Kian aranjând pernele brodate de pe pat. Îl pregătea pentru ea. Ce gând senzual!

— Te-ai întors, a spus el, cu zâmbetul lui răvăşitor.

— Da, a răspuns ea simplu, căci nu ştia ce altceva să-i spună.

Se simţea ca o fetiţă la balurile liceenilor – debusolată, copleşită de un dor nebun după el, nesigură pe sentimentele lui, neştiind dacă şi el o dorea cu aceeaşi pasiune nebună. Dar o dorea, ştia asta prea bine.

— Hai, vino, să te dezbrac!

— Să mă dezbraci?

— Da, te prefer goală, trebuie să recunosc asta. Dar astăzi este cald. Şi ai lucrat. Aşa că o baie te va revigora. Sau un duş.

— Ai vreun motiv anume pentru asta, Kian?

— Dacă e ziua ta norocoasă, a răspuns el, zâmbind. Apoi, s-a îndreptat spre ea – cu statura lui puternică, elegantă.

Un fior i-a străbătut trupul la gândul că o va

atinge.

A dezbrăcat-o apoi în tăcere. Iar ea s-a abandonat în braţele sale în aceeaşi tăcere adâncă, trezindu-se complet goală în faţa lui, cu excepţia lanţurilor de aur pe care Kian i le pusese la gât cu o seară în urmă. Strălucirea şi greutatea lor îi confereau o anumită senzualitate. Îi plăcea rolurile pe care le jucau în acest scenariu – el era stăpânul, iar ea… ce era ea? O femeie supusă voinţei lui. Ideea îi conferea mai multă feminitate. El i-a zâmbit, plimbându-şi privirea de la ochii la gura ei, asupra căreia a poposit un timp. Apoi şi-a continuat periplul, explorându-i sânii şi abdomenul. Felul în care îi scruta trupul gol îi trăda dorinţa sexuală. Cât îi plăcea s-o privească în felul acela!

Îi era cu neputinţă acum să se mai gândească la îndoielile ce-o măcinaseră doar cu puţin timp în urmă.

— Ce preferi, Caroline, o baie sau un duş?

— Mmm… Mi-e indiferent.

Chiar nu-i păsa. N-o interesa decât perspectiva de a sta goală alături de el sub cascada de apă. Simţea din ce în ce mai tare dorinţa de a-l vedea gol, de a-l atinge, de a-i oferi aceeaşi plăcere pe care i-o oferea şi el. Era un adevărat calvar faptul că trebuia să mai aştepte încă o clipă.

Kian a luat-o de mână şi a dus-o în baia spaţioasă, unde a intrat în duşul imens de marmură şi a dat drumul robinetului de apă caldă.

Aburii au învăluit atmosfera într-o mantie de ceaţă, purtându-i într-o lume iluzorie, înainte ca ventilatorul montat deasupra să le spulbere magia. Zumzetul domol al acestuia, împletit cu sunetul apei, crea o muzică senzuală, în care fiecare sunet şi fiecare mişcare păreau înăbuşite, amortizate.

Ea îi privea imaginea în oglindă în timp ce el îşi scotea pantalonii bufanţi, stând apoi amândoi, complet goi, unul lângă altul. Pielea lui cafenie avea o nuanţă mai întunecată decât a ei. Trupul lui vânjos întruchipa frumuseţea masculină desăvârşită. A salivat de poftă privindu-i imaginea reflectată în oglindă. Când şi-a ridicat capul, privirile li s-au întâlnit.

— Imaginea din oglindă este întotdeauna senzuală, i-a spus el încet, venind lângă ea. Misterioasă. Ireală. Cu atât mai mult acum, când stai alături de mine, a continuat el, strecurându-şi braţul în jurul taliei ei şi cuprinzându-i sânul în căuşul palmei. Atingerea lui a făcut-o să icnească de plăcere. Priveşte, Caroline, cum roşeaţa din obraji îţi învăluie sânii încântători! Priveşte cum sfârcurile ţi se trezesc la viaţă! În special, dacă îi excit în felul acesta, a adăugat el, răsucindu-i mamelonul cu degetele. Ea a gemut, arcuindu-se sub atingerile sale. O, da! A exclamat el. Ador să te văd aşa… copleşită de plăcere, de dorinţele trupeşti. Vezi cât de mult îmi place, Caroline? A întrebat-o Kian, lipindu-şi penisul excitat de şoldul ei. Ea l-a privit în oglindă. Avea penisul tare, lung

şi imens. Atât de frumos! Vulva i s-a încordat de dorinţă. Dorea să-l simtă în adâncurile ei, să-l atingă cu mâna, să-i guste dulceaţa. Te-ai privit vreodată în oglindă, plutind pe aripile orgasmului, Caroline?

— Nu, a răspuns ea, lingându-şi buzele.

— O s-o faci acum, a spus el, strecurându-şi cealaltă mână printre coapsele ei spre vulva umedă şi fierbinte. Ea şi-a depărtat picioarele, invitându-l înăuntru. Da, avea dreptate – imaginea-i reflectată în oglindă, mâna lui printre coapsele ei, degetele care o penetrau totul era ciudat de fascinant. Plăcerea îi răvăşea trupul, iar senzaţiile provocate deopotrivă de degetele care-i excitau clitorisul, dar şi de imaginile din oglindă, erau mistuitoare. Da, i-a şoptit el. Depărtează-ţi şi mai mult picioarele, Caroline! Şi priveşte cât de frumoasă şi de excitată eşti!

Îşi ţinea penisul lipit de şoldul ei, mişcându-se uşor în ritmul dansului sexual.

— Trebuie să te ating, Kian, a murmurat ea.

El a oftat în clipa în care Caroline i-a cuprins penisul cu degetele. Era tare ca piatra, dar catifelat ca mătasea. Privea imaginile din oglindă în timp ce îi mângâia uşor vârful penisului. A început să tremure când l-a auzit gemând. Şi în tot acest timp, el continua să-i incite simţurile cu degetele, mângâindu-i clitorisul cu degetul mare, în timp ce cu cealaltă mână îi masa sânul şi îi excita sfârcul.

Senzaţiile erau realmente nimicitoare, lăsând-

o aproape fără suflare. Iar imaginea amândurora, reflectată în oglindă, era fascinantă. Privea vrăjită propriile lor reflecţii, simţindu-i în acelaşi timp în mână penisul puternic. Amintindu-şi cât de puternic era în adâncurile ei când au făcut dragoste cu o pasiune dezlănţuită, aproape animalică.

Amintirea acelor clipe uluitoare a adus-o aproape în pragul orgasmului.

— Kian! …

— Da, a îngăimat ea, mişcându-şi şoldurile şi penisul în mâna ei.

Ea l-a strâns cu putere, mângâindu-l din ce în ce mai tare şi mişcându-şi şoldurile în ritmul dansului frenetic. Nu reuşea însă să-şi desprindă privirea de la imaginea din oglindă, de la trupul lui Kian lipit de al ei, de la capul strălucitor al penisului pe care îl strângea în mână şi de la degetele lui ascunse printre coapsele ei.

Incredibil cum o impresionau acele imagini! Dar nu prea avea timp să se gândească la asta. Kian îşi mişca penisul în strânsoarea mâinilor ei, iar ea îşi ondula şoldurile în acelaşi ritm, plutind pe aripile extazului în timp ce el îi excita tot mai tare clitorisul şi îi strângea sfârcul cu degetele, provocându-i valuri succesive de plăcere – de la sâni la vulvă.

A gemut cu putere şi s-a încordat din cap până în picioare în clipa în care spasmele orgasmice – puternice şi mistuitoare – i-au răvăşit trupul. Şi, copleşită de fiorii plăcerii, l-a privit pe

Kian descătuşându-şi seva în mâna ei, gemând, cu respiraţia sacadată.

Tremura încă sub imperiul valurilor de plăcere când s-a răsucit în braţele lui, iar el i-a strivit buzele cu ale sale. A sărutat-o cu pasiune, deschizându-i gura cu limba şi croindu-şi drum în interiorul ei. O săruta cu o pasiune copleşitoare, aproape disperată, punându-şi mâinile pe obrajii ei. I-a muşcat buza de jos şi şi-a introdus din nou limba în gura ei. Era atât de dulce şi de fierbinte încât cu greu se abţinea să nu i-o muşte. Totul era copleşitor, trupul lui puternic, buzele ce i le strivea pe ale ei, satisfacţia că reuşise să îl stimuleze, provocându-i orgasmul în mâna ei.

Nicicând nu mai trăise o experienţă atât de erotică.

Se simţea dominantă. Iar un sentiment ciudat de libertate a pus stăpânire pe ea, încingându-i simţurile.

Kian a spulberat vraja sărutului, desprinzându-şi buzele de ale ei, i-a zâmbit şi i-a ghidat paşii spre duşul imens din marmură. Apoi a sărutat-o din nou în timp ce căldura apei se contopea cu căldura trupurilor lor. A strâns-o în braţe, strivindu-i sânii de pieptul său.

Senzaţia corpurilor lor ude era covârşitoare. Şi continua s-o sărute, dându-i la o parte părul ud de pe faţă. Mâinile i-au alunecat de pe umeri pe spate, cuprinzându-i apoi fesele cu palmele şi trăgând-o şi mai aproape de el, de parcă ar fi vrut s-o absoarbă cu totul. Iar sentimentul că putea să-i

stârnească o pasiune atât de răvăşitoare o ajuta să se bucure de fiecare clipă petrecută împreună.

Kian i-a dat, în cele din urmă, drumul din strânsoare, a luat un burete şi un săpun şi a început s-o spele cu grijă. Buretele plin de spumă cu care îi atingea trupul îi provoca senzaţii mistuitoare – sfârcurile i s-au trezit la viaţă tari ca piatra, iar vulva i s-a încordat de plăcere.

Devenea cu totul nesăţioasă în braţele lui.

O clătea cu duşul, incitându-i şi mai mult simţurile cu ajutorul jetului de apă. Râzând uşor maliţios, Kian l-a îndreptat spre coapse, depărtându-i picioarele cu o mână.

— O să-ţi placă ce-ţi voi face acum, Caroline. Nici nu se îndoia de asta. Şi nici nu avea de gând să i se împotrivească. Va savura fiecare clipă – fie şi doar pentru că i-o cerea el. Kian a îngenuncheat pe podeaua din marmură a duşului şi i-a depărtat coapsele cu mâna, apoi labiile cu degetele. Cu cealaltă mână a îndreptat jetul duşului asupra clitorisului. Senzaţiile erau atât de copleşitoare încât a icnit de plăcere. Aşa… a murmurat Kian.

Ea şi-a depărtat şi mai mult picioarele, iar el a continuat să-i excite clitorisul cu jetul duşului, mişcându-l înainte şi-napoi. Degetele cu care îi ţinea labiile depărtate îi creau o senzaţie de bine, dar şi de vulnerabilitate. Senzaţia s-a intensificat în clipa în care el şi-a introdus câteva degete în adâncurile ei.

— Vreau să facem dragoste, Kian, a spus ea, cu respiraţia întretăiată.

El şi-a adâncit şi mai mult degetele în interiorul ei, mişcându-le apoi în ritmul dansului sexual. Continua să-i excite clitorisul cu jetul duşului, provocându-i împreună cu degetele sale jucăuşe – valuri de plăcere. A simţit dintr-odată cum pluteşte pe aripile unui orgasm frenetic, care a luat-o prin surprindere. Tremura atât de tare sub imperiul extazului suprem, încât credea că avea să se prăbuşească, dar Kian s-a ridicat în picioare şi a strâns-o în braţe, amplificându-i orgasmul cu degetele sale neastâmpărate.

— O, Doamne! A gemut ea.

A sărutat-o din nou, îndelung, de parcă ar fi vrut s-o absoarbă cu totul. Iar ea s-a abandonat îmbrăţişărilor lui pătimaşe, topindu-se la pieptul lui. Abia după câteva momente a reuşit să-şi tragă din nou sufletul. Kian o ţinea în continuare strâns în braţe. Ea şi-a ridicat capul şi l-a sărutat pe gât, cuprinzându-l cu braţele şi absorbindu-i cu buzele pielea aurie a gâtului.

El a gemut uşor, apoi a spus, chicotind:

— S-ar putea să nu mai ieşim niciodată din duşul ăsta.

— Nu m-ar deranja, i-a răspuns ea.

Ar fi minunat să rămână pentru totdeauna cu el acolo! Ca într-un vis magic şi senzual.

Doar că acesta nu era un vis.

Cu toate acestea, era prea devreme ca să se trezească. Mai aveau câteva zile de stat împreună. Şi va profita din plin de ele.

Petrecuseră o zi minunată, lenevind şi

dormind unul în braţele celuilalt după ce-au făcut duş. Kian se trezise în amurg, chinuit de o dorinţă copleşitoare, astfel că a intrat din nou în duş ca să-şi descătuşeze pasiunea în timp ce Caroline dormea ca un prunc. Duşul căpătase de-acum conotaţii sexuale pentru Kian.

Au luat apoi masa pe terasă, vegheaţi de siluetele întunecate ale munţilor San Jacinto, care se reflectau pe cerul de un albastru-închis. Şi ea privea munţii la fel ca el, părând să-i confere un sentiment de linişte aşa cum i-l confereau şi lui. Şi îi plăcea asta, deşi părea un lucru nesemnificativ. Cum de observase acest detaliu? Se părea însă că nu-i scăpa nimic – nici cel mai mic amănunt – care avea legătură cu ea.

O cameristă luase tava cu mâncare, iar ei stăteau acum pe terasă, privind în tăcere cum luna se ridica pe cer. El şi-a aţintit privirea asupra ei, scrutându-i profilul delicat. I-a atins mâna cu degetele – o atingere uşoară ca o şoaptă. Ea s-a întors spre el şi i-a zâmbit. Era atât de frumoasă!

Voia să facă multe lucruri cu ea. Voia să facă din nou dragoste. Nu exista nicio îndoială în privinţa asta. Simţea cum se excită doar la gândul serii pe care o vor petrece împreună. Imaginându-şi cum o va atinge, cum o va face să plutească din nou pe aripile orgasmului. Dar voia mai mult decât atât. Voia să plece în lume alături de ea, s-o ducă departe de acest loc unde îl vedea doar ca pe un angajat de la Exotica, un gigolo. Îşi dorea să-l vadă ca pe un bărbat în adevăratul sens al cuvântului.

Nu voia să se întrebe de ce îşi dorea acest lucru.

Stăteau de ceva timp într-o linişte desăvârşită când Caroline a spulberat tăcerea, spunând:

— Kian! Crezi că ceea ce facem noi aici la Exotica este un păcat?

— Dar sunt aici, nu-i aşa?

— Da, fireşte. Dar pentru unii, această profesie devine cu atât mai atrăgătoare tocmai datorită acestei laturi a păcatului. Aşa s-a întâmplat şi în cazul meu când am venit să lucrez aici – din nu ştiu ce motive perverse am avut atunci. Acum, însă, m-am obişnuit cu ideea şi totul mi se pare firesc. Dar când stau şi mă gândesc…

— Descoperi atunci latura păcatului, nu-i aşa?

— Cam aşa ceva, a răspuns ea încruntată, de parcă ar fi încercat cu adevărat să găsească o soluţie pentru dilema ei.

— Trebuie să recunosc faptul că nimeni nu este sfânt – nici noi, nici cei care lucrează aici şi nici clientele noastre. Doar că acest lucru nu mi se pare un factor atât de important. Poate pentru că nu sunt obişnuit să-mi pun acţiunile sub semnul întrebării. Ce ţi se pare că ar fi un păcat? Sexul?

Caroline şi-a muşcat buza. Văzând-o cum îşi înfige dinţii în carnea moale şi trandafirie, Kian a simţit un fior străbătându-i şira spinării, intensificându-i şi mai mult dorinţa.

— S-ar putea. Dar abia acum am reuşit să-mi conturez acest gând.

— Poate că este o consecinţă a spiritului de

frondă de care mi-ai vorbit mai devreme.

— Da, a spus ea, zâmbind. Poate că aşa este. Când crezi că vom reuşi oare să scăpăm de ideile perimate ce ne-au fost implantate în minte încă de la o vârstă fragedă?

— Implantate de cine?

— De mama, în cazul meu. Dar în cazul tău?

— Ţi-am explicat deja că mama a fost mereu îngăduitoare cu mine.

Ai grijă ce spui!

— Şi tatăl tău?

Kian a clătinat din cap. Nu-şi frământa prea des mintea cu subiecte de acest gen. Urmărea oare ceva?

— Tata a jucat un rol şi mai puţin activ. El nutrea aşteptări mari – de la fratele meu mai mare, de la întreaga lume, în general. Dar nu de la mine. Am fost mereu răsfăţat. Norocul mezinului din familie, probabil.

— Crezi că ai avut noroc pentru că tatăl tău nu a aşteptat niciodată nimic de la tine? Mi se pare la fel de rău ca şi în cazul meu, când mama a aşteptat întotdeauna prea mult de la mine.

Cuvintele ei îl puneau pe gânduri. Îl obliga să se gândească la toate astea – cât şi la faptul că reuşea mereu să-l provoace, punându-i la îndoială principiile de viaţă, concepţia despre lume, despre sine însuşi. Nu era obişnuit ca o femeie să facă asta. Dar nici nu-i oferise vreodată unei femei această ocazie.

— M-am considerat întotdeauna norocos.

Poate că nu am apreciat aşa cum trebuie acest lucru. Dar sunt un om norocos pentru că m-am născut într-o familie ca a mea, care mi-a oferit o viaţă lipsită de griji.

— Aha! A spus ea, aplecându-se spre el şi rezemându-şi bărbia în mâna pe care o ţinea pe braţul scaunului. Ştiam eu!

— Ce ştiai?

— Că provii dintr-o familie bogată. Nu am înţeles asta când mi-ai spus că familia ta deţine lanţuri hoteliere. Nici nu i-am acordat prea multă importanţă. Nu este un lucru rău, fireşte. Doar că mă întreb şi mai mult ce cauţi aici.

El i-a cuprins degetele într-ale sale, apoi s-a ridicat în picioare şi a tras-o după el, strângând-o în braţe.

— Sunt aici ca să te fac fericită, ca să-ţi împlinesc toate dorinţele, a spus el, aplecându-se spre ea şi contopindu-şi gura cu a ei.

Buzele ei moi, extrem de receptive la atingerile I ui, s-au deschis imediat, invitându-l înăuntru. El s-a înfruptat cu nesaţ din dulceaţa gurii ei fierbinţi.

Sărut-o şi bag-o din nou în pat!

O dorea. Penisul excitat îi stătea mărturie. Dar trebuia să devieze cursul discuţiei. Căci – dacă aveau să mai vorbească despre familia lui – nu va mai reuşi să păstreze secretul.

Începea să urască acest secret. Ura şi mai mult ideea că – în momentul în care totul avea să iasă la iveală Caroline îl va considera un ticălos.

Poate chiar era. Dar deocamdată, o voia cu o pasiune nebună. Se va gândi mai târziu la consecinţe.

Lui Caroline i se părea că pluteau prin aer în timp ce limuzina zbura pe autostradă. Vedea din goana maşinii, prin geamurile fumurii, o mare de culori ce fuzionau unele într-altele.

Întotdeauna îi plăcuse să meargă cu limuzina, căci luxul şi bunăstarea asociate cu aceste maşini elegante îi confereau o senzaţie de desfătare. Senzaţia era cu atât mai intensă cu cât acum îl avea alături pe Kian, care desfăcea o sticlă de Dom Perignon şi turna lichidul spumos în pahare de cristal. Somptuozitatea automobilului de lux ieşea şi mai mult în evidenţă datorită prezenţei maiestuoase a lui Kian. Sângele îi curgea năvalnic prin vene doar pentru că îi privea trăsăturile statuare: profilul aristocratic, pometii dăltuiţi parcă în piatră, gura seducătoare şi voluptuoasă.

În clipa în care s-a întors spre ea şi i-a zâmbit, a simţit cum se topeşte sub privirile lui mistuitoare.

— Sper că îţi place şampania, a spus Kian.

— O ador, i-a răspuns ea, luând paharul pe care el i-l oferea. Şi cred că am nevoie astăzi de puţină şampanie. Mi se pare ciudat să plec din lumea iluzorie a Exoticii. Te văd acum într-o lumină cu totul diferită. Poate că asta ţi-a fost şi intenţia. Dar totul pare atât de real. El s-a mulţumit doar să-i zâmbească, sorbind din paharul de şampanie. N-ai de gând să-mi spui unde

mergem? L-a întrebat ea.

— Undeva în lume, a spus el, gesticulând cu paharul.

— Îţi place să fii misterios, nu-i aşa?

— La fel cum şi ţie îţi place misterul pe care ţi-l ofer, a spus el, aplecându-se spre ea şi sărutând-o uşor pe obraz. Atingerea lui a înfiorat-o din cap până-n picioare. Cred că ai nevoie de puţin mister. Duci o viaţă prea organizată, Caroline. Mintea ta este prea organizată. Menirea mea este să-ţi ofer un crâmpei din marele necunoscut.

— Uneori, am impresia că ştii prea multe despre mine, a spus ea, aţintindu-şi privirea pe fereastră.

Peisajele se contopeau unele într-altele într-o mare de culori: albastru, verde, cafeniu.

— Şi este un lucru nociv?

— Poate înspăimântător… câteodată.

— Vreau să te cunosc, Caroline, a spus el, pe un ion sobru.

— De ce? De ce vrei să mă cunoşti? L-a întrebat ea, întorcându-se cu faţa spre el, copleşită de un sentiment de frustrare. Peste câteva zile, nu va mai fi nimic între noi decât o relaţie angajat-angajator.

— Ştii prea bine că nu este adevărat.

— Chiar aşa? Şi de unde ştiu asta? Ne cunoaştem doar de patru zile, Kian. Iar tu vei lucra la Exotica. Vei lucra pentru mine. Şi rolul tău…

A lăsat cuvintele suspendate în aer, căci nu

mai putea să continue. Avea oare dreptul să-i vorbească despre aceste lucruri?

— Poate că nu trebuie să fie chiar aşa, a spus el, privind-o cu ochii lui întunecaţi şi sfredelitori.

Citea ceva în privirea lui, dar nu putea să spună ce anume şi era prea tulburată ca să-l întrebe.

— Experienţa pe care am trăit-o împreună a fost minunată, Kian. Nu poate fi descrisă în cuvinte. Dar peste câteva zile, lucrurile se vor schimba. Nu-mi permit să-mi fac visuri în privinţa asta.

— De ce nu? A întrebat el, pe un ton mânios de data aceasta.

Caroline a clătinat din cap. Oare chiar voia să-i spună că ajunsese să ţină la el? Nici ea nu reuşea încă să accepte acest lucru.

— Hai să ne bucurăm de timpul care ne-a mai rămas fără să mai despicăm firul în patru! Îmi pare rău că am început această discuţie. N-am vrut s-o ia pe acest făgaş.

— Desigur, a răspuns el, relaxându-se şi mângâindu-i obrazul cu mâna. De ce îi venea să plângă? S-a întrebat Caroline. A luat o înghiţitură de şampanie ca să înlăture nodul din gât. Au păstrat tăcerea câteva clipe, apoi Kian i-a luat mâna şi i-a dus-o la buze, sărutându-i-o uşor. Hai să nu stăm supăraţi unul pe celălalt! A spus el apoi.

— Nu, nu vreau asta şi nici n-am de gând să fiu supărată.

El i-a zâmbit şi i-a sărutat din nou mâna, înfiorând-o din cap până în picioare. Cum reuşea oare să-i incite simţurile cu atâta uşurinţă?

S-a aplecat apoi spre ea şi a sărutat-o pe gură, atingându-i uşor buzele. Trupul îi fremăta de dorinţă, dar şi de durere. Nu era vorba doar de poftele carnale. Nu voia însă să descopere izvorul acestei suferinţe.

Când a luat-o în braţe, n-a protestat. Îi plăcea să-i simtă puterea şi căldura trupului şi să se îmbete cu parfumul lui masculin. Parfumul şi atingerile mâinilor şi buzelor sale întruchipau sexul pur.

A început apoi s-o sărute din nou. Doamne, cum putea s-o sărute! Ca şi cum nimic altceva nu mai conta. I se părea că lumea întreagă dispăruse şi nu mai simţea decât savoarea buzelor lui strivite de ale ei şi dulceaţa limbii sale ce-i explora adâncurile gurii.

Trupul îi palpita de o dorinţă pătimaşă.

El a spulberat vraja sărutului ca s-o întrebe în şoaptă:

— Ai avut vreodată orgasm într-o limuzină, Caroline?

— Nu.

— O să ai acum, a spus el, ridicându-i fusta şi strecurându-şi mâna printre coapsele ei spre comoara ascunsă de ţesătura fină a chiloţilor din dantelă. Ea şi-a depărtat picioarele, invitându-l înăuntru. Eşti deja udă. Ştiam că aşa vei fi.

I-a mângâiat labiile cu degetele, croindu-şi

drum printre ele. Când l-a simţit în interiorul ei, a început să freamăte de plăcere.

A gemut în clipa în care i-a smuls chiloţii cu mâna, lăsându-i să-i alunece printre picioare. A început apoi să-i exploreze din nou coapsele, mângâind-o de data aceasta cu sticla de şampanie.

— Kian! Ce faci?

— Sst! Relaxează-te! Da, aşa! Aşază-te mai aproape de marginea banchetei!

Ea şi-a ascuns faţa în umărul lui în timp ce el îi excita clitorisul cu sticla rece. Senzaţia era uluitoare, indiferent cât de ciudat ar părea. Îi freca vulva şi îi mângâia clitorisul cu sticla rece de şampanie. Valuri succesive de plăcere o purtau pe crestele lor spre culmile extazului.

Gâfâia şi se zvârcolea, copleşită de frenezie. El i-a depărtat şi mai mult picioarele şi a introdus vârful sticlei în adâncurile ei.

— O, Doamne, Kian! …

— Nu te împotrivi, Caroline! I-a spus el, ciupindu-i clitorisul cu degetele şi masându-l cu sticla. Obiectul rece îi provoca senzaţii cu totul diferite – nimicitoare. Descătuşează-ţi plăcerea! I-a şoptit el. Dă-i drumul, frumoasa mea!

Şi s-a supus. S-a lăsat purtată pe valurile plăcerii, tremurând frenetic sub imperiul spasmelor orgasmice.

Şi-a încleştat vulva pe gâtul sticlei în timp ce el continua s-o mişte în adâncurile ei. Şi-a înfipt degetele în braţul lui şi l-a muşcat de umăr prin cămaşă.

A continuat mult timp să tremure, copleşită de intensitatea orgasmului, dar şi de mângâierile degetelor lui, ce continuau să-i maseze vulva cu tandreţe. Se simţea moale şi relaxată. Trupul îi era însă la fel de încins, mistuit de dorinţă. Ar fi vrut să-i simtă mereu mâinile dezmierdându-i corpul.

În cele din urmă, însă, el a pus capăt magiei. Simţurile îi erau încă aprinse, dar flacăra mistuitoare de adineauri se domolise uşor, transformându-se într-un foc mocnit. Îi plăcea să stea în braţele lui, să-i simtă ritmul respiraţiei împletit cu legănatul lin al limuzinei. Oare când se mai abandonase astfel în braţele unui bărbat? Când îşi mai simţise sângele curgându-i năvalnic prin vene sub simpla lui privire sau la auzul vocii sale?

Kian îi mângâia părul cu tandreţe. Şi astăzi îl lăsase liber, fără măcar să se mai gândească la asta. Îi plăcea să-l simtă jucându-se cu el. Dar nu era numai atât – o ştia prea bine. Simţea o descătuşare lăuntrică – o descătuşare provocată de Kian.

Un lucru înspăimântător, într-o anumită măsură. Dar exact de asta avea nevoie – trebuia s-o recunoască. Doamne, cât de închistată a fost în tot acest timp! Dar nu voia să se gândească acum la trecut.

Şi nici la viitor.

— Aproape că am ajuns, Caroline. Da, văd indicatorul deasupra.

Ea s-a ridicat în capul oaselor şi, uitându-se

pe fereastră, a văzut indicatorul pe care scria Santa Barbara.

— N-am mai fost aici de mulţi ani.

— I se spune Riviera Americană, i-a explicat Kian. Seamănă cu Riviera Franceză. Dar cu specific… american.

Ea s-a întors spre el şi i-a zâmbit. Kian avea trăsăturile mult mai relaxate decât de obicei şi părul uşor răvăşit. O privea cu ochii lui scânteietori.

— Peisajele de aici sunt splendide, a spus ea, întorcându-şi privirea spre fereastră. Par desprinse dintr-un tablou. Toate aceste culori calde… Şi munţii care par să fuzioneze cu marea…

— Da, exact. Chiar şi bărcile de pe apă îmi reamintesc de impresionişti. Albul pe un fond albastru sau soarele care scaldă oceanul în nuanţe trandafirii sau aurii…

Nu mai cunoscuse niciun alt bărbat care să-i vorbească în termeni descriptivi, specifici unui expert în artele plastice, un bărbat care să-i înţeleagă pasiunea pentru artele frumoase. Poate că nu-şi pusese niciodată sufletul pe tavă în faţa cuiva. Da, fără îndoială. Avea prea multe secrete pe care le ferecase în adâncurile inimii sale. Alături de propria-i identitate. Dar Kian era un bărbat cu totul aparte – înţelegea asta prea bine. Voia să afle mai multe lucruri despre el, dar de fiecare dată când discuţiile urmau un făgaş intim, reuşea să se eschiveze. Poate că şi el avea secrete…

Şi-au continuat călătoria într-o tăcere plăcută. Maşina a ajuns în cele din urmă la destinaţie, iar şoferul a oprit şi a venit să le deschidă portiera. Kian a ajutat-o să coboare, apoi s-a dat şi el jos din limuzină. Se aflau pe o alee circulară, în faţa unei clădiri scunde şi sobre, din straturi suprapuse de piatră cenuşie. Porţile imense din lemn erau deschise, invitându-i înăuntru. Kian îşi odihnea mâna caldă pe spatele ei, îndemnând-o să dea curs invitaţiei nerostite. Au intrat într-o curte interioară, pavată cu pietre. Lujeri de viţă-de-vie, plantaţi în ghivece mari, se răsuceau de jur împrejurul pilaştrilor înalţi de lemn, care susţineau acoperişul de deasupra terasei ce se întindea pe toată suprafaţa curţii interioare. Aerul era curat şi mai răcoros decât cel din deşert, dar destul de cald, astfel încât Caroline nu simţea nevoia să-şi pună puloverul pe care îl luase cu ea. Simţea aroma florilor de rozmarin care creşteau din abundenţă în ghivece de teracotă.

Au traversat curtea interioară, trecând prin nişte porţi de fier şi au ajuns pe o terasă spaţioasă din piatră, mobilată cu mese, care dădea spre un mic canion străbătut de un pârâu. Deasupra, îi vegheau stejari bătrâni, cu trunchiuri contorsionate.

— E frumos aici, Kian.

— Ştiam că o să-ţi placă.

I-a întâmpinat un ospătar, care i-a condus – după ce au coborât câteva trepte din piatră – spre

o curte interioară mai mică, unde se aflau doar câteva mese acoperite cu feţe de masă albe. Au ales un loc într-un colţ mai îndepărtat, umbrit de crengile unui stejar bătrân.

Kian i-a ţinut scaunul, apoi l-a mutat pe al lui în aşa fel încât să stea lângă ea, nu în faţa ei. Aceste gesturi „mici” erau încântătoare.

Nu te lăsa înşelată de ele!

Povestea asta avea un iz mult prea romantic. Ar trebui să nu investească prea mult în această fantezie.

Ospătarul le-a oferit meniurile, apoi a plecat.

Kian s-a aplecat să citească meniul, rezemându-şi capul de al ei.

— Friptura de raţă arată foarte bine. Dar nici scoicile cu citrice nu sunt rele.

Nu vedea niciun motiv pentru care n-ar fi trebuit să-l lase să comande în numele ei. I se părea din ce în ce mai uşor să-l lase să preia controlul, să se abandoneze cu totul în mâinile sale. Se schimba. Şi asta datorită lui.

Razele calde de soare se strecurau printre crengile copacilor şi – în timp ce Kian comanda meniul şi o sticlă de vin – Caroline a închis ochii, lăsând soarele să se joace pe chipul ei.

Când i-a simţit degetele pe obraz, a deschis ochii.

— Pari fericită, Caroline.

— Cred că sunt fericită. E bine să mai evadezi uneori de la birou. N-am mai făcut asta de foarte mult timp. De fapt, ca să fiu sinceră, nu mi-am luat

niciodată concediu de când m-am angajat la Exotica. Îmi iau foarte rar câte o zi liberă. Şi atunci, mă duc uneori la cumpărături, dar de obicei, stau acasă şi hibernez. Doamne, nici măcar nu ştiu ce să fac cu timpul meu liber! Dar asta se întâmplă foarte rar.

— Şi unde locuieşti?

— În apropiere de Exotica, a răspuns ea.

De ce i se părea dintr-odată că îi viola intimitatea? El a rămas tăcut pentru o clipă, apoi a spus:

— „Acasă" este o noţiune foarte intimă pentru tine, nu-i aşa?

— Este singurul sanctuar pe care îl am, a răspuns ea, încuviinţând din cap.

De ce îi mărturisise acest lucru? Era adevărat, dar fusese prea sinceră. A simţit un fior rece pe şira spinării.

— Cu toţii ar trebui să avem un sanctuar. Un loc care să ne confere siguranţă.

— Şi unde este sanctuarul tău?

— Deocamdată nu am aşa ceva.

— Atunci, poate că apartamentul de la Exotica se va dovedi un refugiu pentru tine. Este foarte confortabil. Se ura pentru că spusese asta. Dar era o certitudine. O certitudine pe care va trebui s-o înfrunte în curând. Va trebui să pună capăt acestor confruntări emoţionale care-i tulburau sufletul fără încetare. L-a privit pe Kian şi a descoperit cu surprindere că o umbră îi învăluia chipul ca într-o mantie întunecată. Uimită

şi-a pus mâna peste a lui. S-a întâmplat ceva, Kian? L-a întrebat ea.

— Nu, fireşte că nu, a spus el, cu un zâmbet forţat, strângându-i mâna, în timp ce umbra întunecată i-a dispărut de pe chip la fel de repede cum apăruse.

Ospătarul le-a adus o sticlă de vin alb, apoi salatele. Kian se bucura pentru că vinul şi mâncarea îi ofereau un răgaz de gândire.

Cât pe ce să se trădeze! În clipa aceea când i-a mărturisit că nu avea un sanctuar, o casă. Ce naiba o fi fost în capul lui? Puţin a lipsit să nu-i spună totul. Oricum, era deja prea târziu. Va fi cumplit de mânioasă când îi va afla identitatea şi scopul pentru care venise la Exotica. Nu ştia de ce naiba îl deranja acest lucru atât de tare. Era doar o altă femeie în viaţa lui. Ca multe altele din trecut. Ca multe altele din viitor.

Chiar dacă îşi dorea să nu mai fie niciuna.

Ştia ce-i va spune mama lui – o romantică incurabilă – dacă îi va mărturisi idila lui cu Caroline. Dar mama lui era franţuzoaică şi susţinea cu tărie că francezii erau cei care inventaseră romantismul şi sexul. Poate că avea dreptate în privinţa sexului. Romantismul nu era însă apanajul lui Kian. Ştia prea bine că nu era vorba doar de flori şi şampanie, ci de dragoste. De dragostea adevărată.

Părinţii lui se iubiseră cu o pasiune nebună. O pasiune răvăşitoare şi năvalnică precum forţele descătuşate ale naturii. O pasiune pe care nu

credea că o va cunoaşte vreodată. Nu, existenţa lui se limita la aspectele simpliste ale vieţii – la simpla căutare a plăcerii.

Părinţii îl răsfăţaseră, făcându-i toate poftele măcar în privinţa asta a fost sincer cu Caroline. Şi le era recunoscător. Începea însă să creadă că existenţa lui egocentristă l-a privat de anumite lucruri. De ce familia lui n-a luat nicio măsură în acest sens? Fireşte, situaţia avea să se schimbe în curând.

De ce se gândea acum la părinţii lui? Poate datorită sentimentului de stabilitate şi trăinicie pe care i l-au conferit întotdeauna – până în urmă cu zece ani când tatăl lui a murit?

Dar nu-şi putea imagina o relaţie trainică alături de Caroline. Căci – în momentul în care avea să descopere că era fiul lui Collette şi venise la Exotica, trimis de mama lui, pentru ca, timp de şase luni, înainte ca ea să se pensioneze, iar el să preia conducerea complexurilor şi hotelurilor din Statele Unite, să verifice activitatea acestora din interior – îl va respinge pentru totdeauna.

Aroline s-a trezit în braţele lui. Ce sentiment extraordinar! Un sentiment cu care nu trebuia însă să se obişnuiască. Un sentiment interzis – poate tocmai de aceea era şi mai încântător. Părea o tematică des întâlnită în viaţa ei, dar şi în experienţele trăite alături de Kian.

Experienţe interzise – dar extraordinar de intime. Cum putea oare să facă asta, să trăiască experienţe atât de intime în compania lui ca apoi,

peste doar câteva zile, să renunţe la tot? Pentru că asta va trebui să facă, fără îndoială. Ideea că el va lucra la Exotica, oferind plăceri sexuale altor femei, o va înnebuni – şi era atât de conştientă de asta.

Gândul o înnebunea chiar şi acum, la naiba!

S-a ascuns printre cearşafuri, absorbindu-i parfumul, cu ochii închişi, scăldaţi în lumina difuză a dimineţii.

Era… era însăşi întruchiparea visurilor şi dorinţelor ei. Ciudat – nici n-a ştiut că asta îşi dorea – să aibă Kian!

O relaţie cu un bărbat precum Kian, să trăiască experienţe precum cele pe care el i le oferise. Nu şi-a imaginat vreodată că se va abandona cu totul în braţele unui bărbat dominant, că va savura fiecare clipă a partidelor sexuale, în ciuda brutalităţii şi sălbăticiei lor. Abia acum începea să înţeleagă faptul că tocmai această forţă sexuală care exista între ei îi crea impresia că se cunoşteau reciproc atât de bine – lucru aproape imposibil într-un timp atât de scurt. Că tocmai datorită tratamentului pe care i-l aplica în pat, putea cu adevărat să aibă încredere în el.

Relaţia cu Jeff nu se putea compara cu experienţele trăite alături de Kian. Nu s-a simţit niciodată atât de apropiată de el, chiar dacă erau împreună de trei ani şi se cunoşteau de şi mai mult timp. A realizat brusc că firea ei introvertită nu era o consecinţă a trădării lui Jeff, nu o căpătase în noaptea în care îl descoperise în pat

cu Sarah, ci făcuse întotdeauna parte din personalitatea ei, împiedicând-o să aibă, în adevăratul sens al cuvântului, o relaţie intimă cu cineva.

Semăna atât de mult cu mama ei, lucru de care nu se simţea deloc mândră. Închistată în sine, ferecată în cochilia ei, convinsă că nu avea nevoie de nimeni.

Acum lucrurile se schimbaseră. Şi va suferi în clipa în care va trebui să renunţe la tot. La aventura cu Kian. Ştia însă că totul se va sfârşi într-o bună zi. A ştiut asta dintotdeauna şi nu avea niciun sens să se mintă acum singură.

Periculos.

O, da, era periculos! Sentimentele pe care le nutrea pentru el erau periculoase. Nu voia să se gândească la aceste lucruri. Nu acum, când se afla alături de ea. I se părea că păşeşte pe nisipuri mişcătoare, irosind – prin gândurile ei disperate – acele clipe minunate.

Încetează!

Era mai uşor s-o spună decât s-o facă. Se îndrăgostea de el. Era prea târziu ca să se mai întoarcă din drum. O, da, mult prea târziu! Era deja târziu din ziua în care îl văzuse pentru prima dată – asta dacă voia să fie sinceră cu ea însăşi.

Era timpul să fie sinceră cu ea însăşi.

A oftat destul de încet ca să nu-l trezească şi a deschis ochii ca să-l privească. Să-i privească chipul încântător. Da, acesta era cuvântul care îl descria cel mai bine – încântător. „Chipeş” era un

atribut prea sărac. Era atât de frumos încât îşi simţea inima fremătându-i de durere doar când îl privea. O durere plăcută însă. O prefera în locul celei pe care o va simţi ceva mai târziu.

Genele i se odihneau pe obrajii aurii. Voia să le mângâie, să le simtă atingerea catifelată şi delicată. A tras aer în piept şi l-a privit un timp cum respira. Apoi, i-a atins uşor genele cu un deget – ca o boare de vânt.

El s-a trezit zâmbind.

— Ce-a fost asta, frumoasa mea? A întrebat-o el, trăgând-o deasupra lui.

Sânii i se zdrobeau de pieptul lui puternic. Barba mică, nerasă încă, îi acoperea maxilarul ca o umbră întunecată. În ochi îi scăpărau scântei aurii şi argintii, iar penisul i se trezea la viaţă sub abdomenul ei.

— Aşa am simţit nevoia.

— Aş vrea să mă trezesc aşa în fiecare dimineaţă, a spus el, cu un zâmbet şi mai generos.

— Încetează! A spus ea, clătinând din cap şi simţind un nod în gât.

— Ce să încetez?

— Să-mi spui lucruri… imposibile.

— Caroline!

— Nu, Kian! Nu mai avem prea mult timp la dispoziţie. Şi gândul mă înnebuneşte.

Cuvintele i-au scăpat printre buze, a realizat ea cu groază. Ochii i s-au umplut de lacrimi. Şi-a lăsat capul în pământ, încercând parcă să se ascundă.

— Sst, Caroline! Nu plânge!

— Îmi pare rău, n-am vrut asta.

— Ştiu. Dar nu plânge! Nu are rost. Suntem împreună acum.

— Şi mâine? Şi poimâine? Vom fi şi atunci împreună. Dar săptămâna viitoare totul se va termina.

El a rămas tăcut. Prea tăcut. Apoi, a murmurat:

— Aş vrea să pot schimba lucrurile. Cuvintele lui au înspăimântat-o. N-a contrazis-o.

Dar nici ea nu i-a oferit o altă variantă. I-a înfăţişat o situaţie iremediabilă. De ce ar fi încercat el s-o schimbe? Nu i-a dat niciun motiv s-o facă. Dar chiar dacă ar fi făcut-o, chiar dacă i-ar fi cerut mai mult, i-ar fi oferit el oare acest lucru cu dragă inimă?

Nu avea de unde să ştie.

Nu-şi putea asuma acest risc. Asta însemna că trebuia să se mulţumească doar cu ce avea în prezent.

Şi-a mutat uşor poziţia ca să-i poată cuprinde penisul cu mâna. Era puţin cam leneş, dar în clipa în care i-a simţit strânsoarea, s-a trezit imediat la viaţă.

— Să ne bucurăm atunci de timpul pe care îl vom mai petrece împreună! I-a şoptit ea.

Kian stătea în pat, ţinând-o pe Caroline cuibărită la piept. Au petrecut toată ziua în cameră, cerând să ia masa acolo şi hrănindu-se apoi unul pe celălalt printre pernele şi

aşternuturile de mătase. Au adormit între partidele de sex. Au făcut dragoste de trei ori, provocându-i orgasmul de şi mai multe ori – cu penisul, cu mâinile şi cu limba. În timpul sexului anal, a fost nevoit să strângă din dinţi pentru a amâna momentul culminant, atât de tare îl strângea cu pereţii anusului. Dar ceea ce îl uimea cu adevărat erau reacţiile ei uluitoare. Se abandona cu totul în mâinile lui, lăsând-l să facă tot ce dorea. La început, se îndoise de faptul că îi va permite să preia controlul în timpul partidelor sexuale, dar o făcuse mai repede decât îşi imaginase el. Mai repede decât îşi imaginase ea însăşi – era convins de asta.

Avea încredere în el, a realizat Kian. A înţeles asta exact în momentul în care avea să-i sfâşie sufletul.

Nu, nu te gândi la asta acum!

O vedea uneori în ochii ei – îndoiala ce-i măcina gândurile. Dorinţa ei de a controla situaţia era acerbă.

O înţelegea prea bine, căci aşa era şi a lui. Considera însă că era un lucru firesc pentru un bărbat. Poate că era de modă veche. Dar, în timpul partidelor sexuale, credea că era de datoria lui să preia controlul. Că datora acest lucru femeilor cu care se afla în acel moment.

Acum, însă, nu se mai putea gândi la alte femei.

Cea care îi stătea acum cuibărită în braţe – o femeie cu totul uluitoare – se deosebea de toate

celelalte. Peste doar câteva zile, avea să distrugă toate planurile de viitor pe care ar fi putut să le înfăptuiască împreună. Intre timp, însă, o mai avea încă alături.

I-a atins cu degetele o şuviţă din părul lung şi mătăsos şi a auzit-o oftând uşor. A simţit atunci un nod în stomac.

Îndura cu greu gândul că a minţit-o şi că o minţea în continuare. Dar era prea târziu. Minciuna devenea tot mai nocivă odată cu fiecare zi care trecea.

Se simţea pustiit.

Toată povestea asta avea să-l distrugă psihic dacă nu va analiza lucrurile în perspectivă.

Dar va avea destul timp să facă asta mâine.

Şi-a aţintit privirea asupra ei, iar ea şi-a întors capul spre el, somnoroasă, cu ochii pe jumătate închişi. Cât era de vulnerabilă în momente ca acestea! Avea gura moale şi trandafirie – seducătoare, irezistibilă.

A încetat să se mai gândească la ceva în clipa în care i-a atins buzele cu ale sale. Se sărutau cu o pasiune adolescentină – cu limbile împreunate şi respiraţiile întretăiate. Îşi simţea trupul încins de dorinţă şi penisul cumplit de excitat. A strâns-o şi mai tare în braţe. O voia. Nimic altceva nu mai conta.

Ea şi-a lipit trupul de al lui. Simţurile păreau să-i fi luat foc. Kian voia să-şi descătuşeze dorinţa, să urle de plăcere, să-i muşte pielea moale, s-o posede cu totul.

Cu inima fremătându-i de dorinţă, el şi-a desprins gura de a ei.

— Nu! Sărută-mă, Kian! L-a rugat ea, trăgându-l spre ea cu mâinile, încolăcindu-şi coapsele în jurul lui şi îndesându-i limba în gură.

Trupul îi ardea de dorinţă. Nu părea capabil să se mai gândească la altceva.

Ea a gemut, cu buzele strivite sub buzele lui. Geamătul ei suav i-a răvăşit sufletul.

O voce – disperată şi puţin mânioasă – îi răsuna în urechi. A cuprins-o cu mâinile de talie şi a ridicat-o uşor, răsucind-o pe burtă. A luat apoi o pernă şi i-a îndesat-o sub şolduri, depărtându-i picioarele şi labiile pentru a-şi putea introduce penisul în adâncurile ei.

A auzit-o icnind. Ştia că o durea. Dar voia s-o audă ţipând de durere. Era udă deja şi venea în întâmpinarea lui, dorind parcă să-l absoarbă cu totul.

Şi-a înfipt mâna în părul ei şi a tras-o cu putere, făcând-o să geamă. Suspinul ei i-a aţâţat şi mai mult dorinţa. Îi cerea supunere totală, iar ea i-o oferea fără să crâcnească.

S-a retras puţin din comoara ei, apoi a penetrat-o din nou cu şi mai multă violenţă. Plăcerea era răvăşitoare şi, în timp ce îi explora adâncurile, îşi simţea penisul tot mai excitat şi mai avid. Ea gâfâia, copleşită de intensitatea actului sexual. Kian a tras-o mai aproape de el, înfigându-şi degetele în şoldul ei. Ea a ţipat de durere. El nu s-a oprit. Nu se mai putea opri.

— La naiba, Caroline!

— Da, Kian…

Dar nu înţelegea ce se întâmplă. Nici nu-şi bătea capul să înţeleagă. Nu înţelegea decât plăcerea pe care o simţea. Nu era conştientă de mânia cumplită, ce-i măcina sufletul şi îl determina să facă dragoste cu atâta violenţă, încât coapsele îi tremurau de efort. Era mai bine aşa. Părea că, odată cu descătuşarea pasiunii, voia să-şi descătuşeze şi sentimentele ce-i mistuiau sufletul.

Dacă nu o va putea avea cu totul pentru el, atunci o va avea acum – în singurul mod în care putea.

Continuând dansul frenetic al actului sexual, ce-i oferea o plăcere covârşitoare odată cu fiecare lovitură, s-a aplecat deasupra ei şi i-a muşcat pielea moale de la ceafă, făcând-o încă o dată să ţipe. Începea să tremure, în pragul orgasmului, strângându-l cu vulva ei fierbinte.

— Kian! A strigat ea.

Nu mai putea rezista – gemetele, strigătele, vulva catifelată ce-i strângea penisul, chiar şi gustul pielii ei toate erau copleşitoare. A simţit cum seva i se revarsă în jeturi puternice, iar el – pustiit şi tremurând – s-a prăbuşit în pat.

Era târziu. Absenţa parfumului din aer era un indiciu în acest sens – lumânările se stinseseră cu mult timp în urmă. Câteva încă mai ardeau, învăluind camera într-o lumină difuză, aurie.

Caroline stătea pe burtă în pat, având încă

perna sub şolduri. Kian dormea alături, ţinându-şi un braţ şi un picior peste ea. Înţepenise în poziţia aceea şi voia să se întindă. S-a mişcat încet, încercând să nu-l trezească. Dar simţind-o că se mişcă şi-a schimbat şi el poziţia.

S-a întins pe spate, eliberând-o din captivitatea trupului său. Eliberarea însă i-a provocat lui Caroline o senzaţie de gol, ca o pierdere imensă.

Ceva se întâmplase între ei în noaptea aceea. Dar nu ştia să spună ce anume. Partida de sex a fost uluitoare pasională, poate puţin obscură şi vulgară. Dar i-a plăcut. Privind însă înapoi, a înţeles că ceva se schimbase.

— Kian! Spune-mi…

— Ce anume?

A ezitat, uşor stânjenită.

— Voiam să te întreb, ca o adolescentă, la ce te gândeşti.

El a rămas tăcut câteva clipe, în timp ce sângele fremăta năvalnic în trupul ei. Ce se întâmpla oare cu ea?

— La dracu’! A murmurat el în cele din urmă. S-a răsucit într-o parte şi a ţintuit-o cu ochii lui căprui, ce păreau scânteietori în lumina lumânărilor. Iar pe chipul lui se citea o tandreţe neobişnuită, pe care nu o mai văzuse până atunci. Niciodată nu i se păruse atât de vulnerabil. Îmi pare rău, Caroline.

— Pentru ce?

— Pentru că am fost atât de violent cu tine.

— Nu e cazul să-ţi ceri iertare, a spus ea, clătinând din cap. Aveam nevoie de asta. Aveam nevoie de durere. Trebuia să mă stigmatizezi în felul acesta, a continuat ea, dându-şi la o parte părul de pe faţă cu un gest aspru. Nu ştiu de ce. Ca să fiu sinceră, nici nu vreau să mă întreb de ce. Dar cred că înţeleg de ce ai făcut-o. De ce s-a întâmplat aşa. Te rog, Kian, nu are rost să mai vorbim despre asta! El a ezitat, scrutându-i chipul, apoi a încuviinţat din cap şi a luat-o în braţe. Avea atâta încredere în el! Cum nu avusese vreodată în cineva. Nu înţelegea de ce. Şi nici nu trebuia să înţeleagă. Kian! L-a strigat ea din nou.

— Da.

— Aş vrea să-ţi spun…

— Ce să-mi spui?

S-a oprit, gâtuită de emoţie şi – ca şi când i-ar fi simţit tumultul sufletesc – a strâns-o şi mai tare în braţe, împletindu-şi degetele cu ale ei.

— Aş vrea să-ţi spun ce s-a întâmplat.

El a păstrat tăcerea pentru o clipă, apoi a spus:

— Da, povesteşte-mi, Caroline!

Hai, spune-i, eliberează-te de povara pe care o porţi pe umeri!

— A murit, a glăsuit ea în şoaptă.

— Cine?

A închis ochii, revăzând în minte flash-urile de lumină, cearşaful alb, obrazul roşu al lui Sarah.

— Sarah, cea mai bună prietenă a mea, a spus ea, făcând o pauză ca să tragă aer în piept şi

apoi să-l elimine.

Am prins-o cu logodnicul meu. Ţi-am povestit asta deja. Ne-am certat. Am plesnit-o peste faţă, Kian. I-am spus să plece. Şi a plecat. Şi pe drum… spre destinaţia ei, s-a lovit cu maşina de un stâlp de telefon. Şi a murit.

— Doamne, prin ce-ai trecut, Caroline! A exclamat el, strângând-o de mână şi mângâindu-i părul.

— Nu, nu trebuie să mă compătimeşti. A fost vina mea.

— Cum să fie vina ta, Caroline? S-a culcat cu logodnicul tău, nu-i aşa? Aveai tot dreptul din lume să fii mânioasă. Furioasă. Cum să fie vina ta? Doar n-ai condus tu maşina! Nu poţi să te consideri responsabilă pentru tot ce s-a întâmplat.

Oare chiar aşa stăteau lucrurile? Vina i se cuibărise în suflet de atâta amar de vreme, încât îi venea greu să creadă că nu era responsabilă pentru moartea prietenei sale. Kian părea însă atât de sigur pe sine. Şi poate că avea dreptate. Dar nu era pregătită să renunţe la sentimentul de culpabilitate. Se va gândi însă la cuvintele lui. Poate că exista acolo un sâmbure de adevăr.

Se simţea încă gâtuită de emoţie, dar şi puţin uşurată pentru că îi povestise calvarul prin care trecuse. Poate că va reuşi să scape de sentimentul de vinovăţie după ce lucrurile se vor mai decela. Kian o ţinea atât de strâns în braţe, încât abia mai reuşea să respire. Dar nu voia să se mai desprindă din braţele lui. Niciodată.

Au dormit apoi, pe tot parcursul nopţii, cuibăriţi unul într-altul. Caroline l-a visat pe Kian, privind-o în tăcere, cu ochii lui în nuanţe de auriu şi argintiu.

Privirea lui îi spunea ceva. Ar fi trebuit să-i înţeleagă mesajul, dar a realizat că nu putea să dezlege limbajul tăcerii. Limbajul tainelor, pe care şi ea îl vorbea, fără să ştie. Şi din cauza căruia nu reuşea să străbată distanţa dintre ei.

Kian a privit porţile de la Exotica în oglinda retrovizoare. O lăsase pe Caroline la birou, unde avea să lucreze câteva ore. Perspectiva nu-l încântase deloc nu voia să se despartă nicio clipă de ea. Dar când a văzut-o intrând în clădire, a ştiut exact ce are de făcut. Mai întâi, însă, trebuia să-şi descătuşeze puţin din energia debordantă pe care o simţea.

A apăsat, aşadar, pe pedala de acceleraţie, iar maşina sport a pornit în goană pe şoseaua lungă şi lată.

Îi plăceau străzile din Palm Springs. Erau întotdeauna libere, întinse şi drepte. Îi plăcea să zboare cu maşina pe asfaltul negru al şoselei, ce părea să se unduiască din cauza căldurii. Se îndrepta spre munţii din depărtare, cu vârfurile lor golaşe şi zigzagate, în timp ce resimţea huruitul motorului în piept şi în cap. Viteza îl ajuta să-şi facă ordine în gânduri, îl liniştea aşa cum o făcea întotdeauna. A oprit, în cele din urmă, maşina într-un loc de unde putea să vadă, prin parbriz, munţii – acum mult mai bine conturaţi.

A scos telefonul mobil din buzunar şi a format mai multe numere care îi vor face legătura cu Franţa. Bătea darabana cu degetele pe volan, aşteptând nerăbdător ca să-i răspundă cineva.

— Alo! S-a auzit atunci vocea melodioasă a mamei sale.

— Maman!

— Kian! Ai primit mesajele mele?

— Nu, dar mă bucur că te-am prins. Te simţi bine?

— Poate puţin cam obosită. Dar spune-mi, de ce mă suni dacă n-ai primit mesajele mele?

— Am… am o problemă.

— Eşti în Palm Springs, nu-i aşa? La Exotica?

— Da, dar nu e vorba de complex. E vorba de mine.

— Te simţi rău?

— Nu, sunt bine. Cel puţin, stau bine cu sănătatea, a spus el, ezitând apoi. De unde să înceapă? Şi-a aţintit privirea asupra drumului, asupra valurilor unduitoare de căldură pe care le degaja asfaltul, în ciuda orei atât de matinale. Era atât de cald! Dumnezeule, cât de încinsă a fost Caroline azi noapte! Realitatea depăşea cu mult imaginaţia. E vorba de Caroline Winter, managerul tău, a început el, ezitând din nou. Ne-am implicat amândoi… într-o relaţie sentimentală.

— Aha! A spus mama lui, ezitând la rândul ei, iar el a auzit-o aprinzându-şi una dintre ţigările ei tari, franţuzeşti.

— Am minţit-o, maman. Ştii foarte bine că nu

i-am spus cine sunt. Şi nici motivul pentru care am venit aici, ca să observ cum merge afacerea înainte de a prelua conducerea după pensionarea ta. Nu ştie că sunt fiul tău.

— Şi acum ce-ai de gând să faci? Ai planuri serioase în privinţa ei, Kian?

— Aş vrea să am. Pentru prima dată în viaţă. Dacă nu am distrus deja, prin minciuna mea, orice şansă de a mai fi împreună. Maman, te rog să înţelegi că nu dau vina pe tine! Nu acesta este motivul pentru care îţi mărturisesc toate astea. Poate, dacă ţi-aş fi spus mai devreme…

— Kian, mi-e teamă că am făcut ceva ce va agrava şi mai mult situaţia, dragul meu.

— La ce te referi?

— Am tot încercat să te prind la telefon în ultimele zile, dar n-ai răspuns deloc.

— Da, am fost cu Caroline. Nu mi-am verificat telefonul.

— Am vrut să-ţi spun că doctorul meu insistă să…

— Ce tot spui? Ţi-e rău?

— Nu m-am simţit prea bine în ultimul timp. Sunt puţin cam obosită, dar doctorul crede că am probleme cu inima. Insistă să mă odihnesc, să mă pensionez acum, să nu mai aştept şase luni, aşa cum am plănuit iniţial.

— Mai fumezi?

— Sunt franţuzoaică, dragul meu, a spus ea, de parcă acest lucru rezolva problema.

— Eşti sigură că te simţi bine? Ai nevoie de

mine?

— Nu, nu. Mă descurc. Problema e că a trebuit să le dau de ştire tuturor directorilor complexurilor şi hotelurilor noastre despre iminenta mea pensionare. I-am anunţat pe cei din America de faptul că tu vei prelua de-acum conducerea în locul meu. Am trimis de dimineaţă mesajul prin e-mail. Cuvintele mamei lui l-au izbit direct în moalele capului. Îmi pare atât de rău, dragul meu, a continuat ea. Mi-e teamă că ţi-am creat o mare problemă.

Kian a oftat, trecându-şi mâna peste faţă. Barba nerasă şi ţepoasă i-a zgâriat palma şi degetele. A simţit un nod în stomac.

— Nu e doar o mare problemă, e un adevărat dezastru. Nu mă va ierta niciodată că nu i-am spus adevărul. Că a trebuit să-l afle de la altcineva, nu de la mine, a spus el, auzind-o pe mama lui trăgând din ţigară, apoi eliminând fumul cu un oftat prelung.

— Dragostea este un lucru preţios şi magic, Kian.

— Ştiu. Tocmai de aceea îmi pare atât de rău că am dat cu piciorul acestei şanse.

— Altceva vreau să spun, Kian. Dacă e scris să fiţi împreună, vei găsi o soluţie prin care să rezolvi problema. Te iubeşte?

— Nu ştiu. Aş vrea să cred că da, mai ales după ce s-a întâmplat aseară.

— Dar ce s-a întâmplat aseară?

— Doar nu vrei să afli detalii.

— Sunt franţuzoaică, dragul meu. Dar semeni atât de bine cu tatăl tău, chiar dacă îţi place să crezi că nu e deloc aşa. Bine, fără detalii, atunci. Spune-mi doar ce e mai important!

— M-am îndrăgostit de ea aseară. Recunoaşterea acestui fapt a avut impactul unui baros. A făcut o pauză ca să tragă adânc aer în piept. M-am simţit atras de ea din clipa în care am văzut-o, a continuat el. Aseară însă… am înţeles ce simt cu adevărat. Am reuşit să îmbrac sentimentele în cuvinte. Cel puţin, în minte. Ar fi trebuit să-i spun asta aseară. Înainte de… S-a oprit, simţind cum nodul din stomac devine tot mai dureros. E prea târziu acum, a conchis el.

— Kian, îmi pare atât de rău!

— Şi mie. Dar nu e vina ta, maman. E doar a mea. Ar fi trebuit să-i mărturisesc totul în clipa în care am acceptat să am o relaţie cu ea. Dar nu m-am aşteptat s-o iubesc.

Nu, nu se aşteptase să se îndrăgostească vreodată. Şi acum, pentru că se întâmplase acest lucru, cum dracu’ avea să mai remedieze situaţia?

În momentul acela, viitorul lui părea complet întunecat. Nu exista niciun viitor fără Caroline. Fără femeia pe care o iubea.

Îşi petrecuse viaţa zburând din floare în floare, căutând doar plăceri efemere. Ironia sorţii făcea ca tocmai această indiferenţă sentimentală, care îi conferise atâta plăcere în trecut, să-i distrugă singura şansă pe care o avea de a cunoaşte fericirea adevărată.

Caroline sorbea dintr-o ceaşcă de ceai aromat Darjeeling în timp ce scria parola contului său de e-mail. Nu prea avea chef să-şi citească corespondenţa, dar trebuia să-şi îndeplinească sarcinile de serviciu. Voia să rezolve cât mai multe probleme legate de muncă pentru a putea fi liberă în următoarele câteva zile, pentru a se putea concentra numai asupra lui Kian.

Un fior de plăcere i-a străbătut trupul doar rostindu-i numele în gând. A zâmbit. Prosteşte. Ca o fetiţă.

Concentrează-te!

A „răsfoit" mesajele, încercând să le acorde atenţie celor prioritare, dar era greu să se concentreze asupra misiunii sale. De fapt, nu reuşea să facă nimic când prin faţa ochilor îi treceau imaginile trăite aseară alături de Kian.

O noapte minunată. O noapte plină de o pasiune uluitoare, cum nu-şi imaginase că va trăi vreodată. O, ştia prea bine că îmbrăca totul în straie romantice! Şi ştia la fel de bine că era periculos să cadă pradă viselor romantice. Dar nu se putea stăpâni.

Kian îi manipulase trupul cu multă abilitate, dar fără tandreţea lui obişnuită. Nu, pasiunea pe care o descătuşase aseară era sălbatică, aproape animalică. Se pierduse, ca şi ea, sub imperiul patimii lor. I-a simţit sufletul pustiit în clipa în care a atins punctul culminant şi a savurat din plin senzaţia aceea – senzaţia propriei sale puteri feminine. Şi mai târziu, când au stat de vorbă, i-a

văzut din nou, oglindindu-i-se în ochi, sufletul pustiit.

Şi i-a dăruit inima pentru totdeauna.

Dar când s-a trezit de dimineaţă, a promis că nu se va gândi la sfârşitul iminent. Nu o va face până în clipa în care acesta avea să vină cu adevărat. Atunci, se va ascunde undeva şi îşi va linge rănile în tăcere. Deocamdată, însă, mai erau trei zile şi trei nopţi pe care le vor petrece împreună. Avea de gând să savureze fiecare moment în parte. Gândul că se va afla din nou în braţele lui doar peste câteva ore a făcut-o să zâmbească. Imaginea trupului său puternic poziţionat deasupra ei. Intensitatea săruturilor lor, care o topeau în câteva clipe. Dorinţa pe care o simţea pentru el era acerbă, aproape dureroasă. Gândul că o aştepta în apartamentul Nopţilor Arabe era însă extrem de incitam. Gândul că vor fi din nou împreună, că se va bucura de atingerile sale, că se va abandona în braţele lui, care-i confereau atâta siguranţă.

Şi-a aţintit din nou ochii asupra monitorului din faţa ei, încercând să se concentreze.

Un e-mail de la Collette. Se bucura că îşi verificase corespondenţa. Şefa ei scria foarte rar, iar atunci când o făcea, îi transmitea întotdeauna ceva important. Caroline a deschis mesajul.

De la: Collette Fournier, Fournier Enterprises
Pentru: Caroline Winter, director, Exotica

Dragă Caroline,

Vreau probleme de sănătate – trebuie să mă

pensionez mai repede decât am anticipat. Deşi în trecut am supravegheat personal activitatea tuturor hotelurilor şi complexurilor pe care le deţin în Statele Unite, mă văd acum nevoită să predau conducerea proprietăţilor mele de pe Coasta de Vest fiului meu, Kian Fournier-Razin.

Kian Fournier-Razin? Cu inima bătându-i frenetic în piept, a recitit primul paragraf. Apoi, l-a mai citit o dată şi încă o dată – cu sufletul sfâşiat şi gândurile tulburi. Sentimentul de teamă şi cel de trădare i se cuibăreau în inimă.

Kian era fiul lui Collette?

Aşa se explicau manierele sale elegante, de gentleman şi averea pe care, evident, o deţinea. Aşa se explica faptul că vorbea şase limbi străine. Nu reuşea însă să-şi explice ce căuta la Exotica pe post de angajat. Şi nici de ce îi ascunsese această informaţie vitală.

Simţea o durere cumplită în piept de parcă cineva i-a înfipt un cuţit în inimă, de parcă a lovit-o fără milă. Dar chiar aşa şi era. Minciunile lui i-au sfâşiat sufletul.

S-a deschis ca o carte în faţa acestui bărbat. Iar el a minţit-o tot timpul. Îi venea să plângă. Şi ar fi plâns dacă n-ar fi fost atât de mânioasă. Spumega, de fapt, de furie. De ce i-a făcut asta?

O, Doamne, a ştiut încă de la bun început, înainte ca ea s-o recunoască, faptul că „testul” la care îşi supunea angajaţii era doar o pură născocire. Ce şi-o fi închipuit oare despre ea? Şi de ce s-a prefăcut că nu ştie adevărul? Dar nu mai

conta acum. Nimic nu mai conta.

A citit apoi cu greu restul mesajului trimis de Collette.

Sper că îi vei arăta fiului meu aceeaşi loialitate pe care mi-ai arătat-o şi mie. Faci o treabă minunată la Exotica şi îţi sunt recunoscătoare.

Voi trimite în curând o serie de documente care vor atesta preluarea oficială a conducerii Exoticii de către fiul meu. Te rog să mă contactezi dacă ai întrebări!

Sper că vom continua colaborarea.

Cu stimă, Collette Fournier

Vom continua colaborarea? Nu, va înceta chiar acum.

Ochii i s-au umplut de lacrimi, dar, strângând din dinţi, a reuşit să şi le stăvilească în timp ce şi-a conceput rapid scrisoarea de demisie, pe care i-a trimis-o lui Collette. A trimis, prin e-mail, copii asistentei şi avocatului său şi a scos apoi la imprimantă alte câteva copii, pe care le-a lăsat pe birou împreună cu un bilet adresat secretarei ei, spunându-i să le expedieze imediat prin poştă. Următorul pas pe care l-a făcut a fost să-i scrie un bilet lui Kian, cu sufletul sfâşiat de durere. Suferinţa era cu atât mai mare cu cât el era acum şeful ei. Dar avea să plece înainte de finalizarea transferului. Gândul era aproape nimicitor.

Inima îi bătea cu putere în piept şi simţea un nod în stomac. Se lupta în continuare cu lacrimile care ameninţau să-i brăzdeze obrajii. Şi o singură

întrebare îi trecea prin minte: Cum a putut să-i facă aşa ceva?

Trebuie să plece dracului cât mai repede de aici!

Picioarele îi tremurau în timp ce îşi scotea lucrurile personale din sertarele biroului şi le arunca într-o cutie goală pe care o găsise într-un dulap de materiale. Trebuia să plece de acolo înainte de a ceda psihic. Dar trebuia să-şi ia toate lucrurile acum. Căci nu se va mai întoarce niciodată.

A deschis dulapul de haine, mişcându-se cât mai repede cu putinţă, copleşită de disperare. Şi-a luat hainele de schimb pe care le ţinea întotdeauna acolo împreună cu un pulover şi două perechi de pantofi. Şi-a aruncat pe birou brelocul cu chei şi pagerul. Luând în braţe cutia, hainele şi geanta şi-a pus ochelarii de soare ca să-şi ascundă ochii înlăcrimaţi. Apoi, strângând din dinţi în încercarea de a-şi ostoi durerea, a ieşit cu demnitate din birou, a străbătut holul lung şi a păşit pe aleea scăldată în lumina soarelui strălucitor al unei alte zile încântătoare din deşert.

Dar pentru ea nu mai era nimic încântător. A aşteptat ca valetul să-i aducă maşina, apoi l-a salutat din cap de parcă totul era perfect normal. Dar pentru ea nimic nu va mai fi vreodată normal.

A apăsat pe pedala de acceleraţie, învârtind roţile pe asfaltul fierbinte şi stând o clipă pe loc înainte de a porni în trombă pe şosea.

Hai, pleacă odată!

A strâns din dinţi sub imperiul unui nou val de durere. Trebuia să ajungă acasă, în sanctuarul ei, cât mai repede cu putinţă.

Kian nu avea un sanctuar – îi mărturisise el într-una din conversaţiile lor. În ultimele câteva zile, ajunsese să şi-l imagineze ca pe sanctuarul ei. Cât de naivă putea oare să fie?

Ochii i s-au umplut iar de lacrimi. A reuşit însă să şi le stăvilească.

La capătul şoselei, avea să cotească la stânga pe o stradă lată şi goală. Şi, în clipa în care a virat spre stânga, a zărit cu coada ochiului maşina neagră a lui Kian, Alfa Romeo, îndreptându-se spre Exotica.

Doamne Dumnezeule! Era un calvar să-l vadă, să-i zărească până şi maşina. A simţit un nod în gât, ce o împiedica să mai respire.

Mergi mai departe!

A apăsat şi mai tare pe acceleraţie, trecând în goană pe lângă dunele de nisip, palmierii şi clădirile de locuinţe din deşert, care păreau să fi apărut în ultimul timp precum ciupercile după ploaie. Casa ei nu era departe, dar drumul i se părea o eternitate. Munţii San Jacinto se înălţau în depărtare, învăluiţi parcă în negură. Sau poate lacrimile din ochi îi înceţoşau vederea?

A ajuns în cele din urmă în faţa casei, a apăsat pe un buton de pe brelocul cu chei şi a aşteptat, cu mâinile încleştate pe volan şi cu inima fremătându-i în piept, ca porţile de fier să se deschidă.

Era aproape acasă.

A reuşit, ca prin minune, să intre în garaj şi-a adus aminte să-şi ia geanta din maşină şi a intrat în casă printr-o uşă lăturalnică înainte ca lacrimile să-i curgă şuvoaie pe obraji. S-a prăbuşit pe podeaua din bucătărie, ascunzându-şi faţa în mâini în timp ce durerea îi sfâşia sufletul ca lama unui cuţit.

Cum s-a întâmplat aşa ceva? Cum a putut să-şi lase garda jos? Tocmai ea, care ar fi trebuit să fie atât de precaută, a făcut asta. L-a lăsat să-i frângă inima.

S-a ghemuit pe podea, îmbrăţişându-se cu mâinile şi dând frâu liber unui ocean de lacrimi pe care îl stăvilise atâta amar de vreme.

Plângea în hohote, tremurând frenetic, în ciuda eforturilor ei de a se controla. Nu ştia de când stătea ghemuită pe podea. Dar, când şuvoiul de lacrimi a secat în cele din urmă, simţea cum se frânge toată de durere.

S-a ridicat în picioare, dezgustată de propria sa slăbiciune. Nu ştia de cât timp dura această situaţie, dar totul era clar acum. Şi trebuia să-i pună capăt. Jeff a fost un idiot pentru că s-a purtat cu ea aşa cum s-a purtat. A fost o greşeală. O prostie. A aruncat-o ca pe o cârpă. Ei bine, nu va mai accepta să treacă din nou prin ce-a trecut cândva. Nu, de data aceasta, ea a fost cea care a plecat. Şi va merge mai departe teafără şi nevătămată.

Şi-a şters lacrimile de pe faţă cu un şerveţel,

simţind pe pielea fină asprimea hârtiei creponate. Trebuia să simtă o durere fizică pentru a pune capăt durerii sufleteşti. Dumnezeule, nu putea să treacă din nou printr-o altă experienţă atât de dureroasă! Nu putea şi nici nu voia. Era mult mai puternică acum decât fusese după drama provocată de Jeff. Se maturizase. Şi acum se cunoştea mult mai bine. Datorită lui Kian, fireşte. Nu putea să nege acest lucru. Dar, cel puţin, rămânea cu ceva după tot acest dezastru – ceva ce îi aparţinea numai ei.

Nu va mai vorbi niciodată cu Kian Razin – de asta era ferm convinsă. Cât priveşte viitorul ei, nu avea nici cea mai vagă idee ce va face mai departe. Dar asta nu avea nicio importanţă deocamdată. Ştia doar că trebuia să treacă cu bine peste ziua aceea şi peste noaptea care va urma.

A străbătut bucătăria, îndreptându-se spre sufrageria spaţioasă, cu pereţii albi, zugrăviţi pe alocuri în nuanţe neutre de nisipiu şi cenuşiu. Îi confereau atâta linişte în mod obişnuit. Acum, însă, nimic nu părea s-o mai liniştească.

Ochii şi capul o dureau cumplit, iar faţa i se părea extrem de sensibilă. S-a ghemuit pe canapeaua lungă şi albă, a luat o pernă în braţe şi şi-a aţintit privirea spre decorul de un milion de dolari. O, da, plătise un milion de dolari pentru căsuţa ei! Slujba de la Exotica îi adusese bani frumoşi. Ferestrele aveau vedere spre munţii impunători şi maiestuoşi, ce-i creau senzaţia de stabilitate şi trăinicie. Era singurul loc care îi

conferea această senzaţie. Simţea cum lacrimile ameninţau din nou să-i brăzdeze obrajii, dar a reuşit să le stăvilească.

Nu voia să mai plângă. Un bărbat i-a distrus cândva viaţa în trecut. Nu. Se va mai întâmpla încă o dată acest lucru.

A realizat că nu mai auzea vocea critică a mamei sale. Era uluitor, ţinând seama de faptul că fusese o constantă în viaţa ei atât înainte, cât şi după moartea mamei sale. Acum îşi auzea doar propria voce. Şi poate glasul lui Kian, dacă stătea bine să se gândească.

Nu, nu se va gândi la asta. Nici acum, nici altă dată.

A tras adânc aer în piept, lăsându-l să-i pătrundă în plămâni. Nu-l va mai vedea şi nici nu va mai vorbi vreodată cu Kian. Ştia că acesta era cel mai înţelept lucru pe care trebuia să-l facă, în ciuda suferinţei pe care o va îndura.

Jocul se terminase.

Kian a dat buzna în sala de recepţie de la Exotica şi a străbătut cu paşi repezi podeaua cu dale de gresie spre biroul recepţionerei.

— Vreau să vorbesc cu Caroline.

— Şi-a luat liber astăzi, i-a spus recepţionera. Vrei să-i laşi un mesaj?

— Ştii cine sunt? A întrebat-o el, spumegând de furie.

— Unul dintre angajaţii complexului – Kian Razin, i-a răspuns ea, tulburată, puţin speriată de el şi de mânia pe care cu greu şi-o stăpânea.

— Sunt Kian Fournier-Razin.

— Kian Fournier! Îmi cer scuze, domnule. Caroline nu mi-a dezvăluit identitatea dumneavoastră.

— Trebuie să vorbesc imediat cu ea.

— Vă pot da pagerul şi numărul ei de telefon.

— Am încercat deja s-o contactez prin intermediul acestora. Vreau să intru în biroul ei. Îl ţine încuiat?

— Nu, domnule.

El a dat din cap şi a trecut pe lângă ea, intrând în biroul lui Caroline prin uşile duble.

A observat imediat că lipseau anumite lucruri. Uşile dulapului erau deschise. Nu-i stătea în fire – era sigur de asta – să lase dezordine în urma ei la birou sau în oricare alt loc. Plecase în grabă. Iar el cunoştea prea bine motivul.

Ajunsese prea târziu.

La naiba! Cum de s-a întâmplat aşa ceva?

Era numai vina lui. Şi acum o făcuse să sufere. Iremediabil. Trădarea era cel mai mare duşman al ei. Aşa cum era şi el acum.

Străbătea biroul de la un capăt la altul, încercând să găsească argumente în favoarea sa ca apoi să le respingă pe toate. Nu exista un motiv plauzibil pentru comportamentul lui. De ce dracu' nu i-a spus adevărul? În momentul în care relaţia lor a devenit intimă, ar fi trebuit să-i mărturisească totul. Sau ar fi trebuit să refuze să aibă o relaţie intimă cu ea.

S-a îndreptat spre birou, dorindu-şi s-o vadă

stând pe scaunul din spatele acestuia, unde ar fi putut să-i vorbească. Dar scaunul era gol. S-a aşezat pe el, plimbându-şi degetele pe marginea rece, din sticlă, a biroului. Netedă şi fină ca pielea ei. Ca sticla. Ca apa.

Imposibil! N-ar fi putut s-o refuze niciodată. Era doar un om. Un bărbat. Iar ea era o femeie fascinantă. O, da, o dorise din prima clipa în care o văzuse! Dorinţa aceea s-a transformat însă repede în altceva. Atât de repede, încât acum i se părea că se află într-un vârtej înspăimântător. Acesta era singurul motiv pentru care nu-i mărturisise adevărata identitate. Nu era însă un motiv prea bun.

Disperarea – un sentiment pe care nu l-a cunoscut niciodată până atunci – punea încetul cu încetul stăpânire pe el, creându-i senzaţia că se îneacă într-un ocean de suferinţă, grea ca plumbul, care îl trăgea tot mai mult la fund. Îşi simţea muşchii şi nervii încordaţi ca un arc sub imperiul unei deznădejdi fără margini. Trebuia să plece de acolo, să-şi domolească tumultul sufletesc la volanul maşinii. Ce-ar fi putut să facă altceva? Nici să gândească cum trebuie nu mai reuşea. Trebuia să vorbească cu ea. Dar va accepta oare să-l vadă, să stea de vorbă cu el? Se îndoia.

Ce-ar putea să-i spună ca s-o convingă să-l ierte? Se simţea atât de umil – un alt sentiment la fel de necunoscut până atunci şi la fel de nedorit. Dar îşi merita soarta. Era dispus s-o roage în genunchi să-l ierte, dacă acest lucru i-ar fi de

vreun folos. Ar face tot ce i-ar sta în putinţă ca să-i câştige iar încrederea. Dar va accepta oare să-l primească?

Da, trebuia să se ducă la ea. S-a ridicat de pe scaun şi a ieşit din birou, îndreptându-se spre recepţionera care vorbea la telefon. I-a pus mâna pe braţ, întrerupând-o din discuţie şi spunându-i pe un ton imperativ:

— Dă-mi adresa lui Caroline! Adresa ei de acasă! Funcţionara de la recepţie părea speriată. Dar nu-l interesa. Trebuia să ajungă la Caroline. Te rog, a insistat el, am nevoie de ea imediat!

— Da, domnule.

Recepţionera a scris ceva pe monitorul computerului şi a notat câteva cuvinte pe o bucată de hârtie, pe care apoi i-a înmânat-o. Kian şi-a aruncat privirea pe bucăţica de hârtie, i-a mulţumit funcţionarei în fugă, apoi s-a îndreptat iute spre uşă. Când s-a urcat în maşină, a pornit motorul, străbătând aproape în zbor şoseaua lungă. Peisajele treceau pe lângă el, în goana maşinii, învăluite într-o negură de pasiune şi emoţie.

Trebuia să ajungă la ea. Să-i vorbească. Era aproape imposibil, la dracu, dar trebuia să încerce.

Trebuia să găsească o cale. Căci nu mai putea să trăiască fără ea.

Caroline stătea încă pe canapea, cu privirea aţintită asupra munţilor din depărtare, când de afară s-au auzit un zgomot de frâne şi o portieră

trântită. Apoi, o voce care o striga.

— Caroline! Kian!

Voia să-şi ascundă capul în perna pe care o strângea încă la piept, încercând parcă să-şi aline inima frântă. Voia să-şi acopere urechile ca să nu-l mai audă. Dar la auzul glasului său, a simţit cum sufletul îi freamătă de dorinţă – o dorinţă răvăşitoare, aproape nimicitoare.

Şi asta, în ciuda suferinţei pe care i-o provocase! Cât de ridicolă era! Nu, nu va accepta să vorbească cu el.

— Caroline! A strigat-o el cu un glas înăbuşit, ce-i trăda însă disperarea. Trebuie să vorbesc cu tine. Caroline!

Pleacă, te rog!

Nu putea să mai îndure. Ochii i s-au umplut iar de lacrimi. Şi-a acoperit gura cu dosul palmei, încercând să şi le stăvilească.

Nu, nu, nu!

N-o să mai plângă. Şi nici n-o să-l mai vadă vreodată.

Îl auzea cum zgâlţâia cu putere porţile de la intrare. S-a retras şi mai mult în cochilia ei, ascunzându-şi capul în mâini.

Încetează, te rog!

Durerea ce-i sfâşia sufletul era copleşitoare, iar lacrimile ameninţau să-i brăzdeze obrajii.

— Caroline, te rog! Trebuie să vorbim, te implor!

Ea a rămas încremenită, ca o stană de piatră,

în timp ce el continua să zgâlţâie porţile, strigând-o fără încetare. O durea fiecare muşchi din cauza efortului supraomenesc pe care îl făcea ca să rămână pe loc, să-şi înfrâneze dorinţa de a se duce la el. Avea respiraţia întretăiată şi pielea încinsă şi umedă.

Când telefonul a început să sune, a reuşit, strângând din dinţi şi adunându-şi toată voinţa, să-l ignore. S-a oprit, apoi a sunat din nou.

Nu vreau să vorbesc cu el.

Telefonul s-a oprit iar, ca să sune apoi din nou.

Încetează, te rog! Nu ştia cât mai putea să reziste. Kian a început să zgâlţâie iarăşi porţile, zgomotul acestora sfâşiindu-i şi mai tare sufletul.

— Caroline! A strigat-o el. Apoi, mai încet: Caroline, te rog! Ea a clătinat din cap, ca şi când el o putea vedea. Caroline! Deschide porţile! L-a auzit ea ţipând cu glasul lui imperativ.

S-a trântit pe canapea, ascunzându-şi capul în perne şi ţinându-şi respiraţia.

În cele din urmă, s-a aşternut tăcerea. L-a auzit pornind motorul maşinii şi îndepărtându-se în goană. Voia să tragă adânc aer în piept, dar nu putea. I se părea un calvar şi să respire. I-a frânt sufletul fără milă. Până şi faptul că a venit acolo, iar ea a refuzat să-l vadă, era un adevărat supliciu. Inima îi plângea de durere pentru că refuza să-l primească. Nu ştia cum avea să mai trăiască.

A rămas pe canapea, tremurând şi plângând, până când s-a lăsat întunericul. Dar nici atunci, n-

a îndrăznit să se mişte. A privit cu ochii înecaţi în lacrimi cum luna traversa bolta cerească, înconjurată de o mantie de stele strălucitoare. Simţea deşertăciunea existenţei sale cum nu o mai simţise vreodată. Era atât de mică şi de lipsită de însemnătate. Atât de singură.

Nicicând nu se mai simţise atât de singură. Dar va trebui să se obişnuiască, nu-i aşa? Golul din suflet părea din ce în ce mai mare, ameninţând s-o înghită cu totul. A încercat să-i pună stavilă, până când, istovită, s-a prăbuşit într-un somn adânc.

Kian s-a trezit în întuneric, cu inima bătându-i frenetic, încercând să-şi amintească unde era. O, da, la hotel! Se cazase la un hotel cu o zi în urmă. Nu se putea întoarce la Exotica după…

Şi-a plimbat mâna peste maxilar, simţind cum barba nerasă îl înţepa. S-a uitat la ceas. Era aproape patru dimineaţa. Sângele îi curgea năvalnic prin vene, iar gândurile i se învălmăşeau prin minte. Nu va mai reuşi să adoarmă. Se mira că şi adormise, la urma urmei.

Doamne, cum va îndrepta dezastrul pe care îl crease? Nu putea să îndure gândul că o dorea cu o pasiune nimicitoare şi nu putea s-o aibă.

A realizat atunci că nu o dorea pur şi simplu, ci avea nevoie de ea – o nevoie aproape disperată.

Asta însemna oare dragostea? Această nevoie mistuitoare? În ciuda vieţii sale atât de independente pe care o dusese până atunci, în ciuda ideii adânc înrădăcinate în mintea sa,

potrivit căreia dragostea şi romantismul nu erau apanajele sale, avea nevoie de ea. Simţea nevoia de a fi în compania ei.

Şi trebuia să-i spună asta. Trebuia să-i arate că era demn de ea. Să-i demonstreze că era bărbatul pe care ea şi-l dorea. Bărbatul care ar fi trebuit să fie în tot acest timp şi care devenise acum – tocmai datorită ei.

Se îmbrăcase deja şi îşi căuta pantofii când a realizat că era toiul nopţii. Dar asta nu mai avea nicio importanţă. Trebuia s-o vadă.

Străzile păreau şi mai largi în întuneric. N-a mai întâlnit nicio altă maşină pe stradă în timp ce gonea în noapte la volanul Alfei Romeo. A ajuns destul de repede la destinaţie. Vedea strălucirea gălbuie a unei luminiţe care pâlpâia în curtea interioară.

A tras pe dreapta, a oprit motorul, a ieşit din maşină şi s-a dus la poartă. A zgâlţâit-o din nou, aşa cum făcuse ceva mai devreme.

La naiba!

Şi-a scos telefonul din buzunar şi i-a format numărul. L-a auzit sunând în timp ce îşi trecea nerăbdător mâna prin păr.

Răspunde, Caroline!

— Alo! S-a auzit în cele din urmă o voce somnoroasă.

— Caroline, slavă Domnului!

— Kian! A spus ea, ezitând uşor, timp în care a auzit-o trăgând aer în piept. Nu vreau să vorbesc cu tine. De ce mă suni?

— Pentru că trebuie să-ţi spun… trebuie să-ţi spun atâtea lucruri…

— Acum?

— Da, acum. Chiar acum, Caroline. Trebuie să-mi deschizi poarta şi să mă laşi să intru înăuntru.

— Poftim? Dar unde eşti?

— Aici. Afară. Nu mă obliga să strig din nou după tine!

— Doamne, Kian, dar suntem în toiul nopţii! Nu poţi să faci asta. Vecinii vor chema poliţia.

— Atunci, vino şi vorbeşte cu mine!

A auzit prin telefon un sunet înăbuşit de paşi, apoi a văzut-o deschizând uşa. A coborât treptele într-o cămaşă de noapte de mătase, de culoare bej, care abia îi acoperea coapsele şi un capot tot de mătase, în aceeaşi nuanţă, care îi flutura în vânt.

— Ce cauţi aici? L-a întrebat ea, oprindu-se în dreptul porţii.

Părea mânioasă şi obosită. Părul ei minunat şi răvăşit avea nuanţe aurii, scăldat în lumina becurilor din grădină.

— Te rog, lasă-mă să intru, Caroline! A spus el încet.

— Nu pot.

— Te înţeleg, a continuat el, trăgând adânc aer în piept. Îţi înţeleg perfect sentimentele şi refuzul de a mă primi. Şi-mi pare atât de rău! Trebuie să mă crezi, Caroline. N-am vrut să se întâmple nimic din toate astea.

— Ce anume n-ai vrut să se întâmple? Să te prind cu musca pe căciulă?

— Nu, nu la asta m-am referit, a spus el, clătinând din cap. Ştiu că ar fi trebuit să-ţi spun cine sunt…

— Da, ar fi trebuit. De la bun început! Dar şi după ce… am început să avem relaţii intime, a spus ea, cu ochii mari, scânteietori.

— Ai tot dreptul să fii supărată. A fost o greşeală din partea mea.

— De ce ai făcut asta? A fost un joc pentru tine?

— Aş mai fi oare aici dacă totul ar fi fost doar un joc?

— Nu, a răspuns ea, gârbovită parcă de tristeţe.

— Lasă-mă să intru, Caroline! A insistat el din nou.

— Nu pot, a spus ea, clătinând din cap. Locul ăsta… este singurul refugiu, care îmi conferă siguranţă.

— Sanctuarul tău, a spus el încet.

— Da.

— Şi eu am nevoie de un refugiu, Caroline, a spus el, aţintindu-şi privirea în ochii ei, ce păreau acum puţin mai îngăduitori.

Al lui era oare glasul acela gâtuit de emoţie? Glasul acela atât de vlăguit?

— Nu poţi să-mi ceri aşa ceva, Kian. Ai renunţat la dreptul ăsta din clipa în care m-ai minţit.

— O ştiu prea bine. Dar am nevoie de un refugiu.

— Nu mi-ai lăsat niciodată impresia că ai avea nevoie de ceva.

— Ai dreptate. Nici n-am avut vreodată nevoie de ceva sau de cineva. Până acum.

Îl privea intens şi pentru o clipă şi-a imaginat că va deschide poarta. Dar a clătinat din nou din cap.

— Nu e un argument plauzibil, Kian, a spus ea, gâtuită de emoţie, abia stăpânindu-şi lacrimile.

Disperarea l-a cuprins din nou, aducându-l aproape în pragul nebuniei. Cât se ura pentru că se simţea neputincios, pentru că nu avea niciun control – asupra ei, asupra propriilor sentimente!

— Chiar nu înţelegi ce s-a întâmplat? Totul trebuia să fie doar o simplă aventură. Am venit la Exotica să văd cum merg lucrurile din interior – urmând instrucţiunile mamei mele, fireşte. Dar ideea mi-a surâs şi mie. M-a încântat perspectiva de a-mi satisface, timp de şase luni, poftele sexuale – trebuie să recunosc asta – înainte de a prelua frâiele afacerii. Îmi luam, astfel, rămas-bun de la viaţa pe care am dus-o în trecut. Şi apoi, tu ai schimbat totul.

— Cum poţi să spui asta? Doar ai continuat să mă minţi.

— Da. Mama a insistat să nu-ţi dezvălui adevărata mea identitate. N-a avut intenţii rele. Voia ca eu să observ cum funcţionează lucrurile din interior. În afaceri se practică adesea acest

gen de strategie. Dar nu ştia ce se va întâmpla între noi. Nici eu n-am ştiut. Nu mi-am închipuit niciodată că voi nutri nişte sentimente atât de puternice pentru tine…

— Nu-mi mai spune asta, te rog!

— Dar trebuie să-ţi spun. Trebuie să-ţi explic. Mi-ai schimbat complet viaţa, Caroline. Şi asta doar în câteva zile. A ezitat uşor, trecându-şi mâna prin păr şi încleştându-şi degetele în creştetul capului de parcă astfel ar fi reuşit să-şi adune gândurile, să le îmbrace în cuvintele potrivite. Nu, nici asta nu e adevărat, a continuat el apoi. Am ştiut că ceva avea să fie diferit în cazul tău. Dar nu aveam o experienţă pe care să mă bazez. Nu aveam de unde să ştiu că mă îndrăgosteam de tine.

— Doamne, Kian, încetează, te rog! L-a implorat ea, plângând acum.

Cât îşi dorea s-o strângă în braţe şi să-i şteargă lacrimile amare!

— Caroline, a spus el, aproape în şoaptă, deschide poarta!

— Nu, nu! A răspuns ea, ascunzându-şi capul în mâini şi clătinând din el vehement.

— Ce vrei să fac? Să te implor cu cerul şi cu pământul? Căci pot să fac şi asta. O să mă aşez în genunchi în faţa ta şi o să te implor să mă asculţi. Şi exact asta a şi făcut, venindu-i greu să creadă că îngenunchea în faţa ei. Pietrişul îi scrijelea pielea, dar nu-i păsa. A cuprins cu mâinile scheletul metalic al porţii, continuând să-i

vorbească: Nu m-am umilit niciodată în faţa nimănui. Dar acum o fac pentru tine. Aş face orice pentru tine. Pentru că te iubesc, Caroline. Şi cred că şi tu mă iubeşti.

— Kian… a spus ea printre suspinele ce-i gâtuiau glasul, împiedicând-o să vorbească.

El a întins braţele printre barele de fier şi i-a cuprins o mână cu degetele. Oasele ei păreau atât de fragile în mâna lui. Îi simţea pulsul bătându-i frenetic. A căzut în genunchi, plângând amarnic, cu faţa rezemată de barele de fier.

— Dumnezeu să mă ajute, Kian, căci te iubesc cu adevărat!

Cuvintele ei l-au făcut să răsufle uşurat, copleşit în acelaşi timp de iubirea pe care o simţea pentru ea. Dar chiar şi aşa – o ştia prea bine – era posibil să nu-l lase să intre. În casa ei. În viaţa ei.

— Caroline! A strigat-o el uşor. Ea ştia ce îi cerea.

L-a scrutat cu privirea, în timp ce pe chipul ei se citea nedumerirea. Sprâncenele ei elegante erau încruntate. Iar el şi-a ţinut respiraţia, aşteptând cu sufletul la gură reacţia ei.

A auzit, în cele din urmă, sunetul metalic al porţilor care se deschideau în faţa lui. Ridicându-se în picioare, le-a împins cât a putut, strângând-o apoi cu putere în braţe.

Caroline nu reuşea să pună stavilă cascadei de lacrimi. Chiar dacă el era acolo. Era acolo cu ea şi o iubea. Restul nu mai conta – vor rezolva totul mai târziu.

Atingerea lui îi crea o senzaţie de confort şi siguranţă – atingerea braţelor lui puternice ce-o strângeau la piept. Şi parfumul lui – parfumul chintesenţei masculine – îi îmbăta simţurile. Nu-i mai pasa că stătea în toiul nopţii în aerul rece din grădină. Nu mai conta nimic altceva decât prezenţa lui.

El s-a retras puţin ca să se uite în ochii ei. Privirea lui era întunecată şi intensă, copleşită de emoţii. I-a atins obrazul cu un deget, de parcă nu-i venea să creadă că erau împreună. Ei bine, nici ei nu-i venea să creadă!

Şi-a plimbat apoi mâinile pe chipul ei, scrutându-i cu privirea, rând pe rând, ochii şi gura. Şi apoi a sărutat-o, iar lumea a dispărut cu totul.

Când el a pus capăt sărutului magic, amândoi abia mai respirau.

— Te iubesc, i-a spus el din nou. Şi am nevoie de tine, Caroline. Îmi dau seama acum că am atâta nevoie de tine şi că nu pot să fac totul singur. Că nu trebuie să fac totul singur, aşa cum am crezut întotdeauna. Iar dacă am nevoie de tine, asta nu înseamnă că sunt un individ slab. Înseamnă pur şi simplu că aşa este corect. Ea a înţeles imediat ce voia să spună. Şi acest lucru i-a aprins simţurile. El a început s-o sărute din nou, iar inima şi trupul ei i-au răspuns cu o pasiune răvăşitoare. Hai să intrăm înăuntru! I-a spus Kian printre sărutări.

Ea l-a luat, tăcută, de mână şi l-a condus în casă prin uşa din faţă. Momentul în care au trecut

pragul sanctuarului ei a căpătat dintr-odată o semnificaţie aparte. Dar, în clipa în care Kian a închis uşa în urma lor, nimic altceva nu a mai contat, cu excepţia faptului că erau din nou împreună.

L-a condus apoi în dormitorul ei – un loc pur şi sacru, unde niciun alt bărbat nu a mai pus vreodată piciorul. Camera cu ferestre boltite, ce dădeau spre cerul deşertului, avea în mijloc un pat imens şi alb. Totul era simplu şi alb pentru a nu concura cu priveliştea uluitoare a deşertului ce-i plăcea atât de mult.

Stătea în faţa lui, scăldată în lumina difuză a lunii, lăsându-şi capotul şi cămaşa de noapte să-i alunece de pe umeri pe covorul moale şi alb de pe podea, rămânând complet goală – de haine, dar şi de inhibiţii – fizice sau emoţionale. Şi, pentru prima dată, teama nu se mai strecura în sufletul ei.

Kian o privea cu ochii lui întunecaţi şi scânteietori, dezbrăcându-se şi el de haine. Îi plăcea să-l vadă, dezvăluindu-şi, puţin câte puţin, trupul gol – pieptul puternic, abdomenul plat, penisul frumos şi excitat. Îi plăcea să vadă cât de mult o dorea. Câtă nevoie avea de ea. În seara aceea, însă, îi va arăta şi ea cât de mult îl dorea. Câtă nevoie avea de el.

S-a îndreptat spre el, cu o mână întinsă. Kian şi-a împletit degetele cu ale ei, lăsând-o să-l conducă spre pat. Ea a rămas acolo, plimbându-şi mâinile pe umerii, pieptul şi sfârcurile lui excitate.

Îl simţea fremătând sub atingerile ei. Şi îşi simţea propria putere – puterea iubirii lor împlinite.

— Ai pierdut o noapte, Kian, i-a spus ea, încet.

— Da, ai dreptate, a răspuns el, încuviinţând din cap. Îmi pare rău.

— Aşa că în seara asta, eu sunt şefa, a continuat ea, împingându-l cu mâinile în pat.

El a căzut pe spate, lăsând-o să-i întindă braţele deasupra capului.

Ea l-a privit pentru o clipă, tremurând de dorinţă, dar şi de plăcerea pe care i-o conferea senzaţia de putere, faptul că era, pentru o noapte, stăpâna lui. Înţelegea foarte bine ce însemna pentru un bărbat precum Kian să se abandoneze cu totul în mâinile cuiva. Şi era atât de frumos – complet gol în patul ei copleşit de dorinţă şi supus voinţei ei. Gândul şi priveliştea îi aţâţau şi mai tare simţurile.

— Spune-mi ce vrei, Kian!

— Vreau să mă atingi, a spus el, cu glasul său lin şi mătăsos.

— Şi eu vreau asta, i-a răspuns ea, încuviinţând din cap. Vreau să te ating. Să te am, măcar o dată, la cheremul meu. Nu vreau să-ţi plătesc cu aceeaşi monedă. Vreau doar să te abandonezi cu totul în braţele mele.

— Da…

S-a întins deasupra lui, aşezându-se călare pe coapsa lui. Când i-a atins pielea caldă, penisul i-a tresărit de dorinţă. Deocamdată, însă, voia doar

să-l sărute. S-a aplecat deasupra lui şi şi-a mângâiat buzele de ale lui. A zâmbit când l-a auzit gemând uşor. Şi-a plimbat apoi limba lui de jos. El şi-a ridicat bărbia, dar ea a împins-o la loc, arătându-i astfel cine avea acum controlul.

Când el şi-a mişcat braţele, ea i le-a imobilizat deasupra capului, ţintuindu-le în poziţia aceea. Dorinţa a devenit şi mai acerbă la gândul că avea controlul. Asupra lui. Asupra unui bărbat ca el. A continuat apoi să-i exploreze gâtul cu limba, delectându-se cu parfumul lui mătăsos, dar şi viril în acelaşi timp. Parfumul sexului desăvârşit. Când i-a cuprins cu dinţii unul dintre sfârcurile excitate, muşcându-l cu nesaţ, l-a auzit icnind de plăcere. Trupul îi fremăta de dorinţă. De dorinţă, dar şi de satisfacţia pe care i-o conferea faptul că îi putea dărui, aşa cum i-a dăruit şi el, plăceri mistuitoare. Faptul că avea să fie mereu alături de ea. Şi ea alături de el.

Kian şi-a arcuit şoldurile, atingându-i abdomenul cu vârful penisului, dar ea s-a retras. Apoi, cuprinsă parcă de nerăbdare, s-a aşezat călare deasupra lui, poziţionându-şi vulva peste penisul lui rigid. A gemut, mistuită de pasiune. Şi-a legănat şoldurile, astfel încât organul lui să-şi croiască drum printre labiile vulvei spre clitorisul excitat. Valuri de plăcere îi răvăşeau trupul, aducând-o aproape în pragul orgasmului.

Lăsându-se apoi cu putere deasupra lui, l-a invitat să-i sondeze cât mai adânc comoara.

Amândoi au gemut de plăcere. Privirile li s-au

întâlnit. În ochii lui negri şi scânteietori, se citea dorinţa dorinţa de a o poseda cu totul.

Şi-a încleştat degetele pe mâinile lui, înfigându-i unghiile în carne, în clipa în care a început să se mişte deasupra lui, copleşită de extaz. O ţintuia în continuare cu privirea lui întunecată şi nemărginită ca bolta cerului. Iar ea s-a pierdut în ochii lui, aşa cum şi el s-a adâncit în privirea ei.

Ea a simţit primele spasme orgasmice, dar a reuşit să amâne punctul culminant, dorind să prelungească momentul cât mai mult cu putinţă.

— Caroline! A îngăimat el. Te rog! …

O, da, era extraordinar să-l audă implorând-o! …

S-a retras, lăsându-l să iasă afară. Stând deasupra lui, i-a scrutat chipul, delectându-se cu agonia lui, cu încercările sale disperate de a mai amâna puţin momentul apogeului. Gustul ameţitor al puterii i-a îmbătat din nou simţurile. Şi a realizat în clipa aceea că nu mai avea nicio importanţă care dintre ei ţinea frâiele în mâinile sale. Important era faptul că amândoi se dăruiau cu trup şi suflet pasiunii lor. Importantă era încrederea pe care şi-o dăruiau reciproc. Şi a înţeles că actul cedării era la fel de puternic precum actul dominării.

— Spune-mi-o, Kian! I-a cerut ea.

— Caroline! A îngăimat el, cu respiraţia întretăiată.

— Spune-mi-o!

— Te iubesc. Am nevoie de tine. De trupul tău. Am nevoie de… tine.

Mărturisirea lui i-a adus un zâmbet pe buze, determinând-o să se aşeze din nou călare deasupra penisului său fremătător şi excitat. Gemetele lor împletite într-un singur glas s-au pierdut în noapte.

Dansând încă o dată deasupra lui, a simţit cum valurile de plăcere îi răvăşeau trupul şi sufletul deopotrivă. Şi, printre flăcările pasiunii lor, i-a zărit chipul frumos, contorsionat de plăcere, arcuindu-se, neputincios, în braţele ei.

Au tremurat împreună timp îndelungat. O privea cu ochii lui întunecaţi, uşor înceţoşaţi acum, dar la fel de sfredelitori.

— Nimeni n-a reuşit să mă supună aşa cum ai făcut-o tu, i-a şoptit el.

— De aceea, relaţia noastră este cu atât mai importantă.

— Da, aşa este. Te iubesc, Caroline. Ei încă nu-i venea să creadă că totul era aievea. Dar avea încredere în el. Îţi mulţumesc, a continuat Kian. Pentru că m-ai lăsat să intru în viaţa ta.

Ea i-a scrutat chipul, delectându-se cu tandreţea pe care i-o citea în ochi. Nicicând nu mai văzuse ceva atât de frumos.

— Iar eu îţi mulţumesc pentru că mi-ai dat motive să fac acest lucru.

Au petrecut toată săptămâna în pat. Îl părăseau doar ca să mai mănânce din când în când. Uneori, luau masa în pat, hrănindu-se unul

pe celălalt şi vorbind în şoaptă.

Au lăsat ferestrele deschise ca să vadă munţii şi cerul deşertului pe care amândoi le iubeau atât de mult. Vorbeau despre viitor, concepeau planuri şi făceau dragoste.

Leneveau în patul imens al lui Caroline în ultima noapte pe care o vor mai petrece împreună înainte de a se reîntoarce amândoi la muncă. Stăteau faţă în faţă, înlănţuiţi unul de celălalt, satisfăcuţi, dar la fel de pătimaşi. Aşternuturile albe zăceau pe podea. Kian avea să plece în curând ca să viziteze complexurile pe care le deţinea familia lui pe coasta Californiei – în Sedona şi Vail. Ca să înceapă o nouă viaţă. Pe Caroline nu o deranja acest lucru atâta timp cât făcea parte din viaţa lui. Atâta timp cât se va întoarce acasă la ea.

— Casa mea s-ar putea să ţi se pară cumplit de mică în comparaţie cu apartamentele grandioase în care ai locuit în Europa, îmi dau seama de asta acum, Kian.

— Chiar mă gândeam să construiesc o casă – un palat arab în deşert. Ce părere ai?

Caroline a izbucnit în râs. Bănuia că vorbea serios.

— Eşti sigur, Kian? Eşti sigur că vei fi fericit să stai într-un singur loc, după stilul de viaţă pe care l-ai avut până acum?

El a luat-o în braţe, s-a aplecat deasupra ei şi a sărutat-o uşor pe buze, înfiorând-o din cap până în picioare, aşa cum făcea de fiecare dată când o

atingea.

— Am fost deja peste tot. Acum nu-mi doresc decât să fiu alături de tine. Iar într-o zi, o să-ţi arăt Parisul. Putem să stăm la hotelul George V şi să ne plimbăm prin oraş. Ştiu unde găsim cele mai bune produse de patiserie – cum nu vei mai găsi în altă parte. Trebuie să mergem să vedem Sacre-Coeur din Montmartre. Este cea mai frumoasă catedrală din lume. Vreau să-ţi arăt totul. Nimic nu ne mai stă în cale acum.

Era adevărat. Acum, pentru că îi apăruse în cale, toate obstacolele din trecut fuseseră înlăturate şi totul era posibil. Ştia că era singurul bărbat care ar fi putut s-o ajute să treacă peste experienţele dureroase de odinioară. Era singurul bărbat destul de puternic ca să facă asta. Mai puternic decât ea. Destul de puternic ca să-i arate că dragostea poate fi un balsam tămăduitor, ce poate s-o ajute să ierte şi să-şi dăruiască din nou încrederea. Lui, dar şi ei înşişi.

Era, în sfârşit, pe cale să lase în urma ei trauma din trecut, aşa cum ar fi trebuit s-o facă cu mult timp în urmă. Dar uneori totul se întâmplă de la sine. Aşa cum stă scris în stele. Iar ei îi era scris să fie cu el. Poate că nici nu exista o altă cale.

Lucrurile avansaseră extrem de repede, dar nu asta era cel mai important. Important era faptul că o învăţase să iubească. O ajutase să-şi deschidă sufletul. Era periculos să-l iubească. Să aibă nevoie de el, să aibă nevoie unul de altul. Dar nu mai putea să pună stavilă lucrurilor acum. Şi

nici nu voia să încerce.

O iubea. Acest lucru era, prin esenţa lui, o revelaţie. Care îi conferea puterea de a-l iubi la rândul ei.

Soarele începea să apună în spatele munţilor, colorând cerul în nuanţele chihlimbarului, care se contopeau cu tonalităţile argintii şi aurii din ochii lui.

Erau doar de nouă zile împreună. Un răstimp prea scurt ca să se îndrăgostească unul de celălalt, ca să trăiască o experienţă atât de intensă. Un răstimp prea scurt ca să-şi tămăduiască sufletul. Dar uneori lucrurile urmează cursul scris în stele şi nu are niciun rost să te împotriveşti destinului.

Nu mai avea de gând să se împotrivească. Şi acum, tot timpul din lume era al lor.

BUN VENIT ÎN EXOTICA!

Locul tainic al senzualității și ispitelor, unde vă puteți lăsa în voia celor mai ascunse fantezii. Păşiți înăuntru – și dezbrăcați-vă la intrare de toate inhibițiile... Poftiți aici, unde nimic nu este oprit. Pasiunea ajunge la rang de lege atunci când visele nebănuite se descătușează...

„Experiențe interzise – dar extraordinar de intime. Cum putea oare să facă asta, să trăiască momente atât de intime în compania lui ca apoi, peste doar câteva zile, să renunțe la tot? Pentru că asta va trebui să facă, fără îndoială. Ideea că el va lucra la Exotica, oferind plăceri sexuale altor femei, o va înnebuni – și era atât de conștientă de asta."

EDEN BRADLEY, *Exotica*

ISBN 978-606-579-240-1

nemira.ro